

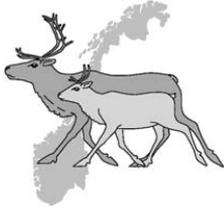
FOR REINDRIFTSÅRET
1. APRIL 2006–31. MARS 2007

Ressursregnskap for **REINDRIFTSNÆRINGEN**

R e i n d r i f t s f o r v a l t n i n g e n

JANUAR 2008

Boazodoallohálddahus
Reindrifstforvaltningen
Báatsoe-burriej reereme

Ressursregnskap for reindriftnæringen

for reindriftsåret
1. april 2006 – 31. mars 2007

REINDRIFSTFORVALTNINGEN

Januar 2008

Innhold

Forord	1
1 Målsetninger, utfordringer og strategier	2
1.1. Målsetninger og virkemidler i reindriftspolitikken	2
1.2. Utfordringer og strategier på nasjonalt nivå	2
1.3. Utfordringer og strategier på regionalt nivå	6
2 Materiale og metode	11
2.1. Materiale.....	11
2.2. Metode.....	11
3 Beitegrunnetaget	13
3.1. Innledning	13
3.2. Reinens tilpasning til naturgrunnetaget	13
3.3. Naturlige faktorer som påvirker beitegrunnetaget	13
3.4. Flyttemønster og beitebruk.....	14
3.5. Internasjonale avtaler om reinbeiting	14
3.6. Menneskelige inngrep og forstyrrelser	15
3.7. Forurensning.....	17
4 Beitevurdering	21
4.1. Metoder for beitevurdering	21
4.2. Resultater fra beitevurdering.....	24
5 Reintall og flokkstruktur	28
5.1. Reintall	28
5.2. Flokkstruktur	32
6 Produksjon	34
6.1. Kalvetilgang.....	34
6.2. Tap.....	36
6.3. Slakteuttak og slaktekvantum	42
6.4. Produktivitet	45
6.5. Slaktevekter	49
6.6. Produksjon og tap - en oppsummering.....	54
7 Ressursrelaterte virkemidler	56
7.1. Generelle vurderinger.....	56
7.2. Driftstilskudd og produksjonspremie	56
7.3. Tidligslaktetilskudd	57
7.4. Kalveslaktetilskudd	57
7.5. Distriktstilskudd.....	58
7.6. Tilskudd til omstilling, avvikling og strukturering	58

---

8 Organisering og rammebetingelser	60
8.1. Organisering.....	60
8.2. Omstillings - og avviklingsordninger	63
8.3. Lovgrunnlag for rammebetingelser	65
8.4. Status for rammebetingelser	66
8.5. Distriktsplaner.....	70
9 Fordeling av ressurser	71
9.1. Egeninteressen og fellesinteressen	71
9.2. Fordeling av reintall mellom siidaandelene	71
10 Slaktestruktur, anlegg og transportmidler	74
10.1. Slakteanlegg og slaktestruktur	74
10.2. Gjeterhytter og anlegg.....	77
Vedlegg.....	79
Generelle kommentarer til næringsoversikter.....	80
Vedlegg 1 - Næringsoversikt alle områder.....	81
Vedlegg 2 - Næringsoversikt Øst-Finnmark.....	89
Vedlegg 3 - Næringsoversikt Vest-Finnmark	103
Vedlegg 4 - Næringsoversikt Troms	117
Vedlegg 5 - Næringsoversikt Nordland	124
Vedlegg 6 - Næringsoversikt Nord-Trøndelag	132
Vedlegg 7 - Næringsoversikt Sør-Trøndelag/Hedmark	137
Vedlegg 8 - Næringsoversikt Tamreinlagene i Sør-Norge	142
Vedlegg 9 - Rammebetingelser for reindriften (per 1. juni 2007)	147

Forord

Reindriftsforvaltningen er et faglig forvaltningsapparat som er underlagt Landbruks- og Matdepartementet (se figur under). Reindriftsforvaltningen fungerer som sekretariat og utøvende organ for Reindriftsstyret og områdestyrene, og har i tillegg en rådgivende funksjon i forhold til næringen.

”Ressursregnskap for reindriftnæringen” er reindriftsforvaltningens årlige rapport om ressurs-situasjonen i næringen. Rapporten bygger for en stor del på de opplysninger som framkommer i reineiernes reindriftsmeldinger og søknader om erstatning for rovvilttap.

Rapporten belyser forhold som har å gjøre med beitegrunnlag, reintall, flokkstruktur, produksjon, tap, virkemidler, organisering, ressursfordeling og anlegg. Vedleggsdelen omfatter næringsoversikter, både på områdenivå og distriktsnivå, samt distriktskart og oversikter over gjeldende rammebetingelser for reindriften. Rapporten representerer et viktig grunnlagsmateriale for reindriftsforvaltningens og næringens egen ressursforvaltning. Den skal videre være et grunnlag for andre forvaltningsorganer, institusjoner og personer som berøres av reindriften og ønsker å være med og påvirke beslutningene.

I tillegg til rapportering gjennom ressursregnskapet foreligger ”Totalregnskap for reindriftnæringen” (siste utgave for regnskapsåret 2006). Totalregnskapet er en årlig rapport om den økonomiske situasjonen i næringen, utarbeidet av Økonomisk utvalg (partsoppnevnt) som grunnlag for reindriftsforhandlingene.

Alta, januar 2008

Ellen Inga O. Hætta
Reindriftsjef

1 Målsetninger, utfordringer og strategier

1.1. Målsetninger og virkemidler i reindriftspolitikken

Målsetningen for reindriftspolitikken er utvikling av en økologisk, økonomisk og kulturelt bærekraftig reindrift. Den har sitt grunnlag i St. meld. nr. 28 (1991-92), "En bærekraftig reindrift", og i Stortingets innstilling til denne meldingen¹. Reindriftsloven og Stortingets årlige behandling av Reindriftsavtalen er de viktigste operative redskapene for å følge opp målene og retningslinjene i reindriftspolitikken. Kapittel 7 gir en kort gjennomgang av sentrale økonomiske virkemidler over Reindriftsavtalen, mens kapittel 8 gir en gjennomgang av sentrale lovhjemler for utnyttelsen av beiteressursene.

1.2. Utfordringer og strategier på nasjonalt nivå

Betydelige endringer i de seinere år gjør at reindriftsnæringen nå står overfor store utfordringer. Noen av disse utfordringene går igjen i de fleste reinbeiteområdene, mens andre har mer regional karakter (se kapittel 1.3). Eksempler på utfordringer som er felles for de fleste områdene er arealinngrep og tap av rein til rovdyr. Tap av beiteland som følge av arealinngrep er trolig en av de største truslene mot reindriftsnæringen i tida framover. Eksempler på regionale utfordringer er fordeling av beiteområder og reinstallstilpasning i Finnmark, og beiterettighetskonflikter mellom reindrift og henholdsvis landbruks- og villreininteresser i de sørligste områdene.

Næringen og forvaltningen av denne står også overfor utfordringer på det juridiske plan. Dette blant annet som følge av at ny reindriftslov² trådte i kraft 1. juli 2007. I de seinere år har sedvanerettslige prinsipper og alders tids bruk blitt tillagt stor vekt ved nye grensefastsettelser, blant annet i Finnmark. Disse prinsippene er nå også ivaretatt i reindriftslovgivningen. For Reindriftsforvaltningen og Landbruks- og Matdepartementet vil implementering av den nye loven by på utfordringer. Det vil være viktig at så vel næringen som forvaltningsorganer raskt får en innsikt i hvilke konsekvenser endringene i den nye loven innebærer.

Det er videre viktig for Reindriftsforvaltningen å bidra til å sette kvinners stilling i reindriften i fokus, samt være oppmerksom på eventuelle utfordringer i forhold til rekruttering av unge utøvere inn i næringen.

Det er nå 16 år siden forrige Stortingsmelding om reindrift ble utarbeidet. Reindriftsforvaltningen mener at tiden nå er inne for å utarbeide en ny reindriftsmelding. Dette på bakgrunn av de store endringer som i denne perioden har skjedd og fortsatt skjer i reindriften. Dette gjelder både på det økologiske plan (blant annet tap av beiteland, rovdyr, klimaendringer), det rettslige plan (blant annet økt fokus på sedvanerett, ny reindriftslov og oppfølging av denne, samt arbeidet med ny reinbeitekonvensjon og nye rammebetingelser) og det økonomiske plan (blant annet omlegging av tilskudds- og erstatningsordninger).

---

¹ Innst. S. nr. 167 (1991-92).

² Lov om reindrift av 15.06.2007.

Arealinngrep:

Det er i dag vel dokumentert at ulike former for inngrep påfører reindriften store tap av beite-land som følge av at tamrein unnviker forstyrrelse (se kapittel 3.6). Kraftig vekst i antall hytteutbygginger, vegutbygging, vann- og vindkraftutbygginger og andre inngrep i reinbeite-områdene de siste tiårene gjør dette til en svært alvorlig trussel mot hele reindriftnæringens fremtid. Store prosjekter for utvinning av olje- og gassressurser i Barentshavet kan videre gi negative ringvirkninger i form av økt utbyggingspress på omkringliggende reinbeitearealer. Beregninger foretatt av FN's Miljøprogram (UNEP) viser at dersom dagens utbyggings-hastighet fortsetter, vil tradisjonell reindrift med noen få unntak måtte opphøre i løpet av mindre enn 50 år. Selv om det fortsatt vil være større sammenhengende "uberørte områder" tilbake også om 50 år, vil sentrale beiteområder være så påvirket av utbygging og forstyrrelse at de ikke vil være forenlige med tradisjonell reindrift.

Reindriftsforvaltningen arbeider aktivt for å sikre gjenværende beitearealer og øke forståelsen hos andre myndigheter for reindriftenes behov for sammenhengende og uforstyrrede områder. Arealvern vil være et av de arbeidsområdene som reindriftsforvaltningen i årene framover må legge mest ressurser i. Blant annet er reindriftsforvaltningen sterkt involvert i saksbehandlingen knyttet til søknader om etablering av vindkraftverk. Reindriftsforvaltningen gjør i denne sammenheng en tematisk konfliktvurdering av prosjektene. Denne vurderingen er et supplement til NVE ved deres behandling av konsesjonssøknader. Det er viktig at reindriftenes rettigheter til arealer blir vurdert også i et urfolksperspektiv, særlig med bakgrunn i Grunnlovens § 110A og internasjonale konvensjoner. Problemstillinger omkring retten til beite vil stå sentralt.

Produksjon, tap og reintall:

Reindriften i store deler av Finnmark har gjennomgått betydelige svingninger i produksjonen de siste 10 årene. Gjennom siste del av 1990-tallet hadde Karasjok og Vest-Finnmark en betydelig svikt i produksjonen, blant annet som følge av vanskelige klimatiske forhold over flere år kombinert med økende rovdyrbestander og langvarig høyt beitebelegg. Dette ga seg utslag i både redusert reintall, svikt i kalvetilgangen, høye tap, lave slaktevekter og en svært lav produktivitet. I årene som fulgte snudde imidlertid utviklingen, som følge av flere år med svært gunstige klimatiske forhold, spesielt på vinterbeitet. Fra bunnåret 2000/01 og fram til 2002/03 gikk slaktevektene opp, tapene ned og produktiviteten sterkt opp. Siden slakteuttaket i disse gode årene ikke økte i takt med produktivitetssøkningen, økte også reintallet sterkt. I 2004/05 bidro en kraftig økning i slakteuttaket til en liten nedgang i reintall. De siste 3 årene har det imidlertid generelt sett vært større tap og lavere slaktevekter og produktivitet. For det siste driftsåret er utviklingen noe mer positiv med lavere tap og en økning i produktiviteten i Finnmark. Polmak/Varanger har siden 1990-tallet hatt en langt mer stabil utvikling, med jevnt over høy produktivitet og gode slaktevekter.

Troms og Nordland har generelt høye slaktevekter på grunn av noen av landets beste sommerbeiter. Områdene har imidlertid hatt store svingninger i produksjonen, blant annet som følge av vanskelige og ujevnt fordelte vinterbeiter, ustabile klimatiske forhold og store rovdyrbestander. I siste del av 1990-tallet slet næringen med store tap, lav kalvetilgang, lav og ustabil produktivitet og minkende reintall. Etter 2000/01 har utviklingen i Troms generelt vært positiv, men sammenlignet med andre områder er fortsatt tapene høye og produktiviteten lav. Utviklingen i Nordland er mer sammensatt. I den sørlige delen har utviklingen i hovedsak vært positiv, mens de nordligste distriktene av ulike årsaker ikke har greid å bygge opp reintallet og få reindriften på fote igjen etter store tap på slutten av 1990-tallet.

Trøndelagsområdene og tamreinlagene har generelt hatt en stor stabilitet både i reintall, produksjon og slaktevekter, og da i særlig grad Sør-Trøndelag/Hedmark og tamreinlagene. Nord-Trøndelag har tidligere hatt svært høy produktivitet, men økende tap fra første halvdel av 1990-årene og mindre grad av flokkstrukturering har bidratt til at både slaktekvantum, produktivitet og reintall har falt vesentlig. En liten positiv utvikling kan spores for det siste driftsåret, da de prosentvise tapene har gått noe ned.

Reindriftsforvaltningen ser det generelt som svært viktig å opprettholde en positiv utvikling i produksjonen, samt bidra til at produksjonen og inntjeningen også kan ta seg opp i områder som ennå sliter med lav produksjon og inntjening. Dette innbefatter blant annet tiltak for å øke slaktevekter og slaktekvantum, samt iverksetting av tiltak for å få ned rovdyr tap.

Reindriftsforvaltningen registrerer at den ”grenseoverskridende” rovdyrbestanden ofte ikke er tema når rein og tap til rovvilt diskuteres, samtidig som slike rovdyr er årsak til høye tap i næringen. Dette har sammenheng med de høye bestandsmålene for rovvilt i Sverige. For å få en mer helhetlig og hensiktsmessig rovviltforvaltning, bør norske og svenske myndigheter etablere større samarbeid i forvaltningen av rovvilt i disse to land.

Reintallstilpasning i Vest-Finnmark:

Gjennom hele 1980-tallet økte reintallet i Finnmark og kulminerte med ca. 200.000 rein våren 1989 (se figur 5.1). For den samme perioden viste satellittbilder over vår/høst/vinterbeitene i indre Finnmark at lavbeiteressursene hadde blitt sterkt redusert. De siste undersøkelsene fra overvåkningsprogrammet for lavbeitene tyder imidlertid på at lavbeitene nå er inne i en positiv utvikling (se kapittel 4.2).

Som følge av situasjonen på lavbeitene har beitebelastning og reintallstilpasning i Finnmark stått sentralt gjennom de siste 20 årene når innretningen av de økonomiske virkemidlene over reindriftsavtalen har blitt drøftet. Gjennom de siste 10-15 årenes reindriftsforhandlinger er det foretatt betydelige omlegginger i den økonomiske virkemiddelbruken med dette for øye, herunder en 3 års periode med utslakting av simlerein basert på levendevekter. Samtidig vokste det i disse årene fram en erkjennelse om at grensen var nådd for hvor langt en kunne løse disse problemene gjennom økonomiske virkemidler. I reindriftsavtalene for driftsårene 1999/2000 og 2000/01 forsøkte partene derfor å få til en sterkere samordning mellom økonomiske og lovbaserte tiltak for å oppnå reintallstilpasning i Finnmark.

Da dette ikke lyktes i avtalen for driftsåret 2000/01, ga Staten uttrykk for at lovreguleringer i form av øvre reintall per distrikt og per driftsenhet (siidaandel) i Finnmark skulle følges opp etter de prosedyrer som reindriftsloven foreskriver. På bakgrunn av dette fastsatte Reindriftsstyret i 2002 øvre reintall for sommerbeitedistriktene i Vest-Finnmark³. Vedtaket på ca. 64.000 rein tilsvarte en reduksjon på nesten 30 % i forhold til tidligere fastsatt øvre reintall for Vest-Finnmark totalt sett (ca. 90.000 rein). Vedtaket innebar ingen reduksjon i forhold til daværende registrerte totaltall for Vest-Finnmark (ca. 62.000 rein), men derimot en vesentlig omfordeling av reintallet mellom distriktene. Det må imidlertid påpekes at våren 2001 representerte et bunnivå hva gjelder reintall i Vest-Finnmark (se figur 5.1).

I en overgangsperiode fram til 1. april 2005 ble tilpassingsarbeidet ledet av et eget prosjekt-kontor i Kautokeino i nær dialog med næringen. Sentrale tiltak i arbeidet var frivillig reduksjon av reintall gjennom bonusordninger og avvikling av siidaandeler mot økonomisk kompensasjon (se kapittel 7.6). Arbeidet møtte store utfordringer, blant annet gjennom en

---

³ Reindriftsstyrets vedtak av 30.01.2002 (sak 2/02).

sterk reintallsøkning (se kapittel 5.1) som følge av flere år med gode produksjonsforhold kombinert med blant annet omsetningsproblemer. Til sammen for perioden 2002-05 avvirket 28 siidaandeler fra Vest-Finnmark gjennom innløsning eller andre strukturiltak (se kapittel 8.2). Reduksjonen tilsvarer 11 % av antallet enheter per 31. mars 2002, og innebærer en vesentlig lette i potensialet for ytterligere reintallsøkning.

Prosessen forut og i etterkant av vedtaket er seinere evaluert i en rapport som ble framlagt i desember 2006⁴. Rapporten konkluderte blant annet med at reindriftsutøverne i alt for liten grad var blitt tatt med i saksforberedelsen før vedtaket. Reindriftsstyret behandlet denne rapporten i juni 2007⁵.

Arbeidet med øve reintall i Øst-Finnmark og på vår/høst/vinterbeite i Vest-Finnmark er forskjøvet fram i tid i påvente av utvikling av ny metode.

Andre rammebetingelser:

Siden 2003 har arbeidet med andre rammebetingelser utover øvre reintall blitt intensivert, herunder områdegrensar, distriktsgrensar, siidagrensar og beitetider. Når disse etterhvert faller på plass, vil det bli lettere å forvalte næringen etter de intensjoner som ligger i den nye reindriftsloven, som blant annet innbefatter større selvråderett for næringen.

Reindriftsstyret fastsatte i driftsåret 2004/05 distriktsgrensar på vår/høst/vinterbeitene i Vest-Finnmark, Karasjok og Polmak^{6,7} (se kapittel 8.5). Vedtakene ble gjort på bakgrunn av flere utrednings- og høringsprosesser gjennom de siste 15 årene. I siste fase i grensedragningsarbeidet ble det lagt betydelig vekt på siidaenes eventuelt etablerte rettigheter. Dette som en konsekvens av den rettslige utviklingen som har vært på dette feltet. Ytterligere oppdeling på siida-nivå på vår/høst/vinterbeitene vil være en viktig betingelse for en rasjonell ressursutnyttelse. For å få til dette igangsatte Reindriftsforvaltningen i 2006 et prosjektarbeid, som hadde som målsetning å få i stand avtalebaserte grensar mellom vintersiidaene i Vest-Finnmark. Så langt har det vært vanskelig å få til slike avtaler. Høsten 2007 utarbeidet imidlertid 4 distrikter i vestre sone bruksregler for høstbeitebruken. Distriktene prosjekterte også et felles gjerdeanlegg, som skal bidra til å få gjennomført slaktning tidligere på høsten. Siidainndelingsprosjektet er nå avsluttet og arbeidet er overført til næringen. Dette som følge av bestemmelsene om bruksregler i den nye reindriftsloven.

Reindriftsforvaltningen har de siste årene også arbeidet aktivt med nye forvaltningsmodeller i reindriften (se kapittel 8.5). Et viktig siktemål i dette arbeidet har vært å legge til rette for en bedre egenforvaltning i distriktene, blant annet ved å samle alle årstidsbeiter innenfor samme distrikt, samt å gi distriktene større tyngde og gjennomslagskraft i forhold til andre arealinteresser. Så langt har dette arbeidet resultert i at 6 distrikter på vestsiden av Porsangerfjorden (Karasjok vest) er blitt slått sammen til et stort distrikt (distrikt 16) med til sammen 11 beitesoner (10 sommersiida- og 1 høst/vinter/vårbeiteområde). Et utvalg i i distrikt 16 (Areal- og gjerdeutvalget) har i begynnelsen av 2007 gjennomført et forarbeid på siidainndeling på vinterbeite. Dette arbeidet ønsker distrikt 16 å videreføre, med det siktemålet at siidaene inngår beitebruksavtaler på vinterbeite og på den måten vil oppnå en større egenforvaltning i distriktet.

---

⁴ Reintallet i Vest-Finnmark. Forskningsbasert vurdering av prosessen rundt fastsettelse av høyeste reintall i Vest-Finnmark. Rapport fra Samisk Høgskole og Nordisk Samisk Institutt, desember 2006.

⁵ Reindriftsstyrets sak behandlet 06.06.2007 (sak 29/07).

⁶ Reindriftsstyrets vedtak av 29.06.2004 (sak 17/04).

⁷ Reindriftsstyrets vedtak av 02.12.2004 (sak 57/04).

I 2006 gjennomførte Reindriftsforvaltningen et arbeid for å utrede områdegrensene mellom Øst- og Vest-Finnmark⁸, samt mellom Vest-Finnmark og Troms⁹. Disse grensene ble endelig fastsatt av Landbruks- og matdepartementet¹⁰ på tampen av 2007.

Reindriftsforvaltningen vil i tida framover gjennomgå distriktsgrensene i Karasjok øst og i Varanger, samt utrede områdegrensen mellom Nordland og Nord-Trøndelag. Distriktsinndelingen i Nordland vil også bli evaluert.

1.3. Utfordringer og strategier på regionalt nivå

Lederne for Reindriftsforvaltningens regionale kontorer har i det følgende redegjort for hva de mener er de sentrale utfordringer og strategier på regionalt nivå.

Øst-Finnmark:

I Øst-Finnmark er hovedutfordringene for reindriften knyttet til implementering av ny reindriftslov og etablering av rammebetingelser, samt til arealvern, produksjon og tap.

Bruksreglene i den nye reindriftsloven kan bli gode virkemidler for å oppfylle næringspolitiske mål. Utarbeidelse av slike bruksregler, spesielt for beitebruk og reintall, vil bli særlig viktig. En av utfordringene for forvaltningen vil være å veilede og gi nødvendig informasjon til næringen i forbindelse med utarbeidelse av slike bruksregler.

For å etablere nødvendig forutsigbarhet for næringen vil det være avgjørende å få vedtatt rammebetingelsene. Dette gjelder i særlig grad oppfølging av områdegrensen mot Vest-Finnmark, sonegrensen mellom Karasjok vest og Karasjok øst, samt å få igangsatt et arbeid med ny distriktsinndeling i Varanger. I enkelte distrikter i Øst-Finnmark er reintallet for høyt i forhold til det høyeste fastsatte reintallet. Utfordringen her er å få distriktene til å gangsette prosesser om reintall i forhold til bestemmelsene om bruksregler i den nye loven.

Reindriftsforvaltningen Øst-Finnmark ser det som svært viktig å sikre reindriftsarealene og redusere tap av beiteland som følger av nye inngrep. Næringen ser en stor trussel i den økende mutingsaktiviteten i Øst-Finnmark, spesielt hvis det blir funnet drivverdige forekomster. Fra utbyggernes ståsted er Finnmark meget interessant i forhold til vindkraft. Dette viser antall områder som er meldt inn for vindkraftutbygging. Disse ligger i all hovedsak i sonnerbeiteområdene. I oppgangstider er det videre økende etterspørsel etter nye utbyggingsområder for fritidsboliger.

Reindriften i Polmak/Varanger har over lengre tid hatt en positiv trend med stort slakteuttak og et stabilt reintall. Maksimalt uttak av produksjonen har flere fordeler, blant annet god økonomisk gevinst og i tillegg små rovdyr tap og andre tap. I Karasjok er derimot produktiviteten lavere, og da særlig i vestre sone. Her er det en stor utfordring å få til en sterk økning i produksjonen gjennom økt slakteuttak. Dette vil igjen bidra til å redusere tapene. Når det gjelder rovdyr tap er det i tillegg svært viktig at næringen og de ansvarlige myndighetene finner løsninger og andre forebyggende tiltak som kan bidra til å redusere disse tapene. Dette forutsetter at myndighetene får nøyaktige og reelle bestandstall for de ulike rovdyr, slik at de fastsatte bestandsmål lettere kan følges opp.

---

⁸ Høringsdokument av 05.10.2006 fra en arbeidsgruppe i Reindriftsforvaltningen.

⁹ Høringsdokument av 05.07.2006 fra Reindriftssjefen.

¹⁰ *Forskrift om fastsettelse av områdegrense mellom Vest-Finnmark og Troms reinbeiteområder* av 20.12.2007.

Næringen er tjent med at det er god samhandling mellom distriktene. Det er derfor viktig at distriktene har arbeidsmøter om utfordringer og eventuelle problemer.

Vest-Finnmark:

I Vest-Finnmark vil hovedutfordringene framover være knyttet til arealvern og å få på plass bruksregler etter den nye reindriftsloven.

Arealvern vil være en nøkkelfaktor for å bevare reindriften i Vest-Finnmark reinbeiteområde. Arbeidet med å sikre arealer mot nye naturinngrep må styrkes kraftig hvis reindriftsnæringen skal ha berettiget eksistensgrunnlag. Dette gjelder spesielt i de kystnære områdene (sommerbeitedistriktene), og er særlig aktuelt når olje-, gass- og energisatsingen er kommet til de nordligste fylkene. Den planlagte byggingen av ny kraftlinje fra Balsfjord til Hammerfest vil berøre samtlige reinbeitedistrikter i Vest-Finnmark reinbeiteområde. Kraftlinjen vil gå igjennom vår-, sommer- og høstbeiteområder, samt kalvingsland, brunstområder, trekk- og flytteleier. Konsekvenser av dette blir at det blir etablert flere vindmølleparker langs kysten, som blir tilknyttet hovedkraftlinja med påfølgende etablering av nye veier og bygninger i reinbeiteområder. Presset på reinbeitearealer blir veldig stor i hele linjetrasèområdet, og vil spesielt merkes av de distrikter som er i Hammerfest-regionen.

Etter at Finnmarksloven trådte i kraft har Bergmesteren gitt tillatelse til flere hundre mutinger i alle årstidsbeiter. Flere selskaper er i gang med å etablere gruvedrift i kjerneområder for reindriften i Vest-Finnmark. Fritidshyttebyggingen påvirker også store reinbeitearealer. En ny forskningsrapport¹¹ viser at det bygges 100 fritidshytter årlig i Vest-Finnmark reinbeiteområde, og at tallet er økende.

Andre store utfordring for reindriften i Vest-Finnmark er den interne fordelingen av beiten og tilpasning av reintallet til beitegrunnet. Å få på plass bruksregler, og da særlig det som gjelder beitebruk og reintall, vil forde distriktsstyrene til å være kreative og løsningsorienterte. Beitebruken i sommerbeitedistrikter er uproblematisk, mens beitebruken og fordelingen av de såkalte "fellesbeitene" i indre deler av Finnmark er en utfordring å få på plass. Dette skyldes at næringen har hatt og har veldig stort fokus på beiterettigheter. Særlig har en utredning om beiterettigheter av vinterbeiteområdene i Vest-Finnmark ("Reinbeiterettsutvalget")¹² gitt næring til en rettighetsdebatt og dertil posisjonering på vår-, høst- og vinterbeiteområder. Reindriftsforvaltningen har gjennom et eget "siida-prosjekt" prøvd å få siidaene i Vest-Finnmark til å bli enige om beitefordelingen og inngå privatrettslige avtaler om bruk av "fellesbeitene". Dette prosjektet har ikke gitt de forventede resultater, og fundamentet som næringen skal bygge sin videre eksistens på er ikke på plass.

Siden begreper om beiterettigheter ikke er beskrevet nærmere, vet en heller ikke med sikkerhet hva som legges til grunn når det snakkes om beiterettigheter. Gjennom bestemmelsene om bruksregler i den nye loven blir dette arbeidet i sin helhet overført til distriktene, med de utfordringer dette medfører. Reindriftsforvaltningen vil gi veiledning og økonomisk bistand til distriktene når de starter arbeidet med å utarbeide bruksregler for de enkelte siidaer. Slike bruksregler vil være grunnlaget for en velordnet reindrift, som er bærekraftig i henhold til de oppsatte reindriftspolitiske mål.

---

¹¹ Lie, I., Vistnes, I. & Nellemann, C. 2006. Hytteutbygging i reindriftsområder. NORUT-NIBR Finnmark Rapport 2006:5

¹² Utredning om reinbeiterettigheter. Vinterbeiteområdene i Vest-Finnmark. Reinbeiterettsutvalget for Vest-Finnmark, juni 2002

Troms:

Hovedutfordringene for reindriften i Troms er at området har marginale vinterbeiteressurser, og et stadig økende utbyggingspress. I tillegg sliter næringen med store rovdyr tap og lav produksjon med svak økonomi. I en rekke år har manglende slaktemuligheter også medført vansker med lange transportavstander. Høsten 2004 ble det åpnet et nytt helårsanlegg for slakting med beliggenhet ved Andsvatn i Sørreisa, noe som har medført en vesentlig bedring på dette området.

For reindriften i Troms har prosessen med ny reinbeitekonvensjon stor betydning for driftsgrunnlaget. Reinbeitekonvensjonen av 1972 opphørte å gjelde fra 1. mai 2005, noe som har skapt betydelig usikkerhet både for beitebruket i områdene i Norge og også for distrikter som er avhengige av vinterbeiter på svensk side.

For å få til en positiv utvikling vektlegger Reindriftsforvaltningen Troms sikring av beiteressursene, tiltak for beredskap som kan forebygge tap, arealvern gjennom kommuneplaner, tiltak for å redusere rovdyr tap, tilrettelegging for slakting med etablering av nødvendige anlegg, samt styrking av distriktenes oppgaver innen administrasjon og forvaltning.

Nordland:

I Nordland er hovedutfordringene særlig knyttet til tre områder; arealvern, produksjon og tap, samt oppfølging av distriktsinndelingen og områdegrensen mellom Nordland og Nord-Trøndelag. Implementeringen av den nye reindriftsloven betyr videre at reinbeitedistriktene må få på plass rammene for sin virksomhet. Særlig gjelder dette bruksreglene og distriktsplan.

Areal er en nøkkelfaktor i arbeidet med å sikre driftsgrunnlaget for reindriften. Dette gjør at reindriften og forvaltningen hele tiden må være aktivt med i dette arbeidet. Det er her viktig å finne gode og effektive løsninger for ansvarsfordelingen mellom forvaltningen og næringen.

Videre er det viktig å finne tiltak for å få redusert tapene, samt opprettholde eller bedre produksjonen i næringen. Særlig gjelder dette i de nordligste distriktene, som siden 1990-tallet har slitt med store tap og synkende reintall. Både Områdestyret og Reindriftsstyret har vært involvert i å finne frem til løsninger på denne vanskelige situasjonen. Til tross for dette er situasjon fortsatt vanskelig, og en har enda ikke klart å finne frem til gode løsninger for disse distriktene.

Oppfølgingen av distriktsinndelingen har tatt tid. Forvaltningen har vært gjennom en prosess med distriktene for å få utarbeidet distriktsplaner. Det mangler nå distriktsplan i 3 reinbeitedistrikter. I forbindelse med utarbeidelse av bruksregler er det naturlig at også distriktsplan for disse distriktene blir utarbeidet.

Reindriftsstyret har bestemt at distriktsinndelingen skal evalueres. Dette skal skje ved at det utarbeides et mandat og at evalueringen settes bort til en uavhengig instans/institusjon. Evalueringen skal skje i 2008. Områdegrensen mellom Nordland og Nord-Trøndelag skal også evalueres i løpet av 2008.

Den uavklarte situasjon vedrørende den norsk-svenske reinbeitekonvensjonen skaper stor usikkerhet i store deler av næringen i Nordland. Dette fordi flere distrikter er helt avhengig av vinterbeitene i Sverige. Forhandlingene er nå i slutfasen og vil få stor betydning for driftsgrunnlaget framover.

Nord-Trøndelag:

I Nord-Trøndelag er hovedutfordringene i stor grad knyttet til arealvern, produksjon/tap og forvaltningsmessige rammebetingelser.

Reindriftsforvaltningen i Nord-Trøndelag prioriterer sikring av beitearealene høyt i sitt daglige arbeid. Målsettingen er å komme tidlig inn i alle planprosesser, slik at en kan påvirke resultatet til fordel for reindriftsnæringen. I tillegg til tradisjonelle inngrep, som hytter, veier med videre, har antall planlagte vindkraftprosjekter økt kraftig de siste årene. Vindkraftprosjektene legger beslag på store arealer, og forholdet mellom vindkraftutbygginger og reindriften er dårlig klarlagt. Planleggingen har fram til nå vært lite forutsigbar og lite samordnet. Dette har helt klart vært ekstra belastende, både for næringen og for forvaltningen. Reindriftsforvaltningen vil derfor prioritere arbeid opp mot de fylkesvise planene for vindraft.

I tillegg til tradisjonelle inngrep i reinbeitet, vil Reindriftsforvaltningen ha spesielt fokus på aktiviteter knyttet til landbruk (blant annet utvidet seterbegrep) og til organiserte reiselivsaktiviteter, knyttet blant annet til verneområder.

Arbeid for å optimalisere produksjonen er en sentral oppgave. For Nord-Trøndelags del vil dette i stor grad dreie seg om tiltak for å redusere rovvilttapene. Rovviltsituasjonen er en vesentlig årsak til at reintallet i Nord-Trøndelag har gått ned de siste årene. Forebyggende tiltak har ikke vist seg effektive, og arbeid med enklere og mer effektive uttak av skadedyr skal prioriteres. Forvaltningen samarbeider også med fylkesmannen og næringsutøverne for å få på plass en mer forutsigbar og rettferdig erstatningsordning for rovvilttap.

Som grunnlag for å nå sine målsetninger legger forvaltningen betydelig vekt på å etablere en "arbeidsdeling" mellom forvaltning og næring, samt å skape en mer effektiv saksbehandling. Arbeidet med verdiklassifisering av reindriftens arealer og endringene i ny reindriftslov vil naturlig være en del av dette bildet.

En er nå inne i en periode med flere generasjonsoverganger i reindriften i Nord-Trøndelag. Aldersstrukturen blant utøverne tyder på at det vil komme flere i årene framover.

Arbeidet med å få på plass rammebetingelsene i næringen har vært høyt prioritert i en årrekke, og bare ett av reinbeitedistriktene gjenstår nå. Rammebetingelser, også sett opp mot endringene i reindriftslovgivningen, vil fortsatt være en prioritert oppgave.

Sør-Trøndelag/Hedmark og Trollheimen:

Reindriften i Sør-Trøndelag/Hedmark ligger i sør- og ytterkanten av det samiske reindriftsområdet. Trollheimen ligger utenfor reinbeiteområde, og her utøves reindrift med hjemmel i egen særlov. Det har i flere år pågått rettighetskonflikter med grunneiere om den samiske sedvaneretten til reindrift på privat grunn innenfor reinbeitedistrikt, og mange av sakene har havnet hos domstolene. Høyesteretts avgjørelse i Selbusaken ga en bekreftelse på reindriftens rettigheter og var en svært viktig avklaring.

Forvaltningen ser det som viktig å skape forståelse, tillit og erfaring for at reindrift kan drives uten reelle konflikter med annen sedvanemessig næring. Ordningen med konfliktforebyggende tiltak, det vil si støtte til inngjerding av dyrket areal, er et sentralt virkemiddel for å løse næringskonfliktene mellom jordbruk og reindrift. Prosjektet "Felles politikk i fjellområdene", initiert av Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, er ment nettopp som et middel for å bedre dialogen mellom rettighetshavere i utmark.

En annen viktig utfordring er ekstern informasjon om reindriftsforvaltningen og reindriftens naturgrunnlag. I den sammenheng har internettbasert informasjon vist seg å være meget nyttig. I tillegg er en informasjonsbrosjyre under utvikling, som skal gi generelle opplysninger om reindrifta ut til allmennheten. Vi har tro på at økt kunnskap kan bidra til å dempe en del av de konfliktene vi opplever.

Det er helt avgjørende for framtida at beitearealene ivaretas og sikres mot skadelige og ødeleggende arealinngrep. Det er særlig hytteutbygging og kraftutbygging med tilhørende infrastruktur som legger press på reindriftsarealene i vårt område. Riksrevisjonens undersøkelse av bærekraftig arealplanlegging og arealdisponering i Norge¹³ underbygger mistanken om at arealstatusen og arealutviklingen i Norge på flere områder ikke ivaretar verdier og prinsipper som Stortinget har vektlagt, og at planmyndighetene har store utfordringer framfor seg.

Andre viktige regionale strategier er produksjonsfremmende tiltak som sikrer reindriftsutøvernes økonomi uten å overbelaste beitegrunnet, samt ivaretagelse av reindriftsutøvernes rettssikkerhet, distriktenes ansvar, innflytelse og selvråderett.

Tamreinlagene i Sør-Norge:

Tamreinlagene i Sør-Norge er forvaltningsmessig og faglig underlagt Reindriftsforvaltningen Sør-Trøndelag/Hedmark. Tamreinlagene er omgitt av, og grenser nært til, områder med villrein. Ivaretagelse av reindriftens interesser i forhold til villreininteresser er en av de viktigste utfordringene for tamreinlagene og den lokale forvaltningen. Tamreinlagene har dessuten fortsatt problemer med radioaktivt forurensede beiter etter Tsjernobylulykken i 1986. Reindriftsforvaltningens viktigste oppgaver i forhold til tamreinlagene har vært og er forebyggende tiltak med tanke på radioaktivitet samt produksjonsfremmende tiltak (kjønnsstruktur, aldersstruktur og vekststruktur).

---

¹³ Riksrevisjonen dokument nr. 3:11 (2006-2007).

---

2 Materiale og metode

2.1. Materiale

Det er et meget omfattende tallmateriale som ligger til grunn for ”Ressursregnskap for rein-driftsnæringen”. Materialet er i det vesentligste basert på reieneiernes og reinbeitedistriktenes årlige rapportering gjennom skjemaet ”Melding om reindrift”. Med siktemål å forenkle rapporteringen for reieneier ble meldingsskjemaet fra og med driftsåret 2003/04 vesentlig omarbeidet. Som følge av omleggingen er en del informasjon som ble vurdert som mindre vesentlig ikke lenger tilgjengelig.

Opplysninger fra meldingene og opplysninger om dyrevæker er lagt inn i egne databaser. Kvaliteten på deler av materialet varierer. Dette gjelder i særlig grad reintall, tilveksttall, tapstall og eldre slaktedata. Så langt som mulig korrigeres reintallsopplysningene for under-rapportering som avdekkes gjennom offentlig kontrollerte tellinger. Ulike terreng- og drifts-forhold innebærer at kvaliteten på de offentlig kontrollerte tellingene varierer mellom ulike områder.

Presentasjoner av lengre tidsserier på områdenivå, i hovedsak 3-, 5- eller 10-årsserier, samt en del andre opplysninger fra meldingsskjemaet, er gitt i tabeller og figurer i de ulike kapitlene i rapporten. Disse seriene er fra og med 2003/04-utgaven oppdatert som følge av en omfattende gjennomgang av data bakover i tid, og vil derfor kunne avvike noe fra tidligere utgaver av Ressursregnskapet. Som resultat av denne gjennomgangen besitter Reindriftsforvaltningen nå et omfattende statistisk materiale på distriktsnivå, som til dels strekker seg tilbake til 1980. Dette materialet omfatter blant annet tidsserier for siidaandeler, personer, reintall, kalve-tilgang, tap, slakteuttak, slaktekvantum, slaktevekter og produktivitetstall. Tidsseriene gir både prosentvise og absolutte tall.

I næringsoversiktene bak i rapporten er det meste av grunnlagsmaterialet for det siste drifts-året presentert på områdenivå (vedlegg 1) og distriktsnivå (vedlegg 2-8). Skjemaomleggingen i 2003/04 førte med seg en del endringer, blant annet en reduksjon fra 6 til 3 dyrekategorier. Nytt av året er at data også presenteres på sonenivå for Finnmark. Tabellene er forøvrig i hovedsak presentert på samme form som eldre utgaver (fra og med 1997/98).

Vedlegg 9 presenterer en samlet og oppdatert oversikt over gjeldende rammebetingelser for alle reinbeitedistriktene. Dette vedlegget inneholder også kart som viser de ulike distriktene.

2.2. Metode

Det meste av datagrunnlaget som er brukt i Ressursregnskapet er knyttet til driftsår (1. april - 31. mars). I beregninger av tilveksttall og produksjonstall er det reintall ved driftsårets begynnelse (åpningsstatus) som legges til grunn. I øvrige tilfeller brukes reintall ved drifts-årets slutt (sluttstatus).

I Ressursregnskapet for 2003/04, 2004/05 og 2005/06 ble fødte kalver og tidligtap av kalv (differansen mellom antall fødte og antall merkede kalver) tatt ut på grunn av begrenset kvalitet på datamaterialet. Innkjøringsproblemer etter omleggingen av meldingsskjema må trolig ta noe av skylda for dette. Kalvetilgang og kalvetap ble da gitt som antall merkede kalver og kalvetap etter merking (seintapet) (se tabell 5 i næringsoversiktene for disse utgavene). I prosentvise tapsberegninger var det antall merkede kalver, og ikke fødte kalver, som var utgangspunktet. For 2006/07-utgaven er fødte kalver og totaltap av kalv igjen tatt

med. Bakgrunnen for dette er at reineiernes anslag over født kalv nå jevnt over synes å holde et mer realistisk nivå, slik at tallene igjen kan publiseres. For sammenligningens skyld er også tidsserier bakover i tid beregnet på nytt på områdenivå. Eldre tall vil naturligvis fortsatt være preget av de nevnte problemene, men på områdenivå har dette ikke gitt så store utslag (se tabellene 6.1 og 6.4).

Antall merkede kalver vil avhenge av merketidspunktet. Innenfor samme distrikt vil merketidspunktet i hovedsak holde seg nokså stabilt mellom år, men mellom de ulike distrikter varierer tidspunktet for merking betydelig. Variasjonen spenner i hovedsak fra midten av juni til midten av september (se tabell 4 i næringsoversiktene). Noen distrikter merker enda seinere. Riktignok skjer trolig hovedtyngden av kalvetap i de fleste distrikter den første måneden etter kalving, slik at forskjeller i merketidspunkt ikke trenger å være så avgjørende. Det er imidlertid ikke uvanlig at tapene også strekker seg videre utover sommeren og høsten. Dette innebærer at merkeprosenten gir bedre grunnlag for sammenligninger mellom år innenfor samme distrikt enn mellom distrikter med ulike merketidspunkter. Kalver etter tap omfatter kalvene som slaktes i løpet av driftsåret og de som rekrutteres inn i vårflokken. Denne parameteren gir et godt bilde av den reelle kalveproduksjonen i løpet av året.

Antall slaktedyr til slakteri er for det siste året hentet fra meldingsskjema, selv om dette tallet i noen tilfeller kan avvike med tallene i slaktebasen. Dette kan skyldes at ikke alle slakterier rapporterer inn slaktet til Reindriftsforvaltningen. Slaktekvantum omfatter både slakt levert til slakteri, slakt til eget forbruk og slakt til privat omsetning (se tabell 7 i næringsoversiktene). På grunn av omleggingen av meldingsskjema har kvantumet privat uttak blitt beregnet fra og med 2003/04-utgaven. Beregningene er gjort på grunnlag av gjennomsnittlige slaktevekter på de ulike kategorier dyr til slakteri (fra slakterienes rapportering). I den grad reinerer slakter de "beste" dyra til seg selv, vil en slik beregningsmåte innebære en viss underestimering av det private slaktekvantumet.

Produktiviteten per livrein (se tabell 7 i næringsoversiktene) er beregnet som slakteuttak og reintallsendring (begge i kg) per rein i vårflokk. Omregningen fra reintallsendring til kg "potensiell" slaktevekt er basert på en gjennomsnittlig slaktevekt per dyr, estimert for hvert distrikt på grunnlag av spesifiserte gjennomsnittsvekter og sammensetning av reinflokkene ved slutten av driftsåret. Fra og med 2003/04-utgaven har produktiviteten per livrein bakover i tid blitt beregnet på nytt på grunnlag av korrigerte reintall. Beregningen av produktivitet for siste driftsår vil således alltid være et foreløpig tall, på samme vis som det ukorrigerte reintallet.

3 Beitegrunnlaget

3.1. Innledning

Beiteområdene er selve grunnressursen for reindriften. Reinens spesielle levesett, med ulike krav til beite til ulike sesonger, gjør reindriften til en arealavhengig næring. I dag utøves det reindrift på et landområde på drøyt 146.000 km², fordelt over 139 av landets kommuner fra Hedmark i sør til Finnmark i nord, samt i Nord-Gudbrandsdalen, Valdres og Nord-Østerdalen. Dette arealet tilsvarer ca. 45 % av Norges landareal, hvorav mesteparten (over 90 %) ligger innenfor det som reindriftsloven betegner som det ”samiske reinbeiteområdet”. Det resterende arealet er avgrensede områder i Sør-Norge, der det utøves reindrift i henhold til ekspropriasjonsvedtak og/eller leieavtaler (Trollheimen og tamreinlagene). I tillegg finnes det internasjonale avtaler med våre naboland om beitebruk på tvers av nasjonalgrensene.

Dette kapitlet gir kortfattede beskrivelser av reinens tilpasning til å klare seg på dette arealet (kapittel 3.2) og hvilke naturlige faktorer som påvirker reinbeitene (kapittel 3.3). Videre gis kortfattede beskrivelser av flyttemønsteret i de ulike delene av reindriftsområdet (kapittel 3.4) og en oversikt over de viktigste internasjonale avtalene om reinbeiting (kapittel 3.5). Til slutt gis en gjennomgang av menneskeskapt endringer, som er med på å påvirke beitegrunnlaget og reinens bruk av arealene (kapitlene 3.6 og 3.7).

Vedlegg 9 viser kart over de ulike delene av reindriftsområdet, med grenser og bruttoarealer for både reinbeitedistrikter, tamreinlag og områder.

3.2. Reinens tilpasning til naturgrunnlaget

Rein lever året rundt på utmarksbeite, hvor den er prisgitt uforutsigbare værforhold og store variasjoner i tilgang og kvalitet av beitet både mellom sesonger og mellom år. Gjennom de mest kritiske periodene har reinen et stramt energibudsjett, som skal forsyne reinen med energi til aktiviteter som beiting, gåing og løping i tillegg til de grunnleggende livsprosessene. Simlene skal i tillegg ha energi til å die kalven gjennom sommer og høst.

Reinen er tilpasset et skiftende miljø ved at beiteopptak og levevis veksler med variasjonene i plantedeckket gjennom året. Variasjonene i beiteopptak er knyttet til sesongmessig appetittregulering, fettlagring og reinens evne til å utnytte ulike typer fôr. Variasjonene i levevis er knyttet til reinens trekk mellom ulike beiteområder, både i form av regionale trekk mellom sesongbeiter og lokale trekk innenfor samme beiteområde. På tross av sterke tilpasninger til et skiftende miljø er reinen likevel sårbar for en del miljøforandringer, eksempelvis fysiske inngrep og forstyrrende aktiviteter.

3.3. Naturlige faktorer som påvirker beitegrunnlaget

Kvaliteten og tilgjengeligheten av beitet påvirkes naturlig av **berggrunn, klima og topografi**.

I reindriftssammenheng er det hensiktsmessig å dele berggrunnen i 3 kategorier; kambro-siluriske formasjoner, grunnfjell og sparagmitt. I områder med kambro-siluriske bergarter (gjerne kalkrike bergarter) er det gode forhold for sommerbeiting. Grunnfjell og spesielt sparagmitt (sure bergarter) gir gode vekstbetingelser for lav og dermed gode vinterbeiter.

Områdene hvor det drives reindrift preges av vestlige luftstrømmer, som gir økende nedbørsmengder fra kysten og inn mot fjordbotnene og grensefjellene, for deretter å avta sterkt mot

øst. Nedbørsmengden avtar også nordover. Temperaturvariasjoner mellom sommer og vinter er langt lavere ved kysten enn i innlandet. Et gunstig klima betyr mye for planteveksten gjennom våren og sommeren. Vinterstid påvirkes lavbeitene av ulik fordeling av snøen gjennom beitesesongen. Store, vindpakkede snømengder og/eller islag i snødekket kan helt eller delvis "låse" mattilgangen for reinen vinterstid. Klimatisk sett har kystområder oftest de beste sommerbeitene, mens kontinentale områder oftest har de beste vinterbeitene. Viktige unntak finnes i ytre kystområder og på øyer, hvor snøen ikke legger seg om vinteren.

Topografiske forhold vil kunne ha direkte konsekvenser for den fysiske adkomsten til beiteområder (f.eks. bratte terrengformasjoner), og indirekte konsekvenser gjennom klimatisk påvirkning av både kvalitet og tilgjengelighet av beite (f.eks. "regnskygge-effekt"). På stor-skalanivå bidrar store høydeforskjeller til vedvarende framsmelting av næringsrik, spirende vegetasjon om våren og sommeren. På småskalanivå bidrar stor overflatejevnhet i terrenget til økt beitetilgang vinterstid (snaurabber) og bedre beitekvalitet sommerstid (snøleiesamfunn). Dessuten gir vindutsatte høydedrag reinflokkene "ly" for insektplagen på varme sommerdager (luftingsområder).

3.4. Flyttemønster og beitebruk

Flyttemønstrene i reindriften varierer både i retning, lengde og tid. Dette har i hovedsak sammenheng med forskjeller i naturgitte forhold. Gjennom de siste hundreår har dette naturgitte flyttemønsteret måttet tilpasse seg nasjonale bestemmelser, som grensestengning mot Russland og Finland og reinbeitekonvensjonen med Sverige, samt et økende omfang av fysiske inngrep og andre menneskelige forstyrrelser i reinbeiteland.

I **Finnmark** skjer vinterbeitingen i innlandet og sommerbeitingen ved kysten eller på øyene. I hovedsak skjer vår- og høstbeiting i den mellomliggende sonen. For å koordinere flyttingen mellom sesongbeitene er distriktene gruppert i flyttesystemer. I **Troms** skjer flyttingen oftest over korte avstander og ofte innen samme distrikt. Reindriften i **Nordland** har et todelt flyttemønster, hvor noen distrikter flytter på vinterbeite til Sverige, mens andre har sine vinterbeiter langs kysten. I **Nord-Trøndelag** har de fleste distriktene kystnære vinterbeiter, men det foregår også vinterbeiting lenger inn i landet. Flyttingen i **Sør-Trøndelag/Hedmark** foregår i hovedtrekk fra barmarksbeiter i nord til vinterbeiter i sør. **Tamreinlagene** nytter generelt mer kystnære høyfjellsområder i nordvest som barmarksbeite og mer kontinentale og lavere-liggende fjell- og skogsområder i sørøst som vinterbeite.

3.5. Internasjonale avtaler om reinbeiting

Norge har inngått avtaler med Sverige, Finland og Russland om reinbeitingen langs nasjonalstatenes grenser. Den mest omfattende avtalen er inngått med Sverige. Helt siden riksgrensen ble fastsatt i 1751 har de to land anerkjent at reindriftssamene har rett til beite på tvers av riksgrensen. Denne retten ble fastslått i et eget tillegg til grensetraktaten kalt "Lappekodisillen". Reguleringen av denne retten er siden 1880-årene blitt avtalt gjennom ulike reinbeitekonvensjoner. Den siste reinbeitekonvensjonen ble avtalt i 1972¹⁴ og varte fram til 2005, etter at partene i forhandlingene om ny konvensjon hadde forlenget 1972-konvensjonen med 3 år. Grunnlaget for forhandlingene var en innstilling utarbeidet av en

---

¹⁴ Konvensjonen av 09.02.1972 mellom Norge og Sverige om reinbeite (med seinere endringer).

felles kommisjon og avgitt i 2001¹⁵, samt de høringsuttalelser som ble avgitt til denne. Hovedlinjer i innstillingen er nærmere omtalt i kapittel 3.5 i Ress.reg. 2003/04.

Da konvensjonen opphørte 1. mai 2005 hadde forhandlingspartene ikke lyktes å komme til enighet om ny konvensjon. Den svenske riksdagen fattet istedet et ensidig vedtak om at en falt tilbake til den opprinnelige grenseavtalen av 1751. Forenklet innebærer dette at den grenseoverskridende reindriften i praksis ikke er regulert av de statlige myndigheter. Landbruks- og matdepartementet fattet på sin side et vedtak, som innebar en regulering av den overskridende reindriften i samsvar med den tidligere konvensjonen av 1972¹⁶.

Begge parter har siden erkjent at den manglende enighet skaper problemer, og at det er behov for omforente løsninger. Høsten 2005 ble derfor partene enige om å iverksette nye forhandlinger. I henhold til det nye forhandlingsmandatet skal delegasjonene i fellesskap, med grunnlag i en langsiktig økologisk, økonomisk og kulturelt bærekraftig reindrift, avgrense områder i de to land som kan utnyttes av det annet lands reindriftsutøvere. De avgrensede områdene "*innebærer ingen stillingtagen eller uttrykk for statenes oppfatning av sedvanerettens omfang*". Dette skal overlates til nasjonale domstoler, som "*ved sin bedømming av sedvanerettens omfang ikke er bundet eller veiledet av konvensjonen*"¹⁷. Arbeidet i utvalget skulle vært sluttført i 2007, men er ennå ikke ferdig.

De områder som i henhold til norske myndigheters vedtak er avsatt til svensk reinbeite på norsk side av grensen, og som tilsvarer de tidligere konvensjonsbeiteområdene, er vist på kart i vedlegg 9.

3.6. Menneskelige inngrep og forstyrrelser

Utbygging og menneskelig aktivitet i reinbeiteområdene har akselerert sterkt i omfang gjennom de siste tiårene. FNs miljøprogram (UNEP) anslår at ca. 25 % av reinbeitene i Nord-Norge nå er sterkt påvirket av menneskelig aktivitet¹⁸. Utbyggingspresset er sterkest på kysten, der 35 % av kystområdene i Nord-Norge i dag karakteriseres som middels til sterkt påvirket av menneskelig aktivitet. Dette tallet vil øke til ca. 80 % i 2050 dersom det fortsettes å bygge ut i samme tempo som det har blitt gjort de siste 50 årene. Denne prognosen er nylig blitt forsterket gjennom en rapport¹⁹, som blant annet konkluderer med at reindriftnæringen i årene som kommer kan tape ca. 300 km² beiteland årlig. For det sørligste området, Sør-Trøndelag/Hedmark, innebærer dette at 20 % av reinbeitearealene vil være tapt om 20 år.

Denne utviklingen er svært bekymringsfull for reindriftnæringen, som er avhengig av store arealer som skal dekke reinens behov for ulike sesongbeiter og ubrutte flytteveier mellom dem. Næringen er sårbar for negative påvirkninger som reduserer størrelsen eller kvaliteten på beitelandet, eller som på andre måter forstyrrer reinens utnyttelse av arealer som allerede fra naturens side er marginale. Næringen påvirker riktignok også sitt eget beitegrunnlag, hovedsaklig som grad av beitebelastning, motorisert ferdsel på barmark og ulike gjerdesystemer. Annen menneskelig virksomhet i reinbeiteland, i form av fysiske inngrep og forstyrrende

¹⁵ Norsk-svensk reinbeitekommisjon av 1997. Innstilling avgitt mai 2001 og utgitt av Reindriftsforvaltningen.

¹⁶ *Forskrift om beiteområder for svensk rein i Norge* fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 21.06.2005.

¹⁷ Kongelig resolusjon av 02.11.2005. Videre forhandlinger om en ny reinbeitekonvensjon mellom Norge og Sverige.

¹⁸ UNEP 2001. GLOBIO - Global methodology for mapping human impacts on the biosphere. United Nations Environmental Programme, Nairobi, Kenya.

¹⁹ Lie, I., Vistnes, I. & Nellemann, C. 2006. Hytteutbygging i reindriftsområder. NORUT-NIBR Finnmark Rapport 2006:5.

aktiviteter, kommer imidlertid ”på toppen” av næringens egen påvirkning og den naturlige forstyrrelsen fra rovdyr og insekter, som reinen alltid har måttet leve med. Ofte er de energimessige marginene så små at slike tilleggsforstyrrelser kan få alvorlige konsekvenser for dyrenes kondisjon. Reinen svekkes gjennom økt energiforbruk og/eller redusert fôrinntak. Dette som følge av tap av beiteland, økt aktivitet, redusert beitetid, større beitekonkurranse i gjenværende uforstyrrede områder og/eller ikke-optimal beitebruk²⁰.

Totaleffekten av mange små inngrep og forstyrrende aktiviteter i reinbeiteland er oftest langt større enn hva summen av de enkelte inngrepene skulle tilsi. Tap, oppstyking og redusert bruk av beiteland gjennom utbygging og menneskelig aktivitet fremstår i dag som en av de største truslene mot reindriften arealgrunnlag, og dermed også mot næringen i sin helhet.

Gjennom forskningsstudier i de seinere år har det blitt vanlig å gruppere konsekvensene av inngrep og forstyrrelser i lokale og regionale effekter.

Lokale effekter av inngrep og forstyrrende aktiviteter kan være økt energibruk, stressreaksjoner eller tapt beitetid når reinen blir skremt, permanent tap av det beitelandet som fysisk nedbygges eller oppdyrkes, og/eller merarbeid for reineieren i en utbyggingsfase. Lokale effekter gir, med unntak av spesielle tilfeller, sjelden langvarige eller alvorlige konsekvenser for reindriften²¹. Hvordan rein umiddelbart reagerer i møte med mennesker er et eksempel på en lokal effekt. Studier fra flere villreinområder har vist at rein har en klar fluktrespons i møte med mennesker, men at responsen varierer i styrke mellom årstider og mellom områder, avhengig av blant annet terrengtype, reinens skyhet og tidligere erfaring med forstyrrelser²². Rein synes ikke å ha tilsvarende fryktreaksjon når den utsettes for motorisert ferdseil, med unntak av når kjøretøret går direkte mot reinflokken eller krysser flokkens trekkretning²³. Effekter av direkte eksponering fra kraftledninger og vindmøller er undersøkt eksperimentelt på rein i innhegninger²⁴. Med unntak av en høyere frekvens av aktivitetsskifter hos rein eksponert for kraftledninger, kunne ikke forskerne dokumentere noen entydige adferdsrespons eller tendenser til endret arealbruk i innhegningene hos reinen, og da heller ikke under værforhold med sterk vind og økt støynivå fra konstruksjonene. De konkluderte likevel med at resultatene ikke uten videre kan overføres til frittgående rein.

Regionale og kumulative effekter kan være redusert bruk av beiteland rundt utbygging og trafikårer, ofte flere kilometer ut fra forstyrrelseskilden. Det er dokumentert i en rekke undersøkelser at inngrep og aktiviteter knyttet til inngrep fører til at rein trekker unna eller reduserer bruken av beiteland i nærheten av forstyrrelsen²⁵. Riktignok forekommer det en del rein også nær inngrepene, men dette er i hovedsak okserein som utgjør bare en liten andel av reinflokkene.

---

²⁰ Wolfe, S. A., Griffith, B. og Wolfe, C. A. G. 2000. Response of reindeer and caribou to human activities. *Polar Research* 19: 63-73.

²¹ Vistnes, I., Nellemann, C. og Bull, K. S. 2004. Inngrep i reinbeiteland. *Biologi, jus og strategier i utbyggingsaker*. NINA temahefte 26, 67 s.

²² Reimers, E., Dervo, L., Muniz, A. Kind, J.C. & Colman, J.E. 1994. Frykt- og fluktadferd hos villreinen i Sør-Norge. *Villreinen* 9: 99-101.

²³ Reimers, E. 1993. Snøscootertrafikk – konsekvenser for hovdyr. *Villreinen* 7: 94-101.

²⁴ Flydal, K. & Reimers, E. 2002. Lokale effekter av kraftledninger og vindmøller. I: Rapport fra Reinprosjektet. Norges Forskningsråd.

²⁵ Wolfe, S. A., Griffith, B. og Wolfe, C. A. G. 2000. Response of reindeer and caribou to human activities. *Polar Research* 19: 63-73.

Undersøkelser viser at det kan forventes at tamrein halverer beitebruken innen ca. 4 km fra hyttefelt²⁶. Størrelsen på unnvikelsessonene avhenger blant annet av størrelsen på hyttefeltet, årstid og terrengforhold¹³. Konsekvensen blir at selv små hyttefelt medfører langt større tap av beiteområder for reindriften enn det arealet som fysisk blir beslaglagt av hyttene. Når det gjelder kraftlinjer er det på liknende vis dokumentert en betydelig reduksjon i reinens områdebruk i en avstand opp til rundt 2-3 km fra linjene²⁷. Inngrep kan også sperre eller vanskeliggjøre bruk av trekk- og flyttleier og dermed avskjære større beiteområder fra bruk. I Sør-Norge er det vist at kraftledninger kan skape barrierer for villrein²⁸. En konsekvens av slike barrierer, og at reinen unnviker områder nær inngrep, er at tettheten av dyr og beitepresset i de ”gjenværende” og minst forstyrrede områdene øker. Totalt sett vil tap av beiteland som følge av inngrep dermed kunne føre til fortetting av dyr, større beitetrykk og økt slitasje på lav-beitene. I neste omgang vil dette kunne føre til lavere slaktevekter og kalveprosent. De regionale effektene kan dermed ofte være langvarige og alvorlige for reindriften²⁹.

3.7. Forurensning

Det er grunn til å anta at økt forurensning generelt vil få en stadig sterkere effekt på reindriften i årene som kommer. Særlig gjelder dette utslipp av klimagasser, men også radioaktivt nedfall, sur nedbør og spredning av tungmetaller vil være av betydning.

Klimaendringer

Ifølge prognoser fra internasjonale overvåknings- og forskningsprogrammer, blant andre FNs klimapanel (IPCC) og Arktisk Råds klimastudie (ACIA), kan det i tida framover forventes en global klimaendring. Endringen er satt i sammenheng med økte utslipp av klimagasser. Endringen består blant annet av en økning i gjennomsnittstemperatur og -nedbør og mer ekstreme værtyper, men med store lokale og regionale forskjeller i utslag. Økningen i temperatur og spesielt nedbør vil etter prognosene bli størst i nordlige deler av Europa, og den vil bli størst om høsten og vinteren³⁰.

Som helårsbrukere av store beiteressurser i nordlige områder vil reindriftnæringen kunne bli til dels sterkt berørt av klimaendringer. Generelt kan en si at klimaendringer vil kunne få betydning for tilgang, kvalitet og kvantitet av beite, men også for blant annet insektstress, områdebruk, flytteveier, flyttetidspunkter og andre driftsforhold. Klimaendringer kan også gi økt konkurranse om reindriftsarealene fra andre næringer. Hvorvidt endringene er mest positive eller mest negative for reindriften, vil variere mellom områder, avhengig av regionale og lokale forhold, samt når og hvordan området brukes av reindriften. Sammenhengene er komplekse og vil være vanskelige å forutsi. I et føre-var-perspektiv vil det derfor være svært viktig å sikre både en bærekraftig ressurstilpasning og et best mulig arealgrunnlag, som kan gi næringen den nødvendige robusthet og fleksibilitet til å tilpasse seg klimaendringer.

²⁶Vistnes, I. & Nellemann, C. 2001. Avoidance of cabins, roads, and power lines by reindeer during calving. *Journal of Wildlife Management* 65: 915-925.

²⁷Nellemann, C., Vistnes, I., Jordhøy, P. & Strand O. 2002. Regionale effekter av kraftledninger. I: Rapport fra Reinprosjektet. Norges Forskningsråd.

²⁸Vistnes, I., Nellemann, C., Jordhøy, P., Strand, O. 2004. Effects of infrastructure on migration and range use of wild reindeer. *Journal of Wildlife Management* 68: 101-108.

²⁹Vistnes, I., Nellemann, C. & Bull, K. S. 2004. Inngrep i reinbeiteland. Biologi, jus og strategier i utbyggingssaker. NINA temahefte 26, 67 s.

³⁰Hanssen-Bauer, I. (DNMI) og Prestrud, P. (CICERO) 2005. Foredrag i Kautokeino 22.11.2005.

Kompleksiteten framgår også tydelig av den forskningen som så langt er gjennomført på effekten av klimaendringer på nordlige hjortedyr³¹. Dersom for eksempel vinterklimaet i de kontinentale vinterbeiteområdene i Norge blir mildere og mer ustabil, kan faren for nedising og låsing av beitene øke. I 1997 førte slik låsing av vinterbeitene i Finnmark til store reintap. Videre kan en dreining mot fuktigere værtyper bidra til å redusere vinterbeitekvaliteten ved at omfanget av fuktighetskrevende arter øker på bekostning av lavdominerte vegetasjonstyper (lavheier). Økt nedbør kan på den andre siden gi økt næringstilgang og dermed også økt tilvekst for lav, forutsatt at laven ikke blir utkonkurrert av andre arter. En økning i gjennomsnittstemperaturen og mer fuktige værtyper vår og høst kan bidra positivt i sommerbeiteområdene gjennom forlenget vekstsesong (tidligere vår, seinere høst) og økt vekst på grøntbeitet (bedre beitekvalitet). Dersom varmere og mer fuktige somrer samtidig fører til mer insekter, kan disse derimot påføre reinen økt stress og tap av vekst. Dette vil til en viss grad kunne oppveies dersom det også blir mer vind. En 2-4 ukers forlengelse av vekstsesongen i nordområdene (perioden 1982-2002) er nylig blitt dokumentert³², og da i hovedsak utover høsten. Den samme undersøkelsen påviste vegetasjonsendringer, med utvidelse av skogsområder og overgang til mer fuktighetskrevende arter på bekostning av blant annet lav. De siste resultatene fra overvåkningsprogrammet for lavbeiter (se kapittel 4.2) kan på den andre siden tyde på økt gjenvekst i lavbeitet på grunn av mer sommernedbør³³.

Radioaktiv forurensning

Tsjernobylulykken i Ukraina i 1986 og de atmosfæriske sprengningene av kjernevåpen på 1950- og 1960-tallet har vist at reindriftnæringen er særlig utsatt ved et radioaktivt nedfall. Den viktigste årsaken til dette er reinens høye inntak av lav, som absorberer radioaktive stoffer fra nedbør langt mer effektivt enn grønne planter. Reindriften er også sårbar ved et radioaktivt nedfall fordi det ikke er mulig å sette reinflokken på bås og kontrollere forinntaket slik det blir gjort innenfor andre husdyrnæringer.

I etterkant av Tsjernobylulykken førte nedbørsmønsteret over Norge til at reinbeiteområdene sør for Saltfjellet fikk et betydelig nedfall av radioaktivt cesium (¹³⁴Cs og ¹³⁷Cs), med gjennomsnittskonsentrasjoner i rein rundt 50 kBq/kg i de hardest rammede områdene høsten 1986. Store mengder reinkjøtt i de sørlige reinbeiteområdene kunne ikke brukes til menneske-mat. Fram til i dag har det derfor vært nødvendig med ulike tiltak for å redusere radiocesium-konsentrasjonen i reinen slik at en unngår å måtte kassere kjøtt. De viktigste tiltakene har vært måling av radioaktivt cesium i levende rein før slaktning (metoden for dette ble utviklet i løpet av driftsåret 1986/87), slaktning om høsten før reinen går over på lavbeite (tidligslaktning) og nedfôring. Det vises til kapitlene 4.2 og 8.1 i Totalregnskapet 2006 for oversikter over tilskudd til radioaktivitetstiltak. Alle de radioaktivitetsrammede distriktene kan i dag levere kjøtt under gjeldende tiltaksgrense (3.000 Bq/kg).

Utover den naturlige nedbryting av radioaktivitet i beitene som skjer over tid, vil konsentrasjonene høst og vinter også påvirkes av klimatiske variasjoner. Dette skjer blant annet gjennom varierende forekomst av sopp om høsten, som lett tar opp i seg radioaktiv forurensning og som rein har stor preferanse for. Andre årsaker til årlige variasjoner i radioaktivitetsnivå kan være beiting i områder med ulik forurensning eller i områder som ikke har vært brukt på

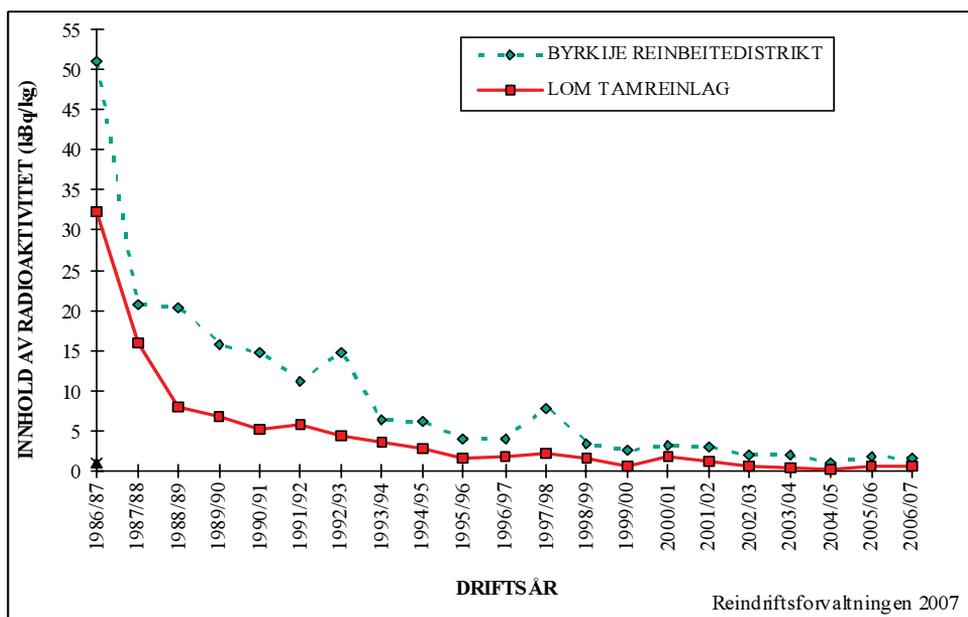
³¹ Weladji, R.B., Klein, D.R., Holand, Ø. & Mysterud, A. 2002. Comparative response of Rangifer tarandus and other northern ungulates to climatic variability. Rangifer 22(1): 33-50.

³² Tømmervik, H., Høgda, K.A., Riseth, J.Å., Karlsen, S.R. & Wielgolaski, F.E. 2005. Endringer i vekstsesongen i Fennoskandia og Kola i perioden 1982-2002 og betydning for reindriften. Rangifer Report 10: 89-98.

³³ Gaare, E., Tømmervik, H., Bjerke, J.W. & Thannheiser, D. 2006. Overvåking av vinterbeiter i Vest-Finnmark og Karasjok: Ny beskrivelse av fastrutene. NINA Rapport 204.

noen år, eksempelvis som følge av endrede snøforhold. Vekst i lavbeitet som følge av fravær av beiting vil kunne forårsake uttynning av radioaktivitetsnivået. Beiting i seg selv medfører at verdiene i lavbeitet avtar raskere enn det halveringstiden for ^{137}Cs skulle tilsi, men samtidig skjer det en omfordeling av den radioaktive forurensningen fra lavbeite til grøntbeite.

Som et eksempel på utviklingen i radioaktivitetsnivå etter Tsjernobyl-ulykken viser figur 3.1 radioaktivt cesium i levende rein i Byrkije reinbeitedistrikt i Nordland og i Lom tamreinlag i perioden 1986/87-2006/07. Som figuren viser avtok radioaktivitetsnivået i disse områdene sterkt til ut på 1990-tallet, for deretter å gjennomgå mer ustabile svingninger rundt et lavere nivå gjennom de siste 10 årene. Den raskere nedgangen de første årene skyldes delvis at ca. en tredel av den totale radiocesium-mengden fra Tsjernobyl var ^{134}Cs , som har en fysisk halveringstid på litt over 2 år.

Figur 3.1. Radiocesiumkonsentrasjon (kBq/kg) i rein fra Byrkije reinbeitedistrikt i Nordland og Lom tamreinlag i Oppland, perioden 1986/87-2006/07. Radioaktivitetsnivået representerer gjennomsnittsverdier for kalver og voksne dyr. Målingene er gjort i perioden november- januar.

I driftsåret 2006/07 var det svært gode sopprekomster i deler av landet. Dette resulterte i konsentrasjoner opp mot 5.700 Bq/kg i rein i Lom tamreinlag i september, og Vågå tamreinlag gjennomførte ikke tidlig slaktning på grunn av høye konsentrasjoner. I andre områder var konsentrasjonene mer variable, med 4.100 Bq/kg som den høyeste konsentrasjonen observert i Nord-Trøndelag. Ingen dyr ble satt på nedføring i Nord-Trøndelag og Nordland, men flere dyr ble kassert på grunn av høye konsentrasjoner. De observerte ^{137}Cs -konsentrasjonene høsten og vinteren 2006/07 er nok en bekreftelse på den utviklingen vi har observert de siste årene, med

- saktere nedgang i konsentrasjoner fra slutten av 1990-tallet enn de første 10-15 årene etter Tsjernobyl-ulykken,
- mindre forskjell mellom konsentrasjoner i rein om høsten og vinteren, og
- relativt store variasjoner fra år til år.

Dette skyldes blant annet at ^{137}Cs -konsentrasjonene i lav ikke lenger er høyere enn i mange grønne planter. Mens den høyere forurensningen i lav tidligere gjorde at sesongforskjellen i forurensning var den viktigste faktoren å ta hensyn til som tiltak mot forurensning i reinkjøtt, er forurensningen i reinkjøttet nå mer avhengig av soppforekomst og forurensningen i de områdene reinen beiter i ukene før slakting.

Reindrifftsforvaltningen utarbeidet høsten 1999 en beredskapsplan for reindrifftsneringen i tilfelle nye atomulykker. En evaluering³⁴ av kompensasjonsordningene for tiltak mot radioaktivitet i reinkjøtt høsten 2002 foreslo å videreføre alle tiltakene med unntak av vomtabletter, en opprusting av måleutstyr og videre en bedre organisering med tanke på klarere roller i overvåkningsarbeidet. I forbindelse med avtaleforhandlingene i 2006/07 ble det gjennomført en ny evaluering av et utvalg nedsatt av Landbruks- og matdepartementet³⁵. Utvalget tilrødde en videreføring av gjeldende radioaktivitetsordninger i noe endret form. Et viktig prinsipp i forslaget er at reineier selv i større grad bør få ansvar for å produsere reinkjøtt som er under den fastsatte grensen på 3.000 Bq/kg. Ny forskrift vil bli gjort gjeldende fra driftsåret 2008/09.

---

³⁴ Reindrifftsforvaltningen 2002. Evaluering av kompensasjonsordninger for tiltak mot radioaktivitet i reinkjøtt.

³⁵ Landbruks- og matdepartementet 2006: Gjennomgang av radioaktivitetsordningene i reindrifften. Rapport, november 2006.

4 Beitevurdering

4.1. Metoder for beitevurdering

Reinbeitene kan i hovedsak vurderes på to måter; direkte ved å studere beitene i seg selv (beitekartlegging), og indirekte ved å la reinens vekst- og vektutvikling fortelle om beitenes kvalitet (vekter som beiteindikator).

Direkte beitevurdering gjøres ved hjelp av flere metoder, som grovt kan inndeles i 3 grupper; 1) registrering i felt, 2) registrering basert på flyfoto, og 3) registrering basert på satellitt-bilder. Alle de direkte metodene har vært nyttig i forvaltningen av reinbeitene, dels i kombinasjon med hverandre og dels i kombinasjon med den indirekte ”vektmetoden”.

Et kompliserende forhold når slike data skal brukes til å vurdere kapasitet på vinterbeite er at beitetilgjengeligheten varierer sterkt både i rom og tid på grunn av variasjoner i snøforhold. I hovedsak er det slik at tilgjengeligheten på grunn av snøforholdene er bedre på snaufjellet enn i bjørkeskogen, men dette har mindre betydning høst og tidlig vinter enn på vårvinteren (februar/mars).

Feltregistrering

Beitekartlegging gjennom feltregistreringer blir brukt for å fastsette kvantitative og kvalitative mål på beitene, for dermed å kunne si noe om beitekapasiteten for et område. Reineierne bruker selv denne metoden når de i sin daglige reindrifutøvelse vurderer beitet ut fra plante-type og beitetilgjengelighet.

I hovedsak skjer kartleggingen av større arealer gjennom registreringer på et tilfeldig utvalg av steder. Langs rette linjer trukket opp på kartet (transekter) blir det med faste mellomrom gjort punktregistreringer av blant annet vegetasjonstype, dekningsgrad av de ulike planteartene og beitebelastning. I disse registreringene ligger det en stor grad av skjønn. Dette gjelder særlig vurderingen av beitebelastning. Ut fra registreringene på de utvalgte områdene gjøres det så en beregning for hele beiteområdet. Beitekapasiteten beregnes deretter ut fra en optimal utnyttelse av området, hvor det tas hensyn til forhold som kan påvirke beitet bruk og tilgjengelighet (reduksjonsfaktorer).

Det finnes ulike metoder for feltregistreringer, hvor den enkleste er skjønsmessig vurdering av beitenes kvalitet og kvantitet ved en områdebefaring. En mer avansert metode er å registrere vegetasjonstype og dekningsgrad og fastsette en skjønsmessig kvalitetsverdi på grunnlag av dette. Beitekartlegging utført i 1960- og 1970-årene ble gjort ut fra metoder utviklet av Erling Lyftingsmo³⁶ og videreutviklet av Loyd Villmo (Villmo-metoden)³⁷. Utover 1970-tallet utviklet NINA en egen metode (Gaare-Skogland-metoden)³⁸. Både denne metoden og Villmo-metoden bygger på en systematisk kartlegging av beitetypene, men de videre beregninger av beitekapasitet er tilsynelatende forskjellige. Gaare-Skogland-metoden bygger på beregning av en effektiv lavmatte kombinert med et gitt antall rein per arealenhet. Villmo-metoden på sin side bygger på en beregning av tilvekst på beite (brutto avkastning) kombinert

³⁶ Lyftingsmo, E. 1965. Norske fjellbeite, bind 1-15. Utgitt av Det kongelige selskap for Norges vel.

³⁷ Villmo i samarbeid med Steen, først gjennom Norsk-svensk reinbeitekommissjon av 1964, deretter gjennom en rekke konkrete beitegranskninger.

³⁸ Gaare, E. & Skogland, T. 1980. Lichen - reindeer interaction studied in a simple case model. I. Reimers, E., Gaare, E. & Skjenneberg, S. 1980. Proceedings of the 2nd International Reindeer/Caribou Symposium. 1979. Part A: 47-56.

med en uttaksprosent (den andelen reinen utnytter av brutto avkastning). Villmo-metoden tar større hensyn til utnyttelse av grøntbeiteplanter enn Gaare-Skogland-metoden, som fokuserer på lavens tilstand. På slutten av 1990-tallet ble feltdelen av Gaare-Skogland-metoden videreutviklet ved at digital fototeknikk ble tatt i bruk (for på den måten å minimere feilkilder knyttet til observatøren).

Feltregistreringer er svært tidkrevende og har klare begrensninger for kartlegging/overvåking av store områder. Metoden er imidlertid mye brukt på grunn av lave kostnader, kjent og enkel metodikk og et godt referansemateriell fra andre undersøkelser.

Flybilder

Flyfotografering kan brukes til overvåkning og kartlegging av vegetasjonen i større beiteområder. Metoden gir en relativt detaljert oversikt over beiteområdene, men uten at det enkelte plantesamfunn kan registreres. Feltregistreringer brukes derfor sammen med flyfotografering, både for å kunne orientere seg bedre i terrenget, planlegge gangruter og tolke vegetasjonstyper og vegetasjonsgrenser. Metoden ble blant annet brukt av Lyftingsmo ved omfattende beiteregistreringer i Finnmark på 1960-tallet. I likhet med feltregistreringer tillegges metoden en stor grad av skjønn når ulike vegetasjonstyper innen beiteområder skal vurderes kvantitativt og kvalitativt. Det er nå også utviklet metoder for scanning av flyfoto, som har så høy oppløsning at de kan benyttes til å registrere vegetasjonsendringer. Metodene bygger generelt på de samme prinsipper som registreringer basert på satellittbilder. De siste årene har NINA tatt i bruk nyutviklet flyfototeknologi som et supplement til bakkeregistreringer.

Satellittbilder

Bruk av satellittdata for kartlegging av reinbeiter startet i 1970-årene. Satellittdata har på flere områder vist seg å være mer hensiktsmessig ved vegetasjonskartlegging over store områder enn tradisjonell vegetasjonskartlegging fra bakken. Teknikken er siden 1973 blitt brukt av NORUT IT i Tromsø til å utarbeide vegetasjons- og beitekart over reinbeiter i flere områder i Norge, først og fremst på lavdominerte beiter.

Satellittkartlegging av vegetasjonsdekket bygger på at ulike vegetasjonstyper reflekterer lys på ulikt vis. Satellittdata gjengir vegetasjon etter noen hovedfaktorer, som graden av frodighet, tetthet og fuktighet. Hvilken vegetasjonstype de ulike refleksjonsklassene representerer fremstilles ut fra en analyse av satellittinformasjon sammenholdt med feltregistreringer.

Metoden gjør det mulig å kartlegge vegetasjonen over store områder, samt å overvåke beitene med jevnlig registreringer. Satellittbildene kan videre tolkes gjennom digitale analysemetoder, som gjør resultatene lite påvirket av menneskelige vurderinger. Satellittdata kan dessuten lett kombineres med annen digital kartinformasjon.

En viktig svakhet med satellittdata er at de er sterkt påvirket av terrengforhold og skyggeeffekter, som blant annet har gjort det vanskelig å få gode tolkningsresultater i terreng med store relieffer og lokale terrengvariasjoner. Videreutvikling av metoden, der blant annet digitale terrengmodeller kjøres inn i analysene, har bedret metoden noe på dette feltet. En annen svakhet med satellittbilder har vært lav oppløsning på bildene og for generell eller for upresis inndeling i vegetasjonstyper. De første satellittkartene av vegetasjonen på Finnmarksvidda var lite detaljerte (punkt oppløsning på 60x80 meter), samtidig som inndelingen i vegetasjonstyper var meget generell. Gjennom en stadig teknologisk utvikling har detaljnivået på bildene blitt bedre. Bildene som ble laget i 2000 og 2006 hadde en punkt oppløsning på 30x30 m og det ble skilt mellom 27 ulike vegetasjonsklasser. En videreutvikling av metoden gjør det nå mulig med enda høyere oppløsning (ned til 1x1 meter), men samtidig går

kostnadene i været. Så høy oppløsning gjør det imidlertid vanskelig å tolke data, siden detaljene blir så framtrepende at de kan overskygge helheten (plantesamfunnene).

Vekter som beiteindikator

Indirekte beitevurdering basert på vektregistreringer hos rein, enten gjennom slaktevekter og/eller levendevekter, har vært nyttet i oppfølgingen av reindriftspolitiske mål knyttet til ressursutnyttelse og tilpasning av reintallet. Grunntanken her er at dersom reinen ikke har oppnådd "normal" vekt etter endt sommerbeite, vurderes reintallet å være for høyt i forhold til sommerbeitegrunnlaget. Metoden blir mer sikker som beslutningsgrunnlag når det foreligger langtidsserier av vekter, blant annet fordi effekten av enkelte klimatiske ekstremår på vektene da vil reduseres.

Metoden forutsetter at det er en sammenheng mellom gjennomsnittlige slakte-/levendevekter i et sommerbeiteområde og den tetthet av rein som er i området. Metoden kan kombineres med vegetasjonsdata fra direkte metoder for å kunne skille ut uproduktive deler av beitet (impediment). Med utgangspunkt i et gitt "kvalitetsmål" på reinens vekt, kan en ut fra sammenhengen mellom vekt og tetthet komme fram til en tetthet og videre et reintall som over tid skal samsvare med det kvalitetsmålet som er satt for reinens gjennomsnittlige vekt. Metoden ble i 2001 brukt av Reindriftsforvaltningen for å vurdere sommerbeitekapasiteten i Vest-Finnmark³⁹. I dette arbeidet ble det avdekket en generell sammenheng mellom slaktevekter av varit (okse 1-2 år) og tetthet av voksne rein på netto sommerbeiteareal (produktivt areal).

Ved bruk av slaktevekter vil det viktigste grunnlagsmaterialet kunne innhentes fra slakteriene. Ved bruk av levendevekter vil det være behov for tilrettelegging for levendeveiinger i forbindelse med samlinger av rein i gjerde om høsten, som innebærer økte kostnader. Styrken med levendevekter framfor slaktevekter er at de vil kunne representere et tilfeldig utvalg av dyr i motsetning til slaktevekter, som er et resultat av reineiernes utvalg av slaktedyr. Svakheten med levendevekter er at de vil kunne påvirkes av varierende vominnhold og fuktighet i pelsen på veietidspunktet. Ved bruk av vektmetoden må en også ta stilling til hvilken dyrekategori som skal legges til grunn. Både kalv og okserein 1-2 år (varit) vil være godt egnet da de utgjør én årsklasse og representerer et tilfredsstillende dataomfang. En svakhet med bruk av kalvevekter er at de ikke bare er et produkt av sommerbeitet, men også av simlas kondisjon gjennom kalvens diing. Når det gjelder vekter på simlerein over 2 år, representerer disse også et stort datagrunnlag. Simlevektene vil imidlertid være påvirket av kalvingsresultatet og i tillegg representere flere årsklasser.

Den store styrken med vektmetoden er at en bruker reinen selv som indikator og at en frigjør seg fra detaljerte, tidkrevende og kostbare vegetasjonskartlegginger og fra vanskelige beregninger av beiteverdi og förinntak. Vektene for de enkelte år vil også kunne si noe om hvordan de enkelte beitesesongene har vært.

En svakhet med metoden er at den tar utgangspunkt i en gjennomsnittlig sammenheng mellom slaktevekt og reintetthet for hele området sett under ett, som innebærer at alle distrikter blir regnet som tilnærmet like når det gjelder beitekvalitet (sammensetning av nettoarealet, topografi, inngrepsnivå etc.). Metoden brukt uten videre tilpasninger vil derfor bli for generell til å si noe om beitekapasitet for det enkelte distrikt. Imidlertid kan lokale forskjeller mellom distrikter et godt stykke på vei korrigeres for gjennom mer skjønnsmessige vurderinger. En annen svakhet er at metoden i utgangspunktet vurderer vektene som et ensidig produkt av

³⁹ Ims, A.Aa. og Kosmo, A.J. 2001. Høyeste reintall for distriktene i Vest-Finnmark. – Reindriftsforvaltningens høringsdokument 2001.

sommerbeite og ikke tar hensyn til at en vanskelig vinter i forkant kan ha negativ effekt på høstvektene. I forbindelse med arbeidet i Vest-Finnmark ble derfor kvalitetsmålet justert ned som følge av at vintrene de årene data var hentet fra var svært vanskelige. I dette arbeidet var det videre nødvendig å utvikle en korleksjon for de distrikter som ikke oppholder seg innenfor det definerte sommerbeitearealet hele vekstsesongen, og derved i realiteten nytter et større areal for sommerbeiting.

Siden reinens vekst i hovedsak er knyttet til forhold på sommerbeitet, er denne metoden ikke egnet til å vurdere vinterbeitekapasitet.

4.2. Resultater fra beitevurderinger

Vurdering av vinterbeitet

Gjennom de siste 25 årene har lavbeitene på Finnmarksvidda til tider vært i sterkt fokus. Dette har sammenheng med at det for perioden 1973-2000 ble dokumentert en generell reduksjon i lavdekket, samtidig som reintallet i deler av perioden økte sterkt i det samme området (se kapittel 5.1). Lavbeitene har på ny kommet i fokus som følge av at forskere har dokumentert en generelt positiv utvikling i lavdekket for de siste årene.

Den negative utviklingen i lavbeitet fram til 2000 ble dokumentert gjennom ulike typer undersøkelser utført av Hans Prestbakmo⁴⁰, NORUT⁴¹ og NINA. Prestbakmo sammenlignet i 1989/90 lavdekket på de samme prøveflatene som en annen beitegranser, Erling Lyftingsmo, hadde undersøkt i perioden 1960-62. NORUT på sin side har bearbeidet og tolket satellittbilder tatt med jevne mellomrom tilbake til 1973. NINA kom på banen først i 1998, da Reindriftsforvaltningen igangsatte et overvåkningsprogram for lavbeitene. Dette programmet omfatter både satellitt- og bakkeregistreringer og er blitt gjennomført av NORUT og NINA i samarbeid. NORUT har hatt ansvaret for satellittdelen⁴², mens NINA har gjort bakke-registreringene⁴³. Resultatene fra NORUT og NINA gjennom overvåkningsprogrammet har vist bra samsvar.

NORUT har gjort en egen tidsstudie uavhengig av overvåkningsprogrammet, hvor satellitt-data fra 1973, 1980, 1987/88, 1996 og 2000 er sammenlignet. Figur 4.1 viser resultater fra denne sammenstillingen.

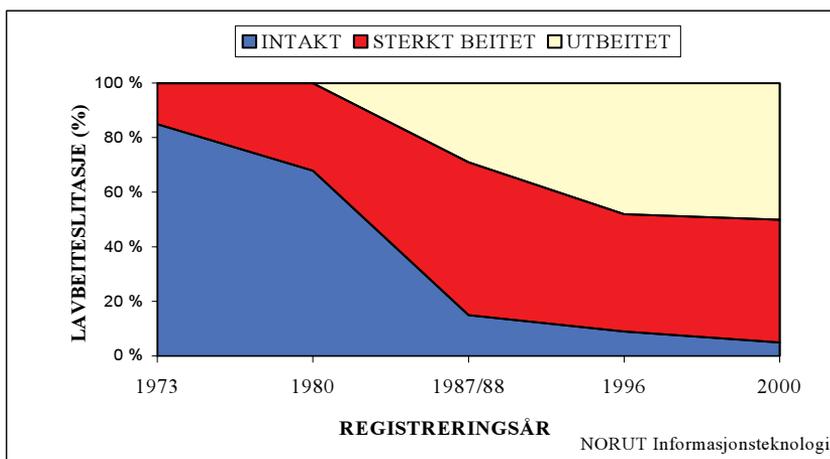
---

⁴⁰ Prestbakmo, H. 1994. Lavbeitene på Finnmarksvidda. Endringer fra 1960 til 1990. Småskrift Reindriftsadministrasjonen nr. 1 1994.

⁴¹ Johansen, B. og Karlsen, S.R. 2000. Finnmarksvidda - kartlegging og overvåkning av reinbeiter – status 1998. NORUT Rapport IT546/1-2000.

⁴² Johansen, B. og Karlsen, S.R. 2000. Finnmarksvidda – kartlegging og overvåkning av reinbeiter – status 1998. - NORUT Informasjonsteknologi Rapport IT546/1-2000.

⁴³ Gaare, E. og Tømmervik, H. 2000. Overvåking av lavbeiter i Finnmark. NINA Oppdragsmelding 638.

Figur 4.1. Lavbeitenes tilstand i indre Finnmark i perioden 1973-2000⁴⁴.

Figuren indikerer at den mest dramatiske endringen skjedde mellom 1980 og 1987/88. Nedgangen fortsatte videre fram til 2000, da det bare ble registrert 5 % intakte lavbeiter på Finnmarksvidda. Resultatene fra analysene fra 1996 og 2000 viste at mengden og den årlige produksjonen av lav hadde blitt mindre og mindre, og deler av beitet var i 2000 helt ute av produksjon⁴⁵. Beitesituasjonen ble imidlertid ikke vurdert som like kritisk over hele Finnmarksvidda.

Resultater fra den siste undersøkelsen i 2006 ble ferdigstilt i 2007⁴⁶. NORUT konkluderte med at det generelt har vært en svak økning i lavdekket i forhold til registreringen i 2000. I relative tall ble det registrert 40 % mer lavmark og 30 % mer fjellbjørkeskog i 2006 enn i 2000. Lavdekningen er imidlertid fortsatt lavere enn det som ble registrert i 1996. På vindrabbene har det ifølge NORUT vært økning i lavdekket over stort sett hele undersøkelsesområdet. Lavbeitetilstanden på vindrabbene er best i østlige sentrale deler av vidda. Dette tilsvarer vestre sone i Karasjok (distrikt 16), samt østre sone (distrikt 30C) og sørlige deler av midtre sone i Vest-Finnmark (distrikt 30B). Lavbeitene er i dårligst forfatning i vestlige sentrale deler, som tilsvarer sørøstlige deler av vestre sone (distrikt 30A) og nordlige deler av midtre sone i Vest-Finnmark (distrikt 30B). På lerabbene har det vært en økning i lavbeitet på østlige deler av Finnmarksvidda. Dette omfatter Kautokeino østre sone (distrikt 30C) og Karasjok vestre sone (distrikt 16). I vestlige deler har det bare vært en svak økning (distrikt 30A).

NORUT konkluderer med at beitetrykket i de seinere årene har forskjøvet seg fra vindrabber til lerabber. Dette har trolig sammenheng med at gunstige snøforhold gjennom flere vintre har gjort lerabbene langt mer tilgjengelig enn de var gjennom siste del av 1990-tallet. Av satellittdata framkommer det videre at det har vært en reduksjon nærmest riksgrensen i Ánarjohk-området (lengst sør i distriktene 30B og 30C).

⁴⁴ Johansen, B. og Karlsen, S.R. 2000. Monitoring vegetation changes on Finnmarksvidda, Northern Norway, using Landsat MSS and Landsat TM/ETM+ satellite images. *Phytocoenologia* 35 (4): 969-984.

⁴⁵ Johansen, B. 2001. Upubl. data. NORUT Informasjonsteknologi.

⁴⁶ Johansen, B.E. og Karlsen, S.R. 2007. Finnmarksvidda – kartlegging og overvåking av lavbeiter. Rapport fra NORUT IT, juni 2007.

NINA har i sin del av overvåkningsprogrammet anvendt en ny metode basert på biomasse (mengde) av lav⁴⁷ (se også kapittel 4.1). Somrene 1998 og 2005 gjennomførte NINA feltregistreringer på et stort antall beitefelt (hvert på ca. 40 dekar), som ligger spredt langs 5 nord-sør-gående linjer (transekter) på Finnmarksvidda. Feltene er plassert i vegetasjonstyper med stor potensiell dekning av lav. Innenfor hvert felt er det blitt gjort registreringer i små beiteruter (hver på 1 m²)⁴⁸.

Ifølge 1998-undersøkelsen⁴⁹ tilsvarte mengden lav i de undersøkte rutene i gjennomsnitt 12 % av den lavmengden en kan få ved størst mulig tilvekst (60 g/m² per år). Med en så liten mengde lav vil produksjonen være svært liten i forhold til maksimal tilvekst. Det var særlig de eksponerte vindrabbene som var sterkt beitet. Den nøyaktige feltbeskrivelsen av beitefeltene ble brukt til tolkning av satellittbilderegistreringene, og samlet fikk en dermed en oversikt over hele lavbeiteområdet.

Sommeren 2005 gjorde NINA gjentak av rutebeskrivelsene. Resultatene fra undersøkelsen⁵⁰ viser generelt sett "en markert økning" i lavdekning og lavtykkelse fra 1998 til 2005 (fra 18 % til 28 % i lavdekning, og fra 22 mm til 28 mm i lavtykkelse). Den største økningen i lavdekning forekommer i nordlige deler av vår/høst/vinterbeitene, og da særlig i midtre og østre sone i Vest-Finnmark (distriktene 30B og 30C) og i vestre sone i Karasjok (distrikt 16). I sørlig del av vestre sone i Vest-Finnmark (distrikt 30A) har lavdekningen derimot blitt redusert. Lavdekningen i distriktene 30A, 30B og 17 er imidlertid fortsatt generelt lav (20-24 %) sammenlignet med distriktene 30C og 16 (30-36 %).

Økningen i lavdekning har vært markert større på eksponerte vindrabber enn i lesider, forsenkninger og skogsområder. NINA forklarer dette med gunstige klimatiske vintre i perioden 2001-04, med lite snø og generelt høy tilgang på lav og andre beiteplanter i alle terrengtyper, samt fuktigere somre. Lavforekomster i forsenkninger, lesider og skog, samt gras, lyng og myrplanter har trolig blitt beitet i større grad enn ved mer "normale" snøforhold. Dette har igjen redusert det normale høye beitetrykket på vindrabbene. Videre har økt sommernedbør trolig hatt positiv betydning både på lavens gjenvekst og på framvekst av lyng og gras i tidligere nedbeite lavområder. Lavt reintall rundt år 2000 har trolig også hatt en gunstig effekt for gjenveksten av lav på rabbene. Positiv utvikling til tross, forskerne understreker at lavbeitene fortsatt er "*langt fra optimal produksjon*", og da særlig i de vestlige og nordlige områder av Finnmarksvidda. I enkelte områder vurderes fremdeles situasjonen som "kritisk".

Våren 2001 la Reindriftsforvaltningen fram et høringsdokument om øve reintall for distriktene i Vest-Finnmark⁵¹. Vår/høst/vinterbeitekapasiteten ble her vurdert å være maksimalt 40.000 til 45.000 rein, forutsatt at reinen oppholder seg 245 døgn på disse beitene. Vurderingen bygget på de ovennevnte vinterbeiteundersøkelsene fra 1998-2000 og en kombinasjon av flere beregningsmetoder (Villmo- og Gaare-Skogland-metodene, se kapittel 4.1).

⁴⁷ Tømmervik, H., Wielgolaski, F.E., Neuvonen, S., Solberg, B., and Høgda, K.A. 2005. Biomass and production on a landscapelevel in the northern mountain birch forests. In: Wielgolaski, F.E. (Ed.). Plant Ecology, Herbivory, and Human Impact in Nordic Mountain Birch Forests. Ecological studies 180: 53-70. Springer-Verlag Berlin.

⁴⁸ 56 beiteruter i hvert beitefelt, hvor hver sjettede rute er skjernet mot beiting for sammenligningens skyld.

⁴⁹ Gaare, E. og Tømmervik, H. 2000. Overvåking av lavbeiter i Finnmark. NINA Oppdragsmelding 638.

⁵⁰ Gaare, E., Tømmervik, H., Bjerke, J.W. & Thannheiser, D. 2006. Overvåking av vinterbeiter i vest-Finnmark og Karasjok: Ny beskrivelse av fastrutene. NINA Rapport 204.

⁵¹ Ims, A.Aa. og Kosmo, A.J. 2001. Høyeste reintall for distriktene i Vest-Finnmark. – Reindriftsforvaltningens høringsdokument 2001.

Klimaendringer med hensyn til lengden av vekstsesong indikerer at barmarkssesongen har økt med 2-4 uker på kysten av Finnmark (se kapittel 3.7). Dersom dette over tid fører til en reduksjon i den tida reinen oppholder seg på vår/høst/vinterbeite, vil beiteressurser i disse områdene bli frigjort. Videre vil en eventuell oppdatering av beitesituasjonen ved hjelp av nye satellittbilder kunne si noe om reintallsanslagene basert på beitedata fra 1996-2000 bør endres. Forskningsresultater fra Universitetet i Tromsø⁵² viser at grøntbeiteandelen i reinens beiteopptak kan være betydelig. Ut fra kunnskap om reinens prioriteringer av beite kan også disse forhold ha en betydning for vurderingen av det biologisk optimale reintallet.

Vurdering av sommerbeitet

Fra høsten 1996 og fram til og med høsten 2000 ble det gjennomført levendevektregistreringer av simlerein i alle reinbeiteområdene (se vedlegg 10 i Ress.reg. 2001/02). Disse ble brukt som grunnlag for beregning av simleslaktekrav som vilkår for produksjonstilskudd i perioden 1997/98-1999/2000.

I forbindelse med utredningen om øvre reintall for Vest-Finnmark brukte Reindrifftsforvaltningen førbrunstslaktevekter på 1 ½ års okserein (varit) som sentralt grunnlag for vurdering av beitekapasiteten i de ulike sommerbeitedistriktene. Arealdata ble kombinert med vegetasjonsdata fra NORUTs satellittbilder. Dette for i tetthetsberegningene å kunne skille ut uproduktive deler av beitet. Utrederne tok utgangspunkt i et kvalitetsmål på 28 kg gjennomsnittlig slaktevekt på varit før brunst. Dette var i godt samsvar med en tilrådning om slaktevekter som Kautokeino flyttsamelag gav i 1988⁵³. På grunnla av at vektdata var hentet fra noen år med til dels vanskelig vinterbeiteforhold, ble dette kvalitetsmålet justert ned med 2-3 kg. Med dette utgangspunktet kom Reindrifftsforvaltningen fram til to alternative sommerbeitekapasiteter for Vest-Finnmark; ca. 56.000 rein dersom all kalving forutsettes å skje innenfor det definerte sommerbeitearealet, eller ca. 64.000 rein dersom en del distrikter forutsettes å videreføre den driftsmessige tilpasningen med kalving utenfor sommerbeitet.

⁵² Storeheier, P.V., Mathiesen, S.D., Tyler, N.J.C., Schjelderup, I. og Olsen, M.A. 2002. Utilization of nitrogen- and mineral-rich vascular forage plants by reindeer in winter. – *Journal of Agricultural Science* 139, 1-10.

⁵³ Kautokeino flyttsamelag 1988. Beite- og arealutvalgets innstilling (s. 31).

5 Reintall og flokkstruktur

5.1. Reintall

Reintallet har med hjemmel i reindriftsloven av 1978⁵⁴ vært regulert på distriktsnivå gjennom et øvre reintall (se kapitlene 8.3 og 8.4). I den nye reindriftsloven av 2007 inngår hjemmelen for regulering av reintall⁵⁵ i bruksreglene for distriktet. Her heter det blant annet at det skal ”fastsettes et øvre reintall for den enkelte sommersiida ... ut fra det beitegrunnlag som siidaene disponerer”. Som nevnt i kapittel 8.3 er det distriktsstyret som skal utarbeide bruksregler, som deretter skal godkjennes av Områdestyret. Når det gjelder fastsettelse av øvre reintall for en siida skal distriktets vedtak i tillegg forelegges Reindriftsstyret for endelig godkjenning.

Vedlegg 9 gir en oversikt over gjeldende rammebetingelser for de ulike reinbeitedistriktene, herunder også gjeldende ”øvre reintall”. Gjeldende øvre reintall på områdenivå framkommer av tabell 5.1, som også gir oversikt over utviklingen i reintall de siste 10 årene.

Tabell 5.1. Reintallet ved driftsårets slutt de siste 10 driftsårene (per 31. mars), basert på opplysninger fra reineiernes reindriftsmelding, samt gjeldende øvre reintall (per 31. desember 2007).

OMRÅDE	REINTALL I SLUTTSTATUS (per 31. mars) ¹										ØVRE REINTALL
	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07 ²	
ØST-FINNMARK	52 533	52 084	48 030	46 943	57 670	63 389	73 664	78 332	81 126	83 413	74 200
Polmak/Varanger	20 240	19 695	18 748	18 343	20 015	21 623	24 179	24 664	25 073	24 914	25 400 ⁵
Karasjok østre sone	13 295	13 337	12 695	12 475	16 674	19 140	22 783	25 022	26 428	27 724	21 300
Karasjok vestre sone	18 998	19 052	16 587	16 125	20 981	22 626	26 702	28 646	29 625	30 775	27 500
VEST-FINNMARK ^{3b}	77 509	75 906	65 508	62 021	73 624	84 214	96 536	92 714	89 030	93 915	64 300
Kautokeino østre sone	21 700	21 689	20 169	18 827	21 072	25 104	29 256	26 271	25 215	26 491	21 500
Kautokeino midtre sone	33 052	32 096	26 355	27 245	33 063	37 466	43 222	40 988	38 309	41 017	22 900
Kautokeino vestre sone	22 757	22 121	18 984	15 949	19 489	21 644	24 058	25 455	25 506	26 407	19 900
TROMS ^{3a}	8 524	8 928	8 133	8 076	9 051	9 922	10 556	11 272	11 123	11 972	13 800
NORDLAND	10 902	11 083	11 135	12 072	13 612	13 993	14 255	14 142	13 984	14 053	15 400
NORD-TRØNDELAG	14 222	14 743	14 662	13 812	12 998	12 936	12 330	12 377	11 757	12 239	15 900 ⁶
SØR-TRØND./HEDM.	13 619	14 194	13 458	13 185	13 227	13 432	13 307	13 616	13 959	13 376	13 600
TAMREINLAGENE ⁴	10 127	11 029	11 481	12 179	11 656	12 189	12 190	12 155	12 181	12 561	12 000 ⁷
HELE REINDRIFTEN	187 436	187 967	172 407	168 288	191 838	210 075	232 838	234 608	233 160	241 529	209 200

Reindriftsforvaltningen 2007

- 1 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 2.
- 2 Ukorrigerede reintall. Korrigerte reintall vil først foreligge høsten 2008.
- 3 Distrikt 11T-Ráidná er i statistisk sammenheng overført fra Troms reinbeiteområde (3a) til Vest-Finnmark reinbeiteområde (3b) fra og med driftsåret 1999/00.
- 4 RENTALRENSKAP er medregnet fra og med driftsåret 1998/99.
- 5 For ett distrikt, hvor det for tiden mangler fastsatt øvre reintall, er det lagt til grunn et veiledende reintall.
- 6 For ett distrikt og ett delområde uten fastsatt øvre reintall har Reindriftsagronomen anslått hva det øvre reintallet bør være.
- 7 Med unntak av RENTALRENSKAP (2.000 rein) er øvre reintall anslått for tamreinlagene, basert på historiske reintall ut fra dagens konsesjoner.

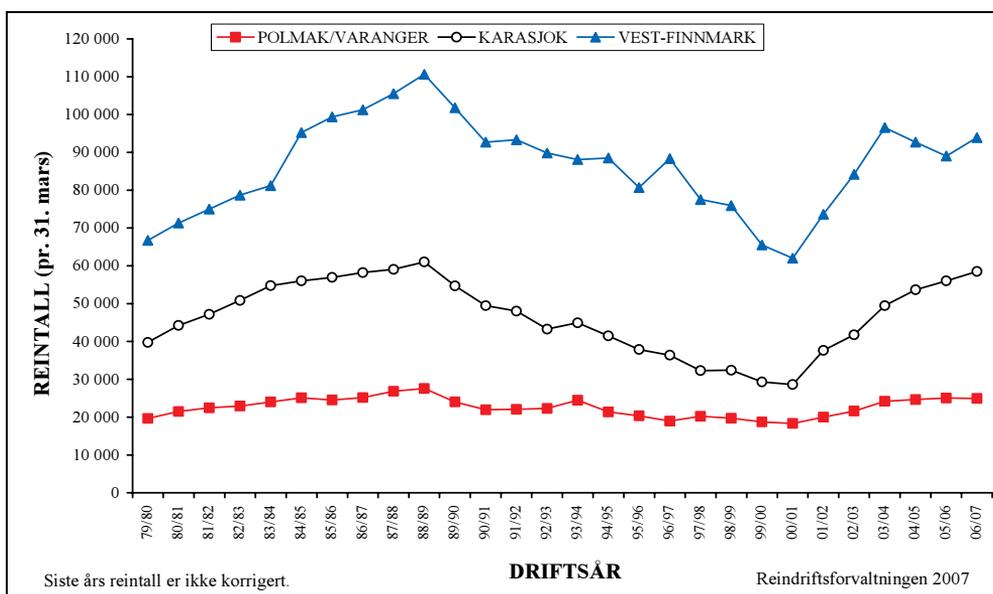
⁵⁴ Lov om reindrift av 09.06.1978 § 2 annet ledd.

⁵⁵ Lov om reindrift av 15.06.2007 §§ 57 og 60.

Som tabell 5.1 viser var det ved utgangen av driftsåret 2006/07 registrert til sammen ca. 241.500 rein totalt i Norge, som er en oppgang på ca. 8.000 rein i forhold til de foregående 3 årene, da reintallet totalt sett holdt seg nokså stabilt. I årene før det igjen, fra bunnåret 2000/01 og fram til 2003/04, økte reintallet sterkt.

Reintallsutviklingen på landsbasis styres langt på vei av utviklingen i Finnmark, som med drøyt 177.000 rein har over 70 % av det samlede reintallet. I Finnmark økte reintallet med ca. 50 % i perioden 2000/01 til 2003/04.

Figurene 5.1, 5.2 og 5.3 viser reintallsutviklingen i de ulike områdene fra 1979/80 og fram til 2006/07. Antallet rein er i disse oversiktene gitt per 31. mars, det vil si det laveste reintallet i driftsåret. Siste års reintall (per 31. mars 2007) må sees på som et foreløpig tall inntil korrigert reintall⁵⁶ foreligger høsten 2008. Erfaringsmessig fører slike korreksjoner oftest til en oppskrivning av reintallet, slik at det siste årets endringer må tolkes med varsomhet.

Figur 5.1. Reintall ved driftsårets slutt i Polmak/Varanger, Karasjok og Vest-Finnmark, perioden 1979/80 - 2006/07 (per 31. mars). Basert på opplysninger fra reineiernes reindriftsmelding.

⁵⁶ Reintallet oppgis per 31. mars, det vil si slutten av driftsåret (1. april - 31. mars). Det reintallet per 31. mars ("sluttstatus") som framkommer på reineiers melding, vil i noen tilfeller bli korrigert i påfølgende års melding ("åpningsstatus"). Slike korreksjoner kan skyldes at Reindriftsforvaltningens tellinger avdekker et annet reintall enn det som er oppgitt av reineier, eller at reineier i ettertid selv får bedre oversikt over sitt reintall.

Figur 5.1⁵⁷ viser at de tre Finnmarksområdene gjennom de siste drøye 25 årene har hatt den samme hovedtrenden i reintallsutvikling, med en sterk vekst fram til 1988/89, etterfulgt av en generell nedgang fram til bunnåret 2000/01 og en ny vekst deretter.

De prosentvis utslagene i reintallsutviklingen har imidlertid ikke vært like store i de ulike deler av Finnmark. Karasjok har hatt de største utslagene, med unntak av veksten på 1980-tallet, da Vest-Finnmark økte reintallet mest. En årsak til at reduksjonen i reintall på 1990-tallet var prosentvis større i Karasjok enn i Vest-Finnmark, kan være at vinterbeitene i Vest-Finnmark er bedre enn i Øst-Finnmark ved optimal beiting. De klart minste utslagene har forekommet i Polmak/Varanger, der reintallet i tillegg har flatet ut de siste årene.

Økningen i reintall i Finnmark i årene etter 2001/02 henger for en stor del sammen med flere år med svært gode produksjonsforhold. Også en del andre forhold har spilt inn, deriblant en sterk motivasjon til å bygge opp igjen flokkene etter flere dårlige år på slutten av 1990-tallet, lettelse i slaktekravene det første året med vekst, vanskelige markedsforhold høsten 2003 og en omlegging til en produksjonsbasert tilskuddsordning (se kapitlene 6.3 og 7.2). Dette har medført betydelige produksjonsoverskudd over flere år, som med unntak av driftsåret 2004/05, bare i begrenset omfang⁵⁸ er blitt tatt ut til slakt. Dette viser at distriktene i Finnmark ennå har et godt stykke vei å gå før de har utviklet en kultur for intern regulering av reintallet.

Nedgangen i reintall i Vest-Finnmark i 2004/05 kan sees i sammenheng med et høyt slakteuttak i 2004/05 (se tabell 6.7). Den fortsatte nedgangen i 2005/06 kom imidlertid på tross av at slakteuttaket ble redusert med nesten 40 % sammenlignet med 2004/05. Den viktigste årsaken til nedgangen var en markert økning i kalvetap dette året (se tabell 6.4).

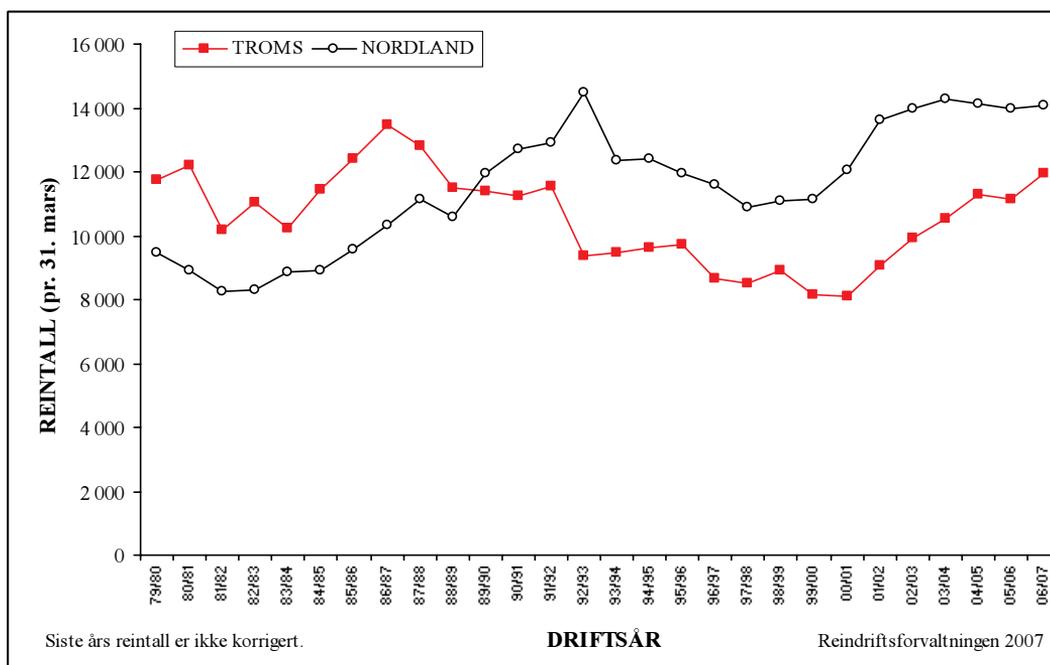
I Karasjok har reintallet derimot fortsatt å øke, men klart mindre de siste 2-3 årene enn foregående år. Langt lavere kalvetap enn i Vest-Finnmark (se tabell 6.4) og til dels lavere prosentvis slakteuttak (se tabell 6.9) er trolig de viktigste årsakene til at reintallet ikke er gått ned i Karasjok.

I Polmak/Varanger holder reintallet seg stabilt. Dette på tross av at Polmak/Varanger har et klart høyere slakteuttak i forhold til vårflokkene enn både Vest-Finnmark og Karasjok (se tabell 6.9). Tilveksten er med andre ord fortsatt klart bedre i Polmak/Varanger enn i Finnmark forøvrig, og området tåler et større prosentvis uttak av rein uten at reintallet avtar. Internt i Karasjok er det verdt å merke seg at Karasjok øst har klart høyere slakteuttak og lavere tap enn Karasjok vest, som både slakter mindre og taper flere dyr enn i Vest-Finnmark. Internt i Vest-Finnmark synes Kautokeino vest å komme best ut hva angår tap og produksjon.

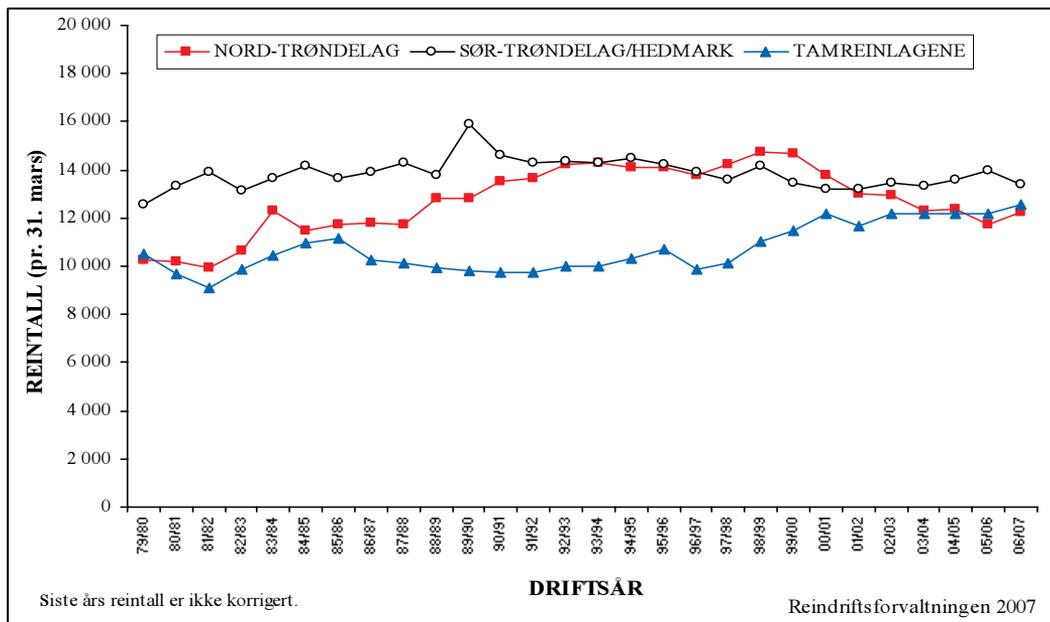
Som figurene 5.2 og 5.3 viser har reintallsutviklingen sør for Finnmark vært noe mer sammensatt. Vi ser også her mer langsiktige svingninger over den siste 25-års-perioden, men samtidig finner vi i større grad hyppigere kortsiktige svingninger enn i Finnmark. De langsiktige svingningene har dels vært forskjøvet i tid i forhold til Finnmark (Troms og Nordland) og dels hatt et helt annet forløp (Trøndelagsområdene og tamreinlagene).

⁵⁷ Den tilsynelatende økningen i reintall i Vest-Finnmark for driftsåret 1996/97 er ikke reell. Vinteren og våren 1997 ble reindriften i Finnmark rammet av låste beiter og omfattende tap, som tvert om førte til en nedgang i reintallet i driftsåret 1996/97. Årsaken til at statistikken sier noe annet er at tellinger høsten 1997 avdekket omfattende underrapportering i reintallet, som førte til en oppjustering av reintallet våren 1997. Det er grunn til å tro at tallene i årene forut for 1997 også reelt sett var høyere.

⁵⁸ Slakteuttaket har vært nede i 35 % av netto kalvetilvekst.

Figur 5.2. Reintall ved driftsårets slutt i Troms og Nordland, perioden 1979/80 - 2006/07 (per 31. mars). Basert på opplysninger fra reineiernes reindriftsmelding.

Figur 5.3. Reintall ved driftsårets slutt i Nord-Trøndelag, Sør-Trøndelag/Hedmark og tamreinlagene i Sør-Norge, perioden 1979/80 - 2006/07 (per 31. mars). Basert på opplysninger fra reineiernes reindriftsmelding.

Figur 5.2 viser at både Nordland og Troms, i likhet med Finnmarksområdene, hadde en oppgang i reintall på 1980-tallet. For Nordland varte oppgangen fram til 1992/93, mens for Troms startet nedgangen allerede i 1986/87. Fra 1999/00 økte både Troms og Nordland reintallet. Årsaken til denne økningen kan for en del knyttes til noe høyere prosentvis kalvetilgang (lavere tidligtap) enn i årene før oppgangen begynte, samt generelt lavt prosentvis slakteuttak (se tabell 6.9). I begge områdene har reintallet gått noe opp det siste året som følge av reduserte tap (se tabellene 6.4 og 6.5).

Av figur 5.3 framgår det at reintallet i Nord-Trøndelag, i motsetning til de øvrige områdene, har gått nedover fra 1999/00. En del av nedgangen kan tilskrives planlagte justeringer i forhold til beitegrunnet i noen distrikter, samt økte tap i de seinere år (se tabellene 6.4 og 6.5). I det siste året synes den negative trenden foreløpig å være snudd, med mindre tap og økning i reintallet.

I Sør-Trøndelag/Hedmark har reintallet holdt nokså stabilt, med en økende trend på 1980-tallet og en svakt fallende trend i reintallet på 1990-tallet. I de siste 5 årene har reintallet holdt seg noenlunde stabilt, med variasjoner mellom 13.000 og 14.000 dyr.

Tamreinlagene har hatt en noe annerledes trend, med en økning i siste halvdel av 1990-tallet og en stabilisering av reintallet deretter. Oppgangen i tamreinlagene i 1998/99 skyldtes i hovedsak at Rendal renseskop ble overført til tamreinforvaltningen.

5.2. Flokkstruktur

Produksjonsflokkens kjønns-, alders- og vektstruktur er av avgjørende betydning for produktiviteten i reindriftsnæringen. Forenklet vil en kunne si at den høyeste produktiviteten kan oppnås gjennom størst mulig andel simler. Dette forutsetter at bukkeandelen er stor nok til å opprettholde optimal bedekning, samtidig som simlene har en fysiologisk utvikling som gjør dem i stand til å føre en kalv fram til slaktemoden alder. Flokksammensetning blir derfor en viktig indikator i næringspolitikken.

Tabell 3 i vedlegg 1-8 viser flokksammensetningen ved slutten av siste driftsår på områdenivå og på distriktsnivå. Sammensetningen varierer relativt lite mellom år. I 2006/07 varierte okseandelen på områdenivå fra 4-13 %, simleandelen fra 64-77 %, mens kalveandelen varierte fra 18-25 %. Den høyeste okseandelen forekom i Troms og Nordland (11-13 %), mens tamreinlagene, Trøndelagsområdene og Kautokeino vest hadde den laveste andelen (4-5 %). Videre hadde Karasjok vest, Kautokeino vest og midt og Troms den høyeste kalveandelen i vårflokk (24-26 %), mens den laveste forekom i Sør-Trøndelag/Hedmark og Polmak/ Varanger (18 %).

Tabell 5.2 viser andel kalveslakt for de 10 siste driftsårene.

Tabell 5.2. Andel kalveslakt for de 10 siste driftsårene. Beregningen er basert på slaktedyr levert til godkjent slakteri.

OMRÅDE	PROSENTANDEL KALVESLAKT									
	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07 ¹
ØST-FINNMARK	47 %	49 %	52 %	46 %	70 %	58 %	58 %	63 %	64 %	72 %
Polmak/Varanger	70 %	61 %	43 %	55 %	77 %	73 %	72 %	78 %	79 %	78 %
Karasjok østre sone	22 %	41 %	67 %	36 %	62 %	57 %	55 %	64 %	66 %	78 %
Karasjok vestre sone	6 %	31 %	11 %	12 %	43 %	38 %	34 %	37 %	33 %	49 %
VEST-FINNMARK	12 %	30 %	19 %	17 %	63 %	42 %	45 %	47 %	49 %	62 %
Kautokeino østre sone	12 %	57 %	32 %	31 %	67 %	59 %	59 %	61 %	60 %	78 %
Kautokeino midtre sone	11 %	17 %	12 %	18 %	57 %	30 %	30 %	34 %	34 %	55 %
Kautokeino vestre sone	16 %	4 %	9 %	3 %	69 %	38 %	48 %	51 %	51 %	57 %
TROMS	54 %	61 %	54 %	42 %	57 %	55 %	63 %	47 %	39 %	47 %
NORDLAND	66 %	69 %	67 %	63 %	63 %	62 %	54 %	61 %	55 %	63 %
NORD-TRØNDELAG	76 %	75 %	73 %	71 %	73 %	71 %	70 %	74 %	72 %	81 %
SØR-TRØND./HEDM.	74 %	74 %	68 %	74 %	76 %	78 %	78 %	80 %	76 %	76 %
TAMREINLAGENE ²	61 %	62 %	65 %	69 %	67 %	73 %	67 %	67 %	71 %	69 %
HELE REINDRIFTEN	48 %	52 %	51 %	56 %	69 %	60 %	58 %	59 %	61 %	68 %

Reindriftsforvaltningen 2007

1 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 8.

2 Jaktuttak fra Rendal renselskap er medregnet fra og med 1998/99.

Som tabellen viser har det vært en markert økning i andelen kalveslakt i Karasjok og Vest-Finnmark siden 1998/99. I årene som fulgte var det riktignok tilbakeslag i kalveslakten i både Vest-Finnmark (1999/00 og 2000/01) og i Karasjok (2000/01). Dette til tross, etter 1998/99 har den gjennomsnittlige andelen kalveslakt i disse områdene ligget godt over nivået fra 1980- og 1990-tallet. Oppgangen i Vest-Finnmark og Karasjok øst fra 2000/01 til 2001/02 var påfallende stor, med en økning til over 60 % kalveslakt. Det store spranget i andelen kalveslakt dette året har trolig sammenheng med en vekselvirkning mellom tidlig kalvetap, lav kalvetilgang og positive konsekvenser for simlenes vektuvikling det første året (2000/01), og tilsvarende lavt tidlig kalvetap, høy kalvetilgang, økte kalvevekter og reduserte simlevekter det påfølgende året (2001/02) (se tabellene 6.2, 6.12 og 6.14). Noen av sammenhengene her er nærmere omtalt i kapittel 6.5. For det siste året har Vest-Finnmark slaktet like stor andel kalv (over 60 %) som i 2001/02. For det siste året utmerker for øvrig Kautokeino øst og Karasjok øst seg med like stor andel kalveslakt (nesten 80 %) som Polmak/Varanger og de 3 sørligste områdene.

Økningen i kalveslakt i 2001/02 kom parallelt med en økning i slaktevektene på kalv (se tabell 6.12), men var to år forsinket i forhold til innføringen av kalveslaktetilskudd i Finnmark (se kapittel 7.4). Det er likevel grunn til å anta at tilskuddsordningen har bidratt til veksten i kalveuttaket. Kalveslakten er fortsatt betydelig lavere i vestre deler av Karasjok og midtre og vestre deler av Kautokeino enn i øvrige områder. For Troms sin del varierer kalveuttaket betydelig mellom år, fra under 40 % til over 60 %. I 2006/07 var kalveuttaket på 47 %. Årsaken til dette er trolig stor år-til-år variasjon i kalvetilgang og kalvetap (se tabellene 6.2 og 6.4).

6 Produksjon

6.1. Kalvetilgang

Simlas kondisjon har stor betydning for selve kalvingsresultatet, det vil si hvor mange kalver som går til slakt eller til påsett. Samtidig er det slik at en simle som mister kalven tidlig i sesongen, vil kunne bygge opp større ressurser og ha større mulighet for å bære fram kalv påfølgende sesong. Dermed vil en samlet sett kunne få forholdsvis god kalvetilgang året etter en dårlig kalvings sesong.

Tabellene 6.1, 6.2 og 6.3 viser absolutt og prosentvis tilgang av kalver for de siste driftsårene, slik som reineierne har oppgitt på reindriftemeldingen. De oppgitte tallene er gitt både som "født kalv", "merket kalv" og "kalv etter tap". Den siste størrelsen gir en indikasjon på hvor stor del av kalveproduksjonen som reineier sitter igjen med i form av slaktedyr og kalver til nyrekruttering i flokken.

Det understrekes at "født kalv" er et anslag gjort av reineieren selv. Oppgavene over "født kalv" ble ikke publisert i perioden 2002/03 - 2005/06. Dette som følge av at mange reineiere førte opp et urealistisk høyt antall født kalv (over 100 %). Dette ga en del urealistiske utslag på distriktsnivå (tabellene 4 og 5 i vedlegg 1-8). Innkjøringsproblemer etter omleggingen av meldingsskjema i 2002/03 må trolig ta noe av skylda for dette. Nå synes reineierens anslag over født kalv jevnt over å holde et mer realistisk nivå, slik at tallene igjen kan publiseres. Tallene noen år bakover i tid vil naturligvis fortsatt være preget av de nevnte problemene. På områdenivå har dette imidlertid ikke gitt så store utslag.

Tabell 6.1. Født kalver for de siste 5 driftsårene. Beregnet i % av antall simler ved driftsårets begynnelse (korrigert reintall per 1. april). Basert på opplysninger fra reineierens reindriftemelding.

OMRÅDE	FØDTE KALVER (antall)					FØDTE KALVER (%)				
	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07 ¹	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07 ¹
ØST-FINNMARK	33 874	38 166	44 911	44 247	48 998	90 %	95 %	92 %	84 %	86 %
Polmak/Varanger	12 447	13 916	15 781	15 650	16 245	86 %	95 %	89 %	83 %	84 %
Karasjok østre sone	10 087	11 699	14 655	13 656	16 654	93 %	96 %	98 %	83 %	88 %
Karasjok vestre sone	11 340	12 551	14 475	14 941	16 099	93 %	94 %	91 %	87 %	85 %
VEST-FINNMARK	40 825	51 789	55 615	52 812	56 807	92 %	97 %	95 %	87 %	89 %
Kautokeino østre sone	12 085	15 559	17 310	15 962	16 304	92 %	96 %	96 %	88 %	86 %
Kautokeino midtre sone	17 961	22 718	23 824	22 028	24 026	92 %	99 %	93 %	84 %	89 %
Kautokeino vestre sone	10 779	13 512	14 481	14 822	16 477	94 %	96 %	96 %	89 %	91 %
TROMS	4 872	5 516	5 917	6 142	6 633	86 %	88 %	89 %	87 %	93 %
NORDLAND	7 955	9 093	8 902	8 818	8 708	92 %	100 %	101 %	99 %	96 %
NORD-TRØNDELAG	9 407	9 283	9 128	9 157	9 109	97 %	96 %	97 %	99 %	98 %
SØR-TRØND./HEDM.	9 867	9 655	9 880	9 694	9 785	96 %	94 %	96 %	94 %	93 %
TAMREINLAGENE	8 267	8 325	8 338	8 166	8 314	94 %	94 %	94 %	91 %	91 %
HELE REINDRIFTEN	115 067	131 827	142 691	139 036	148 354	92 %	96 %	94 %	88 %	89 %

Reindriftsforvaltningen 2007

1 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 4.

”Merket kalv”, eller ”merkeprosenten”, vil være avhengig av når kalvene merkes. Det kan være til dels store forskjeller i merketidspunkt mellom de ulike distriktene (se vedlegg 2-8, tabell 4). Generelt foregår merkingen tidligere i de sørlige områdene enn i de nordlige områdene. Distrikter med sein merking vil derfor ha en lavere merkeprosent fordi tapene før merking blir større.

Tabell 6.2. Merkede kalver for de siste 5 driftsårene. Beregnet i % av antall simler ved driftsårets begynnelse (korrigert reintall per 1. april). Basert på opplysninger fra reineiernes reindriftsmelding.

OMRÅDE	MERKEDE KALVER (antall)					MERKEDE KALVER (%)				
	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07 ¹	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07 ¹
ØST-FINNMARK	30 063	32 819	38 448	37 993	42 438	80 %	82 %	79 %	73 %	74 %
Polmak/Varanger	11 505	12 103	14 260	14 340	14 741	79 %	83 %	80 %	76 %	77 %
Karasjok østre sone	8 850	10 132	12 092	11 786	15 089	81 %	83 %	81 %	72 %	79 %
Karasjok vestre sone	9 708	10 584	12 096	11 867	12 608	80 %	79 %	76 %	69 %	67 %
VEST-FINNMARK	35 952	45 891	47 908	41 426	46 770	81 %	86 %	81 %	68 %	73 %
Kautokeino østre sone	10 805	14 146	15 659	12 487	13 310	82 %	87 %	86 %	69 %	71 %
Kautokeino midtre sone	15 650	20 093	20 370	17 038	19 803	80 %	87 %	79 %	65 %	73 %
Kautokeino vestre sone	9 497	11 652	11 879	11 901	13 657	83 %	83 %	79 %	72 %	76 %
TROMS	3 718	4 091	4 470	4 304	4 957	66 %	65 %	67 %	61 %	69 %
NORDLAND	5 877	6 552	6 809	6 625	6 880	68 %	72 %	77 %	75 %	76 %
NORD-TRØNDELAG	7 860	7 812	7 394	6 793	7 064	81 %	81 %	79 %	73 %	76 %
SØR-TRØND./HEDM.	8 579	8 622	8 629	8 395	8 716	83 %	84 %	84 %	81 %	83 %
TAMREINLAGENE ²	8 078	7 821	8 154	7 930	7 794	92 %	88 %	92 %	88 %	86 %
HELE REINDRIFTEN	100 127	113 608	121 812	113 466	124 619	80 %	83 %	80 %	72 %	75 %

Reindriftsforvaltningen 2007

1 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 4.

2 Rendal renselskap er fritatt fra merkeplikten og merker ikke sine kalver. Det er likevel stipulert et antall merket kalv for Rendal.

Som tabell 6.1 og særlig tabell 6.2 viser var kalvetilgangen i 2006/07 omtrent på samme nivå eller noe høyere enn i 2005/06. Kalvetilveksten i store deler av Finnmark er fortsatt lavere enn første halvdel av tiåret, da merkeprosenten var generelt høy for store deler av reindriftsområdet. Til sammenligning lå merkeprosenten i deler av Finnmark atskillig lavere i siste halvdel av 1990-tallet (45-65 %). Den reduserte kalvetilgangen i Vest-Finnmark og i vestre deler av Karasjok har trolig sammenheng med blant annet større tap til rovdyr og dårligere kondisjon hos både simler og kalv (se tabellene 6.4, 6.12 og 6.14).

I Troms har det gjennom den siste 5-års-perioden vært betydelig lavere merkeprosent enn gjennomsnittet for landet. Den samme trenden hadde også Nordland tidlig i perioden. Store tidligtap av kalv til rovdyr er trolig hovedårsaken til dette.

Som det framgår av tabell 6.3 er de siste par årenes lavere merkeprosent også gjenspeilet i reineiers netto utbytte av kalveproduksjonen. I nesten alle områder har det de siste par årene vært markert mindre andel kalv som gikk til slakt og til liv (”kalver etter tap”) enn i de foregående årene. Det siste året har imidlertid vært bedre enn 2005/06 i de fleste områdene. Blant annet fikk Troms og Nordland, som over mange år har slitt med svak netto kalveproduksjon, en markert oppgang i 2006/07. For Finnmark var kalvetilgangen etter tap var langt bedre i 2006/07 enn den var i enkelte år på slutten av 1990-tallet, da reineiere i gjennomsnitt satt igjen med 30-40 % kalv i forhold til simletallet. Best resultat i netto kalveproduksjon gjennom de siste årene finner vi i tamreinlagene (83-91 %) etterfulgt av Sør-Trøndelag/Hedmark (75-81 %), Polmak/Varanger (69-74 %) og Karasjok øst (61-73 %). Forskjellene mellom områdene kan i hovedsak tilskrives forskjeller i kalvetap (se tabell 6.4).

Tabell 6.3. Kalver etter tap (antall kalver til slakt og til påsett) for de siste 5 driftsårene. Beregnet i % av antall simler ved driftsårets begynnelse (korrigert reintall per 1. april). Basert på opplysninger fra reindriernes reindrifsmelding.

OMRÅDE	KALVER ETTER TAP (antall)					KALVER ETTER TAP (%)				
	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07 ¹	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07 ¹
ØST-FINNMARK	26 568	29 280	35 290	33 105	36 843	71 %	73 %	72 %	63 %	64 %
Polmak/Varanger	10 412	10 956	13 111	12 919	13 263	72 %	75 %	74 %	69 %	69 %
Karasjok østre sone	7 561	8 929	11 002	10 023	12 888	70 %	73 %	73 %	61 %	68 %
Karasjok vestre sone	8 595	9 395	11 177	10 163	10 692	71 %	70 %	70 %	59 %	57 %
VEST-FINNMARK	29 878	38 327	37 900	27 033	35 885	68 %	72 %	64 %	44 %	56 %
Kautokeino østre sone	9 292	11 948	12 548	8 468	10 427	70 %	73 %	69 %	47 %	55 %
Kautokeino midtre sone	12 875	16 622	15 627	10 178	14 756	66 %	72 %	61 %	39 %	54 %
Kautokeino vestre sone	7 711	9 757	9 725	8 387	10 702	67 %	70 %	64 %	51 %	59 %
TROMS	2 642	3 121	3 495	3 236	3 869	47 %	50 %	53 %	46 %	54 %
NORDLAND	4 845	5 642	5 325	4 635	5 352	56 %	62 %	60 %	52 %	59 %
NORD-TRØNDELAG	6 884	6 141	5 592	4 869	5 445	71 %	64 %	60 %	53 %	59 %
SØR-TRØND./HEDM.	8 377	7 811	8 148	7 717	8 100	81 %	76 %	79 %	75 %	77 %
TAMREINLAGENE	7 982	7 796	7 806	7 506	7 584	91 %	88 %	88 %	83 %	83 %
HELE REINDRIFTEN	87 176	98 118	103 556	88 101	103 078	70 %	71 %	68 %	56 %	62 %

Reindriftsforvaltningen 2007

1 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 4.

6.2. Tap

Rein tapes av mange årsaker, hvorav de viktigste er rovdyr, sykdom, ernæringssvikt, reintroverier, trafikkkulykker og andre ulykker. I sine reindrifsmeldinger oppgir reindrikerne hvor stort tap de har hatt totalt i driftsåret. I søknad om erstatning for rovvilttap oppgir reindrikerne videre hvor stor del av det totale tapet de antar er forårsaket av fredet rovvilt og hvor stor del av tapet som skyldes andre årsaker enn rovvilt, fordelt på kjente og ukjente andre årsaker.

Omfanget av reindriernes oppgitte reintro for de 5 siste driftsårene er vist i tabellene 6.4 og 6.5. Tapstallene er et resultat av det "reintallsregnskapet" som reindriere avgir på skjemaet "Melding om reindrift". Dersom reintallet i sluttstatus på meldingen seinere blir korrigert opp⁵⁹, får det som konsekvens at det tidligere oppgitte reintro tapet korrigeres ned. Denne korleksjonen er det ikke tatt hensyn til i tabellen, slik at tapstallene i de tilfeller der reintallet er korrigert opp blir for høye (og motsatt i de tilfeller der reintallet er korrigert ned).

I årets utgave er tap av kalv før merking (tidligtap) igjen tatt med. Tidligtapet framkommer som differansen mellom fødte kalver og merkede kalver. I perioden 2002/03-2005/06 ble disse tallene ikke publisert på grunn av begrenset kvalitet på opplysningene over født kalv (se kapittel 6.1). Nå synes reindriernes anslag jevnt over å holde et mer realistisk nivå, slik at tallene over tidligtap av kalv igjen kan publiseres. Tallene noen år bakover i tid vil naturligvis fortsatt være preget av de nevnte problemene. På områdenivå har dette imidlertid bare gitt mindre utslag.

Det gjøres oppmerksom på at tapstallene på kalv blir helt annerledes når tap før merking også tas med. Kalvetap med og uten tidligtap kan derfor ikke uten videre sammenlignes. Tallene bakover i tid i tabell 6.4 er derfor kalibrert etter dette.

⁵⁹ Eventuelle korleksjoner i reintallet skjer på påfølgende års melding. Korleksjoner er som regel et resultat av offentlig kontrollert reintelling (se kapittel 5.1).

Tabell 6.4. Tap av kalv (før og etter merking) de siste 5 driftsårene. De prosentvise tapene er beregnet i forhold til antall fødte kalver. Basert på opplysninger fra reineiernes reindriftsmelding.

OMRÅDE	TAP AV KALVER (antall)					TAP AV KALVER (%)				
	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07 ¹	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07 ¹
ØST-FINNMARK	7 496	8 888	9 374	11 155	12 101	22 %	23 %	21 %	25 %	25 %
Polmak/Varanger	2 059	2 960	2 614	2 742	2 982	17 %	21 %	17 %	18 %	18 %
Karasjok østre sone	2 624	2 772	3 488	3 635	3 798	26 %	24 %	24 %	27 %	23 %
Karasjok vestre sone	2 813	3 156	3 272	4 778	5 321	25 %	25 %	23 %	32 %	33 %
VEST-FINNMARK	11 436	13 462	17 542	25 814	20 853	28 %	26 %	32 %	49 %	37 %
Kautokeino østre sone	2 867	3 611	4 582	7 494	5 814	24 %	23 %	26 %	47 %	36 %
Kautokeino midtre sone	5 241	6 096	8 197	11 865	9 223	29 %	27 %	34 %	54 %	38 %
Kautokeino vestre sone	3 328	3 755	4 763	6 455	5 816	31 %	28 %	33 %	44 %	35 %
TROMS	2 230	2 415	2 422	2 906	2 842	46 %	44 %	41 %	47 %	43 %
NORDLAND	3 207	3 451	3 577	4 183	3 675	40 %	38 %	40 %	47 %	42 %
NORD-TRØNDELAG	2 652	3 142	3 550	4 288	3 791	28 %	34 %	39 %	47 %	42 %
SØR-TRØND./HEDM.	1 523	1 844	1 732	1 977	1 777	15 %	19 %	18 %	20 %	18 %
TAMREINLAGENE	286	529	532	660	608	3 %	6 %	6 %	8 %	7 %
HELE REINDRIFTEN	28 830	33 731	38 729	50 983	45 647	25 %	26 %	27 %	37 %	31 %

Reindriftsforvaltningen 2007

1 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 5.

Tabell 6.5. Tap av voksne dyr de siste 5 driftsårene. De prosentvise tapene er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets begynnelse (korrigert reintall per 1. april). Basert på opplysninger fra reineiernes reindriftsmelding.

OMRÅDE	TAP AV VOKSNE DYR (antall)					TAP AV VOKSNE DYR (%)				
	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07 ¹	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07 ¹
ØST-FINNMARK	4 365	4 060	5 224	6 579	6 437	8 %	6 %	7 %	8 %	8 %
Polmak/Varanger	1 793	1 330	1 712	1 680	1 778	9 %	6 %	7 %	7 %	7 %
Karasjok østre sone	949	1 385	1 895	2 504	1 870	6 %	7 %	8 %	10 %	7 %
Karasjok vestre sone	1 623	1 345	1 617	2 395	2 789	8 %	6 %	6 %	8 %	9 %
VEST-FINNMARK	5 423	4 524	9 261	9 619	6 735	7 %	5 %	10 %	10 %	8 %
Kautokeino østre sone	1 438	1 170	3 458	2 662	2 201	7 %	5 %	12 %	10 %	9 %
Kautokeino midtre sone	2 375	1 800	3 898	5 273	2 787	7 %	5 %	9 %	13 %	7 %
Kautokeino vestre sone	1 610	1 554	1 905	1 684	1 747	8 %	7 %	8 %	7 %	7 %
TROMS	1 226	1 300	1 263	1 673	1 242	14 %	13 %	12 %	15 %	11 %
NORDLAND	1 423	1 563	1 765	1 817	1 689	10 %	11 %	12 %	13 %	12 %
NORD-TRØNDELAG	955	1 097	1 318	1 412	1 045	7 %	11 %	13 %	15 %	9 %
SØR-TRØND./HEDM.	607	813	972	547	865	5 %	6 %	7 %	4 %	6 %
TAMREINLAGENE	355	433	192	238	184	3 %	4 %	2 %	2 %	2 %
HELE REINDRIFTEN	14 354	13 790	19 995	21 885	18 197	7 %	7 %	9 %	9 %	8 %

Reindriftsforvaltningen 2007

1 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 5.

Som tabellene 6.4 og 6.5 viser er de høyeste prosentvise tapene i 2006/07 i Troms, Nordland og Nord-Trøndelag, både for kalv og voksne dyr. Vest-Finmark og Karasjok har også høye prosentvise tap, men tapene har her stort sett gått ned det siste året. Tamreinlagene har de klart laveste tapene, etterfulgt av Sør-Trøndelag/Hedmark, Polmak/Varanger og Karasjok øst.

Økningen i tap i Finnmark i de foregående årene kan for en stor del tilskrives svært stor beitebelastning, økt rovviltbestand og reduserte slaktevekter. Dette gjelder spesielt i Vest-Finnmark (se tabellene 6.12, 6.13 og 6.14). Det lavere tapsnivået i Karasjok øst kan ha sammenheng med at vektene her fortsatt holder et bra nivå selv om de har blitt lavere. Når det gjelder rovviltbestandene så er det i region 8 (Finnmark og Troms) registrert en fordobling av antall familiegupper av gaupe og en økning av antall jerveynglinger i 2007 sammenlignet med 2006^{60,61}. Dette på tross av at SNO i løpet av vinteren 2007 tok ut et betydelig antall jerv i Finnmark. Det er nærliggende å anta at de relativt lave tapene i Vest-Finnmark og Karasjok i perioden 2001/02-2003/04 hadde å gjøre med svært gunstige klimatiske vinterbeiteforhold disse årene kombinert med rein i bra kondisjon. Sammenlignet med Finnmark for øvrig har Polmak/Varanger oppsiktsvekkende lave tap. Dette gjelder spesielt tap av kalv, som ligger på samme nivå som i Sør-Trøndelag/Hedmark (18 %). Generelt god kondisjon på reinen og lavere reinitetthet er trolig viktige faktorer for å forklare de lave tapene helt øst i Finnmark.

Troms hadde til dels svært store tap gjennom flere år på slutten av 1990-tallet. Tapene gikk ned i 2001/02 og har i de påfølgende årene holdt seg på et relativt stabilt, men fortsatt høyt nivå sammenlignet med øvrige områder. Troms skiller seg ut ved å ha svært høyt kalvetap før merking (lav merkeprosent). Tapsårsakene i Troms kan i hovedsak knyttes til rovdyr og til den generelt vanskelige vinterbeitesituasjonen. Som nevnt ble det for 2007 registrert økt bestand av både jerv og spesielt gaupe i region 8, der Troms inngår. Videre har rovviltaktiviteten og tapene av rein til rovvilt vært større i fastlandsdistriktene enn i øydistriktene. I disse ytre distriktene har klimatiske forhold i stor grad hatt innvirkning på kalvetilgang og tap.

Nordland hadde store tap gjennom siste del av 1990-tallet. De nordligste distriktene var i særlig grad hardt rammet, og reintallet ble her redusert ned til et minimum. Etter et par år med høye tapsprosent har tapene avtatt noe det siste året. Fredet rovvilt er en vesentlig årsak til de store tapene i disse områdene gjennom de siste 10-15 årene. Ifølge Fylkesmannen holdt bestanden av jerv seg lenge på et stabilt høyt nivå. Nyere bestandsregistreringer fra NINA indikerer en nedgang i jervebestanden i region 7 (Nordland). Gaupebestanden hadde en topp på slutten av 1990-tallet, men ble sterkt redusert gjennom hard avskyting i 2001. Etter den tid har gaupebestanden vært på et langt lavere nivå (få ynglinger). Det siste året har NINA registrert en oppgang i antall familiegupper av gaupe i Nordland.

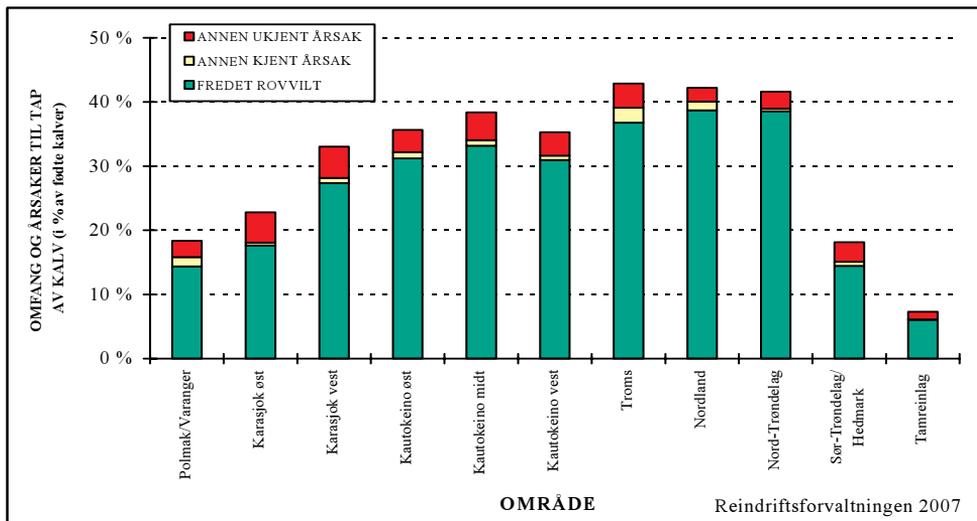
Nord-Trøndelag hadde store rovdyr tap fram mot midten av 1990-tallet. Tiltak for å få ned tapene ble da iverksatt, med positivt resultat de første 5-6 årene. Deretter økte tapene jevnt fram til 2005/06. Tallene for 2006/07 tyder på at tapsutviklingen nå kan være på rett vei igjen. Sør-Trøndelag/Hedmark og særlig tamreinelagene har hatt betydelig lavere tap enn øvrige områder. De siste 3-4 årene har det imidlertid vært en moderat økning i tapene i Sør-Trøndelag/Hedmark, som trolig har sammenheng med utviklingen i rovviltbestanden. Ifølge Fylkesmennene i Nord-Trøndelag og Sør-Trøndelag har både jervebestanden og gaupebestanden økt siden årtusenskiftet. Ifølge nyere bestandsregistreringer fra NINA har jervebestanden fortsatt å øke, mens gaupebestanden derimot synes å ha avtatt fra 2006 til 2007.

I tamreinelagene er det marginale tap, med unntak av Rendal renselskap der tapene har et relativt stort omfang.

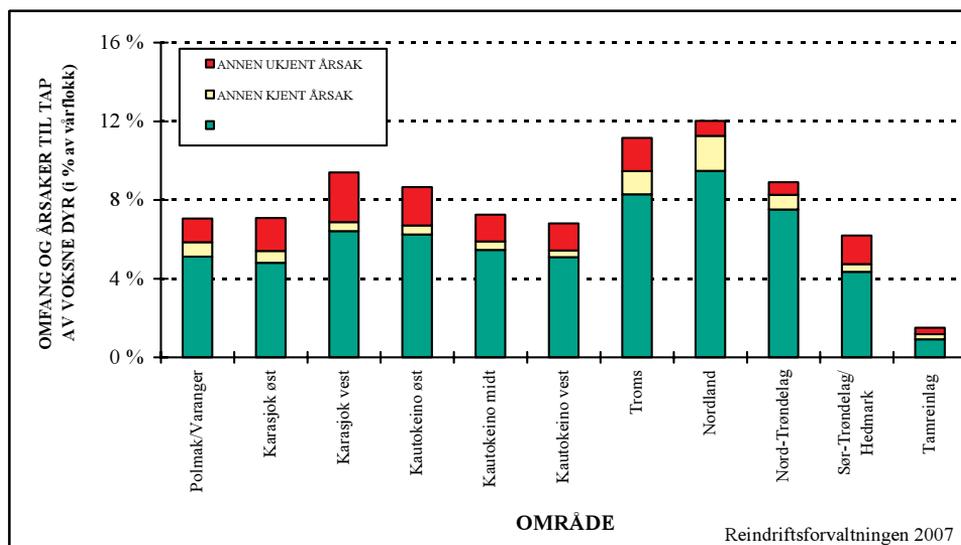
⁶⁰ Brøseth, H., Odden, J. og Linnell, J.D.C. 2007. Minimum antall familiegupper, bestandsestimat og bestandsutvikling for gaupe i Norge i 2007. NINA Rapport 271.

⁶¹ Brøseth, H. og Andersen, R. 2007. Yngelregistreringer av jerv i Norge i 2007. NINA Rapport 295.

Figurene 6.1 og 6.2 viser for det siste driftsåret omfanget av tap for kalv og voksne dyr fordelt på ulike tapsårsaker, slik det er oppgitt i reieneiernes søknader om erstatning for rovvilttap⁶².

Figur 6.1. Totalt kalvetap (medregnet tidligtap) og prosentvis fordeling etter tapsårsaker, driftsåret 2006/07. Tapet er beregnet i % av antall fødte kalver våren 2006. Basert på opplysninger fra reieneiernes søknader om rovviltsterstatning.

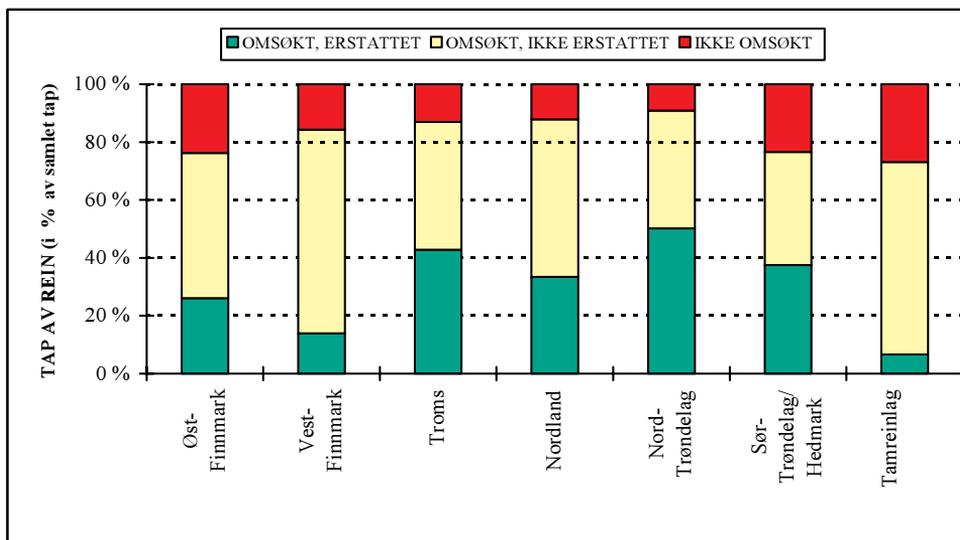

Figur 6.2. Totalt tap av voksne dyr og prosentvis fordeling etter tapsårsaker, driftsåret 2006/07. Tapet er beregnet i % av antall rein ved driftsårets begynnelse (korrigert reinntall per 1. april 2006). Basert på opplysninger fra reieneiernes søknad om rovviltsterstatning.

⁶² Ordningen for erstatning for rein drept av fredet rovvilt forvaltes av Fylkesmannen.

Som figurene viser oppgis fredet rovvilt som årsak til ca. 75-95 % av kalvetapene og ca. 60-85 % av de tapte voksne dyrene. Den største andelen rovvilttap oppgis av reinereiere i Nord-Trøndelag og Nordland.

Figur 6.3 viser hvordan oppgitt samlet tap fordeler seg på det som ble omsøkt erstattet som rovvilttap og det som faktisk ble erstattet som rovvilttap for driftsåret 2006/07.

Figur 6.3. Omsøkt og erstattet rovvilttap i de ulike områdene, driftsåret 2006/07. Tall er hentet fra Direktoratet for naturforvaltning.

Tabell 6.6 viser hvor stor andel av det omsøkte og det erstattede tapet som er dokumentert drept av fredet rovvilt⁶³.

Tabell 6.6. Sammenheng mellom omsøkt, erstattet og dokumentert rovvilddrept rein, driftsåret 2006/07. Tallene er hentet fra Direktoratet for naturforvaltning.

OMRÅDE	OMSØKT	ERSTATTET	DOKUM./ ANTATT	ERSTATTET AV OMSØKT	DOKUM. AV OMSØKT	DOKUM. AV ERSTATTET
ØST-FINNMARK	13 958	4 777	316	34 %	2,3 %	6,6 %
VEST-FINNMARK	23 201	3 822	211	16 %	0,9 %	5,5 %
TROMS	3 260	1 604	58	49 %	1,8 %	3,6 %
NORDLAND	4 582	1 742	99	38 %	2,2 %	5,7 %
NORD-TRONDELAG	4 393	2 425	207	55 %	4,7 %	8,5 %
SØR-TROND./HEDM.	2 023	990	51	49 %	2,5 %	5,2 %
TAMREINLAGENE	332	30	0	9 %	0,0 %	0,0 %
HELE REINDRIFTEN	51 749	15 390	942	30 %	1,8 %	6,1 %

Figuren og tabellen viser at det antall dyr som ble erstattet gjennom fylkesmennenes erstatningsbehandling er klart lavere enn det som reinereiere i søknaden har oppgitt som rovvilttap. På landsbasis ble i gjennomsnitt 30 % av det omsøkte rovvilttapet erstattet. Det er imidlertid store forskjeller mellom områdene i "uttelling" på erstatningssøknadene. I Trøndelags-

⁶³ Direktoratet for naturforvaltning nytter begrepet "dokumentert/antatt" tatt av fredet rovvilt.

områdene og Troms ble drøyt 50 % av det omsøkte rovvilttapet erstattet, mens i Vest-Finnmark ble 16 % erstattet. I tamreinlagene ble 9 % av det omsøkte tapet erstattet, men her foreligger det ingen kadaverdokumentasjon. Det er for øvrig bare 1-5 % av det omsøkte rovvilttapet som er dokumentert. Dette viser også hvor vanskelig det er for reieierne å dokumentere tap til rovvilt.

Forskjellene i ”uttelling” på søknadene om rovvilttapserstatning kan i hovedsak forklares ut fra variasjoner i dokumentasjonsnivå og ”kjent rovdryforekomst” (rovdryrtetthet). I tillegg vektlegger fylkesmennene i sin behandling reindriftsfaglige vurderinger, herunder kondisjon (slaktevekter), kalvetilgang, beite-/driftsforhold og tapsforebyggende tiltak.) Forskningsresultater kan også være tillagt betydning.

Utvikling i rovdryrbestandene er omtalt tidligere i dette kapitlet. Når det gjelder dokumentasjonsnivå framkommer dette av tabell 6.6. Med unntak av Nord-Trøndelag, Troms og tamreinlagene er det en nokså lik andel dokumenterte tap av det som er blitt erstattet (5,2 - 6,6 %). Nord-Trøndelag skiller seg ut, med et ”dokumentasjonskrav” på 8,5 % i forhold til det erstattede tapet. Det har med andre ord vært strengere krav til dokumentasjon for reieierne i Nord-Trøndelag, som på tross av dette likevel har den største andelen erstattet i forhold til omsøkt rovvilttap (55 %). I Vest-Finnmark var det et ”mildere” dokumentasjonskrav (5,5 %), men det ble likevel erstattet en langt mindre andel (16 %) i forhold til omsøkt rovvilttap. Forskjellen illustreres også av at det var under 1 % av det omsøkte tapet i Vest-Finnmark som ble dokumentert som rovviltdrept, mot 4,7 % i Nord-Trøndelag. Det er også verdt å merke seg at dokumentasjonskravet er lavere for Troms enn Finnmarksområdene. Dette kan ha sammenheng med at området har en stor kjent rovviltforekomst, og at reien generelt er i god kondisjon. Videre har forskning avdekket store reintap til rovdryr i både Troms og i Nord-Trøndelag.

De siste årene har det foregått en betydelig forskningsinnsats for å frambringe mer kunnskap om tapsårsaker på rein også i Finnmark. Forskningen så langt har imidlertid ikke kunnet påvise en tilsvarende sterk sammenheng mellom tap av rein og rovdryr som i noen av områdene lenger sør. Et prosjekt indikerer at kalvetapene, og da særlig tidligtapet, synes å være påvirket av simlens forfatning. Dette gjelder særlig i etterkant av vintre med ugunstige beiteforhold, da simlene synes å favorisere egen vekst gjennom sommeren framfor kalvens vekst og overlevelse⁶⁴.

I forbindelse med Stortingets behandling av den siste ”rovviltmeldingen” våren 2004⁶⁵ ble det innført et nytt forvaltningsregime basert på 8 forvaltningsregioner med hver sin rovviltneemd. Innenfor hver region er det fastsatt bestandsmål for hver enkelt av de fredede rovviltartene. På dette grunnlag har rovviltneemdene utarbeidet forvaltningsplaner, som så langt som mulig har søkt å oppnå Stortingets mål om en differensiert forvaltning ved å skille rovvilt og beitedyr. I reindriftsområdene er prioritering av rein framfor rovvilt hovedsaklig gjort i kalvingsområdene, hvor det er lagt opp til en lavere terskel for uttak generelt.

Bestandene av fredet rovvilt har hittil i stor grad blitt forvaltet nasjonalt. Dette på tross av at det er en betydelig andel rovdryr som beveger seg på tvers av riksgrensene, men som bare er registrert i det ene land. For eksempel medfører det høye bestandsmålet og stor bestand av rovdryr på svensk side trolig betydelige tap av rein på norsk side.

⁶⁴ Tveraa, T., Fauchald, P., Yoccoz, N.G. & Henaug, C. 2003. Sammenheng mellom simlens størrelse, kalveproduksjon og rovdryrtap i år med svært ulike beiteforhold. NINA Oppdragsmelding 774.

⁶⁵ St.meld. nr. 15 (2003-04): ”Om rovvilt i norsk natur“.

6.3. Slakteuttak og slaktekvantum

Tilgangen på slaktedyr er avhengig av kalvetilgangen, tap av dyr og hvor mange dyr reineier setter på til livdyr. Påsettet er igjen avhengig av blant annet prisutviklingen. Ved høyere pris når reineieren sitt inntektsmål ved et lavere slakteuttak. Overskuddet av dyr kan da investeres i oppbygging av flokken⁶⁶. Utvelgelsen av slakterein med hensyn til antall og type dyr er trolig den viktigste beslutningen reineierne gjør. De valg som her foretas har følger for framtidig avl, struktur på flokken, innvirkning på tap ved at tapsutsatte dyregrupper slaktes, og ikke minst vedkommende reineiers inntekt fremover. Slaktedyr leveres i hovedsak gjennom slakteri, men i tillegg slaktes det rein både til eget forbruk og for privat salg (se kapittel 10.1).

Utviklingen i antall slaktedyr og slaktekvantum for de siste 10 driftsårene er vist i tabellene 6.7, 6.8 og 6.9. Oversiktene omfatter både leveranser til slakteri, privat salg og eget forbruk.

Tabell 6.7. Totalt antall slaktedyr for de siste 10 driftsårene. Slaktedyr til eget forbruk og privat omsetning, basert på opplysninger fra reineiernes reindriftsmeldinger, er medregnet.

OMRÅDE	TOTALT ANTALL SLAKTEDYR									
	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07 ¹
ØST-FINNMARK	12 132	14 989	16 074	10 071	11 264	17 339	20 620	28 433	25 085	28 175
Polmak/Varanger	6 530	7 449	7 117	6 411	7 264	7 264	9 212	13 366	11 216	11 743
Karasjok østre sone	2 007	2 640	3 791	1 763	1 776	4 344	6 105	7 098	6 966	9 632
Karasjok vestre sone	3 595	4 900	5 166	1 897	2 224	5 731	5 303	7 956	6 903	6 800
VEST-FINNMARK	15 388	18 569	16 234	9 688	9 826	19 346	21 253	34 178	21 489	24 382
Kautokeino østre sone	3 417	6 442	4 987	3 356	3 941	6 288	6 997	12 716	7 283	6 960
Kautokeino midtre sone	8 085	8 760	8 687	4 690	3 833	8 031	8 467	14 220	7 942	9 299
Kautokeino vestre sone	3 886	3 367	2 560	1 642	2 052	5 027	5 789	7 242	6 264	8 123
TROMS	1 455	1 481	1 696	637	860	973	1 341	1 572	1 944	1 992
NORDLAND	2 737	2 274	2 814	2 332	2 882	3 184	4 157	4 200	3 701	3 890
NORD-TRØNDELAG	5 645	6 390	6 609	6 622	7 132	6 435	5 794	4 936	4 352	3 843
SØR-TRØND./HEDM.	7 024	6 800	8 349	7 850	8 067	7 634	7 121	7 054	7 137	7 815
TAMREINLAGENE ²	5 458	5 974	5 985	6 254	6 893	6 779	7 446	7 574	7 078	7 011
HELE REINDRIFTEN	49 839	56 477	57 761	43 454	46 924	61 690	67 732	87 947	70 786	77 108

Reindriftsforvaltningen 2007

1 Tilsvarende data på distriktsnivå er er gitt i vedlegg 2-8, tabell 7.

2 Jaktuttak fra Rendal renseskap er medregnet fra og med 1998/99.

Som tabellene 6.7 og 6.8 viser ble det i driftsåret 2006/07 slaktet ca. 77.000 dyr i hele landet, som i kvantum utgjorde ca. 1.790 tonn. Dette er en svak økning i forhold til året før, men fortsatt lavere enn det gode året 2004/05. Som tabell 6.9 viser gikk også det prosentvise slakteuttaket på landsbasis noe opp (fra 30 % til 33 %). Til sammenligning har de prosentvise uttakene i tidligere toppår (1989/90) og bunnår (1997/98 og 2000/01) vært på henholdsvis 41 % og 25 %.

⁶⁶ En slik tilpasning kalles ofte "husholdningsøkonomi" eller "omvendt markedsøkonomi".

Tabell 6.8. Totalt slaktekvantum for de siste 10 driftsårene. Slaktedyr til eget forbruk og privat omsetning, basert på opplysninger fra reineiernes reindriftsmelding, er medregnet.

OMRÅDE	TOTALT SLAKTEKVANTUM (tonn)									
	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04 ¹	04/05 ¹	05/06 ¹	06/07 ^{1,2}
ØST-FINNMARK	316	355	417	265	291	479	547	668	590	617
Polmak/Varanger	150	172	188	157	176	180	222	293	251	262
Karasjok østre sone	58	66	97	50	49	132	174	176	168	207
Karasjok vestre sone	107	117	132	57	65	167	151	199	171	149
VEST-FINNMARK	407	445	399	273	268	529	536	770	499	505
Kautokeino østre sone	97	140	123	91	100	156	172	284	165	137
Kautokeino midtre sone	209	214	209	130	108	225	215	318	189	194
Kautokeino vestre sone	101	91	67	52	60	148	149	168	145	175
TROMS	33	44	51	20	29	36	45	53	67	67
NORDLAND	82	70	82	72	90	100	125	122	115	116
NORD-TRØNDELAG	136	157	164	161	173	162	139	117	106	95
SØR-TRØND./HEDM.	160	166	211	202	199	191	169	169	179	195
TAMREINLAGENE ³	151	174	169	176	190	191	209	208	199	194
HELE REINDRIFTEN	1 283	1 411	1 494	1 169	1 240	1 687	1 771	2 107	1 754	1 790

Reindriftsforvaltningen 2007

- 1 Kvantum privatslakt er beregnet på grunnlag av gjennomsnittlige slaktevekter og oppgitt privat uttak.
- 2 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 7.
- 3 Rendal renselskap er medregnet fra og med 1998/99.

Tabell 6.9. Prosentvis slakteuttak for de siste 10 driftsårene. Uttaket er beregnet i % av reintall ved driftsårets begynnelse (korrigert reintall per 1. april). Slaktedyr til eget forbruk og privat omsetning, basert på opplysninger fra reineiernes reindriftsmelding, er medregnet.

OMRÅDE	PROSENTSLAKT									
	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07 ¹
ØST-FINNMARK	22 %	29 %	31 %	21 %	24 %	30 %	33 %	39 %	32 %	35 %
Polmak/Varanger	34 %	37 %	36 %	34 %	40 %	36 %	43 %	55 %	45 %	47 %
Karasjok østre sone	14 %	20 %	28 %	14 %	14 %	26 %	32 %	31 %	28 %	36 %
Karasjok vestre sone	16 %	26 %	27 %	11 %	14 %	27 %	23 %	30 %	24 %	23 %
VEST-FINNMARK	17 %	24 %	21 %	15 %	16 %	26 %	25 %	35 %	23 %	27 %
Kautokeino østre sone	13 %	30 %	23 %	17 %	21 %	30 %	28 %	43 %	28 %	28 %
Kautokeino midtre sone	22 %	27 %	27 %	18 %	14 %	24 %	23 %	33 %	19 %	24 %
Kautokeino vestre sone	16 %	15 %	12 %	9 %	13 %	26 %	27 %	30 %	25 %	32 %
TROMS	18 %	19 %	20 %	8 %	11 %	11 %	14 %	15 %	17 %	18 %
NORDLAND	23 %	21 %	25 %	21 %	24 %	23 %	29 %	29 %	26 %	28 %
NORD-TRØNDELAG	41 %	45 %	45 %	45 %	52 %	50 %	45 %	40 %	35 %	33 %
SØR-TRØND./HEDM.	50 %	50 %	59 %	58 %	61 %	58 %	53 %	53 %	52 %	56 %
TAMREINLAGENE ²	55 %	55 %	54 %	54 %	57 %	58 %	61 %	62 %	58 %	58 %
HELE REINDRIFTEN	25 %	30 %	31 %	25 %	28 %	32 %	32 %	38 %	30 %	33 %

Reindriftsforvaltningen 2007

- 1 Tilsvarende data på distriktsnivåer er gitt i vedlegg 2-8, tabell 7.
- 2 Jaktuttak fra Rendal renselskap er medregnet fra og med 1998/99.

Hovedårsaken til variasjonene de siste årene ligger i slakteuttaket i Finnmark. I den siste 5-års-perioden har uttaket i Finnmark variert mellom 36.000 dyr og 62.000 dyr. Det må her nevnes spesielt at slakteuttaket i Finnmark i 2004/05 var vesentlig høyere enn de andre årene, og da spesielt i Vest-Finnmark (34.000 dyr). Vi må helt tilbake til toppårene 1988/89 og 1989/90 for å finne høyere slakteuttak i Vest-Finnmark. Det prosentvise uttaket i 2004/05 i både Vest-Finnmark og Karasjok (30-35 %) var imidlertid betydelig lavere enn i områdene med høyest uttak (50-60 %). Dette tyder på at Karasjok og Vest-Finnmark har et betydelig merpotensiale for slakteuttak.

Økningen i slakteuttak Finnmark i årene 2002/03, 2003/04 og 2004/05 hadde sammenheng med den sterke produktivitetsveksten (se tabell 6.10) som inntrådte i Finnmark 2001/02, samt de tiltak som ble iverksatt for reintallstilpasning i Vest-Finnmark fra og med 2003/04-sesongen (se kapittel 7.6). Økningen var imidlertid ett år forsinket og betydelig ”treger” enn forventet. Forsinkelsen kan skyldes de lave kravene til slakteuttak som gjaldt for Karasjok og Vest-Finnmark i 2001/02, samt en sterk motivasjon til å bygge opp flokkene igjen etter mange år med svak produksjon. Den ”trege” økningen i slakteuttak i årene som fulgte kan også tilskrives en vanskelig markedsituasjon for omsetning av reinkjøtt, som særlig gjorde seg gjeldende høsten 2003. Den kraftige økningen i slakteuttak som kom i sesongen 2004/05, var derfor trolig en akkumulert effekt av flere år med lavere uttak enn produktjonsveksten, samtidig som markedsforholdene bedret seg og mange siidaandeler avvirket ved innløsning (se kapittel 8.2).

Polmak/Varanger har relativt sett et betydelig høyere slakteuttak enn Finnmark forøvrig (47 %, se tabell 6.9). Dette har trolig dels sammenheng med god kalvetilgang og høy andel kalv i slakteuttaket (se tabellene 6.2 og 5.2). Denne trenden har vært gjeldende helt siden tidlig på 1980-tallet. Det er bare tamreinlagene og Sør-Trøndelag/Hedmark som i 2006/07 hadde høyere prosentvise slakteuttak (56-58 %). Videre er det verdt å nevne at det også er klare forskjeller internt i Karasjok og Vest-Finnmark. Blant annet har Karasjok øst de siste årene hatt klart høyere uttak enn Karasjok vest (36 % mot 23 % i 2006/07). I Vest-Finnmark hadde vestre sone det høyeste uttaket i 2006/07 (32 %).

Troms hadde i 2006/07 et slakteuttak på samme nivå som året før (se tabell 6.7). Dette tilsvarer mer enn en 3-dobling av uttaket siden bunnåret 2000/01. Reintallet i området gikk i tillegg vesentlig opp i 2005/06 (se tabell 5.1). Dette har sammenheng med en reduksjon i tap, spesielt av voksne dyr (se tabellene 6.4 og 6.5). Dersom en ser uttaket i prosent av reintallet i vårflokk (18 %), er slakteuttaket i Troms fortsatt lavere enn i øvrige områder (se tabell 6.9).

I Nordland holdt slakteuttaket seg på samme nivå som i 2005/06, men det er fortsatt lavere enn i 2004/05 da uttaket var like høyt som i de gode årene i første halvdel av 1990-tallet. Økningen i slakteuttak fram til 2004/05 kom parallelt med en økning i kalvetilgang (se tabell 6.2) og delvis også en økning i reintall (se tabell 5.1). Det prosentvise uttaket i Nordland var på 28 % i 2006/07, som er en del lavere enn nivået fra første del av 1990-tallet (35-40 %).

Lave prosentvise slakteuttak i Troms og Nordland må sees i sammenheng med ordningen med driftstilskudd, som gjaldt fra slutten av 1990-tallet⁶⁷ og fram til 2002/03. Ordningen stilte få krav til slakteuttak utover at minstekravet måtte være oppfylt. Hensikten var å stimulere til vekst i produksjonsflokkene igjen etter store tap gjennom flere år.

⁶⁷ Ordningen med driftstilskudd ble innført i Troms i 1997/98 og i Nordland i 1999/00.

Nord-Trøndelag har siden 2001/02 hatt en sammenhengende nedgang i slakteuttaket. I 2006/07 ble det bare tatt ut drøyt halvparten så mange slaktedyrr som i 2001/02, og vi må tilbake til først på 1980-tallet for å finne like lavt slakteuttak. En del av reduksjonen i antall slaktedyrr er et resultat av et planlagt redusert reintall i forhold til beitegrunnet i noen av distriktene. En effekt av det reduserte reintallet er et lavere slakteuttak målt i antall dyr og i slaktekvantum. Reduksjonen i kvantum har, i tillegg til færre slaktedyrr, sammenheng med at det ikke er mulig å foreta et systematisk utvalg og optimalisere kjønns- og alderssammensetningen på samme måte som tidligere. Videre må store kalvetap over flere år ta en vesentlig del av skylda (se tabell 6.4). Også Sør-Trøndelag hadde en nedgang i slakteuttak fra 2001/02, men de siste par årene har uttaket tatt seg opp igjen. Det prosentvise slakteuttaket her (56 %) er det nest høyeste i landet.

Tamreinlagene har en nedgang i slakteuttak de siste par årene, men hadde i de foregående årene en jevn oppgang i slakteuttaket. Tapene er fortsatt lave og kalvetilgangen er høy (se tabellene 6.2, 6.4 og 6.5). Tamreinlagene har også gjennom mange år hatt det høyeste prosentvise uttaket (58 % i 2006/07). Det generelt høyere prosentvise uttaket i tamreinlagene, Sør-Trøndelag/Hedmark og Polmak/Varanger kan delvis tilskrives en høyere andel av kalv i slakteuttaket (se tabell 5.2).

6.4. Produktivitet

Produktivitet uttrykkes i ulike sammenhenger som slaktekvantum per rein (slakteproduktivitet) eller som totalproduksjon per rein (totalproduktivitet). Med totalproduksjon menes da slakteuttak i kilo korrigert for endring i reintall omregnet til kg. Dersom reintallet ikke endrer seg et år, vil de to produktivetsberegningene gi samme resultat. Produktiviteten blir også ofte relatert til beiteareal.

Selv om det er en sammenheng mellom de to produktivetsmålene, kan en noe forenklet si at produktivitet per livrein er et mål for hvor effektiv en reinflokk er til å produsere reinkjøtt, mens produktivitet per arealenhet forteller noe om hvor egnet et areal er til å produsere reinkjøtt. Når en snakker om produktivitet, er maksimalt varig avkastning et sentralt begrep. Med maksimalt varig avkastning menes den tilpasning mellom rein, beite og driftsform som gir den høyeste stabile avkastningen over tid uten å forringe beitegrunnet.

Tabellene 6.10 og 6.11 viser produktivitet per arealenhet og per livrein for de siste 5 årene, beregnet både på grunnlag av slakteproduksjon og totalproduksjon. Dersom totalproduksjonen per livrein øker mellom to år, skyldes dette at slaktekvantum per livrein og/eller reintallet har gått opp. Beregningen for det siste året (2006/07) bygger på reintall som bare delvis er korrigert og må derfor betraktes som mer usikkert. Figur 6.4 gir en grafisk framstilling av utviklingen i totalproduksjonen per livrein over år og mellom områder for de 5 siste årene.

Tabell 6.10. Produktivitet relatert til brutto reinbeiteareal, de siste 5 driftsårene. Produktiviteten er beregnet på grunnlag av både "slakteproduksjon" og "totalproduksjon" (slakteproduksjon korrigeret for endring i reintallet omregnet til kg). Basert på opplysninger fra reineierne reindrifsmelding og slakteriene.

OMRÅDE	SLAKTEPRODUKSJON					TOTALPRODUKSJON				
	PR. AREALENHET (kg pr. km ²)					PR. AREALENHET (kg pr. km ²)				
	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07 ¹	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07 ¹
ØST-FINNMARK	15,6	17,8	21,7	19,2	20,1	20,9	27,4	26,0	22,6	21,9
Polmak/Varanger	12,9	15,9	21,0	18,0	18,8	15,3	21,3	22,5	18,8	18,3
Karasjok østre sone	14,2	18,7	19,0	18,1	22,3	22,6	30,6	25,5	25,0	25,8
Karasjok vestre sone	22,2	20,1	26,5	22,8	19,8	29,3	34,6	32,9	26,8	24,0
VEST-FINNMARK	20,4	20,7	29,7	19,3	19,5	30,5	34,7	25,8	17,2	23,1
Kautokeino østre sone	20,9	23,1	38,0	22,1	18,3	34,9	39,1	27,7	19,5	21,6
Kautokeino midtre sone	22,1	21,1	31,2	18,6	19,0	33,3	37,8	26,1	14,3	23,8
Kautokeino vestre sone	17,9	18,0	20,3	17,5	21,1	23,1	26,9	23,8	18,9	23,5
TROMS	1,9	2,4	2,8	3,6	3,6	3,8	3,7	4,0	3,5	4,9
NORDLAND	3,1	3,8	3,7	3,5	3,6	3,6	4,1	3,5	3,4	3,5
NORD-TRØNDELAG	7,3	6,2	5,3	4,8	4,3	6,9	5,4	4,9	4,0	4,7
SØR-TRØND./HEDM.	22,2	19,7	19,7	20,8	22,7	22,8	19,3	20,6	22,2	20,9
TAMREINLAGENE	24,0	26,2	26,1	24,9	24,3	27,0	26,2	26,0	25,2	25,8
HELE REINDRIFTEN	11,5	12,1	14,3	11,9	12,2	14,9	16,6	14,7	12,3	13,4

Reindriftsforvaltningen 2007

1 Foreløpig tall, hvor reintallsendringen er beregnet på grunnlag ukorrigeret reintall for det siste året.

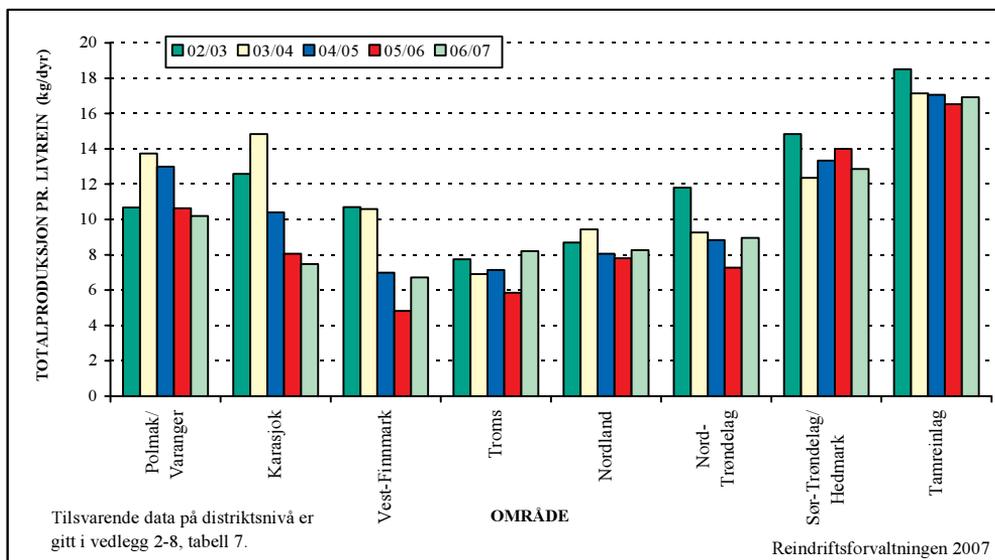
Tabell 6.11. Produktivitet relatert til antall rein ved driftsårets begynnelse (korrigeret reintall per 1. april), de siste 5 driftsårene. Produktiviteten er beregnet på grunnlag av både "slakteproduksjon" og "totalproduksjon" (slakteproduksjon korrigeret for endring i reintallet omregnet til kg). Basert på opplysninger fra reineierne reindrifsmelding og slakteriene.

OMRÅDE	SLAKTEPRODUKSJON					TOTALPRODUKSJON				
	PR. LIVREIN (kg pr. dyr)					PR. LIVREIN ¹ (kg pr. dyr)				
	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07 ¹	02/03	03/04	04/05	05/06 ¹	06/07 ^{1,2}
ØST-FINNMARK	8,3	8,6	9,1	7,5	7,6	11,1	13,2	10,8	8,9	8,3
Polmak/Varanger	9,0	10,3	12,1	10,2	10,4	10,7	13,7	13,0	10,7	10,2
Karasjok østre sone	7,9	9,1	7,7	6,7	7,8	12,6	14,8	10,4	9,3	9,1
Karasjok vestre sone	8,0	6,7	7,5	6,0	5,0	10,5	11,5	9,3	7,0	6,1
VEST-FINNMARK	7,2	6,4	8,0	5,4	5,7	10,7	10,6	7,0	4,8	6,7
Kautokeino østre sone	7,4	6,9	9,7	6,3	5,4	12,4	11,6	7,1	5,5	6,4
Kautokeino midtre sone	6,8	5,7	7,4	4,6	5,1	10,3	10,3	6,2	3,5	6,3
Kautokeino vestre sone	7,6	6,9	7,0	5,7	6,8	9,8	10,3	8,2	6,1	7,6
TROMS	3,9	4,5	4,7	5,9	6,1	7,8	6,9	7,1	5,9	8,2
NORDLAND	7,3	8,7	8,5	8,1	8,3	8,7	9,4	8,1	7,8	8,3
NORD-TRØNDELAG	12,5	10,8	9,5	8,6	8,1	11,8	9,3	8,8	7,3	9,0
SØR-TRØND./HEDM.	14,4	12,6	12,7	13,1	14,0	14,8	12,4	13,3	14,0	12,9
TAMREINLAGENE	16,4	17,1	17,1	16,3	15,9	18,5	17,1	17,1	16,5	16,9
HELE REINDRIFTEN	8,8	8,4	9,0	7,5	7,7	11,4	11,6	9,3	7,7	8,5

Reindriftsforvaltningen 2007

1 Tilsvarende tall på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 7.

2 Foreløpig tall, hvor reintallsendringen er beregnet på grunnlag ukorrigeret reintall for det siste året.

Figur 6.4. Produktivitetsutvikling for de siste 5 driftsårene, beregnet som "totalproduksjon" (slakteuttak korrigert for endring i reintallet) i forhold til reintallet ved driftsårets begynnelse (korrigert reintall per 1. april). Basert på opplysninger fra reineiernes reindriftsmelding og slakteriene.

Tabellene og figuren viser at det er betydelige forskjeller i produktivitet mellom områder og mellom år innenfor de enkelte områdene. Variasjonene fra år til år er en naturlig konsekvens av at reindrift utøves under uforutsigbare klimatiske forhold. Variasjonen mellom år er imidlertid ikke like stor i alle områdene.

Som tabell 6.10 viser produserer reindriften i Øst-Finnmark, Vest-Finnmark, Sør-Trøndelag/Hedmark og tamreinlagene langt mer kjøtt per arealenhet enn Troms, Nordland og Nord-Trøndelag. I Troms og Nordland er potensialet for å produsere mye reinkjøtt i forhold til areal dårligere enn for eksempel i Finnmark. Dette har sammenheng med generelt brattere topografi og vanskeligere vinterbeiter, kombinert med store rovdyr tap gjennom mange år. Troms og Nordland har på den andre siden svært gode sommerbeiter med stort potensiale for høye slaktevekter og god kvalitet på dyrene (se tabellene 6.12, 6.13 og 6.14). Arealproduktiviteten som framkommer for Troms og Nordland i tabell 6.9 er imidlertid betydelig underestimert. Dette har sammenheng med at de indre deler av disse områdene også er sommerbeite for et stort antall svensk rein årlig (konvensjonsområdene, se vedlegg 9 og kapittel 3.5). Troms og Nordland bidrar derfor betydelig til produksjonen i Sverige. Når det gjelder Nord-Trøndelag er kvaliteten på vinterbeitene dårligere enn i Sør-Trøndelag/Hedmark. Nord-Trøndelag vil derfor ikke kunne oppnå den samme arealproduktiviteten.

Tabell 6.11 og figur 6.4 viser at Finnmarksområdene, og da særlig Karasjok og Vest-Finnmark, hadde en sterk produktivitsvekst i de første årene etter årtusenskiftet. Veksten var spesielt stor dersom en sammenligner med tilsvarende data fra slutten av 1990-tallet. Denne veksten kan for en stor del tilskrives bedre kalvetilgang, mindre tap og høyere slaktevekter (se tabellene 6.2, 6.4, 6.5, 6.12 og 6.13) i disse årene. På tross av en oppgang siste år har produktiviteten sett under ett gått vesentlig ned de siste 3 driftsårene. Dette gjelder særlig i Vest-Finnmark (5-7 kg). Til sammenligning var produktiviteten i Vest-Finnmark på 1-5 kg/livrein i de klimatiske vanskelige årene på slutten av 1990-tallet. Oppgangen siste år skyldes i det

vesentlige en oppgang i reintallet (se tabell 5.1). I Øst-Finnmark er det verdt å merke seg at Karasjok øst (9 kg/livrein) ikke ligger mye under det høye produktivitetsnivået som Polmak/Varanger har hatt i lenge tid (over 10 kg). Karasjok vest ligger lavere og på omtrent samme nivå som de 3 sonene i Vest-Finnmark (6-7 kg/livrein).

Reindriften i Troms og Nordland har over tid hatt den laveste totalproduksjonen per livrein. Produktiviteten svinger en del i disse områdene, spesielt i Troms, som følge av sterkt variable klimatiske vinterbeiteforhold og rovdyrtaap. Etter de klimatiske vanskelige årene på slutten av 1990-tallet fikk Troms en markert økning i totalproduktiviteten, som holdt seg noenlunde stabil i flere år deretter (ca. 7-8 kg per livrein). Det siste året har produktiviteten økt (fra 6 til 8 kg), i hovedsak som følge av reduserte tap (se tabellene 6.4 og 6.5). Det meste av produktivitetsoekningen har gått til økning av reinflokkene (se tabell 5.1). I Nordland har produktiviteten svingt mellom 8 og 9,5 kg de siste årene, med en liten oppgang siste år.

Nord-Trøndelag har det siste året fått en oppgang i produktiviteten etter flere år med markert nedgang, som i hovedsak kan tilskrives økte tap. I 2006/07 var totalproduktiviteten på 9,0 kg per livrein, som er en solid oppgang fra året før. Sør-Trøndelag/Hedmark og tamreinlagene har den høyeste produktiviteten i landet (13-17 kg per livrein), selv om det også i disse to områdene kan registreres en viss produktivitetsoekning de siste årene.

Tabellene 6.10 og 6.11 viser at endringene mellom år ofte er mindre for slakteproduktiviteten enn for totalproduktiviteten. Forskjellen mellom de to produktivitetsoekningene er spesielt tydelig i Vest-Finnmark og Karasjok for driftsåret 2001/02, da totalproduktiviteten var 2-3 ganger så høy som slakteproduktiviteten. Det at totalproduktiviteten varierer mer enn slakteproduktiviteten i enkelte områder, betyr at andre forhold enn avkastningen påvirker uttaket av slakt. Den mest nærliggende faktoren er reinerneiers behov for konstante inntekter. I dårlige år, med liten produktivitet, "tærer" reinerneier på livdyrflokkene for å oppnå sitt inntektsmål. I gode år tar reinerneier ikke ut hele avkastningen for å spare til "magre år" (se figur 6.5). Mye kan derfor tyde på at den store forskjellen i Karasjok og Vest-Finnmark mellom 2000/01 og de påfølgende svært gode år skyldes at en betydelig del av produksjonen i disse to områdene har gått til oppbygging av flokkene (se tabell 5.1) framfor til slakt (se tabell 6.9).

Totalproduktivitet og slakteproduktivitet, relatert til både areal og reintall, kan hver for seg eller kombinert, fortelle mye om hvordan tilpasningen mellom rein og beite er i et område. Eksempelvis vil en høy totalproduksjon per livrein ofte innebære god kalvetilgang, lite tap og gode slaktevekter, mens en lav totalproduksjon per livrein gir signaler om lav kalvetilgang, høye tap og/eller lave slaktevekter. På den andre siden vil en høy totalproduksjon per arealenhet kunne fortelle mye om et reinbeites potensiale for kjøttproduksjon på kort sikt, men mindre om avkastningen i et langt tidsperspektiv. For eksempel, dersom totalproduksjonen per arealenhet er om annet er høy, men faller over tid, er den langsiktige bærekraftige tilpasningen mindre tilfredsstillende. Dersom en over tid får en totalproduksjon per arealenhet som er tilnærmet lik slakteproduksjonen per arealenhet, samtidig som totalproduksjonen per livrein er varig høy, nærmer en seg en bærekraftig og varig god tilpasning.

Langsiktige tendenser til produktivitetendringer

I Ressursregnskapet for 2005/06 ble det presentert en sammenligning av produktivitet utviklingen i Finnmark og i de 3 sørligste områdene for den siste 25 års-perioden (se figurene 6.5 og 6.6 i Ress.reg. 2005/06). Sammenstillingen avdekket ulike tilpasninger mellom de ulike områdene.

Årsakene til forskjellene i produktivitet over tid mellom deler av Finnmark og de sørligste områdene er sammensatte. Det er imidlertid overveiende sannsynlig at den høye stabiliteten som Sør-Trøndelag/Hedmark og tamreinlagene har hatt i reintall, kombinert med gode slaktevekter, begrensede rovdyrbestander og lave tap, har bidratt sterkt til den positive utviklingen der. Endringen i produktivitet i Nord-Trøndelag det siste tiåret viser hva slags effekt større tap kan få for en tidligere stabil og høy produktivitet.

I Karasjok og Vest-Finnmark har et for høyt reintall over lang tid gitt lavere slaktevekter i gjennomsnitt og redusert lavressursene på vinterbeitene. Dyr i mindre bra hold og med små fettreserver, i kombinasjon med slitte vinterbeiter og rovdyrbestander, innebærer trolig økt sårbarhet for tap under ugunstige klimatiske forhold. Disse forholdene har til sammen påvirket den langsiktige produktiviteten i Karasjok og Vest-Finnmark negativt, og virket forsterkende på de store tapene og den markerte produksjonssvikten i de klimatiske vanskelige årene på slutten av 1990-tallet. En generelt vanskelig beitesituasjonen over mange år på vår/høst/vinterbeitene synes også å ha negativ påvirkning på rein fra øydistrikter, som oftest er i godt hold når de kommer fra sommerbeitet. Dette kan ha ulike årsaker, blant annet pramming/biltransport, lang flytting bakerst i "flyttekøen", samt eventuelt også en mulig "sjokkeffekt" ved overgang fra et godt sommerbeite til et dårlig høst- og vinterbeite⁶⁸.

6.5. Utvikling i slaktevekter

Reindriftsforvaltningen har siden sesongen 1998/99 systematisk innhentet spesifiserte slaktevekter fra slakteriene, som i dag utgjør et omfattende materiale. Det finnes også noe eldre slaktevektmateriale som er spesifisert på kjønn og alder fra før 1998/99. Blant annet foreligger gjennomsnittlige kalvevekter på distriktsnivå fra tidlig på 1980-tallet. Hensikten med dette registreringsarbeidet er blant annet å forbedre vurderingsgrunnet for reintalls-tilpasningen.

Tabellene 6.12, 6.13 og 6.14 viser tidsserier av gjennomsnittlige slaktevekter både for kalv, okser 1-2 år (*varit*) og simler over 2 år (*aldu/rotmu*). I tabell 6.15 har vi sammenstilt gjennomsnittlige slaktevekter fra en del distrikter i Vest-Finnmark fra 1960-tallet med tilsvarende vekter fra siste del av 1990-tallet og første del av 2000-tallet. Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 9.

⁶⁸ En mulig forklaring kan være at slike dyr gjennom sommerbeiteperioden er blitt "godt vant" og i tillegg har større kropp, som de får problemer med å vedlikeholde når de kommer over på slitte høst- og vinterbeiter.

Tabell 6.12. Gjennomsnittlige slaktevekter på kalver som er levert slakteri, de siste 10 driftsårene.

OMRÅDE	GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER PÅ KALV (miessi/miesie) (kg) ¹									
	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07 ²
ØST-FINNMARK	18,8	17,1	18,4	18,7	20,7	21,1	20,9	19,0	18,9	19,5
Polmak/Varanger	18,9	17,9	19,2	18,9	20,8	21,0	20,6	19,4	19,6	20,0
Karasjok østre sone	18,7	17,9	18,3	18,1	21,5	22,9	21,9	19,5	18,7	19,1
Karasjok vestre sone	16,6	15,0	15,0	15,7	18,2	19,4	19,8	16,6	16,5	17,8
VEST-FINNMARK	15,5	15,4	15,3	17,7	19,4	20,4	19,3	16,5	16,7	17,0
Kautokeino østre sone	17,0	15,6	16,0	18,1	19,2	20,7	19,8	16,9	16,6	18,5
Kautokeino midtre sone	15,9	14,9	14,2	17,2	19,4	19,9	18,7	15,7	17,0	15,9
Kautokeino vestre sone	13,9	17,0	16,7	14,9	19,7	20,5	19,0	16,7	16,6	16,7
TROMS	21,8	23,4	22,7	22,9	21,5	25,2	22,6	22,4	22,7	22,3
NORDLAND	21,4	21,8	21,7	22,4	21,4	22,5	20,9	21,1	21,2	21,9
NORD-TRØNDELAGE	20,1	20,8	20,9	20,3	20,3	21,4	19,6	20,0	20,2	21,5
SØR-TRØND./HEDM.	18,7	20,9	20,9	22,1	21,2	21,9	20,9	21,5	21,5	21,5
TAMREINLAGENE	20,8	21,8	21,7	23,4	22,3	24,9	23,0	22,5	23,5	23,0
HELE REINDRIFTEN	19,4	19,2	20,1	21,1	20,8	21,8	20,7	20,4	19,1	19,8

Reindriftsforvaltningen 2007

- 1 Beregnet på grunnlag av data fra godkjente slakterier.
- 2 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 9.

Tabell 6.13. Gjennomsnittlige slaktevekter på okser 1-2 år som er levert slakteri, de siste 9 driftsårene.

OMRÅDE	GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER PÅ OKSER 1-2 ÅR (varit) (kg) ¹									
	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07 ²	
ØST-FINNMARK	27,1	27,5	28,0	30,5	32,0	31,9	30,0	27,4	27,1	
Polmak/Varanger	28,2	29,2	28,2	31,3	31,2	30,4	32,1	30,7	30,0	
Karasjok østre sone	26,7	27,8	28,9	31,6	34,6	35,0	32,1	29,3	28,9	
Karasjok vestre sone	25,4	24,9	26,6	28,3	30,9	30,8	28,4	25,2	25,3	
VEST-FINNMARK	22,6	22,7	24,7	26,8	28,4	27,7	25,0	24,2	24,2	
Kautokeino østre sone	24,4	24,9	24,9	27,2	30,7	29,4	27,1	25,7	27,4	
Kautokeino midtre sone	22,1	21,8	22,8	25,4	27,0	26,3	23,5	22,7	23,3	
Kautokeino vestre sone	22,3	21,9	25,6	27,8	29,4	29,1	26,4	25,0	24,2	
TROMS	32,5	33,3	35,3	36,3	34,2	33,3	33,3	33,5	32,3	
NORDLAND	35,2	34,5	36,3	35,2	34,6	35,5	32,2	35,4	33,0	
NORD-TRØNDELAGE	30,3	31,4	30,2	30,4	31,3	30,9	30,3	29,3	31,3	
SØR-TRØND./HEDM.	31,1	31,4	33,6	31,1	33,6	32,5	32,0	33,5	33,4	
TAMREINLAGENE	38,0	39,3	39,5	37,9	37,5	39,0	37,5	37,2	39,1	
HELE REINDRIFTEN	27,3	28,3	30,4	31,9	31,4	30,8	32,3	27,8	28,7	

Reindriftsforvaltningen 2007

- 1 Beregnet på grunnlag av data fra godkjente slakterier.
- 2 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 9.

Tabell 6.14. Gjennomsnittlige slaktevekter på simler over 2 år som er levert slakteri, de siste 9 driftsårene.

OMRÅDE	GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER PÅ SIMLER > 2 ÅR (aldu/rottu) (kg) ¹								
	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07 ²
ØST-FINNMARK	28,3	29,3	31,0	30,8	30,4	30,8	28,0	28,8	28,4
Polmak/Varanger	29,3	31,1	31,2	31,4	30,5	30,1	29,8	30,1	30,2
Karasjok østre sone	30,4	30,1	31,5	33,4	31,9	32,3	29,3	31,1	29,3
Karasjok vestre sone	25,2	27,0	29,1	26,7	29,5	30,0	26,1	26,6	26,2
VEST-FINNMARK	25,5	25,6	29,1	28,3	29,8	28,1	25,8	26,9	25,3
Kautokeino østre sone	27,7	27,1	30,7	29,2	30,0	28,8	27,4	27,9	26,6
Kautokeino midtre sone	24,3	24,8	26,8	26,7	27,9	25,8	24,3	25,7	23,9
Kautokeino vestre sone	26,0	25,5	29,6	27,8	32,1	30,0	26,4	27,2	26,2
TROMS	35,8	36,1	41,4	37,1	36,8	37,9	35,2	37,1	35,5
NORDLAND	36,2	34,6	36,6	34,0	35,2	34,4	34,4	35,9	35,5
NORD-TRØNDELAG	33,1	32,4	32,5	31,9	32,2	32,8	31,9	33,0	32,8
SØR-TRØND./HEDM.	32,6	32,5	33,6	29,6	33,3	33,1	31,8	34,4	33,8
TAMREINLAGENE	35,8	36,3	37,7	34,5	33,6	36,6	35,8	38,3	37,2
HELE REINDRIFTEN	28,1	28,9	32,3	31,9	31,8	31,5	31,5	30,6	29,3

Reindriftsforvaltningen 2007

- 1 Beregnet på grunnlag av data fra godkjente slakterier.
- 2 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 9.

Tabell 6.15. Gjennomsnittlige slaktevekter på okse 1-2 år (varit) i utvalgte distrikter i Vest-Finnmark, periodene 1960/61 - 1963/64 og perioden 1996/97 - 2006/07.

REINBEITEDISTRIKT	GJ.SN. SLAKTEVEKTER, OKSER 1-2 år (kg)									
	60/61 ¹	61/62 ¹	63/64 ¹	96/97 ²	98/99 ²	00/01 ²	02/03 ²	04/05 ²	05/06 ²	06/07 ²
21-Gearretnjårga	28,8	-	-	25,0	-	-	29,9	29,2	29,4	28,1
22-Fielttar	32,4	29,4	-	25,8	24,0	25,6	32,0	27,5	27,2	24,8
23-Seainnus/Návvgastat	-	31,9	-	23,2	23,1	24,1	29,4	25,0	21,5	25,1
26-Lákkonjårga	30,3	29,5	-	21,7	22,1	22,7	26,0	21,9	21,3	22,7
27-Joahkonjårga	26,9	25,0	-	22,2	21,8	-	27,0	23,9	22,7	22,6
28-Cuokcavuotna	27,9	-	-	-	23,8	-	29,7	27,8	27,9	25,7
29-Seakkesnjårga	28,6	28,8	-	28,5	23,6	-	30,3	28,1	26,2	26,4
32-Silvvvetnjårga	30,1	28,5	26,6	27,2	21,4	25,1	29,1	28,9	25,9	24,4
33-Spalca	32,2	30,0	31,1	23,1	21,0	19,0	26,9	23,9	23,3	20,9
34-Ábborašša	33,4	32,8	32,4	22,7	22,1	23,6	28,9	26,0	23,6	22,5
35-Fávrosorda	29,3	25,9	27,5	22,9	21,7	25,2	29,2	26,4	26,1	23,9
36-Cohkolat	32,8	29,7	26,7	23,0	21,7	-	29,1	26,1	25,1	24,4
39-Árdni/Gávvir	35,2	30,7	31,6	26,0	27,0	29,2	30,9	30,0	28,5	27,7

Reindriftsforvaltningen 2007

- 1 Hentet fra Movinkel og Prestbakmo sine innsamlinger av slaktevekter fra perioden 1960/61-1963/64.
- 2 Beregnet på grunnlag av data fra godkjente slakterier.

Finnmark:

Som det framgår av tabellene har de gjennomsnittlige slaktevektene i Finnmark gjennomgått betydelige variasjoner det siste tiåret. I siste del av 1990-tallet var slaktevektene lave og/eller avtakende. Fra 2000/01 og de påfølgende to årene økte slaktevektene markert, for deretter igjen å avta gjennom de siste årene.

I Vest-Finnmark har særlig kalvevektene falt lavt (16-17 kg i snitt) de siste årene. Dette gjelder særlig i de vestre og midtre deler. Også varitvektene (24-25 kg) og alduvektene (25-27 kg) er lave, og med unntak av østre sone, ikke særlig mye over nivået fra de vanskelige årene på slutten av 1990-tallet. I Karasjok har også slaktevektene gått ned de siste par årene. Gjennomsnittsnivået i Karasjok, og da særlig i østre sone, er imidlertid høyere enn i Vest-Finnmark.

Dersom en ser nærmere på utviklingen i enkeltdistrikter de siste årene, har det med en del unntak vært en negativ utvikling i gjennomsnittlige slaktevekter. Den største nedgangen og de laveste vektene forekommer i de store ”innerdistriktene”, slik også situasjonen var på slutten av 1990-tallet. Utviklingen har flatet noe ut de siste par årene.

Det finnes trolig mange årsakssammenhenger til de siste årenes vektutvikling. I både Vest-Finnmark og Karasjok har vektnevdgangen kommet på tross av at beitesesongene forut for slakting, og da spesielt vintersesongene, har vært bra klimatisk sett. Noe av vektreduksjonen i Vest-Finnmark i 2003/04 kan nok skyldes den vanskelige markedssituasjonen for reinkjøtt, som førte til at en stor del av slakteuttaket ble forskjøvet til vintersesongen (se tabell 10.3), med tap av slaktevekt fra høst til vinter. På den andre siden var klimaforholdene om høsten og vinteren 2003/04 gunstige, slik at vekttapet fram til slakting trolig var mindre enn vanlig ved vinterslakt.

Videre har lite snø og høyt dyretall gjennom de gode årene økt utnyttelsen av lavbeitereserver, som i normale vintre ikke er tilgjengelig på grunn av harde og/eller tykke snølag⁶⁹. I vårknipa har reinen dermed blitt mindre avhengig av de normalt viktige, men slitte rabbebeitene. De lavere slaktevektene i mange distrikter i Vest-Finnmark og Karasjok de siste årene kan ha sammenheng med at dyretettheten nå er blitt så høy i disse distriktene at den overskygger den positive innvirkningen av gunstig klima og økt beitetilgjengelighet.

I Karasjok kom nedgangen i slaktevekter i 2004/05 ett år seinere enn i Vest-Finnmark, selv om de klimatiske forholdene i grove trekk har vært de samme. Dette kan blant annet ha sammenheng med noe svakere reintallsøkning, generelt lavere reintetthet og en noe annerledes sammensetning av beitetyper enn i Vest-Finnmark.

Det er verdt å merke seg at den største slaktevektnevdgangen har kommet hos kalven (se tabell 6.12). Siden kalv bare har en vekstsommer bak seg, og i tillegg vil påvirkes sterkt av simlas kondisjon etter vinteren, vil slaktevektene oftest respondere raskere på miljøforandringer enn hos eldre dyr, som har flere vekstsosonger bak seg. Dette ser vi klare tendenser for både i Vest-Finnmark og Karasjok, der kalvevektene nå er kommet godt under 20 kg, mens vektnevdgangen hos eldre dyr ”henger litt igjen”. Det siste året har kalvevektene gått noe opp i forhold til de foregående par årene.

I en periode før de siste årenes vektnevdgang hadde Vest-Finnmark og spesielt Karasjok slaktevekter på nesten samme eller samme nivå som landet for øvrig. Siden slaktevektregistreringene begynte tidlig på 1980-tallet var det knapt registrert så høye kalvevekter i Finnmark.

---

⁶⁹ Oppfølgingen av overvåkningsprogrammet for lavbeitene (se kapittel 4.2), som ble gjennomført sommeren 2005, vil trolig kunne si noe mer om hvordan disse lavbeitereservene har blitt beitet de siste årene.

Dette forteller mye om hvor usedvanlig gunstig de klimatiske forholdene var for reinen i Finnmark disse sesongene. Som tabell 6.14 viser oppnådde enkelte distrikter i Vest-Finnmark like høye slaktevekter i disse årene som på første del av 1960-tallet. Andre distrikter økte også disse årene, men de greide imidlertid ikke å komme opp på nivået fra 1960-tallet på tross av gunstige klimatiske forhold.

Den generelle slaktevektøkningen fra og med 2000/01 og fram til og med 2002/03 kom på tross av en sterk økning i reintallet (se figur 5.1). Denne vektøkningen hadde trolig sammenheng med generelt klimatisk gode beitebetingelser året rundt, med blant annet snøfattige vintre, tidlige vårer, normalt gode somrer og seint snøfall om høsten. Lite snø gjennom vintrene førte til at store deler av vinterbeitene var tilgjengelig for beiting. Dette medførte trolig minimale tap av dyr gjennom vårknipa og videre bedre kondisjon for reinen om våren og dermed en god start på vekstsesongen. Disse gunstige klimatiske forholdene overskygget i stor grad negative effekter på reinens høstvekter som følge av økt dyretetthet og økt press på beitene. Samtidig hadde tilsvarende dårlige år perioden i forkant bidratt med sitt til å gjøre "vektspranget" desto større.

Tabell 6.14 viser at vektøkningen for aldu/rotnu i Vest-Finnmark og Karasjok var større i 2000/01 enn det en skulle forvente ut fra vektøkningen for kalv (se tabell 6.12) og for varit (se tabell 6.13). Videre gikk simlevektene ned året etter (2001/02), mens kalv og varit fortsatte vektøkningen. Dette har trolig sammenheng med at mange simler enten ikke fødte kalv eller mistet kalven tidlig i 2000/01 (se tabellene 6.1 og 6.2), trolig som følge av dårlig kondisjon og en vanskelig vinter i forkant (driftsåret 1999/00). Sommeren 2000 kunne derfor simlene prioritere egen vekst i sterkere grad enn i de påfølgende årene, da kalvetilgangen var betydelig høyere (se tabell 6.2). Tilsvarende økte simlevektene i Karasjok og Vest-Finnmark i 2005/06, mens varit- og kalvvektene gikk ned eller flatet ut. Dette har trolig sammenheng med den dårlige kalveproduksjonen våren 2005, som frigjorde ressurser til egenvekst hos simlene.

Dyr i mindre godt hold, ofte i kombinasjon med slitte vinterbeiter, vil trolig være mer sårbare overfor ugunstig klimatiske forhold på vinteren. Lave produksjonstall for deler av Finnmark i de klimatiske ugunstige årene på slutten av 1990-tallet kan sees i sammenheng også med slike forhold.

Områdene sør for Finnmark:

Områdene sør for Finnmark, samt Polmak/Varanger, har høyere gjennomsnittlige slaktevekter enn Karasjok og Vest-Finnmark (se tabellene 6.12, 6.13 og 6.14). Slaktevektene i områdene sør for Finnmark preges av mer tilfeldige årlige svingninger enn i Finnmark. Det er nærliggende å anta at det er klimatiske svingninger som er hovedårsaken til vektsvingningene i disse områdene. For enkelte distrikter vil imidlertid høy tetthet av rein i tillegg påvirke slaktevektene negativt og med det også forsterke negative klimaeffekter på produksjonen.

De høyeste slaktevektene forekommer i tamreinlagene, der gjennomsnittsvektene på kalv og på okser 1-2 år var på henholdsvis 23 kg og 39 kg i 2006/07. Troms og Nordland, som har de beste sommerbeitene i landet, hadde de nest høyeste slaktevektene sammen med Sør-Trøndelag/Hedmark (32-33 kg på okser 1-2 år), etterfulgt av Nord-Trøndelag og Polmak/Varanger (30-31 kg på okser 1-2 år). Til sammenligning hadde Karasjok og Vest-Finnmark slaktevekter på okser 1-2 år på henholdsvis 25-29 kg og 23-27 kg i 2006/07.

6.6. Produksjon og tap – en oppsummering

Finnmark:

Gjennom siste del av 1990-tallet hadde Karasjok og Vest-Finnmark en betydelig svikt i produksjonen. Dette ga seg utslag i både redusert reintall, svikt i kalvetilgangen, høye tap, lave slaktevekter og en svært lav produktivitet. Polmak/Varanger hadde også svakere produksjonsresultater enn på 1980-tallet og første del av 1990-tallet. Distriktene i denne østligste delen av Finnmark greide seg imidlertid langt bedre enn Karasjok og Vest-Finnmark. Dette kan illustreres med at området hadde bra slaktevekter og brukbar produktivitet gjennom disse vanskelige årene. Nedgangen i reintall var dessuten markert mindre enn lenger vest. Den negative produksjonsutviklingen i Finnmark på slutten av 1990-tallet hadde blant annet sammenheng med vanskelige klimatiske forhold over flere år, spesielt på vinterbeitene. Vinteren og våren 1997 var spesielt kritisk, da beitene låste seg allerede tidlig på vinteren. For Vest-Finnmark og Karasjok hadde høyt beitebelegg over lang tid og slitte vinterbeiter også bidratt til den svake produksjonen i denne perioden.

Fra bunnåret 2000/01 snudde imidlertid utviklingen. I årene fram til 2003/04 gikk slaktevektene opp, tapene ned og produktiviteten sterkt opp i Karasjok og Vest-Finnmark. Denne positive utviklingen i produktivitet hadde sammenheng med et i utgangspunktet historisk lavt reintall, samt svært gunstige klimatiske forhold over flere år (lite snø, tidlig vår og økt tilgang på normalt lite tilgjengelige vinterbeiter). Siden slakteuttaket i disse gode årene ikke økte i takt med produktivitetsøkningen, og mange reineiere benyttet anledningen til å bygge opp flokkene sine, økte reintallet med ca. 50 % på disse 3 årene. De siste årene har utviklingen snudd igjen, med lavere slaktevekter, lavere kalvetilgang, økte tap og nedgang i produktiviteten. Det er særlig Vest-Finnmark som har fått merke den negative utviklingen. Karasjok har også en vesentlig nedgang, men nivået i østre deler av Karasjok er fortsatt godt over Vest-Finnmark. For 2006/07 kan det spores en viss økning i slaktevektene i Vest-Finnmark og Karasjok, spesielt for kalv. Polmak/Varanger synes ikke å ha kommet i den samme negative utviklingen som resten av Finnmark, men også her synes trenden å være svakt negativ.

Troms og Nordland:

Troms og Nordland har generelt hatt store svingninger i produksjonen, blant annet som følge av vanskelige vinterbeiter og ustabile klimatiske forhold. Vinterbeitene er mer ujevnt fordelt, og utgjør den mest begrensende faktoren for de fleste distrikter i disse to områdene. Sommerbeitene er imidlertid av generelt meget høy kvalitet. Dette innebærer at Troms og Nordland ligger i toppen når det gjelder kjøttkvalitet, med til dels svært høye slaktevekter.

Til tross for høye slaktevekter og god kondisjon, slet begge områdene på siste del av 1990-tallet med store tap, lav kalvetilgang, lav og ustabil produktivitet og minkende reintall. Nedgangen er, foruten klimatisk vanskelige vinterbeiteforhold, satt i sammenheng med økende rovdyrbestander. Tapene i øydistriktene i Troms var for en stor del klimatisk betinget, mens rovdyr trolig har vært den viktigste tapsårsaken i fastlandsdistriktene i Troms og i Nordland. Distriktene lengst nord i Nordland har vært hardest rammet av rovdyr tap, og reintallet og produksjonen i disse distriktene ble i denne perioden satt kraftig tilbake.

Etter 2000/01 har utviklingen generelt vært positiv i Troms, med nedgang i tap og økning i både reintall, kalvetilgang og produktivitet. Sammenlignet med andre områder har Troms fortsatt høye tap og lav produktivitet. Utviklingen i Nordland er mer sammensatt. Reintallet

---

økte fra 1997/98 og fram til 2003/04, men har flatet ut de siste 3 årene. Tilsvarende gikk tapene ned og kalvetilgangen og slakteuttaket økte fram til 2003/04, mens utviklingen de siste 3 årene har svingt i begge retninger. De tre nordligste distriktene i Nordland har det særlig vanskelig, som følge av at de av ulike årsaker ikke har greid å bygge opp reintallet og få reindriften på fote igjen etter de store tapene på slutten av 1990-tallet.

Trøndelag og tamreinlagene:

Trøndelagsområdene og tamreinlagene har generelt hatt en stor stabilitet både i reintall, produksjon og kvalitet (slaktevekter). Dette gjelder i særlig grad de to sørligste områdene, som over lang tid har hatt den høyeste produktiviteten i landet. De siste årene har slakteuttaket og produktiviteten gått noe ned og tapene gått noe opp i Sør-Trøndelag/Hedmark, trolig på grunn av økt rovdyrbestand. Tamreinlagene har derimot vært svært lite plaget med tap, og produktiviteten og slakteuttaket er her fortsatt svært høyt. Tamreinlagene har også de høyeste slaktevektene.

Nord-Trøndelag hadde gjennom 1980-tallet og første del av 1990-tallet også svært høy produktivitet. Dette var et utslag av en bevisst strukturering av reinflokken. I første halvdel av 1990-årene økte imidlertid rovdyr tapene sterkt, slik at produktiviteten gikk ned. Tiltak for å få ned rovdyr tapene ble iverksatt på midten av 1990-tallet. Dette bidro til at tapene avtok og produktiviteten gikk opp i de påfølgende årene. Fra slutten av 1990-tallet begynte reintallet å synke, og nedgangen fortsatte fram til det 2005/06. Nedgangen i reintall skyldes delvis planlagte justeringer av reintall i forhold til beitegrunnet i noen distrikter, men også økende tap de siste par årene. Parallelt med de økte tapene gikk også produktiviteten sterkt ned. Videre ble slaktekvantumet redusert fordi det ikke var mulig å foreta et systematisk utvalg og optimalisere kjønns- og alderssammensetningen på samme måte som tidligere. Det siste året gir indikasjoner på at utviklingene er i ferd med å snu.

7 Ressursrelaterte virkemidler

7.1. Generelle vurderinger

Reindriftsavtalen⁷⁰ og tilhørende økonomiske virkemidler er, sammen med reindriftsloven, de viktigste redskapene for å følge opp målene og retningslinjene i reindriftspolitikken. De økonomiske virkemidlene består i hovedsak av driftstilskudd med produksjonspremie (tidligere produksjonstilskudd), tidligslaktetilskudd, kalveslaktetilskudd, distriktstilskudd og ulike omstillingsordninger. Med bakgrunn i de aktuelle utfordringene i reindriftsnæringen er disse ulike ressursrelaterte virkemidlene gjenstand for en fortløpende vurdering gjennom de årlige reindriftsforhandlingene.

Erfaringene med bruk av økonomiske virkemidler, eksempelvis for å løse reintallsproblemene i Finnmark, har imidlertid vist at de har sine klare begrensninger. Derfor har både Landbruks- og matdepartementet og Stortinget uttrykt at de økonomiske virkemidlene i sterkere grad må sees i sammenheng med de lovbaserte virkemidlene. Når rammebetingelsene gjennom lovbaserte virkemidler er på plass (se kapittel 8), vil de økonomiske virkemidlene over reindriftsavtalen i større grad kunne gi den tilsktede effekt og bidra til en bærekraftig ressursutnyttelse.

7.2. Driftstilskudd og produksjonspremie

Driftstilskuddet og produksjonspremien har som formål å fremme en bærekraftig reindrift, kvalitet og produktivitet, samt heve inntekten og virke utjevne mellom siidaandelene.

Fram til og med 2002/03 omfattet tilskuddsordningen et produksjonstilskudd basert på geografisk differensierte krav til minsteproduksjon (fra 800 til 1.200 kg) og til slakteuttak (fra 7 kg til 11,5 kg per rein i vårflokk). I tillegg gjaldt ordninger med tidligslaktetilskudd og kalveslaktetilskudd. Troms og Nordland hadde en særlig ordning med driftstilskudd, som erstattet både produksjons-, kalve- og tidligslaktetilskuddet. For alle områder var det et generelt tak på 600 rein i vårflokk for å kunne motta tilskudd.

Fra og med driftsåret 2003/04 ble ordningen med produksjons- og driftstilskudd lagt om. Avtalepartene gikk bort fra slaktekrav knyttet til reintall som grunnlag for tilskudd, og gikk i stedet inn på en ordning med krav til avgiftspliktige kjøttinntekter og andre næringsinntekter fra reinen. Ordningen med felles slakteplan ble også fjernet. Taket på 600 rein for å kunne motta tilskudd gjelder fortsatt, men det gjøres unntak for distrikter med reintall innenfor det fastsatte. Ordningen kombinerer et flatt driftstilskudd med en produksjonsavhengig produksjonspremie tilsvarende 25 % av avgiftspliktig salg av kjøtt og andre avgiftspliktige næringsinntekter fra reinen.

Minstekravet for avgiftspliktig næringsinntekt fra salg av kjøtt ble fra og med 2005/06 hevet fra kr. 30.000 til kr. 50.000. Driftstilskuddet som ligger i bunnen av tilskuddsordningen er nå på kr. 10.000 per siidaandel for alle områder. Fra og med 2005/06 ble det innført et forhøyet driftstilskudd på kr. 25.000 til siidaandeler der kvinner står som enkeltinnehaver, eller der innehaver er under 30 år. Ekstraordinært driftstilskudd på kr. 30.000 kan innvilges til ungdom under 30 år de 3 første årene etter at de har fått overdratt siidaandel.

⁷⁰ Forskrift om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag av 03.07.2003, og Forskrift om tilskudd til distrikter og tamreinlag av 17.06.1999, begge med siste endringer 15.06.2007.

Innføringen av produksjonspremien har sammenfalt med flere påfølgende år med svært gunstige produksjonsforhold i Finnmark (se kapittel 6). Som det framgår av kapitlene 5.1, 6.3 og 6.4 synes den nye ordningen ikke å ha greid å stimulere til å ta ut hele produksjonsveksten i Finnmark i årene med gunstige produksjonsforhold. Som en følge av dette økte reintallet disse årene. Dette har trolig sammenheng med at mange reineiere fortsatt legger en ”omvendt markedsøkonomi” til grunn for sin slaktestrategi, der en investerer i en større flokk når prisen/tilskuddene går opp og når produksjonsforholdene ellers tillater det (se kapittel 6.3).

Fra og med driftsåret 1999/00 har det i avtalen også vært et tilskudd som er blitt kalt ”ektefellelilleget”. Tilskuddet gis til siidaandeler der begge ektefeller/samboere utøver aktiv reindrift⁷¹, forutsatt at én av dem ikke overstiger kr. 150.000 i brutto inntekt utenom reindriften. For driftsåret 2007/08 er øvre grense hevet til kr. 175.000. Siden det i de fleste tilfeller er kvinnen som henter sin hovedinntekt utenfor reindriften, vil dette tilskuddet kunne stimulere til sterkere kvinnelig deltagelse i reindriften. De siste årene har satsen for ektefellelilleget vært på kr. 25.000, men den ble fra 2006/07 hevet til kr. 35.000.

7.3. Tidligslaktetilskudd

Ordningen med tidligslaktetilskudd gjelder for siidaandeler fra Øst-Finnmark, Vest-Finnmark og Troms. Satsene for tilskuddet er for tiden kr. 10 per kg slakt innenfor sommerbeite og innenfor vedtatt beitetid, og kr. 5 per kg slakt innenfor høstbeite i perioden 11.10-31.12⁷². Satsene er videreført for 2007/08.

Formålet med tidligslaktetilskuddet er å spare lavbeitene gjennom tidligere uttak av slaktedyr, samt gi forbedret kjøttkvalitet og bidra til økt lønnsomhet og inntektsutjevning. Ordningen er derfor utformet slik at den skal premiere tidlig slakting, det vil si slakteuttak som primært gjennomføres i sommerbeitedistriktet innenfor vedtatt beitetid.

Tidligslaktetilskuddsordningen har de siste 10 årene bidratt til at 80-90 % av slakteuttaket i Troms og Øst-Finnmark har skjedd før nyttår. Ordningen har ikke hatt like stor effekt i Vest-Finnmark, men det kan spores en positiv utvikling. I 2006/07 ble knapt 75 % av slakteuttaket i Vest-Finnmark tatt før nyttår, mot under 50 % i 2003/04.

7.4. Kalveslaktetilskudd

Ordningen med kalveslaktetilskudd gjelder for tamreinlagene og for siidaandeler i Sør-Trøndelag/Hedmark, Nord-Trøndelag, Vest-Finnmark og Øst-Finnmark. Kalveslaktetilskudd kan i Øst-Finnmark, Vest-Finnmark og Troms innvilges i tillegg til tidligslaktetilskudd. Kalveslaktetilskuddet ble fra driftsåret 2003/04 redusert fra kr. 225 til kr. 150 per kalv, men er for innværende driftsår (2007/08) igjen hevet (til kr. 180 per kalv).

Målsetningen med kalveslaktetilskuddet er å stimulere til en størst mulig produksjon på et begrenset naturgrunnlag. En produksjon basert på kalveslakt har over lang tid vist seg å gi høy avkastning for distrikter med rimelig balanse mellom reintall og ressursgrunnlag. I Finnmarksområdene, hvor det tradisjonelt har vært slaktet mye 1 ½ års okser (varit), ble ordningen gjeninnført i driftsåret 1999/2000. Dette for å medvirke til å redusere seintapet av kalv, samt å bidra til å endre flokkstrukturen mot mer produktive dyr på de begrensede lavbeitene.

⁷¹ § 13 i *Lov om reindrift* av 15.06.2007.

⁷² For helårsbeitedistrikter ytes tidligslaktetilskudd med kr. 10 per kg slakt fram til 10.10, og kr. 5 per kg slakt i perioden 11.10-31.12.

Ordningen har bidratt til å øke andelen kalveslakt i Finnmarksområdene (se kapittel 5.2 og tabell 5.2). Økningen har vært særlig markert i Karasjok og Vest-Finnmark, der andelen kalveslakt var svært lav gjennom store deler av 1980- og 1990-tallet. I områdene lenger sør har ordningen bidratt til en høy og relativt stabil andel kalveslakt siden tidlig på 1980-tallet.

7.5. Distriktstilskudd

Distriktstilskudd kan ytes til distrikter og tamreinlag. Det består av tilskudd til administrasjon, planlegging og ressursforvaltning, særskilte tilskudd til Trollheimen og fellesbeitedistrikter, samt eventuelt tilskudd for avsetning til kriseberedskap (tidligere kalt tapsforebyggende fond). Når flere distrikter slås sammen legges det til rette for overgangsordninger, som for eksempel for distrikt 16 i 2005/06.

Distriktstilskuddet har i 2006/07 bestått av et grunnbeløp på kr. 20.000 per distrikt (tidligere kr. 10.000) og et beløp per siidaandel på kr. 12.000 (tidligere kr. 15.000 per andel inntil 15 siidaandeler, og kr. 10.000 per enhet utover 15 siidaandeler)⁷³. For tamreinlag utbetales et flatt tilskudd på kr. 120.000. Det utbetales særskilte tilskudd for distriktene 16 og 17 i Øst-Finnmark (kr. 100.000), distriktene 30A, 30B og 30C i Vest-Finnmark (kr. 100.000), Femund reinbeitedistrikt i Sør-Trøndelag/Hedmark (kr. 30.000) og Trollheimen (kr. 100.000). Tilskuddet til kriseberedskap tilsvarende 150 % av distriktets egen avsetning til dette formål, begrenset oppad til 25 % av totalt utbetalt distriktstilskudd. For inneværende driftsår (2007/08) er satsen for tilskudd til distriktene 16, 17, 30A, 30B og 30C i Finnmark økt fra kr. 100.000 til kr. 150.000.

Distriktstilskuddet skal bidra til å gi distrikter og tamreinlag større egenansvar gjennom økt økonomisk handlefrihet og ressurser til planlegging og medvirkning i saker med betydning for distriktet/tamreinlaget. For eksempel skal tilskuddet gi mulighet til organisert avløsning og bedre reintallstilpasning. Tilskuddet skal videre gi distriktene hjelp til å avsette midler til forebyggende tiltak og til kriseberedskap. Distriktene har et selvstendig ansvar for å etablere en slik egenberedskap i forbindelse med vanskelige beiteforhold.

7.6. Tilskudd til omstilling, avvikling og strukturering

Høsten 1997 la det såkalte "Generasjonsutvalget" fram en utredning⁷⁴, som blant annet rettet søkelyset mot generasjonsoverganger i reindriften. Gruppens forslag kan kort oppsummeres som 1) tiltak for styrt avvikling i næringen, blant annet innløsning av driftsenheter (siidaandeler), og 2) ulike generasjonstiltak, deriblant overgangsstøtte til utøvere som avvikler før pensjonsalderen og støtte til nyetablerere.

Som en oppfølging av dette arbeidet ble det i 1999 innført en ny tidligpensjonsordning etter mønster fra landbruket⁷⁵. Hensikten med tidligpensjonsordningen er å lette generasjonsoverganger i reindriften. Ordningen forutsetter at siidaandelen avvikles eller overdras. Tidligpensjon kan mottas etter fylte 62 år og fram til fylte 67 år. Den kan gis som enbrukerpensjon, som bare ytes innehaver av siidaandel, eller som tobrukerpensjon⁷⁶, som ytes begge ektefeller. Det har siden 1999/00 vært liten oppslutning om tidligpensjonsordningen.

---

⁷³ For Trollheimen utbetales det kr. 15.000 per driftsenhet.

⁷⁴ Generasjonsutvalget 1997. Rapport avgitt november 1997.

⁷⁵ Forskrift om tidligpensjon i reindriften av 09.12.1999, sist endret ved forskrift av 02.07.2004.

⁷⁶ Tobrukerpensjon forutsetter at ektefellen har fylt 60 år.

Videre ble det etablert en innløsningsordning i 1999⁷⁷. Hensikten med innløsningsordningen har vært å stimulere til avvikling av driftsenheter (siidaandeler) i distrikter som har problemer med reintallstilpasning og/eller ressursutnyttelse. Ordningen har hatt noe ulik utforming gjennom de årene den har vært gjeldende. Dersom kriteriene for innløsning er oppfylt, vil søker kunne få utbetalt kr. 450.000 som et engangsbeløp. Dette forutsetter at siidaandelen avvikles og at innehavers rein slaktes ned. Rein som ikke tilhører innehaver slaktes ned eller overføres til andre siidaandeler som har lovlig adgang til å "huse" denne reinen. I både tidligpensjons- og innløsningsordningene kan den som avvikler eller overdrar siidaandelen beholde inntil 20 rein til bevokning i annen siidaandel⁷⁸. Siden innløsningsordningen ble innført i 1999/00 og fram til og med driftsåret 2005/06 har det blitt innløst til sammen 52 siidaandeler, hvorav 48 enheter i Finnmark (se kapittel 8.3 og tabell 8.3). Det har ikke blitt innløst noen nye enheter i 2006/07 og 2007/08, men 8 siidaandeler (7 fra Finnmark) har stående tilsagn om innløsning med frist for avvikling i løpet av 2008.

Våren 2004 ble det med hjemmel i RUF-forskriften⁷⁹ laget retningslinjer vedrørende tilskudd til strukturelle tiltak i distrikter med behov for reintallstilpasning og ressursutnyttelse⁸⁰. Arbeidet med reintallstilpasning i Finnmark hadde avdekket et behov for å kunne yte avviklingsstøtte til siidaandeler som av en eller annen årsak ikke hadde klart å gjenoppta en tilstrekkelig drift etter omstillingsperioden, og som samtidig falt utenfor innløsningsordningen. Ordningen skal videre kunne bidra til å avvikle andre "tomme" eller inaktive siidaandeler, som på lengre sikt representerer et potensiale for reintallsøkning. En slik strukturering vil kunne frigjøre beitekapasitet i noen distrikter for overflytting av siidaandeler fra andre distrikter med for høyt reintall og for mange siidaandeler. Støttebeløpet ble satt til kr. 125.000, med fratrukk på kr. 25.000 for siidaandeler som tidligere har vært på omstilling. Så langt har ordningen resultert i at 13 mer eller mindre inaktive siidaandeler har avviklet (se kapittel 8.2).

I tillegg til disse ordinære avviklingsordningene ble det som et ledd i arbeidet med reintallstilpasning i Vest-Finnmark innført to økonomiske bonusordninger⁸¹ for å få redusert reintallet til det fastsatte innen 1. april 2005. Ordningene var rettet henholdsvis mot de som avviklet ("avviklingsbonus" på 1.500 kr per rein fratrukket bevoktningsrein) og de som reduserte sitt reintall ("reduksjonsbonus" på 500 kr per rein). For begge bonusordningene var reintallet per 1. april 2002 utgangspunktet. Det vil si at det skulle utbetales bonus for reduksjonen av reintall først når reintallet var kommet ned til "2002-nivå". En annen forutsetning for bonusutbetalingene var at de enkelte distrikter måtte ha inngått en driftsavtale med Reindriftsforvaltningen med en bindende plan for reintallsreduksjon. Bonusordningen gikk ut 1. april 2005. Gjennom ordningenes virketid ble det ikke inngått noen slike bindende avtaler om reintallsreduksjon. Siidaandeler som avviklet fikk imidlertid generell dispensasjon fra dette vilkåret og fikk utbetalt "avviklingsbonus". Det ble på den annen side ikke utbetalt "reduksjonsbonus" for siidaandeler som reduserte reintallet uten å avvikle.

⁷⁷ Kapittel 5 i *Forskrift for Reindriften Utviklingsfond* av 17. 06.1999, sist endret ved forskrift av 19.06.2007.

⁷⁸ Ved felles siidaandel kan ektefellene/samboerne til sammen beholde inntil 30 rein i annen siidaandel.

⁷⁹ § 1-5 i *Forskrift for Reindriften Utviklingsfond* av 17.06.1999, sist endret ved forskrift av 19.06.2007.

⁸⁰ Vedtak i Reindriften Utviklingsfond av 03.05.2004 (sak 69/04).

⁸¹ *Forskrift om økonomiske virkemidler i forbindelse med reintallstilpasning i Vest-Finnmark reinbeiteområde* av 19.12.2003.

8 Organisering og rammebetingelser

8.1. Organisering

Reindrift utøves primært i det samiske reinbeiteområdet, som strekker seg fra Finnmark i nord til Hedmark i sør. Dette området er inndelt i 6 samiske regionale reinbeiteområder og videre i et større antall samiske reinbeitedistrikter⁸². Utenfor det samiske reinbeiteområdet utøves samisk reindrift på særskilt grunnlag i Trollheimen, og i Valdres og Nord-Gudbrandsdalen utøver 4 tamreinlag ikke-samisk reindrift⁸³. I 1998 fikk i tillegg et foretak i Nord-Østerdalen, kalt Rendal renselskap, innvilget konsesjon⁸⁴ til å utøve en særegen driftsform basert på jakt på privateide dyr.

Innenfor hvert reinbeitedistrikt er det grupper av reineiere som har reinen i en felles flokk på bestemte arealer og som samarbeider om den praktiske driften. Disse driftsgruppene kalles "siida" ("sijte" på sørsamisk). I tidligere lover har ikke siidaen hatt noen formell rolle, men dette er blitt endret i den nye loven⁸⁵. Siidaorganiseringen veksler mellom år, og det kan være egne siidaer i sommer-, høst-, vinter- og vårbeiteperiodene. Loven skiller imidlertid bare mellom sommer- og vintersiida.

Innenfor hver siida er reindrifutøvelsen organisert i "siidaandeler"⁸⁶, som erstatter begrepet "driftsenhet" fra 1978-loven. Ifølge loven er en siidaandel "*en familieggruppe eller enkelt-person som er en del av en siida, og som driver reindrift under ledelse av en person eller av ektefeller eller samboere i fellesskap*". For å gi mulighet for smidige generasjonsoverganger er det under siidaandelen gitt mulighet til å opprette en "*sideordnet rekrutteringsandel*". Den enkelte reindrifutøvers eierskap til reinen er befestet gjennom individuelle reinmerker⁸⁷. All rein innenfor det samiske reinbeiteområdet skal merkes med eierens merke. Rett til reinmerke har i utgangspunktet bare personer som er av samisk ætt.

Innehaver av siidaandel er pålagt å avgi en årlig melding om reindrift⁸⁸, der det blant annet skal redegjøres for reintall, tilganger og avganger av rein, samt siidatilhørighet. Denne meldingen er grunnlaget for en stor del av de statistiske oversiktene i Ressursregnskapet.

Tabell 8.1 viser antall reinbeitedistrikter og antall sommer- og vintersiidaer i de 6 regionale reinbeiteområdene (per 31. mars 2007). Siidastrukturen kan variere noe mellom år. Oftest er siidaorganiseringen på sommerstid mer stabil enn i vinterhalvåret. Tabell 8.2 viser antall siidaandeler (driftsenheter) og antall personer knyttet til siidaandelene for de 5 siste drifts-årene. Med personer menes alle som står oppført som medlem i siidandelen, fra pensjonister til små barn. Dette er regulert gjennom reindrifloven. Antall personer sier med andre ord ikke så mye om sysselsettingen i reindrifsnæringen.

⁸² §§ 4, 5, 6 og 42 i *Lov om reindrift* av 15.06.2007.

⁸³ § 8 i *Lov om reindrift* av 15.06.2007 og *Lov om reindrift i kommunene Meldal, Midtre Gauldal, Oppdal, Rennebu, Rindal, Sunndal og Surnadal* av 21.12.1984.

⁸⁴ Vedtak i Landbruksdepartementet av 18.05.1998. Ny konsesjonsøknad er for tiden under behandling.

⁸⁵ § 51 i *Lov om reindrift* av 15.06.2007.

⁸⁶ §§ 10, 11 og 12 i *Lov om reindrift* av 15.06.2007.

⁸⁷ § 9, 32 og 33 i *Lov om reindrift* av 15.06.2007.

⁸⁸ §§ 18 i *Lov om reindrift* av 15.06.2007.

Tabell 8.1. Antall reinbeitedistrikter, siidaer og siidaandeler per 31. mars 2007.

OMRÅDE	ANTALL DISTRIKTER ¹			ANTALL SIIDAER ⁴	
	Sommer- og helårsbeite distrikter ²	Øvrige distrikter ³	Totalt antall distrikter	Sommer- siidaer	Vinter- siidaer
	ØST-FINNMARK	10	1	11	19
Polmak/Varanger	6	0	6	6	11
Karasjok østre sone	3	1	4	4	16
Karasjok vestre sone	1	0	1	9	24
VEST-FINNMARK ⁵	26	3	29	36	53
Kautokeino østre sone	7	1	8	14	15
Kautokeino midtre sone	12	1	13	16	24
Kautokeino vestre sone	7	1	8	6	14
TROMS ⁵	14	5	19	14	14
NORDLAND	12	0	12	16	18
NORD-TRØNDELAG	6	0	6	10	10
SØR-TRØND./HEDM.	4	1	5	4	4
HELE REINDRIFTEN	72	10	82	99	150

Reindrifftsforvaltningen 2007

- 1 Med antall distrikter menes distrikter som av driftsmessige årsaker behandles som en administrativ enhet med felles distriktskode. I Varanger består 4 av disse distriktene formelt sett av til sammen 9 distrikter med hvert sitt distriktsnummer (se vedlegg 9).
- 2 Sommer- og helårsbeitedistriktene er utgangspunktet for den administrative grupperingen av siidaandeler i næringsoversiktene (se vedlegg 2-7).
- 3 Øvrige distrikter er distrikter som ikke brukes til sommerbeiter for norsk reindrift, men som vår-/ høstbeiter eller vinterbeiter for norsk reindrift og/eller som sommerbeiter for svensk reindrift (se kapittel 3.5).
- 4 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-7, tabell 1.
- 5 3 distrikter i Troms reinbeiteområde (33T-Ittunjårga, 19/32T-Ivgoláhku og 11T-Ráidna) er sommerbeite for rein med vinterbeite i Vest-Finmark reinbeiteområde.

Tabell 8.2. Antall siidaandeler med rein (andeler uten rein i parentes) og antall personer tilknyttet siidaandelen ved slutten av de siste 5 driftsårene (per 31. mars).

OMRÅDE	ANTALL SIIDAANDELER MED REIN ¹						ANTALL PERSONER i siidaandelene				
	(antall andeler uten rein i parentes)										
	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07 ²		02/03	03/04	04/05	05/06	06/07 ²
ØST-FINNMARK	182 (9)	184 (8)	182 (5)	181 (3)	182 (3)		787	804	858	866	883
Polmak/Varanger	43 (1)	44 (1)	43 (2)	43 (2)	44 (2)		203	204	215	215	217
Karasjok østre sone	55 (4)	56 (3)	55 (0)	55 (0)	54 (1)		227	243	262	268	267
Karasjok vestre sone	84 (4)	84 (4)	84 (3)	83 (1)	84 (0)		357	357	381	383	399
VEST-FINNMARK	241 (7)	240 (5)	227 (2)	217 (1)	216 (2)		1 323	1 279	1 297	1 292	1 322
Kautokeino østre sone	69 (5)	70 (4)	64 (2)	62 (1)	62 (1)		374	388	356	371	373
Kautokeino midtre sone	107 (0)	106 (0)	101 (0)	97 (0)	97 (0)		665	608	662	638	663
Kautokeino vestre sone	65 (2)	64 (1)	62 (0)	58 (0)	57 (1)		284	283	279	283	286
TROMS	50 (0)	50 (0)	50 (0)	46 (0)	46 (0)		154	160	160	154	168
NORDLAND	43 (2)	43 (2)	43 (1)	44 (0)	44 (0)		202	201	215	223	226
NORD-TRØNDELAG	37 (0)	37 (0)	37 (0)	36 (0)	38 (0)		180	180	174	185	183
SØR-TRØND./HEDM.	30 (0)	30 (0)	30 (0)	30 (0)	30 (0)		148	152	151	152	154
HELE REINDRIFTEN	583 (18)	584 (15)	569 (8)	554 (4)	556 (5)		2 794	2 776	2 855	2 872	2 936

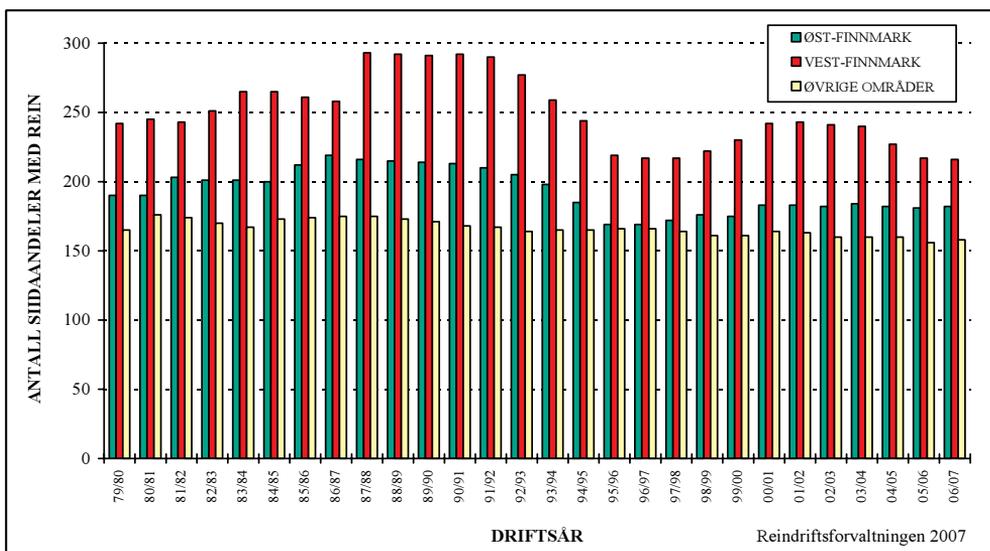
Reindrifftsforvaltningen 2007

- 1 Sideordnede rekrutteringsandeler (tidligere midlertidige driftsenheter) er medregnet i antall siidaandeler.
- 2 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 1.

Som tabell 8.1 viser er det totalt 82 reinbeitedistrikter, som fordeler seg på 72 sommer- og helårsbeitedistrikter, samt 10 distrikter som brukes til vår-, høst- og vinterbeiter for norsk reindrift og/eller som konvensjonsbeiter for svensk reindrift. Den siste endringen i antall distrikter skjedde i 2004/05 som følge av sammenslåing av distrikter innenfor Karasjok og Polmak i Øst-Finnmark (se kapittel 8.5). De siste årene har det i den samiske reindriften videre vært ca. 100 driftsgrupper sommerstid og ca. 150 driftsgrupper vinterstid.

Av tabell 8.2 framgår at det ved utgangen av driftsåret 2006/07 var totalt 561 siidaandeler, hvorav 5 andeler stod registrert uten rein (alle i Finnmark). I underkant av 2.950 personer var oppført som medlemmer i siidaandelene. Kjerneområdet for reindrift er Finnmark, med 403 siidaandeler og 2.200 personer tilknyttet disse.

Figurene 8.1 og 8.2 viser utviklingen siden 1979/80. Endrede forutsetninger i tallgrunlaget gjør at figur 8.2 må tolkes med varsomhet.

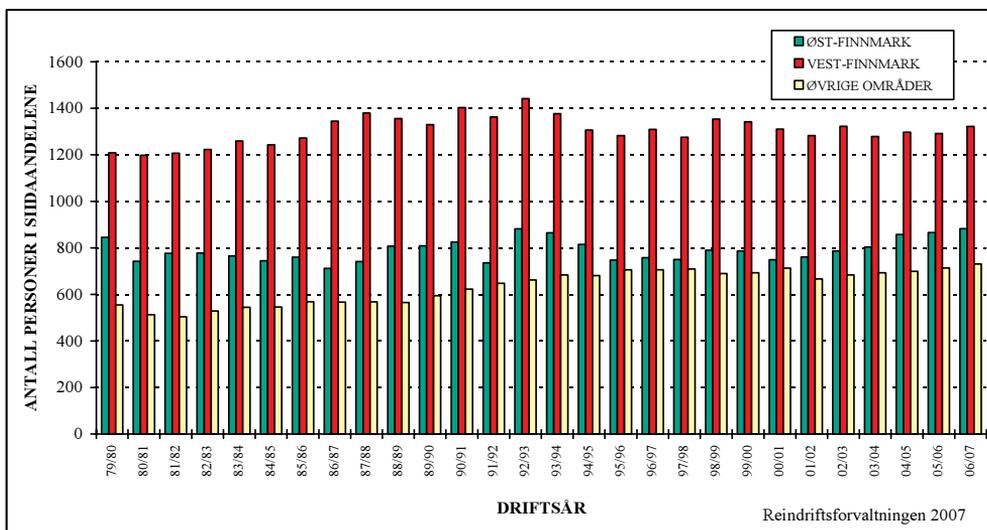
Figur 8.1. Antall siidaandeler (driftsenheter) i samisk reindrift ved driftsårets slutt (per 31. mars), perioden 1979/80- 2006/07. Siidaandeler som står registrert uten rein er ikke medregnet.

Figuren viser at antallet siidaandeler i Finnmark økte fra 1996/97 og fram til 2001/02. Denne økningen skyldtes i hovedsak at gjenopptatte omstillingsenheter anskaffet seg rein (se kapittel 8.2). For å forklare utviklingen i antall siidaandeler i Finnmark de siste 10 årene er det imidlertid nødvendig å se på siidaandeler med og uten rein⁸⁹ samlet. I 1995/96 var det totalt 489 siidaandeler i Finnmark, medregnet omstillingsenhetene. Ved utgangen av 2006/07 var totalantallet sunket til 403 andeler, det vil si med 86 andeler over 10 år. Bare i 2004/05 og 2005/06 gikk antallet ned med 26 andeler i Finnmark (se tabell 8.2). Nedgangen gjennom disse årene skyldes i all hovedsak siidaandeler som har avviklet gjennom ulike omstillings- og utkjøpingsordninger (se kapittel 8.2). I 2006/07 flatet denne utviklingen ut. Dette har sammenheng med at det bare er noen få siidaandeler igjen av de som har fått tilsagn om innløsning, men som enda ikke har passert fristen for å avvikling. Videre synes interessen for

⁸⁹ Siidaandeler uten rein ("tomme andeler") kan være oppgjorte dødsbo, men det kan også være tidligere omstillingsenheter som ikke har anskaffet seg rein etter endt omstillingsperiode (se tabell 8.3)

å søke om avvikling gjennom innløsningsordningen å være liten for tida. Etablering av en del midlertidige ”generasjonsenheter”, eller sideordnede rekrutteringsandeler som de kalles i den nye loven, har redusert den netto avgangen en del. Disse vil opphøre som egne siidaandeler når ”opphavsenheten” avslutter driften.

I landet for øvrig har det bare skjedd mindre endringer i antallet siidaandeler de siste 10 årene. I Nord-Trøndelag ble antallet siidaandeler redusert i 2002/03 som følge av innløsning av to siidaandeler. Videre ble 4 siidaandeler i Troms kjøpt ut av Forsvaret i 2005/06 som et ledd i sammenbindingen av de to skytefeltene Mauken og Blåtind, slik at antallet i Troms nå er redusert til 46 siidaandeler.

Figur 8.2. Antall personer i samisk reindrift ved driftsårets slutt (per 31. mars), perioden 1979/80 -2006/07.

Som tabell 8.2 og figur 8.2 videre viser har det ikke vært tilsvarende reduksjon i antall personer som i antall siidaandeler. Det skyldes delvis at personene som tilhørte de avviklede siidaandelene, har fått mulighet til å ha rein til bevokning i andre siidaandeler (”sytingsrein”).

8.2. Omstillings- og avviklingsordninger

Siden begynnelsen av 1990-tallet har flere ulike ordninger for avvikling av siidaandeler blitt etablert for å stimulere til bedre ressursutnyttelse og reinntallstilpasning. Disse omfatter Omstillingsprogrammet, innløsning av siidaandeler, ordning for strukturtiltak og tidligpensjon. Utformingen av ordningene er beskrevet i kapittel 7.6.

I 1993 ble Omstillingsprogrammet for indre Finnmark etablert for å legge forholdene til rette for utvikling av en økologisk og økonomisk bærekraftig reindrift i Finnmark. Programmet fikk tilbakevirkende kraft for de driftsenheter (siidaandeler) som hadde avviklet siden høsten 1992. I løpet av programmets inntaksperiode (1992-96) gikk til sammen 100 siidaandeler inn i omstilling. Høsten 1994 gjorde Landbruksdepartementet et vedtak med tilbakevirkende kraft, om at driftsenheter i omstilling kunne ”fryse” enheten. Det vil si at de kunne gjenoppta driftsenheten når den 5-årige omstillingsperioden utløp. Omstillingsperioden for de siste driftsenhetene under denne ordningen gikk ut 31. desember 2000.

Resultatet av Omstillingsprogrammet, i forhold til antall avviklede driftsenheter (siidaandeler) har vist seg å bli mer positivt enn det som framkom av tidligere evalueringer. I dag har 51 av de 100 tidligere omstillingsenhetene avviklet. Av disse har 19 tidligere innehavere fått innvilget forlenget omstillingslønn⁹⁰, som er tilbudt omstillere som var over 50 år da de gikk inn i omstilling. Videre har 12 av de tidligere omstillingsenhetene blitt kjøpt ut etter tilskudsordningen for strukturtiltak.

Den mest sentrale avviklingsordningen de siste årene har vært innløsning av siidaandeler (driftsenheter). Tabell 8.3 viser resultater fra innløsningsordningen siden ordningen trådte i kraft i 1999/00.

Tabell 8.3. Status for søkere om innløsning av siidaandel (driftsenhet) (innkomne søknader per 31. mars 2007). Driftsåret refererer til det året søknaden ble behandlet, selv om den reelle avviklingen oftest skjer året etter.

OMRÅDE	ANTALL SØKNADER			INNVILGEDE SØKNADER			INNLOSTE SIIDAANDELER		
	99/00-05/06	06/07	Totalt	99/00-05/06	06/07	Totalt	99/00-05/06	06/07	Totalt
ØST-FINNMARK	29	3	32 ¹	16	3	19 ¹	12	0	12
Polmak/Varanger	5	0	5	3	0	3	3	0	3
Karasjok østre sone	10	2	12	2	2	4	2	0	2
Karasjok vestre sone	14	1	15	11	1	12	7	0	7
VEST-FINNMARK	67	1	68 ¹	56	1	57 ¹	36	0	36 ¹
Kautokeino østre sone	32	0	32	26	0	26	17	0	17
Kautokeino midtre sone	18	1	19	17	1	18	10	0	10
Kautokeino vestre sone	17	0	17	13	0	13	9	0	9
ANDRE OMRÅDER	8	0	8	4	0	4	4	0	4
HELE REINDRIFTEN	104	4	108	76	4	80	52	0	52

Reindriftsforvaltningen 2007

1 Det er foretatt korreksjoner i tallene som følge av en ny gjennomgang av søknadsresultatene.

Som tabellen viser har det totalt sett i perioden 1999/00-2006/07 blitt innløst 52 siidaandeler, hvorav 48 andeler i Finnmark. Antall innløste siidaandeler samlet sett utgjør snautt halvparten av antall innkomne søknader, og drøyt 60 % av alle innvilgede søknader. For driftsåret 2006/07 kom det inn bare 4 søknader, som alle ble innvilget. Fristen for disse til å oppfylle innløsningsvilkårene er ike utgått enda (per 15.12.2007). For inneværende driftsår (2007/08) er det kommet inn 4 nye søknader, som også er innvilget. Det er lite trolig at innløsningsordningen blir videreført for 2008/09 i sin nåværende form.

Som det framgår av tabell 8.2 har det lenge vært et betydelig antall "tomme" siidaandeler i Finnmark. I all hovedsak omfattes disse av tidligere omstillingsenheter, som ikke har vært omfattet av innløsningsordningen. For å få bedre struktur i distrikter med mange tomme eller små siidaandeler, ble det i 2004/05 innført en egen "tilskudsordning til strukturtiltak". Tabell 8.4 viser resultatene fra ordningen.

⁹⁰ jf. Tilleggsforskrift vedrørende forlenget omstillingslønn for personer som det etter omstillingslønnforskrifta § 3 d ikke kreves aktiv omstilling for av 07.12.1999.

Tabell 8.4. Status for søkere om avvikling av siidaandel (driftsenhet) gjennom ordningen for strukturtiltak. Driftsåret refererer til det året søknaden ble behandlet, selv om den reelle avviklingen oftest skjer året etter.

OMRÅDE	ANTALL SØKNADER			INNVILGEDE SØKNADER			AVVIKLEDE SIIDAANDELER		
	04/05-05/06	06/07	Totalt	04/05-05/06	06/07	Totalt	04/05-05/06	06/07	Totalt
ØST-FINNMARK	10	0	10	10	0	10	9	0	9
Polmak/Varanger	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Karasjok østre sone	4	0	4	4	0	4	3	0	3
Karasjok vestre sone	6	0	6	6	0	6	6	0	6
VEST-FINNMARK	8	0	8	8	0	8	6	0	6
Kautokeino østre sone	5	0	5	5	0	5	4	0	4
Kautokeino midtre sone	1	0	1	1	0	1	1	0	1
Kautokeino vestre sone	2	0	2	2	0	2	1	0	1
HELE REINDRIFTEN	18	0	18	18	0	18	15	0	15

Reindriftsforvaltningen 2007

Som tabellen viser har det kommet inn 18 søknader om avvikling etter denne ordningen siden den trådte i kraft i 2004/05. Alle søknadene har blitt innvilget, og av disse har 15 siidaandeler avviklet. 12 av de avviklede andelene var tidligere omstillingsenheter.

I 1999/00 ble det innført en ordning med tidligpensjon etter mønster fra landbruket. Tidligpensjon kan gis både ved avvikling og ved overdragelse av siidaandel. Det har så langt vært liten oppslutning om denne ordningen.

Totalt sett har det altså siden 1997/98 blitt avviklet 106 siidaandeler gjennom ordningene for omstilling (alene eller kombinert med strukturtiltak eller forlenget omstilling), innløsning og strukturtiltak. Av disse var hele 102 andeler hjemmehørende i Finnmark.

8.3. Lovgrunnlag for rammebetingelser

Arbeidet med fastsetting av rammebetingelser i det samiske reindriftsområdet har inntil nylig vært hjemlet i reindriftsloven av 1978⁹¹ (§§ 2, 8a og 8b)⁹². I juli 2007 trådte ny reindriftslov i kraft⁹³. Den nye loven er basert på forslagene i Reindriftslovutvalgets utredning fra 2001⁹⁴. Utvalget hadde et flertall av reineiere og var sammensatt blant annet på bakgrunn av forslag fra NRL og Sametinget. Under departementets arbeid med den nye loven har det vært gjennomført en rekke konsultasjoner med NRL og Sametinget.

Mange av bestemmelsene i 1978-loven er ikke endret. Dette gjelder blant annet bestemmelsene om reindriftsrettens innhold. Det nye Samerettsutvalget la fram sin utredning i desember 2007⁹⁵, og deres tilrådninger om innholdet i reindriftsretten vil være gjenstand for behandling i kommende år. Den nye loven legger opp til at næringen selv i langt større grad enn tidligere skal ta et ansvar for at reindriften er bærekraftig. Loven legger derfor til rette for større grad av internt selvstyre i næringen. Siidaen har fått en sentral plass, og utgjør et viktig

⁹¹ Lov om reindrift av 09.06.1978, med seinere endringer, sist ved lov av 23.02.1996.

⁹² Bestemmelsene om distriktsplan (§§ 8a og 8b) kom inn i 1978-loven ved revisjonen i 1996. Ved samme anledning ble det foretatt endringer av lovens bestemmelser om beitetider og beitesoner (§ 2).

⁹³ Lov om reindrift av 15.06.2007.

⁹⁴ Reindriftslovutvalget 2001. Forslag til endringer i reindriftsloven. NOU 2001:35.

⁹⁵ Samerettsutvalget 2007. Den nye sameretten. NOU 2007:13.

element i bestemmelsene om intern organisering. Begrepet ”siidaandel” erstatter det tidligere gjeldende driftsenhetsbegrepet (se kapittel 8.1). Ordningen med reinbeitedistrikter er videreført (§ 42), men distriktsstyret rendyrkes nå som et privatrettslig organ (§§ 43-50). Det innebærer at en del offentligrettslige oppgaver, som for eksempel påbud om telling av rein, blir tatt bort fra distriktsstyret.

Utarbeidelse av bruksregler (§§ 57-62) blir en av distriktsstyrenes viktigste oppgaver. Bruksreglene skal gi nærmere bestemmelser om forvaltningen av distriktets ressurser. I distriktenes bruksregler skal det blant annet gis nærmere regler om beitebruk og reintall. Det skal fortsatt lages distriktsplaner, men disse forutsettes nå bare å gi de opplysninger om reindriften i distriktet som er nødvendige for den offentlige planleggingen. Inndeling i reinbeitedistrikter og reinbeiteområder foretas av henholdsvis Reindriftstyret og Landbruks- og matdepartementet (§§ 5-6).

Selv om det legges opp til større grad av internt selvstyre, vil det i visse situasjoner være nødvendig at myndighetene følger opp. Ressursgrunnlaget og hensynet til øvrige samfunnsinteresser vil kunne kreve tiltak fra myndighetenes side. Det samme vil kunne være tilfellet der hvor den interne samhandling i reindriften ikke fungerer, og man står overfor situasjoner som ikke kan løses uten hjelp fra myndighetene. Det er laget nye sanksjonsbestemmelser (§§ 77-80) som vil kunne tas i bruk dersom eventuelle ulovlige forhold ikke opphører.

8.4. Status for rammebetingelser

Någjeldende rammebetingelser for de ulike reinbeitedistriktene er tidsmessig av svært ulik opprinnelse. De eldste gjeldende grensdragningene ble vedtatt ved kongelig resolusjon så langt tilbake som i 1894, mens de eldste beitetidene i Finnmark stammer fra 1934. Gjeldende vedtak for øvre reintall per distrikt er gjort de siste 20 årene, med unntak av en del distrikter i Troms. Vedtak om antall siidaandeler og øvre reintall per siidaandel er gjennomført i deler av de sørlige reinbeiteområdene, hvor dette til dels har vist seg å gi forutsigbare og stabile rammebetingelser for reindriften. I Finnmark er det bare gjort noen få slike vedtak.

I vedlegg 9 er det gitt en oversikt over gjeldende vedtak for distriktsgrenser, beitetider og øvre reintall per distrikt (med referanser til vedtak).

Områdegrensene

Reindriftsforvaltningen utarbeidet i 2005/06 et forslag til områdegrenser mellom Øst-Finnmark og Vest-Finnmark, og mellom Vest-Finnmark og Troms. Etter høring ble forslagene behandlet av Reindriftsstyret i slutten av 2006. LMD har i desember 2007 fattet endelig vedtak om områdegrensene⁹⁶.

Områdegrensen mellom Troms og Nordland ble justert i 2000, mens grensen mellom Nordland og Nord-Trøndelag ble revidert i 1991. I løpet av 2008 vil det bli igangsatt et arbeid med å evaluere områdegrensen mellom Nord-Trøndelag og Nordland.

---

⁹⁶ Forskrift om fastsettelse av områdegrense mellom Vest-Finnmark og Troms reinbeiteområder av 20.12.2007.

Finnmark

I Finnmark har svært mange av de någjeldende grensedragninger og betetider sin opprinnelse fra to fylkesmannsforordninger fra 1934⁹⁷ eller fra Landbruksdepartementets vedtak fra 1963⁹⁸. Seinere vedtak er i hovedsak gjort i forbindelse med distriktsdelinger og enkelte grensereguleringer.

I 1989⁹⁹ ble det nedsatt et utvalg som skulle arbeide fram et forslag om ny distriktsinndeling for både Øst- og Vest-Finnmark. Utvalget la fram sitt forslag i 1994¹⁰⁰, men forslaget fikk ikke nødvendig tilslutning. Dette resulterte igjen i et omfattende arbeide lokalt. Innbyrdes beiterettigheter har stått sentralt i dette arbeidet.

I 1935 ble en del områder i Finnmark fredet mot reinbeiting¹⁰¹. I 2005 sluttet Reindriftsstyret seg til et forslag fra Reindriftsforvaltningen om å oppheve fredningene etter dagjeldende forskrift (med ett unntak), og tilrådte at Landbruks- og matdepartementet for en del områder skulle utarbeide nytt fredningsformål og nye grenser¹⁰². Som følge av til dels sterk motstand fra blant annet landbrukshold besluttet LMD å etablere to parts sammensatte arbeidsgrupper, som skal søke å komme til omforente løsninger i de mest konfliktfylte områdene¹⁰³.

Øst-Finnmark

I 2004 og 2005 vedtok Reindriftsstyret nye distriktsgrenser i Karasjok og Polmak. Vedtakene bygget på omfattende arbeids- og høringsprosesser^{104,105}, som igjen bygget på tidligere gjennomførte prosesser.

Vedtaket fra 2004¹⁰⁶ består i en øst-vest-delning av høst/vinter/vårbeitene i Karasjok (distriktene 17 og 18), ny grense mellom Karasjok og Polmak og nye grenser internt i Polmak. Vurderingene var tuftet på en omfattende gjennomgang av de ulike vintersidaers beitebruk i perioden 1954-2003 i lys av de prinsipper som reinbeiterettsutvalget nedfelte i sin gjennomgang av de midlertidig vedtatte sonegrensene i Vest-Finnmark. Et juridisk utvalg er i ettertid nedsatt for å vurdere spørsmål knyttet til eventuelle særskilte retter i det tidligere distrikt 18.

Vedtaket fra 2005 består i en sammenslåing av 5 sommerbeitedistrikter i Karasjok til ett stort distrikt (distrikt 16-Kárášjoga oarjabealli), som også innbefatter vår/høst- og vinterbeitene lenger sør. Distriktet tilsvarer det som tradisjonelt har vært det vestre flyttesystem i Karasjok. Det ble lagt til grunn at alle de 10 sommersidaene hadde etablert særskilte rettigheter innen sine sommersidaområder. Reindriftsforvaltningen ser på etableringen av dette prosjektet som et pionérprosjekt, som dersom det lykkes kan danne grunnlaget for tilsvarende distriktsorganiseringer i andre områder.

⁹⁷ Fylkesmannens forordninger av 03.11.1934 og 10.11.1934.

⁹⁸ Landbruksdepartementets vedtak av 01.07.1963 om revisjon av reinbeitedistriktenes grenser, betetider og reinantall i Troms lappfogddistrikt.

⁹⁹ Reindriftsstyrets vedtak av 07.12.1989 (sak 72/89).

¹⁰⁰ Sara, O.K., Hætta, J.I., & Rushfeldt, I. 1994. Reindriften i Finnmark. Lovgivning og distriktsinndeling.

Forslag til ny distriktsinndeling i Finnmark. Høringsdokument fra Reindriftsadministrasjonen, januar 1994.

¹⁰¹ Kongelig resolusjon av 22.02.1935 om fredning av av visse strekninger i Finnmark for reinbeiting.

¹⁰² Reindriftsstyrets vedtak av 01.12.2005 (sakene 75/05 og 76/05).

¹⁰³ Brev av 23.02.2007 fra Landbruks- og matdepartementet til Fylkesmannen i Finnmark.

¹⁰⁴ Forslag til nye distriktsgrenser i Buobmát/Polmak og Kárášjohka/Karasjok. Høringsdokument fra Reindriftsforvaltningen, oktober 2003.

¹⁰⁵ Forslag til nye distriktsgrenser i Karasjok vest. Høringsdokument fra Reindriftsforvaltningen, juni 2004.

¹⁰⁶ Reindriftsstyrets vedtak av 02.12.2004 (sak 57/04).

I kjølvannet av arbeidet med nye grenser i Karasjok og Polmak vil Reindriftssjefen også iverksette vurderinger av beitetider og øvre reintall. Gjeldende vedtak stammer fra 1934 (beitetider) og 1983-84 (reintall), og det er en generell aksept for at det her er et behov for nye bestemmelser. I første omgang er arbeidet med nye beitetider i det nye distrikt 16-Karášjoga oarjebealli, samt gjennomgang av distriktsinndeling i Karasjok øst prioritert.

Det er også behov for å gjennomgå distriktsgrensene lengst øst i Varanger. Arbeid med grensedragninger i dette området var planlagt startet opp i løpet av 2005, men er blitt utsatt på grunn av uforutsette hendelser.

Vest-Finnmark

I motsetning til i Øst-Finnmark kom Områdestyret i Vest-Finnmark etter en omfattende lokal prosess fram til et kompromissforslag om en deling av høst- og vinterbeitene i 3 distrikter (flyttesystemer). I 2004 ble forslaget vedtatt av Reindrifststyret¹⁰⁷, etter at de foreslåtte gresedragningene var blitt vurdert av et juridisk utvalg ("Reinbeiterettsutvalget")¹⁰⁸. Utvalget konkluderte blant annet med at det eksisterer særskilte rettigheter i reindriften, og at grunnlaget for rettighetsverv to reindrifstgrupper i mellom må bygge på bruk i "aktsom god tro" over en periode på minst 20 år. I tråd med utvalgets tilråding ble det i tillegg til administrative distriktsgrenser også fastsatt "beiterettsgrenser" på hver side av distriktsgrensen på enkelte strekninger. Beiterettsgrensene kom som en følge av overlappende rettighetsforhold.

Reindrifststyret fastsatte nye øvre reintall i 2002¹⁰⁹ og nye beitetider for sommerbeitedistriktene i Vest-Finnmark i 2003¹¹⁰. Vedtak om øvre reintall for vinterbeitedistriktene ble utsatt til grensedragningen på vår/høst/vinterbeitene blir fastsatt. Distriktene fikk frist fram til 1. april 2005 med å tilpasse seg vedtaket. For å stimulere til denne prosessen ble det opprettet et eget prosjektkontor i Kautokeino, som i perioden 2002-05 hadde ulike virkemidler til rådighet for å stimulere til utvikling og reduksjon i reintallet (se kapitlene 7.6 og 8.4). I arbeidet med reintallstilpasningen har næringen kommet med til dels sterk kritikk, og da særlig knyttet til næringens medinnflytelse i prosessen forut for vedtaket. En evaluering av prosessen konkluderte blant annet med at reindrifstutøverne i alt for liten grad var blitt tatt med saksforberedelsen før vedtaket¹¹¹.

Troms

For Troms er de fleste av gjeldende distriktsgrenser, beitetider og øvre reintall vedtatt av Landbruksdepartementet i 1963¹¹². 15 år seinere, i 1978, fattet Landbruksdepartementet vedtak om at 8 distrikter i Nord-Troms skulle bli overført fra daværende Troms lappefogddistrikt til Vest-Finnmark lappefogddistrikt¹¹³.

¹⁰⁷ Reindrifststyrets vedtak av 29.06.2004 (sak 17/04).

¹⁰⁸ Utredning om reinbeiterettigheter. Vinterbeiteområdene i Vest-Finnmark. Reinbeiterettsutvalget for Vest-Finnmark, juni 2002.

¹⁰⁹ Reindrifststyrets vedtak av 30.01.2002 (sak 2/02).

¹¹⁰ Reindrifststyrets vedtak av 13.06.2003 (sak 17/03).

¹¹¹ Reintallet i Vest-Finnmark. Forskningsbasert vurdering av prosessen rundt fastsettelse av høyeste reintall i Vest-Finnmark. Rapport fra Samisk Høgskole og Nordisk Samisk Institutt, desember 2006.

¹¹² Landbruksdepartementets vedtak av 01.07.1963 om revisjon av reinbeitedistriktenes grenser, beitetider og reintall i Troms lappefogddistrikt

¹¹³ Landbruksdepartementets brev av 05.01.1978.

Et foreløpig forslag til ny distriktsinndeling i Troms¹¹⁴ er lagt på is i påvente av reforhandlingene om ny reinbeitekonvensjon mellom Norge og Sverige (se kapittel 3.5). Den usikre vinterbeitesituasjonen i Troms har stått sentralt i dette arbeidet. For de tidligere konvensjonsområdene er det fastsatt egne sommerbeitetider for svensk reindrift¹¹⁵.

For omtrent halvparten av distriktene er det gjort vedtak om antall rein per siidaandel og/eller antall siidaandeler i distriktet.

Nordland

I 1999 vedtok Reindrifststyret ny distriktsinndeling for Nordland på grunnlag av et omfattende utredningsarbeid¹¹⁶. Ubalansert fordeling av sesongbeitene stod sentralt i dette arbeidet. Det pågår for tiden et arbeid i Områdestyret for å følge opp den nye distriktsinndelingen. Dette arbeidet omfatter både ferdigstilling av distriktsplaner for de nye distriktene og fastsetting av nye rammebetingelser. I 2008 skal distriktsinndelingen i Nordland evalueres. Arbeidet skal gjøres av en ekstern utreder.

Det foreligger videre vedtak om øvre reintall, antall siidaandeler og antall rein per siidaandel for de "gamle" distriktene, men det er bare fastsatt beitetider for noen få distrikter. Områdestyret har de siste årene fastsatt nye beitetider og øvre reintall for to av de nye distriktene. For de tidligere konvensjonsområdene er det fastsatt egne sommerbeitetider for svensk reindrift. For å gi økt selvstyre til næringen ble vedtakene om øvre reintall per siidaandel i Nordland i 2004 gitt en betinget opphevelse¹¹⁷, som innebærer at vedtaket trer ut av kraft dersom distriktene selv gjennom distriktsplanen kommer fram til enighet om fordeling av reintallet innenfor distriktets fastsatte reintall.

Nord-Trøndelag

I Nord-Trøndelag ble 2 distrikter administrativt slått sammen i 1987. Videre ble 10 distrikter slått sammen til 2 nye distrikter i samband med revisjon av områdegrensen mot Nordland i 1991. For de øvrige 3 distriktene er grenser fra 1894 fortsatt gjeldende.

Med unntak av et delområde er det ikke fastsatt beitetider i Nord-Trøndelag. Vedtak om øvre reintall foreligger for 5 av 6 distrikter, hvorav 3 distrikter også har fastsatt øvre reintall per siidaandel. Et distrikt er formelt delt i to beitesoner. Områdestyret har videre behandlet et forslag om deling av et annet distrikt i beitesoner.

Sør-Trøndelag/Hedmark og Trollheimen

For distriktene i Sør-Trøndelag/Hedmark er gjeldende grenser i hovedsak basert på vedtak fra 1894¹¹⁸, men med noen endringer vedtatt de siste 20 årene. Det er fastsatt beiteid for 2 av 4 distrikter. Øvre reintall er fastsatt for alle distrikter, hvorav ett distrikt også har fastsatt øvre reintall per siidaandel. Den samiske reindriften i Trollheimen fikk hjemmel for å utøve sin næring ved særlov i 1984¹¹⁹. Formelt vedtak om antall siidaandeler ("konsesjoner") ble fattet av LD i 2002¹²⁰. Beitetider er i henhold til gjeldende driftsplan.

---

¹¹⁴ Reindrifstforvaltningen Troms. Forslag til ny distriktsinndeling for Troms reinbeiteområde. Høringsutkast april 1997.

¹¹⁵ Den norsk-svenske reinbeitekonvensjonen av 09.02.1972.

¹¹⁶ Kosmo, A.J. 1998. Forslag til ny distriktsinndeling i Nordland. Reindrifstforvaltningen 1998.

¹¹⁷ Reindrifststyrets vedtak av 19.10.2004 (sak 50/04).

¹¹⁸ Kongelig resolusjon av 10.07.1884.

¹¹⁹ *Lov om reindrift i kommunene Meldal, Midtre Gauldal, Oppdal, Rennebu, Rindal, Sunndal og Surnadal* av 21.12.1984.

¹²⁰ Landbruksdepartementets vedtak av 05.06.2002.

Tamreinlagene i Sør-Norge

Reindrift utenfor de samiske reinbeiteområdene krever særskilt konsesjon etter reindriftsloven (jf. § 5 i 1978-loven). Tamreinlagene i Sør-Norge driver reindrift på arealer hvor det er inngått avtaler med grunneierne om leie av reinbeite. Reindriften er organisert som aksjeselskap/ andelslag med fast innleide gjetere. Det er med ett unntak ikke fastsatt beitetider eller øvre reintall for tamreinlagene.

8.5. Distriktsplaner

Distriktene er ifølge reindriftsloven pålagt å lage distriktsplan, som i tillegg må stadfestes av områdestyret (jf. § 62 i 2007-loven og § 8b i 1978-loven). Alle reineierne i distriktet er forpliktet til å følge stadfestet distriktsplan. Bestemmelsen om ressursavgift ved brudd på distriktsplan (§ 8b i tidligere lov) er i den nye loven erstattet av en bestemmelse om avgift ved brudd på bruksregler dersom en siidaandel bryter planen (§ 77 i ny lov).

Hensikten med distriktsplaner er å gi reindriften et arealvern samt virke konfliktforebyggende ved at kommuner, fylkeskommuner og fylkesmenn får et best mulig grunnlag for å ivareta reindriftens interesser i arealplanarbeidet. Det er i gjeldende lov stilt til dels detaljerte krav til hva en slik plan skal inneholde, herunder beskrivelse av flytteleier og beitebruk, oversikt over barmarkskjøretøyer og gjerdeanlegg, samt en eventuell inndeling i beitesoner.

Arbeidet med distriktsplaner har pågått med noe ujevn intensitet etter at bestemmelsen om distriktsplaner første gang trådte i kraft i 1996. Så langt har drøyt 70 % av distriktene fått stadfestet distriktsplaner helt eller delvis. Noen av disse mangler endelig stadfesting av den interne planen.

Tabell 8.5 gir en oversikt over antall distriktsplaner som er i ulike stadier i de ulike områdene.

Tabell 8.5. Status for distriktsplaner i de ulike områdene (per 31. mars 2007).

OMRÅDE	STATUS FOR DISTRIKTSPLANER					Stadfestet av omr.styret
	Tot. antall planer ¹	Forslag ikke ferdig	Forslag på høring	Klar for stadfesting	Ikke godkj. stadfestet	
ØST-FINNMARK ²	10	1				9 ⁴
VEST-FINNMARK ³	25	5				20
TROMS	14	2	5			7
NORDLAND	12	3				9
NORD-TRØNDELAG	6	1				5
SØR-TRØND./HEDM.	4	2				2 ⁵
SAMISK REINDRIFT	71	14	5	0	0	52

Reindriftsforvaltningen 2007

- 1 Men noen unntak lager alle distrikter selvstendige distriktsplaner. Unntakene omfatter i hovedsak vår/høst/vinterbeitedistrikter og konvensjonsbeitedistrikter, som i de fleste tilfeller inngår i andre distriktsplaner.
- 2 Omfatter én distriktsplan for distrikt 16, som ble opprettet i 2005 ved sammenslåing av de tidligere distriktene 15, 16A, 16B, 16C og 16D. Distriktsplan for det nye distriktet er imidlertid ikke utarbeidet.
- 3 Omfatter én distriktsplan for distrikt 23, og ikke 2 planer som tidligere. Distriktsplanen er ikke utarbeidet, men det foreligger årsmøtgodkjente siidaplaner for hver av de 4 siidaene i distriktet..
- 4 For 2 av distriktsplanene gjelder stadfestingen bare ekstern delplan. Intern delplan er ikke stadfestet.
- 5 For 1 av distriktsplanene gjelder stadfestingen bare ekstern delplan. Intern delplan er ikke stadfestet.

---

9 Fordeling av ressurser

9.1. Egeninteressen og fellesinteressen

Reindrift som næring utøves i et spenningsfelt mellom egne og felles interesser. Eiendomsretten til hvert dyr tilfaller den enkelte reineier, mens arbeidet med flokken oftest skjer i et arbeidsfellesskap (siida/sijte, se kapittel 8.1). Beitet er i større eller mindre grad også en fellesressurs, som skal deles mellom utøverne i en siida og mellom ulike siidaer. Fordelingen av denne ressursen har elementer i seg både av samarbeid og konkurranse. Hva som er det dominerende av disse elementene har ofte sammenheng med antall siidaer og hvor klare rammebetingelsene (se kapitlene 8.3 og 8.4) for det felles beiteområdet er. Noen beiteområder har klare rammebetingelser og relativt få utøvere med nære slektsrelasjoner (én siida). I slike områder vil det oftest være lettere å få til en god ressursfordeling tuftet på samarbeid. I andre områder kan det være uavklarte rammebetingelser og langt flere utøvere (flere siidaer). Her vil konkurranseelementet ofte komme sterkere inn. Det finnes naturligvis mange varianter i dette mønsteret.

I Finnmark har vår/høst/vinterbeiteressursene i mange år i praksis blitt forvaltet som en allmenningsressurs med åpen adgang for et større antall reindriftsutøvere og siidaer. Bruken av begrepet "fellesbeite" om disse beiteressursene har bidratt til å forsterke denne oppfatningen både blant utøvere og forvaltning, og gitt grobunn for et "spill" mellom felles og egne interesser som lett kommer i konflikt med hverandre. Fellesinteressen ligger i å sikre et maksimalt langvarig utbytte, mens egeninteressen ligger i fordelingen av utbyttet. Det som styrer dette "spillet" er at fordelene ved å øke egen andel av fellesressursen kun tilfaller den enkelte, mens ulempene fordeles likt på alle. Den som ikke deltar i spillet, vil tape på både kort og lang sikt. Dersom spillet ikke kommer under kontroll, vil det før eller seinere kunne ende med ressurskrise for alle.

9.2. Fordeling og spredning av reintall mellom siidaandelene

Det har tradisjonelt vært variasjoner i reintall mellom siidaandelene. Dette som følge av driftsmessig ulike forutsetninger og rekrutteringssituasjonen, med blant annet oppbygging/avvikling. Disse variasjonene vært drøftet i ulike sammenhenger i forbindelse med utforming av virkemiddelpolitikken.

I tabell 9.1 er siidaandelene gruppert etter reintall. Tabellen viser i tillegg gjennomsnittlig reintall per siidaandel.

Som det framgår av tabellen har det på landsbasis over de 5 siste årene vært en tendens til reduksjon i antall siidaandeler med lite rein (under 200 rein) og en økning i andelen store siidaandeler (over 400 rein). Dette har nok dels sammenheng med at mange relativt små siidaandeler har avviklet gjennom ulike avviklingsordninger (se kapittel 8.2), samt at mange av de mindre andelene (200-400 rein) har økt sitt reintall.

Tabell 9.1. Prosentvis fordeling av siidaandelene i forhold til flokkstørrelsen, og gjennomsnittlig reintall per siidaandel, driftsåret 2006/07 (ukorrigert rein tall per 31. mars 2007). Reintallene er hentet fra reineierens reindriftsmeldinger.

OMRÅDE	FORDELING AV SIIDAANDELER							G.J.SN.
	etter reintall i siidaandelen ¹							REINTALL
	0-30	31-70	71-200	201-400	401-600	601-800	> 800	pr. andel
ØST-FINNMARK	6 %	4 %	10 %	25 %	42 %	3 %	10 %	451
Polmak/Varanger	4 %	2 %	9 %	13 %	46 %	7 %	20 %	542
Karasjok øst	11 %	5 %	5 %	20 %	42 %	2 %	15 %	504
Karasjok vest	4 %	4 %	13 %	36 %	40 %	2 %	1 %	366
VEST-FINNMARK	2 %	4 %	12 %	31 %	38 %	4 %	8 %	431
Kautokeino øst	3 %	8 %	10 %	25 %	41 %	8 %	5 %	420
Kautokeino midt	1 %	1 %	11 %	38 %	37 %	2 %	9 %	423
Kautokeino vest	3 %	5 %	17 %	26 %	34 %	3 %	10 %	455
TROMS	0 %	2 %	24 %	63 %	11 %	0 %	0 %	260
NORDLAND	5 %	5 %	20 %	34 %	34 %	2 %	0 %	319
NORD-TRØNDELAG	5 %	0 %	16 %	55 %	24 %	0 %	0 %	322
SØR-TRØND./HEDMARK	0 %	0 %	0 %	30 %	70 %	0 %	0 %	446
SAMISK REINDRIFT	4 %	3 %	13 %	34 %	37 %	3 %	6 %	408
SAMISK REINDRIFT 2005/06	5 %	3 %	13 %	33 %	37 %	3 %	6 %	395
SAMISK REINDRIFT 2004/05	5 %	4 %	15 %	34 %	34 %	3 %	5 %	385
SAMISK REINDRIFT 2003/04	6 %	4 %	17 %	34 %	31 %	3 %	5 %	367
SAMISK REINDRIFT 2002/03	6 %	4 %	21 %	37 %	25 %	4 %	3 %	328

Reindriftsforvaltningen 2007

1 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-7, tab. 13.

Tabellen viser videre at Polmak/Varanger øst har den klart største andelen av siidaandeler med over 600 rein (27 %). Gjennomsnittlig reintall per siidaandel i Polmak/Varanger (542 rein per andel) er sammen med Karasjok øst (504 rein per andel) også langt høyere enn i øvrige områder (260-446 rein per andel). Den største andelen små siidaandeler (under 70 rein) forekommer i Karasjok øst (16 %) og i Kautokeino øst (11 %).

På landsbasis har den enkelte siidaandel i gjennomsnitt fått 25 % flere rein gjennom den siste 5-års-perioden. Troms har fortsatt det laveste gjennomsnittlige reintallet per siidaandel (260 rein), men tallet har steget i forhold til i 2005/06. Sør-Trøndelag/Hedmark skiller seg ut ved å ha minst spredning i reintall, med alle siidaandelene innenfor et reintall på mellom 200 og 600. Vest-Finnmark og Karasjok har den største spredningen i reintall per siidaandel.

Alder på innehavere av siidaandeler vil også være en faktor som har betydning for fordeling av reintall og derved ressursbruken i næringen. Tabell 9.2 gir en områdevis oversikt over fordeling av siidaandeler etter alder på andelens innehaver, samt gjennomsnittsalderen på innehaverne.

Tabell 9.2. Fordeling av siidaandeler etter alder på innehaver, driftsåret 2006/07, samt gjennomsnittlig alder på innehaverne (per 31. desember 2006).

OMRÅDE	FORDELING AV SIIDAANDELER							GJ.SN. ALDER innehaver
	etter alder på innehaver ¹							
	< 20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-70	> 70	
ØST-FINNMARK	2 %	8 %	23 %	28 %	26 %	10 %	4 %	47 år
Polmak/Varanger	0 %	9 %	13 %	33 %	26 %	13 %	7 %	49 år
Karasjok øst	0 %	4 %	29 %	18 %	36 %	9 %	4 %	48 år
Karasjok vest	4 %	10 %	25 %	31 %	19 %	8 %	4 %	45 år
VEST-FINNMARK	2 %	13 %	26 %	26 %	24 %	8 %	1 %	44 år
Kautokeino øst	0 %	19 %	27 %	24 %	27 %	2 %	2 %	43 år
Kautokeino midt	3 %	9 %	24 %	27 %	25 %	12 %	0 %	45 år
Kautokeino vest	2 %	14 %	28 %	28 %	19 %	7 %	3 %	44 år
TROMS	2 %	11 %	15 %	20 %	37 %	13 %	2 %	49 år
NORDLAND	2 %	9 %	27 %	23 %	27 %	7 %	5 %	46 år
NORD-TRØNDELAG	0 %	3 %	26 %	26 %	34 %	8 %	3 %	47 år
SØR-TRØND./HEDMARK	0 %	7 %	20 %	47 %	20 %	7 %	0 %	46 år
SAMISK REINDRIFT	2 %	10 %	24 %	27 %	26 %	9 %	3 %	46 år
SAMISK REINDRIFT 2005/06	3 %	11 %	25 %	27 %	25 %	8 %	2 %	45 år
SAMISK REINDRIFT 2004/05	2 %	10 %	25 %	29 %	23 %	8 %	3 %	45 år
SAMISK REINDRIFT 2003/04	2 %	9 %	25 %	29 %	23 %	9 %	3 %	46 år
SAMISK REINDRIFT 2002/03	1 %	10 %	25 %	29 %	23 %	8 %	3 %	45 år

Reindriftsforvaltningen 2007

1 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-7, tabell 14.

Som tabellen viser har Vest-Finnmark, Karasjok vest og Troms høyest andel av unge innehavere (under 30 år). Vest-Finnmark har i tillegg relativt lav andel eldre innehavere (over 60 år). I Polmak/Varanger er det en klar tendens til ”forgubbing”, med 9 % unge og hele 20 % eldre utøvere. Sør-Trøndelag/Hedmark og spesielt Nord-Trøndelag har færrest innehavere under 30 år, men disse to områdene har et stort tyngdepunkt av utøvere mellom 30 og 60 år. Innehaverne i Troms har den jevneste aldersfordelingen.

Den høyeste gjennomsnittsalderen forekommer i Polmak/Varanger og Troms (49 år), etterfulgt av Karasjok øst (48 år) og Nord-Trøndelag (47 år). Vest-Finnmark har lenge hatt den laveste gjennomsnittsalderen (44 år).

10 Slaktestruktur, anlegg og transportmidler

10.1. Slakteanlegg og slaktestruktur

Slaktning av rein foregår dels i felt og dels ved sentrale slakterier. Stort sett er sentrale anlegg helårsslakterier, mens feltanlegg er sesongslakterier. Oversikten i tabell 10.1 viser strukturen i godkjente reinslakterier for de 3 siste driftsårene. En hel del rein blir også slaktet utenom faste anlegg for privat forbruk og salg.

Tabell 10.1. Bedriftsstruktur i førstegangsomsetning av reinkjøtt for de siste 3 driftsårene.

BEDRIFTSGRUPPE Slakteuttak pr. bedrift	ANTALL BEDRIFTER			TOTALT SLAKTEUTTAK			TOTALT SLAKTE- KVANTUM (tonn)		
	04/05	05/06	06/07	04/05	05/06	06/07	04/05	05/06	06/07
< 100 dyr	2	1	1	117	27	83	5	1 495	3 191
101 - 1.000 dyr	10	12	10	3 889	4 541	5 507	111	139 084	163 965
1.001 - 10.000 dyr	7	12	10	45 516	33 501	28 271	1 069	826 407	683 365
> 10.000 dyr	1	1	2	28 468	24 393	12 058	654	552 126	261 833
Totalt	20	26	23	77 990	62 462	45 919	1 840	1 519 112	1 112 354

Reindriftsforvaltningen 2007

Som tabellen viser hadde de større slakteriene (over 1.000 rein) ca. 85 % av slakteuttaket i 2006/07. Dette er en lavere andel enn tidligere år, da godt over 90 % av uttaket har skjedd i de større slakteriene.

Tabell 10.2 viser fordelingen mellom slakteri og privat slakt for de 5 siste driftsårene. På landsplan har andelen privat slakt avtatt noe det siste året. Det framgår av tabellen at andelen privat slakteuttak er svært lavt i Trøndelagsområdene, Polmak/Varanger og Karasjok øst (under 6 %). Den høyeste andelen uttak til privat omsetning og eget forbruk forekommer i østre og midtre deler av Vest-Finnmark og i Troms (14-17 %). Det er verdt å merke seg at Troms gjennom de siste 4 årene hatt en klar og jevn nedgang i andelen privat uttak (fra 54 % til 17 %). Troms har tradisjonelt hatt den klart største andelen slakteuttak utenom godkjent slakteri, men de siste par årene er det i midtre sone i Vest-Finnmark slaktet en enda større andel rein utenom slakteri.

I Karasjok og Vest-Finnmark har andelen privat uttak gjennom flere år ligget til dels betydelig under nivået fra rundt årtusenskiftet (ca. 25 %). Dette har trolig sammenheng med omlegging av tilskuddsordningene. For det første er det ikke lenger lønnsomt å føre opp et høyt privatuttak på meldingen¹²¹. For det andre har kalveslakten gått opp (se tabell 5.2), og med dagens tilskuddsordninger for kalveslakt og tidligslakt (se kapittel 7) er det blitt langt mer lønnsomt å levere til slakteri framfor å selge privat. Forklaringen til det høye privatuttaket i Polmak/Varanger i 2004/05 er trolig mest av teknisk art¹²².

¹²¹ I tidligere tilskuddsordning fikk enhver driftsenhet godkjent inntil 30 rein udokumentert uttak som del av slaktekravet.

¹²² En mulig "teknisk" forklaring kan være underestimering av privatuttaket for noen distrikter i 2003/04. Dette som følge av uklarheter omkring hvorvidt umerket rein slaktet på distrikt var fordelt på driftsenheter i meldingsbasen eller ikke.

Tabell 10.2. Prosentvis fordeling av antall slakte dyr etter om de er levert godkjent slakteri eller slaktet privat, de siste 5 driftsårene. Privat slakt er basert på opplysninger fra reineiernes reindrifsmelding.

OMRÅDE	FORDELING AV SLAKT ETTER SLAKTEMÅTE									
	Registrert slakteribedrift					Privat slakt				
	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07 ¹	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07 ¹
ØST-FINNMARK	91 %	95 %	88 %	93 %	94 %	9 %	5 %	12 %	7 %	6 %
Polmak/Varanger	94 %	98 %	85 %	98 %	97 %	6 %	2 %	15 %	2 %	3 %
Karasjok øst	89 %	94 %	92 %	92 %	96 %	11 %	6 %	8 %	8 %	4 %
Karasjok vest	88 %	90 %	88 %	86 %	87 %	12 %	10 %	12 %	14 %	13 %
VEST-FINNMARK	88 %	84 %	86 %	79 %	86 %	12 %	16 %	14 %	21 %	14 %
Kautokeino øst	88 %	88 %	88 %	89 %	86 %	12 %	12 %	12 %	11 %	14 %
Kautokeino midt	87 %	79 %	85 %	67 %	82 %	13 %	21 %	15 %	33 %	18 %
Kautokeino vest	90 %	87 %	85 %	83 %	91 %	10 %	13 %	15 %	17 %	9 %
TROMS	51 %	46 %	59 %	70 %	83 %	49 %	54 %	41 %	30 %	17 %
NORDLAND	87 %	95 %	88 %	95 %	89 %	13 %	5 %	12 %	5 %	11 %
NORD-TRØNDELAG	97 %	97 %	99 %	94 %	96 %	3 %	3 %	1 %	6 %	4 %
SØR-TRØND./HEDM.	96 %	97 %	95 %	97 %	96 %	4 %	3 %	5 %	3 %	4 %
TAMREINLAG	97 %	96 %	96 %	88 %	95 %	3 %	4 %	4 %	12 %	5 %
HELE REINDRIFTEN	91 %	91 %	88 %	88 %	91 %	9 %	9 %	12 %	12 %	9 %

Reindriftsforvaltningen 2007

1 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 8.

Slaktesesongen kan deles inn i førbrunstslakt, førjulsslakt og vinterslakt. Før driftsåret 2000/01 utløste all slakt før nyttår tidligslaktetilskudd, med lavere sats for slakt etter brunst enn før brunst. I 2001/02 og 2002/03 ble dette tilskuddet begrenset til bare å omfatte slakting på sommerbeite før brunst¹²³. For de 4 siste årene er tidligslaktetilskudd gjeninnført også for siste del av høsten. Satsen er imidlertid, som tidligere, lavere enn satsen ved slakting før brunst.

Tabell 10.3 viser hvordan slakteuttaket levert slakteri har fordelt seg etter slaktesesong for de siste 5 driftsårene.

Som tabellen viser var det i 2006/07 for landet som helhet en forskyvning av en større andel av slakteuttaket til perioden mellom brunst og nyttår. Videre fortsatte de siste årenes trend med stadig lavere andel vinterslakt (etter nyttår). Dette kommer sterkest til uttrykk i Nordland, der nesten hele vinterslakten ble flyttet til seinhøsten, samt i tamreinlagene, som er tilbake i "gammelt mønster" med minimal vinterslakt.

¹²³ Av hensyn til slakteristrukturen er det åpnet for slakt også i den første uka etter innflytting på høstbeitet.

Tabell 10.3. Prosentvis fordeling av slakteuttaket etter slaktesesong, de siste 5 driftsårene. Privat slakt er ikke medregnet.

OMRÅDE	FORDELING AV SLAKT ETTER SLAKTETIDSPUNKT														
	Før brunst (01.09 - 10.10)					Før nyttår (11.10 - 31.12)					Etter nyttår (01.01 - 31.03)				
	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07
ØST-FINNMARK	49 %	27 %	27 %	28 %	34 %	39 %	37 %	52 %	63 %	53 %	13 %	35 %	21 %	8 %	13 %
Polmak/Varanger	39 %	16 %	19 %	21 %	34 %	53 %	20 %	57 %	75 %	60 %	9 %	26 %	24 %	4 %	5 %
Karasjok øst	59 %	36 %	29 %	24 %	29 %	38 %	19 %	57 %	67 %	46 %	3 %	44 %	13 %	9 %	25 %
Karasjok vest	56 %	39 %	38 %	47 %	40 %	19 %	4 %	37 %	38 %	50 %	26 %	42 %	24 %	15 %	10 %
VEST-FINNMARK	40 %	21 %	20 %	35 %	26 %	32 %	23 %	35 %	26 %	48 %	27 %	56 %	43 %	36 %	27 %
Kautokeino øst	65 %	21 %	28 %	64 %	48 %	30 %	43 %	40 %	17 %	42 %	5 %	36 %	32 %	19 %	10 %
Kautokeino midt	55 %	32 %	27 %	34 %	32 %	44 %	22 %	36 %	40 %	51 %	1 %	46 %	37 %	26 %	17 %
Kautokeino vest	10 %	4 %	3 %	5 %	3 %	28 %	0 %	28 %	28 %	48 %	61 %	96 %	69 %	67 %	49 %
TROMS	20 %	16 %	12 %	38 %	27 %	76 %	58 %	88 %	59 %	72 %	4 %	26 %	0 %	2 %	0 %
NORDLAND	12 %	22 %	16 %	21 %	21 %	74 %	58 %	74 %	59 %	77 %	14 %	21 %	9 %	20 %	2 %
NORD-TRØNDELAG	19 %	25 %	4 %	25 %	5 %	35 %	20 %	50 %	35 %	60 %	46 %	55 %	46 %	40 %	35 %
SØR-TRØND./HEDM.	0 %	0 %	1 %	1 %	3 %	69 %	66 %	77 %	77 %	67 %	31 %	34 %	22 %	21 %	31 %
TAMREINLAG	39 %	41 %	54 %	56 %	40 %	61 %	57 %	46 %	27 %	60 %	0 %	2 %	0 %	17 %	0 %
HELE REINDRIFTEN	33 %	23 %	23 %	30 %	26 %	45 %	39 %	49 %	42 %	56 %	22 %	38 %	28 %	21 %	18 %

Reindriftsforvaltningen 2007

1 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 8.

Den generelle reduksjonen i vinterslakt i Finnmark i de seinere år, spesielt i vest, har trolig sammenheng med en bedret markedssituasjon. Den store vinterslakten i 2003/04 kunne i hovedsak tilskrives den vanskelige situasjonen på reinkjøttmarkedet høsten 2003, med opphopning av kjøtt på lager. På ettervinteren ble det noe lettere å få omsatt slaktedyr, som gjorde at vinteruttaket ble desto større.

I Nord-Trøndelag ble mesteparten av førbrunstslakten forskjøvet til etter brunst i 2006/07. Tilsvarende forskyvning mot etterbrunstslakt, men ikke så markert, kan også spores for Troms, tamreinlagene og østre deler av Vest-Finnmark. I noen områder kan dette ha hatt sammenheng med forsinkelser i høstsamlingen på grunn av vanskelige værforhold, på samme måte som i 2004/05. I Sør-Trøndelag/Hedmark tas det som tidligere år ut minimalt med slaktedyr før brunst.

10.2. Gjeterhytter og gjerdeanlegg

Som en del av retten til å utøve reindrift har næringen adgang til å føre opp nødvendige anlegg¹²⁴. Tabellene 10.4 og 10.5 gir oversikter over antall tillatelser til oppføring av gjeterhytter og gjerder for de siste 5 driftsårene, samt en spesifisering av gjerdetillatelser og antall km nybygde sperregjerder for de siste 3 driftsårene.

Tabell 10.4. Tillatelser til oppføring av gjeterhytter og gjerder, de siste 5 driftsårene.

OMRÅDE	ANTALL HYTTETILLATELSER					ANTALL GJERDETILLATELSER				
	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07
ØST-FINNMARK	11	21	8	2	6	0	1	3	3	0
VEST-FINNMARK	17	17	15	7	10	2	1	2	2	1
TROMS	1	7	4	5	6	0	0	1	2	1
NORDLAND	1	1	2	0	0	2	0	1	1	0
NORD-TRØNDELAG	1	2	1	0	0	0	0	0	0	0
SØR-TRØND./HEDM.	0	0	2	2	0	2	1	0	0	0
TAMREINLAG	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
HELE REINDRIFTEN	31	48	32	16	22	6	3	7	8	2

Reindrifftsforvaltningen 2007

Tabell 10.5. Områdevis fordeling av gjerdetillatelser og antall kilometer sperregjerder, de siste 3 driftsårene.

OMRÅDE	TILLATELSER - ARBEIDSGJERDER			TILLATELSER - SPERREGJERDER			SPERREGJERDE-STREKNING (km)		
	04/05	05/06	06/07	04/05	05/06	06/07	04/05	05/06	06/07
ØST-FINNMARK	0	0	0	2	3	0	34	11	0
VEST-FINNMARK	1	2	1	2	0	0	25	0	0
TROMS	1	2	1	0	0	0	0	0	0
NORDLAND	1	1	0	0	0	0	0	0	0
NORD-TRØNDELAG	0	0	0	0	0	0	0	0	0
SØR-TRØND./HEDM.	0	0	0	0	0	0	0	0	0
TAMREINLAG	0	0	0	0	0	0	0	0	0
HELE REINDRIFTEN	3	5	2	4	3	0	59	11	0

Reindrifftsforvaltningen 2007

Norge har inngått konvensjoner om reinbeite med henholdsvis Finland og Sverige (se kapittel 3.5), samt en avtale i forhold til Russland som forplikter Norge til å hindre at norsk rein trekker over grensen. Som en konsekvens av disse avtalene er det bygget lange grensegjerder mot våre 3 naboland. Tabell 10.6 gir en oversikt over kostnader i forbindelse med grensegjerder for de siste 5 driftsårene, samt antall kilometer med nybygde grensegjerder.

¹²⁴ jf. § 24 i Lov om reindrift av 15.06.2007.

Tabell 10.6. Kostnader til bygging og vedlikehold av grensegjerder for de siste 10 driftsårene.

OMRÅDE	GRENSEGJERDER - BYGGE- OG VEDLIKEHOLDSKOSTNADER (1.000 kr)									
	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07
FINNMARK OG TROMS										
Nybygg	1 800	1 450	1 240	1 120	1 380	100		610	1 207	318
Vedlikehold m.m.	500	350	500	900	1 213	1 681		1 167	695	297
Totale kostnader	2 300	1 800	1 740	2 020	2 593	1 781	1 860	1 777	1 902	615
ØVRIGE OMRÅDER										
Totale kostnader	600	1 000	1 160	500	553	1 500	800	1 033	1 003	123 425
HELE REINDRIFTEN										
Totale kostnader	2 900	2 900	2 900	2 520	3 146	3 281	2 660	2 810	1 003	738
ANTALL KM NYBYGG	24 km	26 km	20 km	10 km	16 km	17 km	14 km	7 km	12 km	6 km

Reindrifftsforvaltningen 2007

All nybygging av gjerder mot Finland og Russland erstatter gamle gjerder som helt eller delvis ligger nede. For gjerdene mellom Norge og Finland er kostnadene spesifisert etter nybygg og vedlikehold. For konvensjonsgjerdene mot Sverige er det bare kostnader til vedlikehold. Sverige har hatt ansvaret for vedlikehold av ca. 85 % disse gjerdene. På bakgrunn av en formell uenighet om den grenseoverskridende reindriften mellom de to land (se Kapittel 3.5), har det siden reinbeitekonvensjonen utløp i mai 2005 vært ulike oppfatninger om status for vedlikeholdsansvaret. For de siste driftsårene har dette medført at vedlikeholdet fra svensk side langt på vei har stoppet opp, mens norske myndigheter har fått økte kostnader til vedlikehold av konvensjonsgjerdene.

Vedlegg

Generelle kommentarer til næringsoversikter (vedlegg 1-8)

Vedlegg 1 - Næringsoversikt alle områder

Vedlegg 2 - Næringsoversikt Øst-Finnmark

Vedlegg 3 - Næringsoversikt Vest-Finnmark

Vedlegg 4 - Næringsoversikt Troms

Vedlegg 5 - Næringsoversikt Nordland

Vedlegg 6 - Næringsoversikt Nord-Trøndelag

Vedlegg 7 - Næringsoversikt Sør-Trøndelag/Hedmark

Vedlegg 8 - Næringsoversikt Tamreinlagene i Sør-Norge

**Vedlegg 9 - Rammebetingelser for reindriften
(per 31. desember 2007)**

Generelle kommentarer til næringsoversikter

Næringsoversikten (vedlegg 1-8) bygger i hovedsak på opplysninger fra reineiernes reindriftsmelding og søknad om erstatning for rovvilttap. Tabellene kan grovt inndeles i følgende hovedtema:

- Organisering (tabell 1)
- Reinbestanden (tabell 2-4)
- Tap (tabell 5-6)
- Slakt (tabell 7-8)
- Slaktevekter (tabell 9-12)
- Fordeling (tabell 13-14)
- Radioaktivitet (tabell 15)

I tabell 1 (siidaandeler og personer) er det skilt mellom siidaandeler som er registrert med rein og siidaandeler som er registrert uten rein ved driftsårets slutt (per 31. mars).

I tabell 2 (reintall) er reintallene korrigerte, med unntak av siste år (se kapittel 2). Det korrigerte reintallet for 2006/07 vil først foreligge før høsten 2008.

Som grunnlag for tabell 3 (flokksammensetning) og tabell 10 (fordeling av siidaandeler etter reintall) nyttes ukorrigert reintall ved driftsårets slutt (per 31. mars 2007). Som grunnlag for tabell 4 (kalvetilvekst), tabell 5 (tap) og tabell 7 (produksjon) nyttes det korrigerte reintallet før kalving (per 1. april 2006).

I tabell 8 (fordeling av slakteuttak etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt) omfatter kategorien ”registrert slakteri” både slaktuttak ved sentralslakteri og feltslakteri. Kategorien ”privat slakting” omfatter slakteuttak til privat omsetning eller eget forbruk. Dette uttaket er udokumentert.

I tabell 7 er antall slaktedyr hentet fra meldingsbasen. Slaktekvantum til slakteri er hentet fra slaktebasen, mens den delen av det totale slaktekvantumet som kommer fra privat slakting er beregnet på grunnlag av antall dyr og gjennomsnittlige slaktevekter.

Fordeling av slakteuttak etter dyrekategori og slaktetidspunkt (tabell 8) og gjennomsnittlige slaktevekter (tabell 9-12) bygger på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

Mer spesielle merknader til de enkelte tabeller er gitt i fotnoter.

Vedlegg 1 - Næringsoversikt alle områder

Tabell 1. Antall siidaandeler (sideordnede rekrutteringsandeler i parentes) og antall personer i siidaandelene, ved slutten av driftsåret 2006/07 (per 31. mars 2007). Antall sommer- og vintersiidaer gjenspeiler en gjennomsnittssituasjon for de siste driftsårene.

REINBEITEOMRÅDE	SIIDAANDELER		PERSONER	SIIDAER	
	m/rein	u/rein	i siidaandelene	Sommer	Vinter
ØST-FINNMARK	182 (2)	3	883	19	51
Polmak/Varanger	44 (1)	2	217	6	11
Karasjok østre sone	54	1	267	4	16
Karasjok vestre sone	84 (1)	-	399	9	24
VEST-FINNMARK	216 (4)	2	1 322	36	53
Kautokeino østre sone	62	1	373	14	15
Kautokeino midtre sone	97 (4)	-	663	16	24
Kautokeino vestre sone	57	1	286	6	14
TROMS	46 (2)	-	168	14	14
NORDLAND	44	-	226	16	18
NORD-TRØNDELAG	38	-	183	10	10
SØR-TRØND./HEDM.	30	-	154	4	4
SAMISK REINDRIFT	556 (8)	5	2 936	99	150

Tabell 2. Reintall i sluttstatus for de 10 siste driftsårene (korrigert reintall per 31. mars unntatt siste år).

REINBEITEOMRÅDE	REINTALL I SLUTTSTATUS (pr. 31. mars)									
	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07
ØST-FINNMARK	52 533	52 084	48 030	46 943	57 670	63 389	73 664	78 332	81 126	83 413
Polmak/Varanger	20 240	19 695	18 748	18 343	20 015	21 623	24 179	24 664	25 073	24 914
Karasjok østre sone	13 295	13 337	12 695	12 475	16 674	19 140	22 783	25 022	26 428	27 724
Karasjok vestre sone	18 998	19 052	16 587	16 125	20 981	22 626	26 702	28 646	29 625	30 775
VEST-FINNMARK	77 509	75 906	65 508	62 021	73 624	84 214	96 536	92 714	89 030	93 915
Kautokeino østre sone	21 700	21 689	20 169	18 827	21 072	25 104	29 256	26 271	25 215	26 491
Kautokeino midtre sone	33 052	32 096	26 355	27 245	33 063	37 466	43 222	40 988	38 309	41 017
Kautokeino vestre sone	22 757	22 121	18 984	15 949	19 489	21 644	24 058	25 455	25 506	26 407
TROMS	8 524	8 928	8 133	8 076	9 051	9 922	10 556	11 272	11 123	11 972
NORDLAND	10 902	11 083	11 135	12 072	13 612	13 993	14 255	14 142	13 984	14 053
NORD-TRØNDELAG	14 222	14 743	14 662	13 812	12 998	12 936	12 330	12 377	11 757	12 239
SØR-TRØND./HEDM.	13 619	14 194	13 458	13 185	13 227	13 432	13 307	13 616	13 959	13 376
TAMREINLAGENE ¹	10 127	11 029	11 481	12 179	11 656	12 189	12 190	12 155	12 181	12 561
HELE REINDRIFTEN	187 436	187 967	172 407	168 288	191 838	210 075	232 838	234 608	233 160	241 529

¹ Rendal renselskap er medregnet fra og med driftsåret 1998/99.

Tabell 3. Flokksammensetning ved slutten av driftsåret 2006/07 (ukorrigert reintall per 31. mars 2007).

REINBEITEOMRÅDE	FLOKKSAMMENSETNING			REINTALL
	Okserein	Simlerein	Kalv	pr. 31.03.07
ØST-FINNMARK	7 %	71 %	22 %	83 413
Polmak/Varanger	5 %	77 %	18 %	24 914
Karasjok ostre sone	7 %	72 %	21 %	27 724
Karasjok vestre sone	9 %	65 %	26 %	30 775
VEST-FINNMARK	7 %	70 %	24 %	93 915
Kautokeino ostre sone	7 %	71 %	21 %	26 491
Kautokeino midtre sone	7 %	68 %	25 %	41 017
Kautokeino vestre sone	5 %	71 %	24 %	26 407
TROMS	11 %	64 %	25 %	11 972
NORDLAND	13 %	65 %	22 %	14 053
NORD-TRØNDELAG	4 %	76 %	20 %	12 239
SØR-TRØND./HEDM.	5 %	77 %	18 %	13 376
TAMREINLAGENE	4 %	74 %	22 %	12 561
HELE REINDRIFTEN	7 %	71 %	22 %	241 529

Tabell 4. Kalvetilgang i driftsåret 2006/07. Den prosentvise tilgangen er beregnet i forhold til antall simler ved driftsårets start (korrigert simletall per 1. april 2006). Med kalver etter tap menes kalver til slakt og til påsett.

REINBEITEOMRÅDE	SIMLER i vârflokk	KALVETILGANG			KALVETILGANG (%)			MERKE- PERIODE
		Født	Merket	Etter tap	Født	Merket	Etter tap	
ØST-FINNMARK	57 122	48 998	42 438	36 843	86 %	74 %	64 %	20.06-31.10
Polmak/Varanger	19 250	16 245	14 741	13 263	84 %	77 %	69 %	23.06-31.10
Karasjok ostre sone	18 989	16 654	15 089	12 888	88 %	79 %	68 %	25.06-30.09
Karasjok vestre sone	18 883	16 099	12 608	10 692	85 %	67 %	57 %	20.06-10.10
VEST-FINNMARK	64 001	56 807	46 770	35 885	89 %	73 %	56 %	01.06-31.10
Kautokeino ostre sone	18 869	16 304	13 310	10 427	86 %	71 %	55 %	01.06-31.10
Kautokeino midtre sone	27 088	24 026	19 803	14 756	89 %	73 %	54 %	01.06-15.10
Kautokeino vestre sone	18 044	16 477	13 657	10 702	91 %	76 %	59 %	01.06-31.10
TROMS	7 137	6 633	4 957	3 869	93 %	69 %	54 %	01.06-31.12
NORDLAND	9 058	8 708	6 880	5 352	96 %	76 %	59 %	01.06-05.12
NORD-TRØNDELAG	9 289	9 109	7 064	5 445	98 %	76 %	59 %	01.07-30.08
SØR-TRØND./HEDM.	10 505	9 785	8 716	8 100	93 %	83 %	77 %	14.06-20.07
TAMREINLAGENE ¹	9 101	8 314	7 794	7 584	91 %	86 %	83 %	01.09-31.12
HELE REINDRIFTEN	166 213	148 354	124 619	103 078	89 %	75 %	62 %	01.06-31.12

1 For tamreinlagene er det stipulert et antall merket kalv for Rendal renselskap basert på antall oppgitt fødte kalver.

Tabell 5. Tap av kalver og voksne dyr i driftsåret 2006/07. Kalvetap er fordelt før og etter merking. Prosentvise tap er beregnet i forhold til antall fødte kalver våren 2006 og antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2006).

REINBEITEOMRÅDE	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR			SAMLET TAP	PROSENTVISE TAP		
	F. merk.	E. merk.	Totalt	Okse	Simle	Totalt		Kalv	Voksne	Totalt
ØST-FINNMARK	6 560	5 541	12 101	1 807	4 630	6 437	18 538	25 %	8 %	16 %
Polmak/Varanger	1 504	1 478	2 982	359	1 419	1 778	4 760	18 %	7 %	11 %
Karasjok østre sone	1 565	2 233	3 798	568	1 302	1 870	5 668	23 %	7 %	21 %
Karasjok vestre sone	3 491	1 830	5 321	880	1 909	2 789	8 110	33 %	9 %	18 %
VEST-FINNMARK	10 037	10 816	20 853	2 222	4 513	6 735	27 588	37 %	8 %	19 %
Kautokeino østre sone	2 994	2 820	5 814	847	1 354	2 201	8 015	36 %	9 %	19 %
Kautokeino midtre sone	4 223	5 000	9 223	990	1 797	2 787	12 010	38 %	7 %	19 %
Kautokeino vestre sone	2 820	2 996	5 816	385	1 362	1 747	7 563	35 %	7 %	18 %
TROMS	1 676	1 166	2 842	317	925	1 242	4 084	43 %	11 %	23 %
NORDLAND	1 828	1 847	3 675	488	1 201	1 689	5 364	42 %	12 %	24 %
NORD-TRØNDELAG	2 045	1 746	3 791	170	875	1 045	4 836	42 %	9 %	23 %
SØR-TRØND./HEDM.	1 069	708	1 777	172	693	865	2 642	18 %	6 %	11 %
TAMREINLAGENE	520	88	608	48	136	184	792	7 %	2 %	4 %
HELE REINDRIFTEN	23 735	21 912	45 647	5 224	12 973	18 197	63 844	31 %	8 %	17 %

Tabell 6. Fordeling av tapsårsaker i driftsåret 2006/07.

REINBEITEOMRÅDE	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR		
	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent
ØST-FINNMARK	80 %	4 %	16 %	69 %	7 %	23 %
Polmak/Varanger	78 %	8 %	14 %	72 %	10 %	17 %
Karasjok østre sone	77 %	2 %	21 %	68 %	9 %	24 %
Karasjok vestre sone	83 %	2 %	15 %	68 %	5 %	27 %
VEST-FINNMARK	87 %	2 %	11 %	74 %	5 %	20 %
Kautokeino østre sone	88 %	3 %	10 %	72 %	5 %	23 %
Kautokeino midtre sone	86 %	2 %	11 %	75 %	6 %	19 %
Kautokeino vestre sone	88 %	2 %	10 %	75 %	5 %	20 %
TROMS	86 %	5 %	9 %	74 %	11 %	15 %
NORDLAND	92 %	3 %	5 %	79 %	15 %	6 %
NORD-TRØNDELAG	93 %	1 %	6 %	84 %	9 %	7 %
SØR-TRØND./HEDM.	80 %	3 %	17 %	70 %	6 %	23 %
TAMREINLAGENE	83 %	1 %	16 %	61 %	17 %	22 %
HELE REINDRIFTEN	86 %	3 %	11 %	73 %	7 %	19 %

Tabell 7. Totalt slakteuttak og slaktekvantum (inkludert privat salg og eget forbruk), prosentvis slakteuttak og produktivitet i driftsåret 2006/07. Prosentvis slakteuttak og produktivitet er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2006). Med produksjon per livrein menes slakteuttak og reintallsending omregnet til kg per rein i vårflokk..

REINBEITEOMRÅDE	TOTALT	TOTALT	SLAKTE-	SL.UTTAK	PRODUKSJON	
	SL.UTTAK	SL.KVANTUM	PROSENT	pr.livrein	pr. livrein	
	(antall dyr)	(antall kg)	(% av vårflokk)	(kg/dyr)	(kg/dyr)	(kg/dyr)
	06/07	06/07	06/07	06/07	05/06	06/07 ¹
ØST-FINNMARK	28 175	617 241	35 %	7,6	8,9	8,3
Polmak/Varanger	11 743	261 849	47 %	10,4	10,7	10,2
Karasjok østre sone	9 632	206 674	36 %	7,8	9,3	9,1
Karasjok vestre sone	6 800	148 719	23 %	5,0	7,0	6,1
VEST-FINNMARK	24 382	505 226	27 %	5,7	4,8	6,7
Kautokeino østre sone	6 960	136 602	28 %	5,4	5,5	6,4
Kautokeino midtre sone	9 299	194 078	24 %	5,1	3,5	6,3
Kautokeino vestre sone	8 123	174 546	32 %	6,8	6,1	7,6
TROMS	1 992	67 429	18 %	6,1	5,9	8,2
NORDLAND	3 890	115 975	28 %	8,3	7,8	8,3
NORD-TRØNDELAG	3 843	94 986	33 %	8,1	7,3	9,0
SØR-TRØND./HEDM.	7 815	195 100	56 %	14,0	14,0	12,9
TAMREINLAGENE	7 011	194 116	58 %	15,9	16,5	16,9
HELE REINDRIFTEN	77 108	1 790 072	33 %	7,7	7,7	8,5

1 Siste års produktivitetstall er foreløpig da det dels er beregnet på grunnlag av ukorrigerede reintall.

Tabell 8. Fordeling av slakteuttaket etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt i driftsåret 2006/07. Prosentfordelingen er gjort på grunnlag av leveranser til registrert slakteribedrift.

REINBEITEOMRÅDE	FORDELING AV SLAKTEDYR (%)								
	Dyrekategori			Slaktemåte		Slaktetidspunkt			Totalt
	Okse-rein	Simle-rein	Kalv	Godkjent slakteri	Privat slakting	Før brunst	Etter brunst	Etter nyttår	Antall slakedyr
ØST-FINNMARK	18 %	11 %	72 %	94 %	6 %	34 %	53 %	13 %	25 121
Polmak/Varanger	13 %	9 %	78 %	97 %	3 %	34 %	60 %	5 %	10 867
Karasjok østre sone	13 %	9 %	78 %	96 %	4 %	29 %	46 %	25 %	8 857
Karasjok vestre sone	34 %	17 %	49 %	87 %	13 %	40 %	50 %	10 %	5 397
VEST-FINNMARK	21 %	17 %	62 %	86 %	14 %	26 %	48 %	27 %	20 050
Kautokeino østre sone	11 %	11 %	78 %	86 %	14 %	48 %	42 %	10 %	5 263
Kautokeino midtre sone	25 %	19 %	55 %	82 %	18 %	32 %	51 %	17 %	7 479
Kautokeino vestre sone	25 %	18 %	57 %	91 %	9 %	3 %	48 %	49 %	7 308
TROMS	44 %	9 %	47 %	83 %	17 %	27 %	72 %	0 %	1 664
NORDLAND	16 %	21 %	63 %	89 %	11 %	21 %	77 %	2 %	3 481
NORD-TRØNDELAG	8 %	11 %	81 %	96 %	4 %	5 %	60 %	35 %	3 750
SØR-TRØND./HEDM.	13 %	11 %	76 %	96 %	4 %	3 %	67 %	31 %	7 400
TAMREINLAGENE	19 %	12 %	69 %	95 %	5 %	40 %	60 %	0 %	6 946
HELE REINDRIFTEN	18 %	13 %	68 %	91 %	9 %	26 %	56 %	18 %	68 412

Tabell 9. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein, simlerein og kalv, driftsåret 2006/07. Slaktevektene er basert på data fra registrerte slakteribedrifter. Antall slaktevekter (n) til grunn for beregningene er gitt i parentes.

REINBEITEOMRÅDE	GJENNOMSNIITTLIGE SLAKTEVEKTER (kg)				
	Okse > 2 år	Okse 1-2 år	Simle > 2 år	Simle 1-2 år	Kalv 0-1 år
ØST-FINNMARK	44,3 (1 027)	27,1 (2 242)	28,4 (1 719)	24,3 (170)	19,5 (11 106)
Polmak/Varanger	44,7 (561)	30,0 (860)	30,2 (919)	25,7 (76)	20,0 (8 451)
Karasjok østre sone	47,6 (304)	28,9 (833)	29,3 (773)	24,1 (52)	19,1 (6 895)
Karasjok vestre sone	43,7 (466)	25,3 (1 382)	26,2 (800)	23,1 (94)	17,8 (2 655)
VEST-FINNMARK	40,5 (1 128)	24,2 (3 159)	25,3 (3 268)	21,5 (84)	17,0 (12 411)
Kautokeino østre sone	45,2 (179)	27,4 (390)	26,6 (563)	23,0 (27)	18,5 (4 104)
Kautokeino midtre sone	38,4 (578)	23,3 (1 307)	23,9 (1 410)	20,3 (45)	15,9 (4 139)
Kautokeino vestre sone	41,4 (371)	24,2 (1 462)	26,2 (1 295)	23,1 (12)	16,7 (4 168)
TROMS	58,7 (318)	32,3 (412)	35,5 (127)	37,6 (26)	22,3 (781)
NORDLAND	51,9 (455)	33,0 (109)	35,5 (595)	31,7 (120)	21,9 (2 202)
NORD-TRØNDELAG	41,5 (132)	31,3 (171)	32,8 (382)	25,8 (23)	21,5 (3 042)
SØR-TRØND./HEDM.	54,11 (219)	33,4 (750)	33,8 (674)	27,2 (130)	21,5 (5 627)
TAMREINLAGENE	42,88 (56)	39,1 (1 144)	37,2 (725)	34,8 (28)	23,0 (4 695)
HELE REINDRIFTEN	45,91 (3 335)	28,7 (7 987)	29,3 (7 490)	27,3 (581)	19,8 (39 864)

Tabell 10. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein 1-2 år (varit) i de siste 9 driftsårene, basert på data fra listeforte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEOMRÅDE	GJENNOMSNIITTLIGE SLAKTEVEKTER OKSE 1-2 ÅR (kg)									
	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	
ØST-FINNMARK	27,1	27,5	28,0	30,5	32,0	31,9	30,0	27,4	27,1	
Polmak/Varanger	28,2	29,2	28,2	31,3	31,2	30,4	32,1	30,7	30,0	
Karasjok østre sone	26,7	27,8	28,9	31,6	34,6	35,0	32,1	29,3	28,9	
Karasjok vestre sone	25,4	24,9	26,6	28,3	30,9	30,8	28,4	25,2	25,3	
VEST-FINNMARK	22,6	22,7	24,7	26,8	28,4	27,7	25,0	24,2	24,2	
Kautokeino østre sone	24,4	24,9	24,9	27,2	30,7	29,4	27,1	25,7	27,4	
Kautokeino midtre sone	22,1	21,8	22,8	25,4	27,0	26,3	23,5	22,7	23,3	
Kautokeino vestre sone	22,3	21,9	25,6	27,8	29,4	29,1	26,4	25,0	24,2	
TROMS	32,5	33,3	35,3	36,3	34,2	33,3	33,3	33,5	32,3	
NORDLAND	35,2	34,5	36,3	35,2	34,6	35,5	32,2	35,4	33,0	
NORD-TRØNDELAG	30,3	31,4	30,2	30,4	31,3	30,9	30,3	29,3	31,3	
SØR-TRØND./HEDM.	31,1	31,4	33,6	31,1	33,6	32,5	32,0	33,5	33,4	
TAMREINLAGENE	38,0	39,3	39,5	37,9	37,5	39,0	37,5	37,2	39,1	
HELE REINDRIFTEN	27,3	28,3	30,4	31,9	31,4	30,8	32,3	27,8	28,7	

Tabell 11. Gjennomsnittlige slaktevekter for simlerein over 2 år (aldu/rotmu) i de siste 9 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEOMRÅDE	GJENNOMSNTTLIGE SLAKTEVEKTER SIMLE > 2 ÅR (kg)									
	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	
ØST-FINNMARK	28,3	29,3	31,0	30,8	30,4	30,8	28,0	28,8	28,4	
Polmak/Varanger	29,3	31,1	31,2	31,4	30,5	30,1	29,8	30,1	30,2	
Karasjok østre sone	30,4	30,1	31,5	33,4	31,9	32,3	29,3	31,1	29,3	
Karasjok vestre sone	25,2	27,0	29,1	26,7	29,5	30,0	26,1	26,6	26,2	
VEST-FINNMARK	25,5	25,6	29,1	28,3	29,8	28,1	25,8	26,9	25,3	
Kautokeino østre sone	27,7	27,1	30,7	29,2	30,0	28,8	27,4	27,9	26,6	
Kautokeino midtre sone	24,3	24,8	26,8	26,7	27,9	25,8	24,3	25,7	23,9	
Kautokeino vestre sone	26,0	25,5	29,6	27,8	32,1	30,0	26,4	27,2	26,2	
TROMS	35,8	36,1	41,4	37,1	36,8	37,9	35,2	37,1	35,5	
NORDLAND	36,2	34,6	36,6	34,0	35,2	34,4	34,4	35,9	35,5	
NORD-TRØNDELAG	33,1	32,4	32,5	31,9	32,2	32,8	31,9	33,0	32,8	
SØR-TRØND./HEDM.	32,6	32,5	33,6	29,6	33,3	33,1	31,8	34,4	33,8	
TAMREINLAGENE	35,8	36,3	37,7	34,5	33,6	36,6	35,8	38,3	37,2	
HELE REINDRIFTEN	28,1	28,9	32,3	31,9	31,8	31,5	31,5	30,6	29,3	

Tabell 12. Gjennomsnittlige slaktevekter for kalv (miessi) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEOMRÅDE	GJENNOMSNTTLIGE SLAKTEVEKTER KALV (kg)									
	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07
ØST-FINNMARK	18,8	17,1	18,4	18,7	20,7	21,1	20,9	19,0	18,9	19,5
Polmak/Varanger	18,9	17,9	19,2	18,9	20,8	21,0	20,6	19,4	19,6	20,0
Karasjok østre sone	18,7	17,9	18,3	18,1	21,5	22,9	21,9	19,5	18,7	19,1
Karasjok vestre sone	16,6	15,0	15,0	15,7	18,2	19,4	19,8	16,6	16,5	17,8
VEST-FINNMARK	15,5	15,4	15,3	17,7	19,4	20,4	19,3	16,5	16,7	17,0
Kautokeino østre sone	17,0	15,6	16,0	18,1	19,2	20,7	19,8	16,9	16,6	18,5
Kautokeino midtre sone	15,9	14,9	14,2	17,2	19,4	19,9	18,7	15,7	17,0	15,9
Kautokeino vestre sone	13,9	17,0	16,7	14,9	19,7	20,5	19,0	16,7	16,6	16,7
TROMS	21,8	23,4	22,7	22,9	21,5	25,2	22,6	22,4	22,7	22,3
NORDLAND	21,4	21,8	21,7	22,4	21,4	22,5	20,9	21,1	21,2	21,9
NORD-TRØNDELAG	20,1	20,8	20,9	20,3	20,3	21,4	19,6	20,0	20,2	21,5
SØR-TRØND./HEDM.	18,7	20,9	20,9	22,1	21,2	21,9	20,9	21,5	21,5	21,5
TAMREINLAGENE	20,8	21,8	21,7	23,4	22,3	24,9	23,0	22,5	23,5	23,0
HELE REINDRIFTEN	19,4	19,2	20,1	21,1	20,8	21,8	20,7	20,4	19,1	19,8

Tabell 13. Fordeling av siidaandeler etter reintall i siidaandelen, samt gjennomsnittlig reintall per siidaandel, ved slutten av driftsåret 2006/07 (siidaandeler og ukorrigert reintall per 31. mars 2007).

REINBEITEOMRÅDE	FORDELING AV SIIDAANDELER							GJ.SN. REINTALL pr. s.andel
	etter reintall i siidaandelen							
	0-30	31-70	71-200	201-400	401-600	601-800	> 800	
ØST-FINNMARK	11	7	18	47	78	6	18	451
Polmak/Varanger	2	1	4	6	21	3	9	542
Karasjok østre sone	6	3	3	11	23	1	8	504
Karasjok vestre sone	3	3	11	30	34	2	1	366
VEST-FINNMARK	5	9	27	68	82	9	18	431
Kautokeino østre sone	2	5	6	16	26	5	3	420
Kautokeino midtre sone	1	1	11	37	36	2	9	423
Kautokeino vestre sone	2	3	10	15	20	2	6	455
TROMS	0	1	11	29	5	0	0	260
NORDLAND	2	2	9	15	15	1	0	319
NORD-TRØNDELAG	2	0	6	21	9	0	0	322
SØR-TRØND./HEDM.	0	0	0	9	21	0	0	446
SAMISK REINDRIFT	20	19	71	189	210	16	36	408
	4 %	3 %	13 %	34 %	37 %	3 %	6 %	

Tabell 14. Fordeling av siidaandeler (per 31. mars 2007) etter alder på siidaandelens innehaver (per 31. desember 2006) samt gjennomsnittsalder på innehaverne.

REINBEITEOMRÅDE	FORDELING AV SIIDAANDELER							GJ.SN. ALDER innehaver
	etter alder på innehaver							
	< 20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-70	> 70	
ØST-FINNMARK	3	14	43	51	48	18	8	47 år
Polmak/Varanger	0	4	6	15	12	6	3	49 år
Karasjok østre sone	0	2	16	10	20	5	2	48 år
Karasjok vestre sone	3	8	21	26	16	7	3	45 år
VEST-FINNMARK	4	29	56	57	52	17	3	44 år
Kautokeino østre sone	0	12	17	15	17	1	1	43 år
Kautokeino midtre sone	3	9	23	26	24	12	0	45 år
Kautokeino vestre sone	1	8	16	16	11	4	2	44 år
TROMS	1	5	7	9	17	6	1	49 år
NORDLAND	1	4	12	10	12	3	2	46 år
NORD-TRØNDELAG	0	1	10	10	13	3	1	47 år
SØR-TRØND./HEDM.	0	2	6	14	6	2	0	46 år
SAMISK REINDRIFT	9	55	134	151	148	49	15	46 år
	2 %	10 %	24 %	27 %	26 %	9 %	3 %	

Tabell 15. Innhold av radioaktivitet (^{137}Cs) i levende rein, driftsåret 2006/07, gitt som laveste og høyeste målte gjennomsnittsverdier innen hvert område.

OMRÅDE	RADIOAKTIVITETSNIÅ (kBq/kg)		
	Måletidspunkt	Kalver	Voksne dyr
NORDLAND ¹	11.09.06 - 10.12.06	0,6 - 1,8 (90)	0,6 - 1,4 (29)
NORD-TRØNDELAG	13.10.06 - 05.02.07	0,6 - 2,2 (859)	0,5 - 2,3 (185)
SØR-TRØND./HEDM.	27.10.06	0,6 (20) ²	0,6 (10) ²
TAMREINLAGENE	28.08.06 - 12.12.06	0,6 - 4,3 (2 205) ²	0,5 - 2,4 (436) ²

- 1 Målingene omfatter bare distrikter sør for Saltfjellet.
- 2 Omfatter både målinger i levende rein og i kjøttprover.

Vedlegg 2 - Næringsoversikt Øst-Finnmark

Tabell 1. Antall siidaandeler (sideordnede rekrutteringsandeler i parentes) og antall personer i siidaandelene, ved slutten av driftsåret 2006/07 (per 31. mars 2007). Antall sommer- og vintersiidaer gjenspeiler en gjennomsnittssituasjon for de siste driftsårene.

REINBEITEDISTRIKT	SIIDAANDELER		PERSONER i siidaandelene	SIIDAER	
	m/rein	u/rein		Sommer	Vinter
1/2/3 - Østre Sor-Varanger	2	-	11	1	1
5A - Pasvik	5	1	26	1	1
4/5B - Vestre Sor-Varanger	5 (1)	-	19	1	1
6 - Várjjatnjárga	15	-	75	1	3
7 - Rákkonjárga	7	1	17	1	2
9 - Čorgaš	10	-	69	1	3
Polmak/Varanger	44 (1)	2	217	6	11
13 - Lágesduottar	20	-	81	1	6
14 - Spierrtanjárga	11	1	54	1	1
14A - Spierrttagáisá	23	-	132	2	9
Halkavári ja Čalbmelanrašša siida	16	-	92	1	7
Munkavári siida	7	-	40	1	3
Karasjok østre sone	54	1	267	4	16
16 - Kárašjoga oarjabealli	83 (1)	-	399	9	24 ²
Máhkáravju siida	12	-	57	1	4 ^{1a}
Skuohtanjárgga siida	18	-	88	1	5 ^{1a, 1b}
Skáiddeduottar siida	8 (1)	-	31	1	1
Márrenjárgga ja Boalotnjárgga siida	10	-	33	1	2 ^{1b}
Jáhkenjárgga siida	6	-	29	1	4 ^{1c}
Rávdol siida	3	-	18	1	2
Láhtin siida	10	-	64	1	3 ^{1c}
Njeaidán siida	9	-	42	1	4
Vuorje siida	8	-	37	1	2
Karasjok vestre sone	84 (1)	0	399	9	24
ØST-FINNMARK	182	3	883	19	51

- 1 Felles vinterssida mellom a. Máhkáravju- og Skuohtanjárgga siida, b. Skuohtanjárgga- og Márrenjárgga ja Boalotnjárgga siida, c. Jáhkenjárgga- og Láhtin siida.
- 2 Sumtallet for distrikt 16 er korrigert ned med 3 siidaer på grunn av felles vintersiidaer mellom siidaandeler fra ulike sommersiidaer.

Tabell 2. Reintall i sluttstatus for de 10 siste driftsårene (korrigert reintall per 31. mars unntatt siste år).

REINBEITEDISTRIKT	REINTALL I SLUTTSTATUS (pr. 31. mars)									
	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07
1/2/3 - Østre Sor-Varanger	848	740	780	810	881	837	865	867	801	740
5A - Pasvik	2 554	2 686	2 547	2 490	2 146	2 475	2 177	2 380	2 404	2 338
4/5B - Vestre Sor-Varanger	1 693	1 541	1 511	1 582	1 746	1 793	1 893	1 751	1 756	1 791
6 - Várjjatnjárga	9 715	8 816	8 229	7 846	8 546	8 893	10 601	10 517	10 532	10 869
7 - Rákkonjárga	2 151	2 421	2 461	2 697	2 903	3 030	3 448	3 674	3 603	3 606
9 - Čorgaš	3 279	3 491	3 220	2 918	3 793	4 595	5 195	5 475	5 977	5 570
Polmak/Varanger	20 240	19 695	18 748	18 343	20 015	21 623	24 179	24 664	25 073	24 914
13 - Lågesduottar	6 875	7 061	6 468	6 438	9 403	10 752	12 730	13 935	13 932	14 025
14 - Spierttanjárga	1 927	1 720	1 865	1 925	2 210	2 570	2 941	3 234	3 973	4 731
14A - Spierttagáisá	4 493	4 556	4 362	4 112	5 061	5 818	7 112	7 853	8 523	8 968
Halkavári ja Čalbmelanrašša siida	2 726	2 792	2 714	2 400	3 223	3 242	4 180	5 172	5 438	5 555
Munkavári siida	1 767	1 764	1 648	1 712	1 838	2 576	2 932	2 681	3 085	3 413
Karásjok østre sone	13 295	13 337	12 695	12 475	16 674	19 140	22 783	25 022	26 428	27 724
16 - Kárašjoga oarjabealli	18 998	19 052	16 587	16 125	20 981	22 626	26 702	28 646	29 625	30 775
Máhkáravju siida	2 753	2 819	2 744	2 793	3 611	3 619	4 247	4 427	4 415	4 764
Skuohtanjárga siida	4 415	4 554	4 135	3 999	5 200	5 550	6 732	7 020	7 021	7 507
Skáiddeduottar siida	3 176	2 941	2 924	2 990	3 632	3 763	4 250	4 146	4 097	3 717
Márrenjárga ja Boalotnjárga siida	1 370	1 670	1 642	1 384	2 122	2 390	2 677	3 136	3 308	3 453
Jáhkenjárga siida	1 419	1 382	911	915	1 229	1 421	1 718	1 872	2 171	2 101
Rávdol siida	499	602	772	827	975	985	1 252	1 406	1 425	1 623
Láhtin siida	1 469	1 397	1 155	964	1 313	1 504	1 819	2 186	2 375	2 589
Njeaidán siida	2 101	1 903	1 174	1 137	1 504	1 820	2 140	2 391	2 535	2 483
Vuorje siida	1 796	1 776	1 130	1 101	1 395	1 574	1 867	2 062	2 278	2 538
Karásjok vestre sone	18 998	19 052	16 587	16 125	20 981	22 626	26 702	28 646	29 625	30 775
ØST-FINNMARK	52 533	52 084	48 030	46 943	57 670	63 389	73 664	78 332	81 126	83 413

Tabell 3. Flokksammensetning ved slutten av driftsåret 2006/07 (ukorrigert reintall per 31. mars 2007).

REINBEITEDISTRIKT	FLOKKSAMMENSETNING			REINTALL pr. 31.03.07
	Okserein	Simlerein	Kalv	
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	8 %	83 %	9 %	740
5A - Pasvik	9 %	81 %	9 %	2 338
4/5B - Vestre Sør-Varanger	6 %	79 %	16 %	1 791
6 - Várjjatnjárga	3 %	75 %	22 %	10 869
7 - Rákkonjárga	9 %	74 %	17 %	3 606
9 - Čorgaš	5 %	80 %	16 %	5 570
Polmak/Varanger	5 %	77 %	18 %	24 914
13 - Lágesduottar	7 %	75 %	18 %	14 025
14 - Spierttanjárga	8 %	69 %	23 %	4 731
14A - Spierttagáísá	5 %	70 %	25 %	8 968
Halkavári ja Čalbmelanrašša siida	5 %	70 %	25 %	5 555
Munkavári siida	5 %	70 %	24 %	3 413
Karasjok østre sone	7 %	72 %	21 %	27 724
16 - Kárašjoga oarjabealli	9 %	65 %	26 %	30 775
Máhkáravju siida	10 %	66 %	24 %	4 764
Skuohtanjárga siida	8 %	65 %	27 %	7 507
Skáiddeduottar siida	6 %	65 %	28 %	3 717
Márenjárga ja Boalotnjárga siida	10 %	70 %	20 %	3 453
Jáhkenjárga siida	9 %	63 %	29 %	2 101
Rávdol siida	9 %	64 %	27 %	1 623
Láhtin siida	8 %	64 %	28 %	2 589
Njeaiddán siida	9 %	64 %	27 %	2 483
Vuorje siida	9 %	64 %	27 %	2 538
Karasjok vestre sone	9 %	65 %	26 %	30 775
ØST-FINNMARK	7 %	71 %	22 %	83 413

Tabell 4. Kalvetilgang i driftsåret 2006/07. Den prosentvise tilgangen er beregnet i forhold til antall simler ved driftsårets start (korrigert simletall per 1. april 2006). Med kalver etter tap menes kalver til slakt og til påsett.

REINBEITEDISTRIKT	SIMLER i vårflokk	KALVETILGANG			KALVETILGANG (%)			MERKE- PERIODE
		Født	Merket	Etter tap	Født	Merket	Etter tap	
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	590	476	238	170	81 %	40 %	29 %	10.09-30.09
5A - Pasvik	1 824	1 578	1 470	1 414	87 %	81 %	78 %	01.10-31.10
4/5B - Vestre Sør-Varanger	1 388	1 040	966	885	75 %	70 %	64 %	23.06-31.08 ¹
6 - Várjjatnjárga	8 291	6 970	6 320	5 461	84 %	76 %	66 %	14.09-30.09
7 - Rákkonjárga	2 895	2 536	2 424	2 327	88 %	84 %	80 %	17.08-31.10 ¹
9 - Čorgaš	4 262	3 645	3 323	3 006	86 %	78 %	71 %	01.08-10.10 ¹
Polmak/Varanger	19 250	16 245	14 741	13 263	84 %	77 %	69 %	23.06-31.10
13 - Lágesduottar	10 396	9 059	8 135	6 663	87 %	78 %	64 %	25.07-30.09 ¹
14 - Spierttanjárga	2 748	2 301	2 177	2 002	84 %	79 %	73 %	01.09-31.10 ¹
14A - Spierttagáisa	5 845	5 294	4 777	4 223	91 %	82 %	72 %	25.06-10.09 ¹
Halkavári ja Calbmelanrašša siida	3 681	3 346	2 976	2 596	91 %	81 %	71 %	25.06-10.09 ¹
Munkavári siida	2 164	1 948	1 814	1 627	90 %	84 %	75 %	25.06-31.07
Karasjok østre sone	18 989	16 654	15 089	12 888	88 %	79 %	68 %	25.06-30.09
16 - Kárasjoga oarjabealli	18 883	16 099	12 608	10 692	85 %	67 %	57 %	20.06-10.10 ¹
Máhkáraváju siida	2 946	2 235	1 637	1 245	76 %	56 %	42 %	01.09-30.09
Skuohtanjárgga siida	4 548	3 869	3 295	2 773	85 %	72 %	61 %	01.09-30.09
Skáiddeduottar siida	2 572	2 043	1 711	1 369	79 %	67 %	53 %	10.09-30.09
Márenjárgga ja Boalotnjárgga siida	2 160	1 983	1 270	1 153	92 %	59 %	53 %	01.09-10.10
Jáhkenjárgga siida	1 209	1 068	954	809	88 %	79 %	67 %	01.08-31.08
Rávdol siida	931	866	773	748	93 %	83 %	80 %	01.08-31.08
Láhtin siida	1 459	1 201	898	858	82 %	62 %	59 %	01.09-30.09
Njeaidán siida	1 628	1 423	1 043	850	87 %	64 %	52 %	20.06-14.07
Vuorje siida	1 430	1 411	1 027	887	99 %	72 %	62 %	01.08-15.09
Karasjok vestre sone	18 883	16 099	12 608	10 692	85 %	67 %	57 %	20.06-10.10
ØST-FINNMARK	57 122	48 998	42 438	36 843	86 %	74 %	64 %	20.06-31.10

1 Ulike grupper/siidaandeler i distriktet merker til ulik tid. Den oppgitte merkeperioden angir ytterpunktene.

Tabell 5. Tap av kalver og voksne dyr i driftsåret 2006/07. Kalvetap er fordelt før og etter merking. Prosentvise tap er beregnet i forhold til antall fødte kalver våren 2006 og antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2006).

REINBEITEDISTRIKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR			SAMLET TAP	PROSENTVISE TAP		
	F. merk.	E. merk.	Totalt	Okse	Simle	Totalt		Kalv	Voksne	Totalt
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	238	68	306	7	36	43	349	64 %	5 %	27 %
5A - Pasvik	108	56	164	34	69	103	267	10 %	4 %	7 %
4/5B - Vestre Sør-Varanger	74	81	155	2	50	52	207	15 %	3 %	7 %
6 - Várjajtnjárga	650	859	1 509	81	621	702	2 211	22 %	7 %	13 %
7 - Rákkonjárga	112	97	209	36	211	247	456	8 %	7 %	7 %
9 - Čorgaš	322	317	639	199	432	631	1 270	18 %	11 %	13 %
Polmak/Varanger	1 504	1 478	2 982	359	1 419	1 778	4 760	18 %	7 %	11 %
13 - Lágesduottar	924	1 471	2 395	221	768	989	3 384	26 %	7 %	15 %
14 - Spierrtanjárga	124	179	303	141	55	196	499	13 %	5 %	8 %
14A - Spierrtagáisá	517	583	1 100	206	479	685	1 785	21 %	8 %	13 %
Halkavári ja Čalbmelanraša siida	370	343	713	129	385	514	1 227	21 %	9 %	14 %
Munkavári siida	134	253	387	77	94	171	558	20 %	6 %	11 %
Karasjok østre sone	1 565	2 233	3 798	568	1 302	1 870	5 668	23 %	7 %	21 %
16 - Kárašjoga oarjabealli	3 491	1 830	5 321	880	1 909	2 789	8 110	33 %	9 %	18 %
Máhkáravju siida	598	392	990	111	294	405	1 395	44 %	9 %	20 %
Skuohtanjárgga siida	574	526	1 100	141	328	469	1 569	28 %	7 %	14 %
Skáiddeduottar siida	332	342	674	179	407	586	1 260	33 %	14 %	21 %
Márrenjárgga ja Boalotnjárgga siida	713	115	828	136	191	327	1 155	42 %	10 %	22 %
Jáhkenjárgga siida	114	145	259	62	104	166	425	24 %	9 %	14 %
Rávdol siida	93	25	118	28	82	110	228	14 %	8 %	10 %
Láhtin siida	303	42	345	62	107	169	514	29 %	7 %	14 %
Njeaiddán siida	380	193	573	127	313	440	1 013	40 %	17 %	26 %
Vuorje siida	384	50	434	34	83	117	551	31 %	5 %	15 %
Karasjok vestre sone	3 491	1 830	5 321	880	1 909	2 789	8 110	33 %	9 %	18 %
ØST-FINNMARK	6 560	5 541	12 101	1 807	4 630	6 437	18 538	25 %	8 %	16 %

Tabell 6. Fordeling av tapsårsaker i driftsåret 2006/07.

REINBEITEDISTRIKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR		
	<i>Fredet rovvilt</i>	<i>Annen kjent</i>	<i>Annen ukjent</i>	<i>Fredet rovvilt</i>	<i>Annen kjent</i>	<i>Annen ukjent</i>
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	94 %	4 %	2 %	84 %	16 %	0 %
5A - Pasvik	88 %	5 %	7 %	78 %	9 %	14 %
4/5B - Vestre Sør-Varanger	76 %	0 %	24 %	75 %	8 %	17 %
6 - Várjjatnjárga	76 %	11 %	14 %	73 %	15 %	11 %
7 - Rákkonjárga	69 %	9 %	22 %	90 %	6 %	4 %
9 - Čorgaš	79 %	5 %	17 %	63 %	7 %	30 %
Polmak/Varanger	78 %	8 %	14 %	72 %	10 %	17 %
13 - Lágesduottar	74 %	2 %	24 %	66 %	14 %	20 %
14 - Spierttanjárga	81 %	6 %	13 %	68 %	3 %	29 %
14A - Spierttagáísá	83 %	1 %	16 %	70 %	3 %	27 %
Halkavári ja Čalbmelanraša siida	84 %	2 %	15 %	72 %	4 %	24 %
Munkavári siida	82 %	1 %	18 %	64 %	1 %	36 %
Karasjok østre sone	77 %	2 %	21 %	68 %	9 %	24 %
16 - Kárašjoga oarjabealli	83 %	2 %	15 %	68 %	5 %	27 %
Máhkáravjju siida	74 %	2 %	23 %	73 %	4 %	23 %
Skuohtanjárga siida	81 %	3 %	16 %	75 %	5 %	20 %
Skáiddeduottar siida	87 %	4 %	8 %	60 %	6 %	34 %
Márrenjárga ja Boalotnjárga siida	87 %	1 %	12 %	71 %	2 %	28 %
Jáhkjenjárga siida	88 %	2 %	10 %	59 %	0 %	41 %
Rávdol siida	92 %	0 %	8 %	75 %	1 %	24 %
Láhtin siida	85 %	2 %	13 %	71 %	7 %	22 %
Njeaidán siida	79 %	3 %	18 %	66 %	9 %	25 %
Vuorje siida	90 %	2 %	9 %	70 %	0 %	30 %
Karasjok vestre sone	83 %	2 %	15 %	68 %	5 %	27 %
ØST-FINNMARK	80 %	4 %	16 %	69 %	7 %	23 %

Tabell 7. Totalt slakteuttak og slaktekvantum (inkludert privat salg og eget forbruk), prosentvis slakteuttak og produktivitet i driftsåret 2006/07. Prosentvis slakteuttak og produktivitet er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2006). Med produksjon per livrein menes slakteuttak og reintallsending omregnet til kg per rein i vårflokk.

REINBEITEDISTRIKT	TOTALT	TOTALT	SLAKTE-	SL.UTTAK	PRODUKSJON	
	SL.UTTAK	SL.KVANTUM	PROSENT	pr.livrein	pr. livrein	
	(antall dyr)	(antall kg)	(% av vårflokk)	(kg/dyr)	(kg/dyr)	(kg/dyr)
	06/07	06/07	06/07	06/07	05/06	06/07 ¹
1/2/3 - Østre Sor-Varanger	188	4 538	23 %	5,7	9,9	5,0
5A - Pasvik	1 375	32 167	57 %	13,4	12,8	13,2
4/5B - Vestre Sor-Varanger	798	16 620	45 %	9,5	9,4	10,0
6 - Várjjatnjárga	4 489	99 767	43 %	9,5	9,1	9,8
7 - Rákkonjárga	2 111	60 302	59 %	16,7	16,9	15,9
9 - Čorgaš	2 782	48 455	47 %	8,1	9,1	7,0
Polmak/Varanger	11 743	261 849	47 %	10,4	10,7	10,2
13 - Lágeduoottar	5 564	113 715	40 %	8,2	8,3	8,1
14 - Spierttanjárga	1 070	25 485	27 %	6,4	12,3	12,1
14A - Spierttagáisá	2 998	67 473	35 %	7,9	9,8	9,3
Halkavári ja Čalbmelanraša siida	1 845	46 759	34 %	8,6	8,9	9,1
Munkavári siida	1 153	20 694	37 %	6,7	11,2	9,5
Karasjok østre sone	9 632	206 674	36 %	7,8	9,3	9,1
16 - Kárašjoga oarjabealli	6 800	148 719	23 %	5,0	7,0	6,1
Máhkáravju siida	825	19 317	19 %	4,4	4,6	6,5
Skuohtanjárgga siida	1 787	33 719	25 %	4,8	6,9	6,3
Skáiddeduoottar siida	1 157	26 516	28 %	6,5	6,9	4,3
Márenjárgga ja Boalotnjárgga siida	698	14 646	21 %	4,4	8,2	5,9
Jáhkenjárgga siida	445	11 454	20 %	5,3	9,9	4,2
Rávdol siida	440	10 293	31 %	7,2	8,8	10,7
Láhtin siida	476	11 013	20 %	4,6	7,2	6,8
Njeaiddán siida	462	9 889	18 %	3,9	5,8	3,6
Vuorje siida	510	11 866	22 %	5,2	8,3	8,1
Karasjok vestre sone	6 800	148 719	23 %	5,0	7,0	6,1
ØST-FINNMARK	28 175	617 241	35 %	7,6	8,9	8,3

1 Siste års produktivitetstall er foreløpig da det dels er beregnet på grunnlag av ukorrigerede reintall.

Tabell 8. Fordeling av slakteuttaket etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt i driftsåret 2006/07. Prosentfordelingen er gjort på grunnlag av leveranser til registrert slakteribedrift.

REINBEITEDISTRIKT	FORDELING AV SLAKTEDYR (%)								
	Dyrekategori			Slaktemåte		Slaktetidspunkt			Totalt Antall slaktedy
	Okse- rein	Simle- rein	Kalv	Godkjent slakteri	Privat slaktning	Før brunst	Etter brunst	Etter nyttår	
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	13 %	29 %	58 %	95 %	5 %	0 %	100 %	0 %	178
5A - Pasvik	1 %	8 %	91 %	96 %	4 %	0 %	100 %	0 %	1 316
4/5B - Vestre Sør-Varanger	4 %	18 %	78 %	97 %	3 %	0 %	100 %	0 %	770
6 - Várjjatnjárga	22 %	8 %	69 %	97 %	3 %	50 %	50 %	0 %	4 023
7 - Rákkonjárga	8 %	8 %	84 %	98 %	2 %	10 %	90 %	0 %	2 374
9 - Čorgaš	12 %	8 %	80 %	96 %	4 %	68 %	7 %	25 %	2 206
Polmak/Varanger	13 %	9 %	78 %	97 %	3 %	34 %	60 %	5 %	10 867
13 - Lágedduottar	10 %	11 %	80 %	97 %	3 %	22 %	41 %	37 %	5 197
14 - Spierttanjárga	10 %	4 %	86 %	96 %	4 %	0 %	83 %	16 %	1 025
14A - Spierttagáisa	20 %	9 %	71 %	93 %	7 %	55 %	41 %	4 %	2 635
Halkavári ja Čalbmelanrašša siida	22 %	8 %	70 %	93 %	7 %	57 %	39 %	4 %	1 799
Munkavári siida	17 %	11 %	72 %	93 %	7 %	51 %	47 %	2 %	836
Karasjok østre sone	13 %	9 %	78 %	96 %	4 %	29 %	46 %	25 %	8 857
16 - Kárašjoga oarjabealli	34 %	17 %	49 %	87 %	13 %	40 %	50 %	10 %	5 397
Máhkáravju siida	53 %	29 %	19 %	84 %	16 %	58 %	33 %	9 %	518
Skuohtanjárgga siida	31 %	12 %	57 %	87 %	13 %	31 %	69 %	0 %	1 344
Skáiddeduottar siida	43 %	22 %	35 %	88 %	12 %	70 %	1 %	29 %	893
Márrenjárgga ja Boalotnjárgga siida	9 %	15 %	75 %	90 %	10 %	66 %	34 %	0 %	630
Jáhkenjárgga siida	32 %	21 %	47 %	97 %	3 %	0 %	98 %	2 %	475
Rávdol siida	15 %	13 %	73 %	95 %	5 %	25 %	75 %	0 %	417
Láhtin siida	52 %	14 %	33 %	78 %	22 %	2 %	85 %	13 %	374
Njeaiddán siida	37 %	11 %	52 %	81 %	19 %	95 %	4 %	1 %	296
Vuorje siida	46 %	11 %	43 %	91 %	9 %	1 %	63 %	36 %	443
Karasjok vestre sone	34 %	17 %	49 %	87 %	13 %	40 %	50 %	10 %	5 397
ØST-FINNMARK	18 %	11 %	72 %	94 %	6 %	34 %	53 %	13 %	25 121

Tabell 9. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein, simlerein og kalv, driftsåret 2006/07. Slaktevektene er basert på data fra registrerte slakteribedrifter. Antall slaktevekter (n) til grunn for beregningene er gitt i parentes.

REINBEITEDISTRIKT	GJENNOMSNIITTLIGE SLAKTEVEKTER (kg)									
	Okse > 2 år		Okse 1-2 år		Simle > 2 år		Simle 1-2 år		Kalv 0-1 år	
1/2/3 - Østre Sor-Varanger	37,8	(13)	27,1	(10)	32,1	(52)	- ¹	(0)	17,3	(103)
5A - Pasvik	- ¹	(2)	31,9	(17)	33,1	(95)	- ¹	(4)	22,0	(1 198)
4/5B - Vestre Sor-Varanger	40,0	(22)	28,0	(11)	26,9	(117)	23,5	(22)	18,6	(598)
6 - Várjjatnjárga	43,1	(354)	30,0	(541)	29,8	(312)	25,7	(28)	19,4	(2 788)
7 - Rákkonjárga	50,6	(110)	31,8	(78)	32,9	(165)	28,9	(15)	22,2	(2 006)
9 - Čorgaš	47,4	(60)	29,6	(203)	28,6	(178)	- ¹	(7)	17,7	(1 758)
Polmak/Varanger	44,7	(561)	30,0	(860)	30,2	(919)	25,7	(76)	20,0	(8 451)
13 - Lágésduottar	45,9	(184)	28,0	(311)	28,4	(522)	24,5	(33)	18,3	(4 147)
14 - Spierttanjárga	- ¹	(3)	31,6	(103)	31,9	(34)	- ¹	(2)	22,3	(883)
14A - Spierttagáisá	50,2	(117)	28,9	(419)	30,9	(217)	23,0	(17)	19,4	(1 865)
Halkavári ja Čalbmelanraša siida	50,0	(94)	29,4	(301)	31,3	(132)	24,1	(12)	19,7	(1 260)
Munkavári siida	50,9	(23)	27,8	(118)	30,4	(85)	- ¹	(5)	18,8	(605)
Karasjok østre sone	47,6	(304)	28,9	(833)	29,3	(773)	24,1	(52)	19,1	(6 895)
16 - Kárašjoga oarjabealli	43,7	(466)	25,3	(1 382)	26,2	(800)	23,1	(94)	17,8	(2 655)
Máhkáravju siida	49,8	(110)	26,9	(163)	25,1	(144)	- ¹	(4)	16,9	(97)
Skuohtanjárga siida	34,3	(117)	24,6	(296)	25,1	(152)	21,8	(15)	16,2	(764)
Skáiddeduottar siida	48,6	(81)	25,4	(300)	27,4	(168)	22,7	(29)	18,7	(315)
Márenjárga ja Boalotnjárga siida	44,6	(16)	25,9	(43)	25,9	(93)	- ¹	(3)	17,5	(475)
Jáhkenjárga siida	45,7	(33)	23,8	(118)	27,7	(91)	- ¹	(8)	17,9	(225)
Rávdol siida	- ¹	(3)	26,8	(58)	27,6	(26)	25,3	(27)	21,8	(303)
Láhtin siida	42,7	(33)	23,3	(163)	23,8	(51)	- ¹	(3)	16,5	(124)
Njeaidán siida	42,3	(24)	29,4	(85)	27,8	(31)	- ¹	(1)	19,5	(155)
Vuorje siida	44,3	(49)	25,3	(156)	27,4	(44)	- ¹	(3)	17,3	(191)
Karasjok vestre sone	43,7	(466)	25,3	(1 382)	26,2	(800)	23,1	(94)	17,8	(2 655)
ØST-FINNMARK	44,3	(1 027)	27,1	(2 242)	28,4	(1 719)	24,3	(170)	19,5	(11 106)

Tabell 10. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein 1-2 år (varit) i de siste 9 driftsårene, basert på data fra listeforte/registrerte slakteribedrifter.

	GJENNOMSNIITTLIGE SLAKTEVEKTER OKSE 1-2 ÅR (kg)								
	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07
1/2/3 - Østre Sor-Varanger	24,6	28,7	25,3	30,5	30,7	28,6	26,8	27,1	27,1
5A - Pasvik	29,4	29,0	31,2	32,4	- ¹	32,6	- ¹	32,1	31,9
4/5B - Vestre Sor-Varanger	28,5	26,5	25,8	32,0	30,9	29,3	26,8	29,1	28,0
6 - Várjjatnjárga	26,5	28,9	26,6	31,0	29,5	28,0	32,6	31,1	30,0
7 - Rákkonjárga	29,6	30,9	30,2	31,3	33,4	33,4	35,5	31,1	31,8
9 - Čorgaš	29,1	29,0	29,8	32,2	32,0	34,4	31,9	30,5	29,6
Polmak/Varanger	28,2	29,2	28,2	31,3	31,2	30,4	32,1	30,7	30,0
13 - Lágedduottar	26,8	27,7	28,9	33,4	33,6	34,6	30,5	28,8	28,0
14 - Spierttanjárga	28,9	31,2	29,2	32,6	36,9	34,2	34,0	30,4	31,6
14A - Spierttagáísá	26,4	27,4	28,9	29,9	36,2	36,2	34,1	30,2	28,9
Halkavári ja Čalbmelanrašša siida	27,6	28,4	29,9	33,2	36,6	37,1	34,3	30,7	29,4
Munkavári siida	25,0	24,8	27,6	27,3	34,7	35,3	33,8	28,8	27,8
Karasjok østre sone	26,7	27,8	28,9	31,6	34,6	35,0	32,1	29,3	28,9
16 - Kárašjoga oarjabealli	25,4	24,9	26,6	28,3	30,9	30,8	28,4	25,2	25,3
Máhkáravju siida	27,4	26,2	30,4	28,1	29,5	30,2	30,0	25,5	26,9
Skuohtanjárga siida	- ¹	22,5	24,6	27,4	29,6	28,7	28,0	25,0	24,6
Skáiddeduottar siida	24,1	24,7	26,3	28,7	31,1	31,9	27,9	24,8	25,4
Márrenjárga ja Boalotnjárgga siida	- ¹	23,3	24,3	26,5	29,9	30,2	28,0	24,5	25,9
Jáhkenjárga siida	- ¹	24,1	26,3	28,1	30,5	30,3	27,8	24,5	23,8
Rávdol siida	30,0	32,0	30,8	29,8	32,3	30,6	28,6	26,8	26,8
Láhtin siida	- ¹	24,4	24,7	20,9	31,1	31,4	27,0	23,1	23,3
Njeaidán siida	23,4	25,1	- ¹	- ¹	35,1	31,9	28,9	28,0	29,4
Vuorje siida	- ¹	24,3	- ¹	- ¹	33,7	33,5	29,7	26,3	25,3
Karasjok vestre sone	25,4	24,9	26,6	28,3	30,9	30,8	28,4	25,2	25,3
ØST-FINNMARK	27,1	27,5	28,0	30,5	32,0	31,9	30,0	27,4	27,1

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 11. Gjennomsnittlige slaktevekter for simlerein over 2 år (aldu/rotmu) i de siste 9 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

	GJENNOMSNTTLIGE SLAKTEVEKTER SIMLE > 2 ÅR (kg)									
	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	27,8	30,9	28,5	32,8	31,7	31,3	30,8	30,5	32,1	
5A - Pasvik	33,3	33,5	35,3	34,7	36,0	34,3	34,9	33,8	33,1	
4/5B - Vestre Sør-Varanger	28,5	30,5	29,6	31,0	29,3	29,5	28,7	27,7	26,9	
6 - Várjjatnjárga	28,7	31,2	29,5	30,0	29,2	28,5	28,7	29,5	29,8	
7 - Rákkonjárga	29,9	32,0	32,0	30,3	30,1	31,0	32,7	32,9	32,9	
9 - Čorgaš	31,5	28,4	30,6	29,7	29,1	31,4	27,7	28,4	28,6	
Polmak/Varanger	29,3	31,1	31,2	31,4	30,5	30,1	29,8	30,1	30,2	
13 - Lágesduottar	29,3	29,5	31,6	31,0	30,8	31,7	28,4	30,0	28,4	
14 - Spierttanjárga	- ¹	30,7	29,5	31,6	- ¹	31,0	24,7	- ¹	31,9	
14A - Spierttagáisá	30,6	31,2	31,8	33,9	35,0	33,6	31,0	32,7	30,9	
Halkavári ja Čalbmelanraša siida	32,6	32,2	33,0	33,1	34,8	29,5	33,4	33,4	31,3	
Munkavári siida	28,0	29,2	30,5	34,0	35,3	32,2	30,9	30,7	30,4	
Karasjok østre sone	30,4	30,1	31,5	33,4	31,9	32,3	29,3	31,1	29,3	
16 - Kárašjoga oarjabealli	25,2	27,0	29,1	26,7	29,5	30,0	26,1	26,6	26,2	
Máhkáravju siida	28,4	27,6	30,9	26,9	30,2	29,2	25,4	25,3	25,1	
Skuohtanjárga siida	22,9	25,8	28,4	26,3	28,2	27,9	24,5	26,2	25,1	
Skáiddeduottar siida	27,6	26,1	29,3	27,9	29,6	30,7	26,8	25,9	27,4	
Márrenjárga ja Boalotnjárga siida	- ¹	25,7	31,8	- ¹	29,3	30,5	27,1	27,1	25,9	
Jáhkenjárga siida	- ¹	28,5	29,9	29,4	30,1	31,7	28,3	28,0	27,7	
Rávdol siida	31,6	32,3	30,8	30,7	31,1	37,2	28,5	30,1	27,6	
Láhtin siida	- ¹	26,5	- ¹	- ¹	- ¹	30,8	25,1	25,3	23,8	
Njeaidán siida	25,2	26,2	- ¹	- ¹	- ¹	29,8	26,6	26,3	27,8	
Vuorje siida	- ¹	28,7	- ¹	- ¹	33,3	32,9	28,5	27,3	27,4	
Karasjok vestre sone	25,2	27,0	29,1	26,7	29,5	30,0	26,1	26,6	26,2	
ØST-FINNMARK	28,3	29,3	31,0	30,8	30,4	30,8	28,0	28,8	28,4	

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 12. Gjennomsnittlige slaktevekter for kalv (miessi) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

	GJENNOMSNIITTLIGE SLAKTEVEKTER KALV (kg)									
	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07
1/2/3 - Østre Sor-Varanger	21,2	17,2	20,8	17,3	20,8	20,7	17,8	17,0	16,6	17,3
5A - Pasvik	21,6	21,1	21,4	21,6	23,7	24,4	23,1	23,5	22,7	22,0
4/5B - Vestre Sor-Varanger	18,3	17,7	18,3	18,9	20,8	20,3	19,4	18,6	17,8	18,6
6 - Várjjatnjárga	17,7	16,5	16,5	16,8	18,7	19,9	18,8	18,1	18,7	19,4
7 - Rákkonjárga	19,4	19,3	20,3	18,9	19,7	20,9	21,3	21,2	21,6	22,2
9 - Čorgaš	17,6	17,3	17,4	17,4	18,3	19,8	20,2	18,5	17,7	17,7
Polmak/Varanger	18,9	17,9	19,2	18,9	20,8	21,0	20,6	19,4	19,6	20,0
13 - Lágessduottar	16,1	16,3	17,0	17,3	20,2	21,4	21,1	18,3	18,1	18,3
14 - Spierttanjárga	21,2	19,6	22,0	19,7	23,7	25,4	23,3	23,1	22,0	22,3
14A - Spierttagáisá	18,3	19,2	19,2	18,4	21,4	24,6	23,2	20,5	18,8	19,4
Halkavári ja Čalbmelanraša siida	19,0	20,2	20,2	18,5	22,4	25,0	23,5	21,1	19,2	19,7
Munkavári siida	16,2	17,0	16,5	18,6	20,0	23,8	22,8	19,6	18,2	18,8
Karasjok østre sone	18,7	17,9	18,3	18,1	21,5	22,9	21,9	19,5	18,7	19,1
16 - Kárášjoga oarjabealli	16,6	15,0	15,0	15,7	18,2	19,4	19,8	16,6	16,5	17,8
Máhkaváru siida	19,8	16,4	14,8	14,7	15,7	17,7	20,9	15,9	14,2	16,9
Skuohtanjárgga siida	16,5	13,6	13,5	17,3	17,1	18,4	18,5	15,5	15,8	16,2
Skáiddeduottar siida	- ¹	15,6	15,8	- ¹	20,8	20,5	19,9	15,6	17,4	18,7
Márrenjárgga ja Boalotnjárgga siida	17,0	- ¹	14,8	- ¹	19,4	20,8	20,5	18,1	17,1	17,5
Jáhkenjárgga siida	- ¹	- ¹	15,1	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	18,2	16,2	17,9
Rávdol siida	- ¹	17,9	- ¹	- ¹	23,5	22,3	20,7	20,3	17,9	21,8
Láhtin siida	16,0	- ¹	14,9	- ¹	- ¹	21,4	21,3	17,4	16,3	16,5
Njeaiddán siida	14,2	15,8	14,5	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	16,7	16,5	19,5
Vuorje siida	17,9	- ¹	16,8	- ¹	- ¹	23,1	21,8	17,2	16,2	17,3
Karasjok vestre sone	16,6	15,0	15,0	15,7	18,2	19,4	19,8	16,6	16,5	17,8
ØST-FINNMARK	18,8	17,1	18,4	18,7	20,7	21,1	20,9	19,0	18,9	19,5

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 13. Fordeling av siidaandeler etter reintall i siidaandelen, samt gjennomsnittlig reintall per siidaandel, ved slutten av driftsåret 2006/07 (siidaandeler og ukorrigert reintall per 31. mars 2007).

REINBEITEDISTRIKT	FORDELING AV SIIDAANDELER							GJ.SN. REINTALL pr. s.andel
	etter reintall i siidaandelen							
	0-30	31-70	71-200	201-400	401-600	601-800	> 800	
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	-	-	-	1	1	-	-	370
5A - Pasvik	1	-	-	-	5	-	-	390
4/5B - Vestre Sør-Varanger	-	-	1	2	2	-	-	358
6 - Várjjatnjárga	-	-	1	1	5	3	5	725
7 - Rákkonjárga	1	-	3	1	-	-	3	451
9 - Čorgaš	-	-	-	1	8	-	1	557
Polmak/Varanger	2	1	4	6	21	3	9	542
	4 %	2 %	9 %	13 %	46 %	7 %	20 %	
13 - Lágesduottar	2	-	1	1	11	-	5	701
14 - Spierttanjárga	2	1	1	4	1	1	2	394
14A - Spierttagáisá	2	2	1	6	11	-	1	390
Halkavári ja Čalbmelanrašša siida	2	2	-	4	8	-	-	347
Munkavári siida	-	-	1	2	3	-	1	488
Karasjok østre sone	6	3	3	11	23	1	8	504
	11 %	5 %	5 %	20 %	42 %	2 %	15 %	
16 - Kárašjoga oarjabealli	3	3	11	30	34	2	1	366
Máhkáravju siida	-	-	2	4	6	-	-	397
Skuohtanjárgga siida	-	-	2	7	8	1	-	417
Skáiddeduottar siida	-	-	1	3	3	-	1	465
Márrenjárgga ja Boalotnjárgga siida	1	-	2	2	5	-	-	345
Jáhkenjárgga siida	-	1	-	3	2	-	-	350
Rávdol siida	-	-	-	-	2	1	-	541
Láhtin siida	-	2	1	5	2	-	-	259
Njeaiddán siida	1	-	1	4	3	-	-	276
Vuorje siida	1	-	2	2	3	-	-	317
Karasjok vestre sone	3	3	11	30	34	2	1	366
	4 %	4 %	13 %	36 %	40 %	2 %	1 %	
ØST-FINNMARK	11	7	18	47	78	6	18	451
	6 %	4 %	10 %	25 %	42 %	3 %	10 %	

Tabell 14. Fordeling av siidaandeler (per 31. mars 2007) etter alder på siidaandelens innehaver (per 31. desember 2006) samt gjennomsnittsalder på innehaverne.

REINBEITEDISTRIKT	FORDELING AV SIIDAANDELER							GJ.SN. ALDER innehaver
	etter alder på innehaver							
	< 20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-70	> 70	
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	-	-	1	1	-	-	-	40 år
5A - Pasvik	-	-	-	1	3	1	1	59 år
4/5B - Vestre Sør-Varanger	-	1	-	2	1	1	-	48 år
6 - Várjjatnjárga	-	2	1	5	6	1	-	47 år
7 - Rákkonjárga	-	-	2	2	1	1	2	54 år
9 - Čorgaš	-	1	2	4	1	2	-	45 år
Polmak/Varanger	0	4	6	15	12	6	3	49 år
	0 %	9 %	13 %	33 %	26 %	13 %	7 %	
13 - Lágesduottar	-	-	8	3	4	4	1	49 år
14 - Spierttanjárga	-	2	1	3	5	-	1	48 år
14A - Spierttagáisá	-	-	7	4	11	1	-	48 år
Halkavári ja Čalbmelanrašša siida	-	-	6	2	8	-	-	47 år
Munkavári siida	-	-	1	2	3	1	-	50 år
Karasjok østre sone	0	2	16	10	20	5	2	48 år
	0 %	4 %	29 %	18 %	36 %	9 %	4 %	
16 - Kárašjoga oarjabealli	3	8	21	26	16	7	3	45 år
Máhkáraviju siida	-	-	3	4	1	3	1	51 år
Skuohtanjárgga siida	1	2	2	8	3	2	-	45 år
Skáiddeuottar siida	1	2	2	-	-	2	1	43 år
Márrenjárgga ja Boalotnjárgga siida	1	1	5	2	1	-	-	37 år
Jáhkenjárgga siida	-	1	2	-	3	-	-	45 år
Rávdol siida	-	1	-	-	1	-	1	52 år
Láhtin siida	-	1	2	4	3	-	-	45 år
Njeaidán siida	-	-	2	4	3	-	-	47 år
Vuorje siida	-	-	3	4	1	-	-	43 år
Karasjok vestre sone	3	8	21	26	16	7	3	45 år
	4 %	10 %	25 %	31 %	19 %	8 %	4 %	
ØST-FINNMARK	3	14	43	51	48	18	8	47 år
	2 %	8 %	23 %	28 %	26 %	10 %	4 %	

Vedlegg 3 - Næringsoversikt Vest-Finnmark

Tabell 1. Antall siidaandeler (sideordnede rekrutteringsandeler i parentes) og antall personer i siidaandelene, ved slutten av driftsåret 2006/07 (per 31. mars 2007). Antall sommer- og vintersiidaer gjenspeiler en gjennomsnittssituasjon for de siste driftsårene.

REINBEITEDISTRIKT	SIIDAANDELER		PERSONER i siidaandelene	SIIDAER	
	m/rein	u/rein		Sommer	Vinter
19 - Sállan	10	–	58	3	5 ^{1a, 1b}
20 - Fálá	6	–	19	1	1
21 - Gearretnjárga	8	–	34	1	1
22 - Fiettár	15	–	106	1	3
23 - Seainnus/Návvggastat	14	1	98	4	4
Valgenjárgga siida	2	1	23	1	1
Girenjárgga siida	6	–	34	1	1
Jalgon siida	5	–	33	1	1
Ealenjárgga siida	1	–	8	1	1
24A - Oarje-Sievju	6	–	32	2	1
24B - Nuorta-Sievju	3	–	26	2	2
Kautokeino østre sone	62 (0)	1	373	14	15^{2a}
25 - Stierdná	6	–	36	2	2
41 - Beaskádas	5	–	43	1	2 ^{1b, 1c}
26 - Lákkonjárga	17	–	163	1	4 ^{1a}
27 - Joahkonjárga	14	–	96	1	4 ^{1d, 1e}
28 - Cuokcavuotna	3	–	16	1	2 ^{1c}
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	3	–	12	2	2
32 - Silvvetnjárga	6	–	50	2	2
33 - Spalca	20 (2)	–	122	1	4 ^{1d}
40 - Orda	15 (2)	–	82	1	2 ^{1c}
11T - Ráidná	1	–	8	1	1 ^{1f}
33T - Ittunjárga	2	–	19	1	1
19/32T - Ivgoláhku	5	–	16	2	2 ^{1f}
Kautokeino midtre sone	97 (4)	0	663	16	24^{2b}
34 - Ábborašša	12	–	88	1	5
35 - Fávrosorda	14	–	69	1	2
36 - Cohkolat	14	–	59	1	4
37 - Skárfvággi	3	1	12	1	1
39 - Árdni/Gávvir	8	–	34	1	1
42 - Beahcegealli	6	–	24	1	1
Kautokeino vestre sone	57 (0)	1	286	6	14
VEST-FINNMARKE	216 (4)	2	1 322	36	53

1 Felles vintersida mellom a. D19-Sállan og D26-Lákkonjárga, b. D19-Sállan og D41-Beaskádas c. D40-Orda og D41-Beaskádas d. D27-Joahkonjárga og D33-Spalca e. D27-Joahkonjárga og D28-Cuokcavuotna f. D19/32T-Ivgoláhku og D11T-Ráidná..

2 Sumtallet for sonene er korrigert ned med henholdsvis a. 2 siidaer og b. 4 siidaer på grunn av felles vintersiidaer mellom siidaandeler fra ulike sommerbeitedistrikter.

Tabell 2. Reintall i sluttstatus for de 10 siste driftsårene (korrigert reintall per 31. mars unntatt siste år).

REINBEITEDISTRIKT	REINTALL I SLUTTSTATUS (pr. 31. mars)									
	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07
19 - Sállan	2 839	2 930	3 011	2 651	2 579	2 955	3 573	3 974	3 851	4 017
20 - Fálá	1 674	1 616	1 487	1 454	1 758	1 982	1 776	1 968	1 908	2 143
21 - Gearretnjárga	1 262	1 487	1 444	1 415	1 575	1 789	2 110	2 321	2 187	2 499
22 - Fiettar	4 927	5 221	4 730	4 668	5 667	6 462	7 521	7 237	6 494	7 346
23 - Seainnus/Návvgastat	8 561	8 128	8 081	6 959	7 587	9 549	11 399	8 926	9 062	8 685
Valgenjárgga siida	1 824	1 957	1 553	1 520	1 927	2 139	2 428	1 376	1 297	1 288
Girenjárgga siida	3 807	3 084	2 931	2 196	2 435	3 908	5 016	4 581	4 948	4 425
Jalgon siida	2 773	2 919	3 276	3 092	3 053	3 298	3 766	2 806	2 683	2 822
Ealenjárgga siida	157	168	149	151	171	204	189	163	134	150
24A - Oarje-Sievju	1 311	895	663	725	1 291	1 614	1 869	1 231	1 165	1 223
24B - Nuorta-Sievju	1 126	1 412	753	955	615	753	1 008	614	548	578
Kautokeino østre sone	21 700	21 689	20 169	18 827	21 072	25 104	29 256	26 271	25 215	26 491
25 - Stierdná	602	683	942	793	1 003	1 358	1 692	1 769	1 259	1 398
41 - Beaskádas	2 888	2 686	1 710	1 968	2 226	2 593	3 050	3 491	3 222	3 588
26 - Lákknjárga	7 076	7 756	5 573	6 140	7 965	9 438	10 221	9 259	8 358	8 983
27 - Joahknjárga	5 036	4 669	3 551	3 714	4 917	5 617	6 364	6 072	5 917	6 621
28 - Cuokcavuotna	741	679	611	627	552	547	640	619	538	573
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	1 107	1 022	1 003	919	1 174	1 230	1 430	1 077	1 127	1 119
32 - Silvvetnjárga	1 672	1 597	1 461	1 493	1 689	1 818	2 111	2 148	2 121	2 114
33 - Spalca	6 376	6 128	5 129	4 753	5 572	6 238	7 314	6 819	6 793	7 194
40 - Orda	5 886	5 023	4 391	4 741	5 765	6 252	7 903	7 386	6 629	7 065
11T - Ráidná ¹	-	-	266	122	165	183	245	279	264	279
33T - Ittunjárga	675	630	520	512	653	649	710	611	581	594
19/32T - Ivgoláhku	993	1 223	1 198	1 463	1 382	1 543	1 542	1 458	1 500	1 489
Kautokeino midtre sone	33 052	32 096	26 355	27 245	33 063	37 466	43 222	40 988	38 309	41 017
34 - Ábborašša	5 940	5 870	4 722	4 629	5 231	5 641	6 011	6 588	5 565	6 113
35 - Fávrosorda	7 443	7 138	6 819	5 279	6 567	6 648	6 934	6 730	6 900	7 039
36 - Cohkolat	7 144	6 734	4 849	3 382	4 655	5 779	6 888	7 449	8 052	7 951
37 - Skárfvággi	580	621	775	1 078	1 355	1 559	1 710	1 840	2 040	1 568
39 - Árdni/Gávvir	1 429	1 550	1 591	1 306	1 525	1 771	1 828	1 966	2 034	2 301
42 - Beahcegealli	221	208	228	275	156	246	687	882	915	1 435
Kautokeino vestre sone	22 757	22 121	18 984	15 949	19 489	21 644	24 058	25 455	25 506	26 407
VEST-FINNMARK	77 509	75 906	65 508	62 021	73 624	84 214	96 536	92 714	89 030	93 915

1 D11T-Ráidná ble administrativt overført fra Troms til Vest-Finnmark reinbeiteområde i 1999/00. Reintall for dette distriktet er derfor fort under Troms fram til og med 1998/99.

Tabell 3. Flokksammensetning ved slutten av driftsåret 2006/07 (ukorrigert reintall per 31. mars 2007).

REINBEITEDISTRIKT	FLOKKSAMMENSETNING			REINTALL pr. 31.03.07
	Okserein	Simlerein	Kalv	
19 - Sállan	9 %	67 %	24 %	4 017
20 - Fálá	10 %	61 %	29 %	2 143
21 - Gearretnjárga	6 %	69 %	25 %	2 499
22 - Fiettar	6 %	68 %	25 %	7 346
23 - Seainnus/Návvgastat	6 %	80 %	14 %	8 685
Valgenjárgga siida	5 %	86 %	8 %	1 288
Girenjárgga siida	6 %	79 %	15 %	4 425
Jalgon siida	7 %	79 %	14 %	2 822
Ealenjárgga siida	13 %	60 %	27 %	150
24A - Oarje-Sievju	9 %	69 %	22 %	1 223
24B - Nuorta-Sievju	14 %	67 %	20 %	578
Kautokeino østre sone	7 %	71 %	21 %	26 491
25 - Stierdná	14 %	65 %	21 %	1 398
41 - Beaskádas	10 %	62 %	28 %	3 588
26 - Lákkonjárga	6 %	65 %	29 %	8 983
27 - Joahkonjárga	5 %	70 %	25 %	6 621
28 - Cuokcavuotna	5 %	71 %	25 %	573
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	6 %	69 %	25 %	1 119
32 - Silvvetnjárga	5 %	74 %	21 %	2 114
33 - Spalca	6 %	73 %	22 %	7 194
40 - Orda	9 %	66 %	25 %	7 065
11T - Ráidná	17 %	54 %	29 %	279
33T - Ittunjárga	13 %	68 %	20 %	594
19/32T - Ivgoláhku	4 %	75 %	21 %	1 489
Kautokeino midtre sone	7 %	68 %	25 %	41 017
34 - Ábborašša	4 %	68 %	28 %	6 113
35 - Fávrosorda	6 %	80 %	14 %	7 039
36 - Cohkolat	4 %	67 %	29 %	7 951
37 - Skárfvággi	7 %	64 %	28 %	1 568
39 - Árdni/Gávvir	9 %	66 %	26 %	2 301
42 - Beahcegealli	8 %	68 %	24 %	1 435
Kautokeino vestre sone	5 %	71 %	24 %	26 407
VEST-FINNMARK	7 %	70 %	24 %	93 915

Tabell 4. Kalvetilgang i driftsåret 2006/07. Den prosentvise tilgangen er beregnet i forhold til antall simler ved driftsårets start (korrigert simletall per 1. april 2006). Med kalver etter tap menes kalver til slakt og til påsett.

REINBEITEDISTRIKT	SIMLER i vârflokk	KALVETILGANG			KALVETILGANG (%)			MERKE- PERIODE
		Født	Merket	Etter tap	Født	Merket	Etter tap	
19 - Sáállan	2 772	2 549	1 788	1 448	92 %	65 %	52 %	20.06-30.09 ¹
20 - Fálá	1 252	1 068	744	699	85 %	59 %	56 %	01.09-30.09
21 - Gearretnjârga	1 727	1 618	1 094	971	94 %	63 %	56 %	01.10-31.10
22 - Fiettar	4 749	3 940	3 264	2 383	83 %	69 %	50 %	01.06-10.10 ¹
23 - Seainnus/Nâvggastat	7 195	6 143	5 539	4 352	85 %	77 %	60 %	15.06-30..09
Valgenjârgga siida	1 212	1 201	1 163	1 129	99 %	96 %	93 %	20.06-30.06
Girenjârgga siida	3 680	2 813	2 384	1 543	76 %	65 %	42 %	16.09-30.09
Jalgon siida	2 222	2 048	1 940	1 640	92 %	87 %	74 %	15.06-30.06
Ealenjârgga siida	81	81	52	40	100 %	64 %	49 %	16.09-30.09
24A - Oarje-Sievju	816	734	629	455	90 %	77 %	56 %	16.06-05.10 ¹
24B - Nuorta-Sievju	358	252	252	119	70 %	70 %	33 %	01.07-31.10
Kautokeino østre sone	18 869	16 304	13 310	10 427	86 %	71 %	55 %	01.06-31.10
25 - Stierdná	893	891	594	458	100 %	67 %	51 %	15.09-30.09
41 - Beaskádas	2 189	1 979	1 436	1 086	90 %	66 %	50 %	25.06-10.07
26 - Lákkonjârga	6 121	5 251	4 678	2 838	86 %	76 %	46 %	01.06-30.06
27 - Joahkonjârga	4 150	3 756	3 274	2 325	91 %	79 %	56 %	16.06-30.06
28 - Cuokcavuotna	429	379	208	189	88 %	48 %	44 %	19.09-23.09
29 - Seakkesnârga ja Sildá	814	743	583	465	91 %	72 %	57 %	16.06-20.09 ¹
32 - Silvvetnjârga	1 580	1 523	1 187	880	96 %	75 %	56 %	05.06-15.08 ¹
33 - Spalca	4 882	4 058	3 473	3 067	83 %	71 %	63 %	15.08-15.09
40 - Orda	4 587	4 098	3 316	2 633	89 %	72 %	57 %	16-30.06.06
11T - Ráidná	145	123	95	88	85 %	66 %	61 %	10.09-10.10
33T - Ittunjârga	380	326	200	152	86 %	53 %	40 %	09.09-04.10
19/32T - Ivgolâhku	918	899	759	575	98 %	83 %	63 %	10.07-15.10 ¹
Kautokeino midtre sone	27 088	24 026	19 803	14 756	89 %	73 %	54 %	01.06-15.10
34 - Ábborašša	3 952	3 610	3 324	2 327	91 %	84 %	59 %	01.06-30.06
35 - Fâvrrsorda	5 460	5 161	4 030	3 173	95 %	74 %	58 %	15.08-15.09
36 - Cohkolat	5 125	4 704	4 015	3 163	92 %	78 %	62 %	15.08-15.09
37 - Skârfvâggi	1 123	1 015	781	645	90 %	70 %	57 %	05.08-20.09 ¹
39 - Árdni/Gâvvir	1 395	1 231	888	810	88 %	64 %	58 %	01.09-31.10
42 - Beahcegealli	989	756	619	584	76 %	63 %	59 %	15.06-31.07
Kautokeino vestre sone	18 044	16 477	13 657	10 702	91 %	76 %	59 %	01.06-31.10
VEST-FINMARK	64 001	56 807	46 770	35 885	89 %	73 %	56 %	01.06-31.10

¹ Ulike grupper/siidaandeler i distriktet merker til ulike tid. Den oppgitte merkeperioden angir ytterpunktene.

Tabell 5. Tap av kalver og voksne dyr i driftsåret 2006/07. Kalvetap er fordelt før og etter merking. Prosentvise tap er beregnet i forhold til antall fødte kalver våren 2006 og antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2006).

REINBEITEDISTRIKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR			SAMLET TAP	PROSENTVISE TAP		
	F. merk.	E. merk.	Totalt	Okse	Simle	Totalt		Kalv	Voksne	Totalt
19 - Sállan	761	302	1 063	154	252	406	1 469	42 %	10 %	22 %
20 - Fálá	324	48	372	17	109	126	498	35 %	7 %	17 %
21 - Gearretnjárga	524	125	649	9	73	82	731	40 %	4 %	19 %
22 - Fielttar	676	854	1 530	178	307	485	2 015	39 %	7 %	19 %
23 - Seainnus/Návvgastat	604	1 187	1 791	431	552	983	2 774	29 %	11 %	18 %
Valgenjárga siida	38	34	72	1	24	25	97	6 %	2 %	4 %
Girenjárga siida	429	841	1 270	371	461	832	2 102	45 %	17 %	27 %
Jalgon siida	108	300	408	52	60	112	520	20 %	4 %	11 %
Ealenjárga siida	29	12	41	7	7	14	55	51 %	10 %	26 %
24A - Oarje-Sievju	105	174	279	49	38	87	366	38 %	7 %	19 %
24B - Nuorta-Sievju	0	130	130	9	23	32	162	52 %	6 %	20 %
Kautokeino østre sone	2 994	2 820	5 814	847	1 354	2 201	8 015	36 %	9 %	19 %
25 - Stierdná	297	137	434	23	45	68	502	49 %	5 %	23 %
41 - Beaskádas	543	350	893	88	224	312	1 205	45 %	10 %	23 %
26 - Lákkonjárga	573	1 791	2 364	292	504	796	3 160	45 %	9 %	23 %
27 - Joahkonjárga	482	976	1 458	206	299	505	1 963	39 %	8 %	20 %
28 - Cuokcavuotna	171	19	190	3	32	35	225	50 %	7 %	25 %
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	160	91	251	15	59	74	325	34 %	7 %	17 %
32 - Silvvetnjárga	336	304	640	31	161	192	832	42 %	9 %	23 %
33 - Spalca	585	409	994	198	200	398	1 392	24 %	6 %	13 %
40 - Orda	782	684	1 466	96	191	287	1 753	36 %	4 %	16 %
11T - Ráidná	28	7	35	17	13	30	65	28 %	11 %	17 %
33T - Ittunjárga	126	48	174	13	20	33	207	53 %	6 %	23 %
19/32T - Ivgoláhku	140	184	324	8	49	57	381	36 %	4 %	16 %
Kautokeino midtre sone	4 223	5 000	9 223	990	1 797	2 787	12 010	38 %	7 %	19 %
34 - Ábborašša	286	999	1 285	84	287	371	1 656	36 %	7 %	18 %
35 - Fávrosorda	1 131	857	1 988	61	282	343	2 331	39 %	5 %	19 %
36 - Cohkolat	689	875	1 564	102	491	593	2 157	33 %	7 %	17 %
37 - Skárfvággi	234	157	391	26	113	139	530	39 %	8 %	20 %
39 - Árdni/Gávvir	343	78	421	54	91	145	566	34 %	7 %	17 %
42 - Beahcegealli	137	30	167	58	98	156	323	22 %	11 %	15 %
Kautokeino vestre sone	2 820	2 996	5 816	385	1 362	1 747	7 563	35 %	7 %	18 %
VEST-FINNMARK	10 037	10 816	20 853	2 222	4 513	6 735	27 588	37 %	8 %	19 %

Tabell 6. Fordeling av tapsårsaker i driftsåret 2006/07.

REINBEITEDISTRIKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR		
	<i>Fredet rovvilt</i>	<i>Annen kjent</i>	<i>Annen ukjent</i>	<i>Fredet rovvilt</i>	<i>Annen kjent</i>	<i>Annen ukjent</i>
19 - Sállan	92 %	4 %	4 %	64 %	7 %	29 %
20 - Fálá	76 %	3 %	22 %	43 %	19 %	38 %
21 - Gearretnjårga	97 %	0 %	3 %	78 %	0 %	22 %
22 - Fiettar	87 %	2 %	10 %	74 %	7 %	20 %
23 - Seaimnus/Návvgastat	86 %	4 %	10 %	78 %	2 %	20 %
Valgenjårga siida	92 %	4 %	4 %	96 %	0 %	4 %
Girenjårga siida	88 %	4 %	8 %	79 %	1 %	20 %
Jalgon siida	81 %	3 %	16 %	64 %	16 %	20 %
Ealenjårga siida	98 %	0 %	2 %	86 %	0 %	14 %
24A - Oarje-Sievju	94 %	2 %	4 %	78 %	9 %	13 %
24B - Nuorta-Sievju	41 %	0 %	59 %	66 %	0 %	34 %
Kautokeino østre sone	88 %	3 %	10 %	72 %	5 %	23 %
25 - Stierdná	92 %	4 %	4 %	79 %	4 %	16 %
41 - Beaskádas	86 %	3 %	11 %	69 %	11 %	20 %
26 - Lákkonjårga	94 %	1 %	6 %	75 %	4 %	21 %
27 - Joahkonjårga	83 %	1 %	16 %	79 %	5 %	16 %
28 - Cuokcavuotna	58 %	0 %	42 %	40 %	6 %	54 %
29 - Seakkesnjårga ja Sildá	63 %	18 %	19 %	32 %	39 %	28 %
32 - Silvvetnjårga	81 %	10 %	9 %	74 %	10 %	16 %
33 - Spalca	88 %	2 %	11 %	85 %	2 %	13 %
40 - Orda	87 %	0 %	13 %	80 %	1 %	19 %
11T - Ráidná	66 %	14 %	20 %	60 %	17 %	23 %
33T - Ittunjårga	1 %	0 %	1 %	0 %	0 %	1 %
19/32T - Ivgoláhku	95 %	2 %	3 %	89 %	9 %	2 %
Kautokeino midtre sone	86 %	2 %	11 %	75 %	6 %	19 %
34 - Ábborašša	96 %	1 %	4 %	80 %	4 %	16 %
35 - Fávrosorda	96 %	1 %	3 %	66 %	9 %	25 %
36 - Cohkolat	77 %	3 %	20 %	70 %	2 %	28 %
37 - Skárfvåggi	76 %	0 %	24 %	71 %	0 %	29 %
39 - Árdni/Gávvir	96 %	0 %	3 %	86 %	3 %	11 %
42 - Beahcegealli	89 %	6 %	5 %	81 %	1 %	19 %
Kautokeino vestre sone	88 %	2 %	10 %	75 %	5 %	20 %
VEST-FINNMARK	87 %	2 %	11 %	74 %	5 %	20 %

Tabell 7. Totalt slakteuttak og slaktekvantum (inkludert privat salg og eget forbruk), prosentvis slakteuttak og produktivitet i driftsåret 2006/07. Prosentvis slakteuttak og produktivitet er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2006). Med produksjon per livrein menes slakteuttak og reintlendring omregnet til kg per rein i vårflokk..

REINBEITEDISTRIKT	TOTALT		SLAKTE-	SL.UTTAK	PRODUKSJON	
	SL.UTTAK	SL.KVANTUM	PROSENT	pr.livrein	pr. livrein	
	(antall dyr)	(antall kg)	(% av vårflokk)	(kg/dyr)	(kg/dyr)	
	06/07	06/07	06/07	06/07	05/06	06/07 ¹
19 - Sállan	914	24 663	24 %	6,4	5,0	7,4
20 - Fálá	338	9 724	18 %	5,1	7,8	7,7
21 - Gearretnjárga	577	13 322	26 %	6,1	4,9	8,8
22 - Fiettar	994	22 246	15 %	3,4	3,1	6,1
23 - Seainnus/Návvgastat	3 746	55 639	41 %	6,1	7,9	5,1
Valgenjárgga siida	1 113	22 574	86 %	17,4	12,1	16,4
Girenjárgga siida	1 234	7 844	25 %	1,6	5,9	-0,5
Jalgon siida	1 389	24 679	52 %	9,2	9,4	10,1
Ealenjárgga siida	10	274	7 %	2,0	-3,8	5,1
24A - Oarje-Sievju	334	9 615	29 %	8,3	3,8	9,1
24B - Nuorta-Sievju	57	1 393	10 %	2,5	2,3	4,1
Kautokeino østre sone	6 960	136 602	28 %	5,4	5,5	6,4
25 - Stierdná	257	5 125	20 %	4,1	-2,2	6,2
41 - Beaskádas	410	10 672	13 %	3,3	2,5	5,4
26 - Lákkonjárga	1 417	33 339	17 %	4,0	3,3	5,0
27 - Joahkonjárga	1 225	23 976	21 %	4,1	3,7	6,8
28 - Cuokcavuotna	119	3 287	22 %	6,1	1,3	6,6
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	336	7 245	30 %	6,4	6,6	6,1
32 - Silvvvetnjárga	681	15 175	32 %	7,2	6,3	6,8
33 - Spalca	2 271	39 652	33 %	5,8	4,6	7,2
40 - Orda	1 905	39 009	29 %	5,9	2,7	6,7
11T - Ráidná	43	315	16 %	1,2	8,2	1,9
33T - Ittunjárga	106	2 709	18 %	4,7	4,8	5,2
19/32T - Ivgoláhku	529	13 574	35 %	9,0	6,7	9,3
Kautokeino midtre sone	9 299	194 078	24 %	5,1	3,5	6,3
34 - Ábborašša	1 407	28 399	25 %	5,1	2,6	7,0
35 - Fávrosorda	2 691	50 762	39 %	7,4	6,6	7,9
36 - Cohkolat	2 706	60 755	34 %	7,5	7,8	7,2
37 - Skárfvággi	510	13 364	31 %	8,1	4,6	6,2
39 - Árdni/Gávvir	398	9 904	20 %	4,9	5,9	8,3
42 - Beahcegealli	411	11 361	32 %	8,8	18,4	11,8
Kautokeino vestre sone	8 123	174 546	32 %	6,8	6,1	7,6
VEST-FINNMARK	24 382	505 226	27 %	5,7	4,8	6,7

1 Siste års produktivitetstall er forelopig da det dels er beregnet på grunnlag av ukorrigerede reintall.

Tabell 8. Fordeling av slakteuttaket etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt i driftsåret 2006/07. Prosentfordelingen er gjort på grunnlag av leveranser til registrert slakteribedrift.

REINBEITEDISTRIKT	FORDELING AV SLAKTEDYR (%)								
	Dyrekategori			Slaktemåte		Slaktetidspunkt			Totalt Antall slaktedy
	Okse- rein	Simle- rein	Kalv	Godkjent slakteri	Privat slaktning	Før brunst	Etter brunst	Etter nyttår	
19 - Sällan	24 %	13 %	63 %	82 %	18 %	77 %	0 %	23 %	760
20 - Fåå	69 %	15 %	17 %	73 %	27 %	100 %	0 %	0 %	248
21 - Gearretnjårga	2 %	21 %	76 %	74 %	26 %	0 %	87 %	13 %	432
22 - Fiettar	12 %	23 %	65 %	79 %	21 %	70 %	1 %	29 %	812
23 - Seainnus/Nåvggastat	2 %	5 %	93 %	96 %	4 %	33 %	67 %	1 %	2 770
Valgenjårga siida	1 %	7 %	92 %	100 %	0 %	0 %	100 %	0 %	1 108
Girenjårga siida	10 %	4 %	86 %	95 %	5 %	1 %	95 %	5 %	367
Jalgon siida	2 %	4 %	95 %	93 %	7 %	70 %	30 %	0 %	1 295
Ealenjårga siida	-	-	-	0 %	100 %	-	-	-	0
24A - Oarje-Sievju	14 %	14 %	72 %	61 %	39 %	100 %	0 %	0 %	222
24B - Nuorta-Sievju	53 %	32 %	16 %	33 %	67 %	0 %	0 %	100 %	19
Kautokeino østre sone	11 %	11 %	78 %	86 %	14 %	48 %	42 %	10 %	5 263
25 - Stierdnå	17 %	1 %	82 %	51 %	49 %	0 %	100 %	0 %	82
41 - Beaskådas	47 %	31 %	23 %	85 %	15 %	66 %	1 %	34 %	323
26 - Låkkonjårga	42 %	38 %	20 %	74 %	26 %	44 %	12 %	44 %	1 039
27 - Joahkonjårga	26 %	12 %	62 %	80 %	20 %	21 %	65 %	14 %	978
28 - Cuokcavuotna	17 %	25 %	58 %	65 %	35 %	0 %	71 %	29 %	77
29 - Seakkesnjårga ja Sildå	18 %	18 %	63 %	81 %	19 %	66 %	1 %	33 %	267
32 - Silvvetnjårga	10 %	15 %	75 %	78 %	22 %	66 %	11 %	23 %	532
33 - Spalca	10 %	15 %	75 %	86 %	14 %	1 %	96 %	4 %	1 941
40 - Orda	32 %	20 %	48 %	91 %	9 %	28 %	57 %	14 %	1 717
11T - Råidnå	-	-	-	72 %	28 %	-	-	-	0
33T - Ittunjårga	30 %	11 %	60 %	44 %	56 %	0 %	89 %	11 %	47
19/32T - Ivgolåhku	33 %	13 %	54 %	90 %	10 %	100 %	0 %	0 %	476
Kautokeino midtre sone	25 %	19 %	55 %	82 %	18 %	32 %	51 %	17 %	7 479
34 - Ábborašša	35 %	18 %	47 %	89 %	11 %	5 %	54 %	41 %	1 237
35 - Fávrosorda	3 %	11 %	87 %	90 %	10 %	0 %	81 %	19 %	2 461
36 - Cohkolat	42 %	25 %	33 %	93 %	7 %	0 %	1 %	99 %	2 460
37 - Skårfvåggi	34 %	20 %	46 %	92 %	8 %	31 %	38 %	31 %	442
39 - Árdni/Gåvvir	24 %	8 %	68 %	77 %	23 %	0 %	98 %	2 %	315
42 - Beahcegealli	21 %	20 %	60 %	90 %	10 %	9 %	79 %	11 %	393
Kautokeino vestre sone	25 %	18 %	57 %	91 %	9 %	3 %	48 %	49 %	7 308
VEST-FINNMARK	21 %	17 %	62 %	86 %	14 %	26 %	48 %	27 %	20 050

Tabell 9. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein, simlerein og kalv, driftsåret 2006/07. Slaktevektene er basert på data fra registrerte slakteribedrifter. Antall slaktevekter (n) til grunn for beregningene er gitt i parentes.

REINBEITEDISTRIKT	GJENNOMSNTTLIGE SLAKTEVEKTER (kg)								
	Okse > 2 år		Okse 1-2 år		Simle > 2 år		Simle 1-2 år		Kalv 0-1 år
19 - Sállan	47,0	(70)	30,6	(112)	28,1	(95)	- ¹	(5)	20,9 (478)
20 - Fálá	43,5	(57)	27,1	(114)	26,6	(35)	- ¹	(1)	19,6 (41)
21 - Gearretnjárga	42,8	(2)	28,1	(8)	26,7	(91)	- ¹	(1)	19,6 (330)
22 - Fiettar	43,2	(27)	24,8	(72)	24,5	(179)	- ¹	(5)	17,5 (529)
23 - Seainnus/Návvgastat	39,8	(12)	25,1	(54)	26,9	(129)	22,6	(11)	17,9 (2 564)
Valgenjárgga siida	43,8	(8)	- ¹	(3)	27,8	(77)	- ¹	(0)	19,5 (1 020)
Girenjárgga siida	- ¹	(3)	25,3	(32)	24,0	(13)	- ¹	(2)	16,6 (317)
Jalgon siida	- ¹	(1)	24,8	(19)	26,3	(39)	22,6	(9)	16,9 (1 227)
Ealenjárgga siida	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹ (0)
24A - Oarje-Sievju	53,4	(11)	26,8	(20)	32,8	(28)	- ¹	(4)	21,3 (159)
24B - Nuorta-Sievju	- ¹	(0)	26,1	(10)	- ¹	(6)	- ¹	(0)	- ¹ (3)
Kautokeino østre sone	45,2	(179)	27,4	(390)	26,6	(563)	23,0	(27)	18,5 (4 104)
25 - Stierdná	- ¹	(5)	29,6	(9)	- ¹	(1)	- ¹	(0)	18,9 (67)
41 - Beaskádas	43,3	(52)	28,4	(99)	24,1	(99)	- ¹	(0)	19,3 (73)
26 - Lákkonjára	39,3	(128)	22,7	(310)	23,4	(374)	20,4	(16)	16,7 (211)
27 - Joahkonjára	31,4	(15)	22,6	(241)	23,9	(114)	14,0	(1)	16,6 (607)
28 - Cuokcavuotna	- ¹	(4)	25,7	(9)	30,7	(19)	- ¹	(0)	20,6 (45)
29 - Seakkesnjára ja Sildá	38,5	(12)	26,4	(37)	26,6	(46)	19,2	(3)	17,3 (169)
32 - Silvvetnjára	47,3	(18)	24,4	(36)	27,6	(71)	20,6	(7)	18,3 (400)
33 - Spalca	31,9	(36)	20,9	(151)	23,1	(287)	18,4	(5)	14,7 (1 462)
40 - Orda	36,4	(246)	21,4	(306)	22,7	(343)	16,6	(4)	14,1 (818)
11T - Ráidná	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹ (0)
33T - Ittunjára	- ¹	(2)	28,3	(12)	- ¹	(5)	- ¹	(0)	18,8 (28)
19/32T - Ivgoláhu	41,6	(60)	28,5	(97)	30,4	(51)	23,6	(9)	19,1 (259)
Kautokeino midtre sone	38,4	(578)	23,3	(1 307)	23,9	(1 410)	20,3	(45)	15,9 (4 139)
34 - Ábboarášša ²	33,7	(41)	22,5	(395)	24,9	(219)	22,2	(6)	15,8 (576)
35 - Fávrosorda	46,1	(27)	23,9	(37)	25,0	(265)	17,6	(2)	16,4 (2 130)
36 - Cohkolat	40,5	(138)	24,4	(886)	26,0	(626)	- ¹	(0)	15,6 (810)
37 - Skárfvággi	44,2	(121)	24,6	(30)	29,6	(88)	- ¹	(0)	16,4 (203)
39 - Árdni/Gávvir	- ¹	(4)	27,7	(73)	31,3	(20)	27,2	(4)	20,0 (214)
42 - Beahcegealli	39,6	(40)	28,8	(41)	30,3	(77)	- ¹	(0)	21,5 (235)
Kautokeino vestre sone	41,4	(371)	24,2	(1 462)	26,2	(1 295)	23,1	(12)	16,7 (4 168)
VEST-FINNMARK	40,5	(1 128)	24,2	(3 159)	25,3	(3 268)	21,5	(84)	17,0 (12 411)

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrt til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

2 Omfatter også slakterein som har sommerbeitet i D38-Ulusuolu.

Tabell 10. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein 1-2 år (varit) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeforte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT	GJENNOMSNIITTLIGE SLAKTEVEKTER OKSE 1-2 ÅR (kg)										
	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	
19 - Sállan	- ¹	31,0	29,0	29,0	29,6	32,7	33,5	30,6	30,5	30,6	
20 - Fálá	23,5	21,0	19,1	25,6	24,7	27,7	26,7	28,7	27,4	27,1	
21 - Gearretnjárga	24,6	- ¹	27,6	- ¹	- ¹	29,9	30,0	29,2	29,4	28,1	
22 - Fiettar	26,1	24,0	24,6	25,6	28,7	32,0	30,3	27,5	27,2	24,8	
23 - Seainnus/Návvgastat	24,8	23,1	22,1	24,1	26,6	29,4	28,3	25,0	21,5	25,1	
Valgenjárgga siida	25,2	22,2	22,1	25,7	27,7	29,6	28,6	27,3	- ¹	- ¹	
Girenjárgga siida	- ²	22,0	23,4	22,2	26,6	27,9	27,2	23,1	20,5	25,3	
Jalgon siida	24,0	24,0	21,3	25,2	26,2	29,5	30,2	27,4	24,7	24,8	
Ealenjárgga siida	- ¹	31,0	- ¹	- ¹	- ¹	35,2	32,5	- ¹	- ¹	- ¹	
24A - Oarje-Sievju	- ¹	- ¹	29,0	- ¹	28,8	31,8	- ¹	31,6	30,3	26,8	
24B - Nuorta-Sievju	25,0	24,8	24,7	- ¹	31,1	28,0	- ¹	32,1	- ¹	26,1	
Kautokeino østre sone	25,2	24,4	24,9	24,9	27,2	30,7	29,4	27,1	25,7	27,4	
25 - Stierdná	26,0	26,1	28,8	27,4	- ¹	36,1	32,9	27,5	30,9	29,6	
41 - Beaskádas	- ¹	22,9	21,2	23,3	- ¹	31,7	27,3	26,5	23,3	28,4	
26 - Lákkonjárga	22,5	22,1	20,9	22,7	24,5	26,0	25,3	21,9	21,3	22,7	
27 - Joahkonjárga	22,2	21,8	20,0	- ¹	25,1	27,0	26,1	23,9	22,7	22,6	
28 - Cuokcavuotna	27,9	23,8	25,8	- ¹	- ¹	29,7	29,2	27,8	27,9	25,7	
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	28,9	23,6	27,3	- ¹	32,4	30,3	29,0	28,1	26,2	26,4	
32 - Silvvetnjárga	28,6	21,4	25,4	25,1	- ¹	29,1	28,4	28,9	25,9	24,4	
33 - Spalca	23,0	21,0	21,1	19,0	26,3	26,9	26,3	23,9	23,3	20,9	
40 - Orda	22,3	21,0	21,4	20,3	25,6	25,2	27,0	22,9	22,5	21,4	
11T - Ráidná	- ¹	30,9	29,6	- ¹							
33T - Ittunjárga	31,3	22,7	27,7	- ¹	- ¹	- ¹	30,0	27,4	28,9	28,3	
19/32T - Ivgoláhku	27,7	29,0	28,3	27,4	29,6	33,6	30,1	28,9	31,2	28,5	
Kautokeino midtre sone	23,0	22,1	21,8	22,8	25,4	27,0	26,3	23,5	22,7	23,3	
34 - Ábborašša ³	23,7	22,1	21,9	23,6	28,6	28,9	28,6	26,0	23,6	22,5	
35 - Fávrosorda	21,7	21,7	19,5	25,2	- ¹	29,2	27,7	26,4	26,1	23,9	
36 - Cohkolat	22,4	21,7	21,5	- ¹	- ¹	29,1	29,1	26,1	25,1	24,4	
37 - Skárfvággi	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	38,0	33,7	27,5	28,7	24,6	
39 - Árdni/Gávvir	27,3	27,0	29,7	29,2	- ¹	30,9	29,9	30,0	28,5	27,7	
42 - Beahcegealli	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	28,1	34,3	30,4	28,8	
Kautokeino vestre sone	23,2	22,3	21,9	25,6	27,8	29,4	29,1	26,4	25,0	24,2	
VEST-FINNMARK	23,5	22,6	22,7	24,7	26,8	28,4	27,7	25,0	24,2	24,2	

- 1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.
- 2 Vektdata for Girenjárgga siida er registrert under Válggenjárgga siida for 1997/98.
- 3 Omfatter også slakterein som har sommerbeitet i D38-Ulisuolu.

Tabell 11. Gjennomsnittlige slaktevekter for simlerein over 2 år (aldu/rotmu) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT	GJENNOMSNIITTLIGE SLAKTEVEKTER SIMLE > 2 ÅR (kg)									
	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07
19 - Sállan	- ¹	30,3	29,1	34,3	30,5	32,2	30,3	29,1	30,1	28,1
20 - Fálá	30,0	24,6	22,1	29,4	27,2	27,6	28,2	25,5	29,3	26,6
21 - Gearretnjárga	33,4	28,9	31,1	31,2	- ¹	30,8	28,9	27,7	31,2	26,7
22 - Fiettar	28,9	27,9	26,8	29,2	29,1	28,4	29,4	26,9	27,4	24,5
23 - Seainnus/Návvgastat	28,2	27,9	24,7	29,0	29,2	30,4	28,9	27,1	27,0	26,9
Valgenjárgga siida	29,3	29,4	25,6	31,3	30,9	31,3	27,6	27,9	29,0	27,8
Girenjárgga siida	- ²	26,3	24,0	28,9	27,3	27,1	26,3	25,3	24,1	24,0
Jalgon siida	27,9	27,4	23,4	29,0	28,8	30,3	30,9	27,2	28,1	26,3
Ealenjárgga siida	- ¹	30,8	- ¹	33,1	- ¹	- ¹				
24A - Oarje-Sievju	- ¹	23,6	31,7	- ¹	- ¹	28,7	- ¹	29,3	28,3	32,8
24B - Nuorta-Sievju	28,3	25,2	26,1	26,6	29,7	27,6	- ¹	28,8	- ¹	- ¹
Kautokeino østre sone	29,5	27,7	27,1	30,7	29,2	30,0	28,8	27,4	27,9	26,6
25 - Stierdná	34,9	26,3	37,8	35,9	30,8	- ¹	31,1	- ¹	30,0	- ¹
41 - Beaskádas	28,4	27,4	24,6	25,9	27,5	29,4	26,3	24,7	25,9	24,1
26 - Lákkonjárga	26,0	23,2	24,3	26,5	27,4	26,5	24,6	23,3	25,6	23,4
27 - Joahkonjárga	27,8	24,3	24,4	- ¹	26,9	29,7	25,5	25,2	25,2	23,9
28 - Cuokcavuotna	31,9	31,1	32,8	- ¹	- ¹	32,5	- ¹	27,2	30,9	30,7
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	31,6	25,3	29,3	32,3	- ¹	33,5	27,9	28,0	27,3	26,6
32 - Silvvetnjárga	28,9	24,3	28,5	28,9	- ¹	30,1	30,2	28,0	27,4	27,6
33 - Spalca	25,0	23,7	24,9	26,4	26,1	26,4	26,6	24,5	25,8	23,1
40 - Orda	23,8	23,7	23,6	25,6	25,5	27,7	25,2	23,6	24,7	22,7
11T - Ráidná	- ¹	- ¹	30,6	- ¹						
33T - Ittunjárga	31,4	28,4	31,5	- ¹	- ¹	- ¹	26,9	28,2	25,5	- ¹
19/32T - Ivgoláhku	31,2	29,4	32,2	34,6	- ¹	33,6	30,6	29,0	28,2	30,4
Kautokeino midtre sone	25,9	24,3	24,8	26,8	26,7	27,9	25,8	24,3	25,7	23,9
34 - Ábborašša ³	27,5	24,8	25,1	27,0	27,5	29,4	27,3	25,2	26,3	24,9
35 - Fávrosorda	28,6	26,3	25,0	31,8	28,3	32,5	30,5	27,1	27,6	25,0
36 - Cohkolat	26,1	- ¹	23,7	- ¹	- ¹	28,2	- ¹	26,4	26,4	26,0
37 - Skárfvággi	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	35,3	- ¹	26,9	29,6	29,6
39 - Árdni/Gávvir	32,8	29,3	32,3	34,0	- ¹	32,3	32,2	31,2	32,5	31,3
42 - Beahcegealli	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	34,9	- ¹	30,3
Kautokeino vestre sone	28,6	26,0	25,5	29,6	27,8	32,1	30,0	26,4	27,2	26,2
VEST-FINNMARK	27,3	25,5	25,6	29,1	28,3	29,8	28,1	25,8	26,9	25,3

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

2 Vektdata for Girenjárgga siida er registrert under Vålgenjárgga siida for 1997/98.

3 Omfatter også slakterein som har sommerbeitet i D38-Ulisuolu.

Tabell 12. Gjennomsnittlige slaktevekter for kalv (miessi) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT	GJENNOMSNIITTLIGE SLAKTEVEKTER KALV (kg)									
	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07
19 - Sállan	17,5	19,8	17,8	19,3	20,4	21,4	23,2	20,1	19,2	20,9
20 - Fálá	15,1	13,1	11,4	14,2	15,6	17,8	16,8	18,7	20,3	19,6
21 - Gearretnjárga	17,7	18,3	17,0	19,1	19,5	22,5	20,7	19,6	18,0	19,6
22 - Fiettar	16,4	16,9	15,1	17,5	19,8	20,4	20,0	16,8	16,3	17,5
23 - Seainnus/Návvgastat	17,3	14,2	13,8	16,3	18,7	20,5	19,7	16,4	16,1	17,9
Valgenjárgga siida	- ¹	16,4	13,8	18,6	20,9	22,3	19,2	17,2	17,1	19,5
Girenjárgga siida	- ²	14,4	13,0	16,0	19,6	19,1	16,8	15,7	13,4	16,6
Jalgon siida	17,4	13,8	14,0	17,7	17,9	20,0	21,3	16,2	15,8	16,9
Ealenjárgga siida	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	24,2	19,2	21,0	- ¹	- ¹
24A - Oarje-Sievju	- ¹	15,7	18,4	20,2	19,7	20,7	17,7	18,4	18,1	21,3
24B - Nuorta-Sievju	- ¹	14,5	13,3	- ¹	19,6	19,9	- ¹	17,1	- ¹	- ¹
Kautokeino østre sone	17,0	15,6	16,0	18,1	19,2	20,7	19,8	16,9	16,6	18,5
25 - Stierdná	- ¹	17,5	- ¹	- ¹	20,6	23,6	20,0	18,0	20,1	18,9
41 - Beaskádas	- ¹	- ¹	13,2	- ¹	20,3	20,4	19,1	17,9	16,2	19,3
26 - Lákkonjárga	17,6	14,0	15,1	- ¹	- ³					
27 - Joahkonjárga	15,0	14,2	14,2	- ¹	20,5	20,7	17,6	15,6	17,4	16,6
28 - Cuokcavuotna	19,5	18,8	15,9	- ¹	21,2	21,2	21,0	19,2	20,0	20,6
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	17,6	17,1	16,8	19,6	20,1	20,5	20,2	18,0	18,6	17,3
32 - Silvvetnjárga	16,2	16,0	14,9	18,7	18,7	20,0	20,3	19,1	18,2	18,3
33 - Spalca	14,4	12,6	13,5	14,9	19,0	19,3	18,1	14,4	15,6	14,7
40 - Orda	12,0	13,1	12,2	15,6	19,4	19,4	16,8	14,0	13,5	14,1
11T - Ráidná	19,0	19,6	18,9	- ¹	17,5	- ¹				
33T - Ittunjárga	17,9	15,8	15,9	- ¹	17,2	19,4	18,3	17,5	- ¹	18,8
19/32T - Ivgoláhku	- ¹	20,4	17,0	18,2	21,0	22,2	18,5	17,0	17,8	19,1
Kautokeino midtre sone	15,9	14,9	14,2	17,2	19,4	19,9	18,7	15,7	17,0	15,9
34 - Ábborašša ⁴	- ¹	16,5	14,9	14,9	21,0	20,4	17,4	14,1	14,1	15,8
35 - Fávrosorda	13,5	14,7	14,7	- ¹	19,1	20,4	19,3	17,3	17,1	16,4
36 - Cohkolat	18,8	- ¹	18,1	- ¹	- ¹	20,8	20,4	16,9	17,1	15,6
37 - Skárfvággi	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	26,6	20,7	17,0	16,0	16,4
39 - Árdni/Gávvir	17,8	20,2	18,9	- ¹	22,8	20,8	19,8	19,2	17,9	20,0
42 - Beahcegealli	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	20,8	20,6	21,5
Kautokeino vestre sone	13,9	17,0	16,7	14,9	19,7	20,5	19,0	16,7	16,6	16,7
VEST-FINNMARKE	15,5	15,4	15,3	17,7	19,4	20,4	19,3	16,5	16,7	17,0

- 1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrtil å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.
- 2 Vektdata for Girenjárgga siida er registrert under Vålgenjárgga siida for 1997/98.
- 3 Kalvevekter er ikke oppgitt på grunn av usikker kvalitet i datagrunnlaget.
- 4 Omfatter også slakterein som har sommerbeitet i D38-Ulisuolu.

Tabell 13. Fordeling av siidaandeler etter reintall i siidaandelen, samt gjennomsnittlig reintall per siidaandel, ved slutten av driftsåret 2006/07 (siidaandeler og ukorrigert reintall per 31. mars 2007).

REINBEITEDISTRIKT	FORDELING AV SIDAANDELER							GJ.SN.
	etter reintall i siidaandelen							REINTALL
	0- 30	31-70	71-200	201-400	401-600	601-800	> 800	pr. s.andel
19 - Sállan	-	-	1	4	4	1	-	402
20 - Fálá	-	1	1	1	3	-	-	357
21 - Gearretnjárga	-	-	1	5	2	-	-	312
22 - Fiettar	-	-	1	4	8	2	-	490
23 - Seainnus/Návvgastat	1	1	1	-	7	2	3	579
Valgenjárga siida	1	-	-	-	0	2	-	429
Girenjárga siida	-	1	-	-	2	-	3	738
Jalgon siida	-	-	-	-	5	-	-	564
Ealenjárga siida	-	-	1	-	-	-	-	150
24A - Oarje-Sievju	-	2	1	2	1	-	-	204
24B - Nuorta-Sievju	1	1	-	-	1	-	-	193
Kautokeino østre sone	2	5	6	16	26	5	3	420
	3 %	8 %	10 %	25 %	41 %	8 %	5 %	
25 - Stierdná	-	-	2	4	-	-	-	233
41 - Beaskádas	-	-	-	1	2	-	2	718
26 - Lákkonjárga	-	-	-	5	8	-	4	528
27 - Joahkonjárga	-	-	1	7	3	1	2	473
28 - Cuokcavuotna	-	-	2	-	1	-	-	191
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	-	-	-	1	2	-	-	373
32 - Silvvetnjárga	-	-	1	3	2	-	-	352
33 - Spalca	-	-	3	9	8	-	-	360
40 - Orda	-	-	1	4	9	-	1	471
11T - Ráidná	-	-	-	1	-	-	-	279
33T - Ittunjárga	-	-	-	2	-	-	-	297
19/32T - Ivgoláhku	1	1	1	-	1	1	-	298
Kautokeino midtre sone	1	1	11	37	36	2	9	423
	1 %	1 %	11 %	38 %	37 %	2 %	9 %	
34 - Ábborašša	-	-	2	3	3	1	3	509
35 - Fávrosorda	-	-	3	4	4	1	2	503
36 - Cokkolat	-	1	1	5	6	-	1	568
37 - Skárfvággi	1	-	-	-	3	-	-	392
39 - Árdni/Gávvir	-	-	4	3	1	-	-	288
42 - Beahcegealli	1	2	-	-	3	-	-	239
Kautokeino vestre sone	2	3	10	15	20	2	6	455
	3 %	5 %	17 %	26 %	34 %	3 %	10 %	
VEST-FINNMARK	5	9	27	68	82	9	18	431
	2 %	4 %	12 %	31 %	38 %	4 %	8 %	

Tabell 14. Fordeling av siidaandeler (per 31. mars 2007) etter alder på siidaandelens innehaver (per 31. desember 2006) samt gjennomsnittsalder på innehaverne.

REINBEITEDISTRIKT	FORDELING AV SIIDAANDELER							GJ.SN. ALDER innehaver
	etter alder på innehaver							
	< 20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-70	> 70	
19 - Sállan	-	2	3	2	2	-	1	45 år
20 - Fálá	-	2	1	1	2	-	-	41 år
21 - Gearretnjárga	-	3	1	1	3	-	-	40 år
22 - Fiettar	-	-	6	5	4	-	-	44 år
23 - Seainnus/Návvgastat	-	4	4	5	2	-	-	39 år
Valgenjárgga siida	-	-	2	1	-	-	-	39 år
Girenjárgga siida	-	1	-	3	2	-	-	46 år
Jalgon siida	-	2	2	1	-	-	-	34 år
Ealenjárgga siida	-	1	-	-	-	-	-	26 år
24A - Oarje-Sievju	-	1	1	1	3	-	-	46 år
24B - Nuorta-Sievju	-	-	1	-	1	1	-	51 år
Kautokeino østre sone	0	12	17	15	17	1	1	43 år
	0 %	19 %	27 %	24 %	27 %	2 %	2 %	
25 - Stierdná	-	-	3	1	1	1	-	45 år
41 - Beaskádas	-	1	1	1	1	1	-	44 år
26 - Lákkonjárga	-	1	3	6	3	4	-	49 år
27 - Joahkonjárga	1	1	2	7	3	-	-	43 år
28 - Cuokcavuotna	1	-	-	1	1	-	-	39 år
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	-	1	-	-	1	1	-	48 år
32 - Silvvetnjárga	-	-	3	2	1	-	-	42 år
33 - Spalca	1	4	3	4	5	3	-	44 år
40 - Orda	-	1	5	4	3	2	-	46 år
11T - Ráidná	-	-	-	-	1	-	-	58 år
33T - Ittunjárga	-	-	1	-	1	-	-	48 år
19/32T - Ivgoláhku	-	-	2	-	3	-	-	47 år
Kautokeino midtre sone	3	9	23	26	24	12	0	45 år
	3 %	9 %	24 %	27 %	25 %	12 %	0 %	
34-Ábborašša	-	1	3	6	2	-	-	43 år
35-Fávrosorda	-	1	4	4	3	2	-	47 år
36-Cohkolat	1	2	2	2	5	1	1	46 år
37-Skárfvággi	-	2	1	-	-	1	-	38 år
39-Árdni/Gávvir	-	1	3	3	1	-	-	42 år
42-Beahcegealli	-	1	3	1	-	-	1	42 år
Kautokeino vestre sone	1	8	16	16	11	4	2	44 år
	2 %	14 %	28 %	28 %	19 %	7 %	3 %	
VEST-FINNMARK	4	29	56	57	52	17	3	44 år
	2 %	13 %	26 %	26 %	24 %	8 %	1 %	

Vedlegg 4 - Næringsoversikt Troms

Tabell 1. Antall siidaandeler (sideordnede rekrutteringsandeler i parentes) og antall personer i siidaandelene, ved slutten av driftsåret 2006/07 (per 31. mars 2007). Antall sommer- og vintersiidaer gjenspeiler en gjennomsnittssituasjon for de siste driftsårene.

REINBEITEDISTRIKT	SIIDAANDELER		PERSONER	SIIDAER	
	m/rein	u/rein	i siidaandelene	Sommer	Vinter
34 - Kanstadsfjord/Vestre Hinnoy	4	-	19	1 ¹	1 ¹
36 - Tjeldoy	1	-	5	1	1
33 - Kongsvikdalen	2	-	11	1	1
22 - Grovfjord	2	-	6	1	1
16 - Sor-Senja	2	-	6	1	1
15 - Nord-Senja	2	-	5	1	1
14 - Kvaloy	2	-	2	1	1
12 - Ringvassoy	3	-	7	1	1
13 - Rebbenesoy	1	-	9	1	1
10 - Vannoy	1	-	3	1	1
17/18 - Tromsdalen	7	-	20	1	1
24 - Bassevuovdi	6	-	20	1	1
20 - Hjertind	8 (2)	-	29	1	1
21 - Gielas	5	-	26	1	1
TROMS	46 (2)	0	168	14	14

1 Består av ett arbeidsfelleskap, men reinen er fordelt på 3 grupper.

Tabell 2. Reintall i sluttstatus for de 10 siste driftsårene (korrigert reintall per 31. mars unntatt siste år).

REINBEITEDISTRIKT	REINTALL I SLUTTSTATUS (pr. 31. mars)									
	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07
34 - Kanstadsfjord/Vestre Hinnoy	766	948	1 071	892	972	1 065	1 115	1 210	1 219	1 436
36 - Tjeldoy	126	136	146	147	156	175	180	189	232	170
33 - Kongsvikdalen	392	441	432	405	437	484	477	470	510	513
22 - Grovfjord	428	437	403	417	470	519	516	488	462	460
16 - Sor-Senja	464	506	506	342	405	490	539	512	521	546
15 - Nord-Senja	321	348	190	180	284	290	266	301	202	304
14 - Kvaloy ¹	-	-	-	319	353	346	450	532	621	811
12 - Ringvassoy	217	302	142	128	158	200	216	226	249	269
11 - Reinoy ²	538	247	-	-	-	-	-	-	-	-
13 - Rebbenesoy	98	118	180	132	167	132	163	196	114	101
10 - Vannoy	182	217	256	160	190	248	301	340	349	366
17/18 - Tromsdalen	1 237	1 287	1 255	1 298	1 528	1 584	1 649	1 716	1 677	1 778
24 - Bassevuovdi	1 511	1 492	1 458	1 523	1 617	1 731	1 801	1 840	1 840	1 894
20 - Hjertind	844	936	1 111	1 316	1 388	1 587	1 680	1 889	1 794	1 855
21 - Gielas	805	761	695	817	926	1 071	1 203	1 363	1 333	1 469
TROMS³	8 524	8 928	8 133	8 076	9 051	9 922	10 556	11 272	11 123	11 972

- 1 Reintallsopplysninger mangler fram til og med 1999/00. For årene deretter er reintallet delvis stipulert.
- 2 D11-Reinoy (Ráidná) ble administrativt overført fra Troms til Vest-Finnmark reinbeiteområde i 1999/00. Reintallene er derfor fort under Vest-Finnmark fra og med 1999/00.
- 3 For årene uten reintallsopplysninger for D14-Kvaloy er det i sumtallet for Troms stipulert inn et reintall.

Tabell 3. Flokksammensetning ved slutten av driftsåret 2006/07 (ukorrigert reintall per 31. mars 2007).

REINBEITEDISTRIKT	FLOKKSAMMENSETNING			REINTALL
	Okserlein	Simlerein	Kalv	pr. 31.03.07
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnoy	8 %	70 %	22 %	1 436
36 - Tjeldøy	21 %	61 %	18 %	170
33 - Kongsvikdalen	11 %	73 %	16 %	513
22 - Grovfjord	19 %	58 %	22 %	460
16 - Sør-Senja	18 %	55 %	27 %	546
15 - Nord-Senja	14 %	62 %	24 %	304
14 - Kvaløy ¹	17 %	50 %	33 %	811
12 - Ringvassøy	12 %	64 %	23 %	269
13 - Rebbenesøy	5 %	73 %	22 %	101
10 - Vannøy	28 %	50 %	22 %	366
17/18 - Tromsdalen	5 %	72 %	23 %	1 778
24 - Bassevuovdi	11 %	56 %	32 %	1 894
20 - Hjertind	6 %	71 %	23 %	1 855
21 - Gielas	14 %	61 %	24 %	1 469
TROMS	11 %	64 %	25 %	11 972

1 Delvis stipulerte tall.

Tabell 4. Kalvetilgang i driftsåret 2006/07. Den prosentvise tilgangen er beregnet i forhold til antall simler ved driftsårets start (korrigert simletall per 1. april 2006). Med kalver etter tap menes kalver til slakt og til påsett.

REINBEITEDISTRIKT	SIMLER i vårflokk	KALVETILGANG			KALVETILGANG (%)			MERKE- PERIODE
		Født	Merket	Etter tap	Født	Merket	Etter tap	
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnoy	890	861	549	479	97 %	62 %	54 %	20.06-31.08
36 - Tjeldøy	128	112	70	60	88 %	55 %	47 %	10.07-10.09
33 - Kongsvikdalen	346	297	191	162	86 %	55 %	47 %	20.07-15.08
22 - Grovfjord	276	222	110	110	80 %	40 %	40 %	01.07-31.07
16 - Sør-Senja	280	250	159	158	89 %	57 %	56 %	01.09-30.09
15 - Nord-Senja	112	103	48	73	92 %	43 %	65 %	01.09-30.09
14 - Kvaløy ¹	351	338	285	285	96 %	81 %	81 %	01.08-15.08 ³
12 - Ringvassøy	160	121	77	65	76 %	48 %	41 %	01.09-30.09
13 - Rebbenesøy	70	43	26	26	61 %	37 %	37 %	01.08-31.08
10 - Vannøy	174	118	137	82	68 %	79 %	47 %	16.07-31.07 ³
17/18 - Tromsdalen	1 177	1 247	815	581	106 %	69 %	49 %	01.07-31.12 ²
24 - Bassevuovdi	1 081	889	827	631	82 %	77 %	58 %	01.07-30.09
20 - Hjertind	1 221	1 188	985	765	97 %	81 %	63 %	01.07-30.08 ²
21 - Gielas	871	844	678	392	97 %	78 %	45 %	01.06-05.08 ²
TROMS	7 137	6 633	4 957	3 869	93 %	69 %	54 %	01.06-31.12

1 Delvis stipulerte tall.

2 Ulike grupper/siidaandeler i distriktet merker til ulik tid. Den oppgitte merkeperioden angir ytterpunktene.

3 Merketidspunkt for 2004/05, da merketidspunkt for de siste årene ikke er oppgitt.

Tabell 5. Tap av kalver og voksne dyr i driftsåret 2006/07. Kalvetap er fordelt før og etter merking. Prosentvise tap er beregnet i forhold til antall fødte kalver våren 2006 og antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2006).

REINBEITEDISTRIKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR			SAMLET TAP	PROSENTVISE TAP		
	F. merk.	E. merk.	Totalt	Okse	Simle	Totalt		Kalv	Voksne	Totalt
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	312	120	432	21	63	84	516	50 %	7 %	25 %
36 - Tjeldøy	42	10	52	27	45	72	124	46 %	31 %	36 %
33 - Kongsvikdalen	106	29	135	22	33	55	190	45 %	11 %	24 %
22 - Grovfjord	112	0	112	37	65	102	214	50 %	22 %	31 %
16 - Sor-Senja	91	1	92	23	36	59	151	37 %	11 %	20 %
15 - Nord-Senja	55	3	58	1	5	6	64	56 %	3 %	21 %
14 - Kvaløy ¹	53	0	53	17	6	23	76	16 %	4 %	8 %
12 - Ringvassøy	44	12	56	5	10	15	71	46 %	6 %	19 %
13 - Rebbenesøy	17	0	17	9	6	15	32	40 %	13 %	20 %
10 - Vannøy	-19	55	36	8	25	33	69	31 %	9 %	15 %
17/18 - Tromsdalen	432	234	666	11	125	136	802	53 %	8 %	27 %
24 - Bassevuovdi	62	196	258	43	225	268	526	29 %	15 %	19 %
20 - Hjerttind	203	220	423	55	179	234	657	36 %	13 %	22 %
21 - Gielas	166	286	452	38	102	140	592	54 %	11 %	27 %
TROMS	1 676	1 166	2 842	317	925	1 242	4 084	43 %	11 %	23 %

1 Delvis stipulerte tall.

Tabell 6. Fordeling av tapsårsaker i driftsåret 2006/07.

REINBEITEDISTRIKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR		
	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	84 %	9 %	7 %	77 %	13 %	10 %
36 - Tjeldøy	94 %	0 %	6 %	72 %	0 %	28 %
33 - Kongsvikdalen	44 %	2 %	53 %	22 %	20 %	58 %
22 - Grovfjord	55 %	40 %	4 %	68 %	32 %	0 %
16 - Sor-Senja	87 %	0 %	13 %	0 %	42 %	58 %
15 - Nord-Senja	95 %	5 %	0 %	33 %	67 %	0 %
14 - Kvaløy ¹	-	-	-	-	-	-
12 - Ringvassøy	82 %	0 %	18 %	67 %	0 %	33 %
13 - Rebbenesøy	100 %	0 %	0 %	0 %	0 %	100 %
10 - Vannøy	100 %	0 %	0 %	27 %	0 %	73 %
17/18 - Tromsdalen	92 %	6 %	2 %	84 %	13 %	3 %
24 - Bassevuovdi	99 %	1 %	0 %	98 %	1 %	1 %
20 - Hjerttind	93 %	4 %	3 %	90 %	6 %	4 %
21 - Gielas	90 %	1 %	9 %	84 %	9 %	7 %
TROMS	86 %	5 %	9 %	74 %	11 %	15 %

1 Det foreligger ikke data til å si noe om tapsårsak.

Tabell 7. Totalt slakteuttak og slaktekvantum (inkludert privat salg og eget forbruk), prosentvis slakteuttak og produktivitet i driftsåret 2006/07. Prosentvis slakteuttak og produktivitet er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2006). Med produksjon per livrein menes slakteuttak og reintallsendring omregnet til kg per rein i vårflokk.

REINBEITEDISTRIKT	TOTALT	TOTALT	SLAKTE-	SL.UTTAK	PRODUKSJON	
	SL.UTTAK	SL.KVANTUM	PROSENT	pr.livrein	pr. livrein	
	(antall dyr)	(antall kg)	(% av vårflokk)	(kg/dyr)	(kg/dyr)	
	06/07	06/07	06/07	06/07	05/06	06/07 ¹
34 - Kanstadsfjord/Vestre Hinnoy	281	10 674	23 %	8,8	8,3	14,7
36 - Tjeldoy	50	1 462	22 %	6,3	11,5	-1,9
33 - Kongsvikdalen	104	2 885	20 %	5,7	6,6	6,4
22 - Grovfjord	10	266	2 %	0,6	-0,6	-0,2
16 - Sor-Senja	74	3 156	14 %	6,1	2,6	7,6
15 - Nord-Senja	29	1 215	14 %	6,0	-7,6	22,5
14 - Kvaloy ²	72	1 965	-	-	-	-
12 - Ringvassoy	39	1 610	16 %	6,5	5,8	8,8
13 - Rebbenesoy	24	886	21 %	7,8	-11,0	4,6
10 - Vannoy	32	1 362	9 %	3,9	4,6	5,5
17/18 - Tromsdalen	382	13 042	23 %	7,8	6,4	8,5
24 - Bassevuovdi	309	12 106	17 %	6,6	3,0	6,9
20 - Hjørttind	470	12 457	26 %	6,9	9,3	8,4
21 - Gielas	116	4 345	9 %	3,3	8,7	6,0
TROMS	1 992	67 429	18 %	6,1	5,9	8,2

1 Siste års produktivitetstall er forelopig da det dels er beregnet på grunnlag av ukorrigerede reintall.

2 Delvis stipulerte tall.

Tabell 8. Fordeling av slakteuttaket etter dyrekategori, slaktemåte og slakketidspunkt i driftsåret 2006/07. Prosentfordelingen er gjort på grunnlag av leveranser til registrert slakteribedrift.

REINBEITEDISTRIKT	FORDELING AV SLAKTEDYR (%)								
	Dyrekategori			Slaktemåte		Slakketidspunkt			Totalt
	Okse-rein	Simle-rein	Kalv	Godkjent slakteri	Privat slaktning	Før brunst	Etter brunst	Etter nyttår	
34 - Kanstadsfjord/Vestre Hinnoy	32 %	9 %	60 %	94 %	6 %	27 %	73 %	0 %	265
36 - Tjeldoy	9 %	27 %	64 %	90 %	10 %	71 %	29 %	0 %	45
33 - Kongsvikdalen	15 %	10 %	75 %	100 %	0 %	82 %	18 %	0 %	104
22 - Grovfjord	-	-	-	0 %	100 %	-	-	-	0
16 - Sor-Senja	72 %	13 %	15 %	91 %	9 %	100 %	0 %	0 %	67
15 - Nord-Senja	-	-	-	0 %	100 %	-	-	-	0
14 - Kvaloy	-	-	-	22 %	78 %	-	-	-	0
12 - Ringvassoy	-	-	-	0 %	100 %	-	-	-	0
13 - Rebbenesoy	-	-	-	0 %	100 %	-	-	-	0
10 - Vannoy	-	-	-	0 %	100 %	-	-	-	0
17/18 - Tromsdalen	53 %	4 %	43 %	87 %	13 %	35 %	65 %	0 %	334
24 - Bassevuovdi	92 %	4 %	4 %	94 %	6 %	0 %	99 %	1 %	324
20 - Hjørttind	12 %	14 %	74 %	94 %	6 %	0 %	100 %	0 %	440
21 - Gielas	60 %	9 %	31 %	75 %	25 %	98 %	2 %	0 %	85
TROMS	44 %	9 %	47 %	83 %	17 %	27 %	72 %	0 %	1 664

Tabell 9. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein, simlerein og kalv, driftsåret 2006/07. Slaktevektene er basert på data fra registrerte slakteribedrifter. Antall slaktevekter (n) til grunn for beregningene er gitt i parentes.

REINBEITEDISTRIKT	GJENNOMSNIITTLIGE SLAKTEVEKTER (kg)									
	Okse > 2 år		Okse 1-2 år		Simle > 2 år		Simle 1-2 år		Kalv 0-1 år	
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	63,4	(78)	44,3	(6)	40,9	(7)	40,1	(16)	23,7	(158)
36 - Tjeldøy	- ¹	(2)	- ¹	(2)	36,2	(9)	- ¹	(3)	21,1	(29)
33 - Kongsvikdalen	58,8	(9)	37,4	(7)	36,6	(7)	- ¹	(3)	22,2	(78)
22 - Grovfjord	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
16 - Sor-Senja	58,4	(29)	36,6	(19)	34,8	(8)	- ¹	(1)	21,7	(10)
15 - Nord-Senja	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
14 - Kvaløy	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
12 - Ringvassøy	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
13 - Rebbenesøy	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
10 - Vannøy	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
17/18 - Tromsdalen	62,7	(77)	32,9	(99)	33,0	(15)	- ¹	(0)	21,5	(143)
24 - Bassevuovdi	53,6	(74)	30,6	(223)	30,3	(14)	- ¹	(0)	21,4	(13)
20 - Hjerttind	51,3	(19)	32,8	(35)	36,3	(61)	- ¹	(1)	22,1	(324)
21 - Gielas	54,2	(30)	36,2	(21)	- ¹	(6)	- ¹	(2)	22,4	(26)
TROMS	58,7	(318)	32,3	(412)	35,5	(127)	37,6	(26)	22,3	(781)

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 10. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein 1-2 år (varit) i de siste 9 driftsårene, basert på data fra listeforte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT	GJENNOMSNIITTLIGE SLAKTEVEKTER OKSE 1-2 ÅR (kg)									
	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	- ¹	34,9	35,0	42,1	39,5	40,6	47,8	- ¹	44,3	
36 - Tjeldøy	- ¹	42,6	- ¹							
33 - Kongsvikdalen	- ¹	37,7	- ¹	37,4						
22 - Grovfjord	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	
16 - Sor-Senja	- ¹	38,3	- ¹	32,6	36,6					
15 - Nord-Senja	35,4	- ¹								
14 - Kvaløy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	
12 - Ringvassøy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	
13 - Rebbenesøy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	
10 - Vannøy	- ¹	37,5	- ¹							
17/18 - Tromsdalen	- ¹	32,1	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	31,2	32,7	32,9	
24 - Bassevuovdi	- ¹	30,8	- ¹	- ¹	31,4	- ¹	32,7	30,6	30,6	
20 - Hjerttind	- ¹	35,8	- ¹	31,0	- ¹	32,5	31,7	34,2	32,8	
21 - Gielas	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ²	36,5	38,7	36,2	
TROMS	32,5	33,3	35,3	36,3	34,2	33,3	33,3	33,5	32,3	

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 11. Gjennomsnittlige slaktevekter for simlerein over 2 år (aldu/rotmu) i de siste 9 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT	GJENNOMSNTTLIGE SLAKTEVEKTER SIMLE > 2 ÅR (kg)								
	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnoy	- ¹	34,9	41,2	- ¹	38,7	40,3	43,4	43,2	40,9
36 - Tjeldøy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	40,0	- ¹	- ¹	36,2
33 - Kongsvikdalen	- ¹	36,7	42,6	37	- ¹	38,3	- ¹	- ¹	36,6
22 - Grovfjord	- ¹	38,9	- ¹	- ¹	- ¹	33,5	- ¹	- ¹	- ¹
16 - Sør-Senja	- ¹	34,6	- ¹	34,8					
15 - Nord-Senja	37,2	39,3	- ¹						
14 - Kvaløy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
12 - Ringvassøy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
13 - Rebbenesøy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
10 - Vannøy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
17/18 - Tromsdalen	- ¹	39,2	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	32,0	31,4	33,0
24 - Bassevuovdi	- ¹	32,7	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	33,0	30,9	30,3
20 - Hjerttind	- ¹	41,8	- ¹	- ¹	35,4	35,0	35,7	37,4	36,3
21 - Gielas	- ¹	41,5	- ¹						
TROMS	35,8	36,1	41,4	37,1	36,8	37,9	35,2	37,1	35,5

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 12. Gjennomsnittlige slaktevekter for kalv (miessi) i de siste 9 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT	GJENNOMSNTTLIGE SLAKTEVEKTER KALV (kg)									
	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnoy	19,8	22,4	20,5	25,4	24,6	25,8	24,0	25,4	25,4	23,7
36 - Tjeldøy	- ¹	24,0	23,6	22,1	- ¹	- ¹	22,0	21,4	- ¹	21,1
33 - Kongsvikdalen	21,1	21,6	22,2	21,6	21,5	25,7	22,0	24,1	23,0	22,2
22 - Grovfjord	22,0	23,9	22,6	- ¹	- ¹	- ¹	21,2	- ¹	- ¹	- ¹
16 - Sør-Senja	24,8	25,8	22,1	- ¹	22,1	21,7				
15 - Nord-Senja	23,7	22,3	21,7	- ¹						
14 - Kvaløy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
12 - Ringvassøy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
13 - Rebbenesøy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
10 - Vannøy	- ¹	- ¹	32,8	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	21,4	- ¹	- ¹
17/18 - Tromsdalen	23,3	24,5	22,9	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	22,3	21,6	21,5
24 - Bassevuovdi	- ¹	- ¹	23,7	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	21,1	22,1	21,4
20 - Hjerttind	22,2	23,3	22,0	- ¹	20,7	24,8	21,7	27,0	22,3	22,1
21 - Gielas	22,6	25,3	26,5	- ¹	25,0	22,4				
TROMS	21,8	23,4	22,7	22,9	21,5	25,2	22,6	22,4	22,7	22,3

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 13. Fordeling av siidaandeler etter reintall i siidaandelen, samt gjennomsnittlig reintall per siidaandel, ved slutten av driftsåret 2006/07 (siidaandeler og ukorrigert reintall per 31. mars 2007).

REINBEITEDISTRIKT	FORDELING AV SIIDAANDELER							GJ.SN. REINTALL pr. s.andel
	etter reintall i siidaandelen							
	0-30	31-70	71-200	201-400	401-600	601-800	> 800	
34 - Kanstadvjord/Vestre Hinnoy	-	-	-	2	2	-	-	359
36 - Tjeldøy	-	-	1	-	-	-	-	170
33 - Kongsvikdalen	-	-	-	2	-	-	-	257
22 - Grovfjord	-	-	-	2	-	-	-	230
16 - Sør-Senja	-	-	1	-	1	-	-	273
15 - Nord-Senja	-	1	-	1	-	-	-	152
14 - Kvaløy	-	-	-	1	1	-	-	406
12 - Ringvassøy	-	-	3	-	-	-	-	90
13 - Rebbenesøy	-	-	1	-	-	-	-	101
10 - Vannøy	-	-	-	1	-	-	-	366
17/18 - Tromsdalen	-	-	1	6	-	-	-	254
24 - Bassevuovdi	-	-	-	5	1	-	-	316
20 - Hjerttind	-	-	4	4	-	-	-	232
21 - Gielas	-	-	-	5	-	-	-	294
TROMS	0	1	11	29	5	0	0	260
	0 %	2 %	24 %	63 %	11 %	0 %	0 %	

Tabell 14. Fordeling av siidaandeler (per 31. mars 2007) etter alder på siidaandelens innehaver (per 31. desember 2006) samt gjennomsnittsalder på innehaverne.

REINBEITEDISTRIKT	FORDELING AV SIIDAANDELER							GJ.SN. ALDER innehaver
	etter alder på innehaver							
	< 20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-70	> 70	
34 - Kanstadvjord/Vestre Hinnoy	-	2	-	2	-	-	-	38 år
36 - Tjeldøy	-	-	1	-	-	-	-	36 år
33 - Kongsvikdalen	-	-	1	1	-	-	-	40 år
22 - Grovfjord	-	-	1	1	-	-	-	40 år
16 - Sør-Senja	-	-	-	-	2	-	-	52 år
15 - Nord-Senja	-	-	1	-	-	1	-	54 år
14 - Kvaløy	-	-	-	-	2	-	-	59 år
12 - Ringvassøy	-	-	1	-	-	2	-	54 år
13 - Rebbenesøy	-	-	-	1	-	-	-	42 år
10 - Vannøy	-	-	-	-	1	-	-	53 år
17/18 - Tromsdalen	-	-	2	1	4	-	-	49 år
24 - Bassevuovdi	-	-	-	1	4	-	1	57 år
20 - Hjerttind	1	3	-	1	1	2	-	43 år
21 - Gielas	-	-	-	1	3	1	-	57 år
TROMS	1	5	7	9	17	6	1	49 år
	2 %	11 %	15 %	20 %	37 %	13 %	2 %	

Vedlegg 5 - Næringsoversikt Nordland

Tabell 1. Antall siidaandeler og antall personer i siidaandelene ved slutten av driftsåret 2006/07 (per 31. mars 2007). Antall sommer- og vintersiidaer gjenspeiler en gjennomsnittssituasjon for de siste driftsårene.

REINBEITEDISTRIKT	SIIDAANDELER		PERSONER	SIIDAER	
	m/rein	u/rein	i siidaandelene	Sommer	Vinter
18 - Voengelh-Njaarke	6	-	66	1	1
20 - Jillen-Njaarke	5	-	19	2	2
19 - Byrkije	3	-	9	1	1
21 - Rossåga/Toven/Syv Sostre	3	-	12	2	2
23 - Hestmannen/Strandtindene	3	-	13	1	1
22 - Ildgruben	2	-	9	1	1
24 - Saltfjellet	7	-	33	1	3
25 - Balvatn	2	-	11	1	1
26 - Duokta	3	-	17	1	1
27 - Stajggo-Hábmer	6	-	18	3	3
28 - Frostisen	2	-	12	1	1
29 - Skjomen	2	-	7	1	1
NORDLAND	44	0	226	16	18

Tabell 2. Reintall i sluttstatus for de 10 siste driftsårene (korrigert reintall per 31. mars unntatt siste år).

REINBEITEDISTRIKT	REINTALL I SLUTTSTATUS (pr. 31. mars)									
	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07
18 - Voengelh-Njaarke	1 918	2 052	2 058	2 044	2 092	2 124	2 021	1 671	1 688	1 980
20 - Jillen-Njaarke	1 457	1 475	1 289	1 772	1 859	1 752	1 935	2 025	2 061	2 100
19 - Byrkije	874	751	873	975	1 027	1 066	957	1 043	1 021	777
21 - Rossåga/Toven/Syv Sostre	835	912	971	999	1 108	1 203	1 222	1 210	1 061	1 013
23 - Hestmannen/Strandtindene	818	850	940	1 046	1 110	1 067	1 185	1 201	1 168	1 263
22 - Ildgruben	959	1 018	999	1 026	1 458	1 306	1 266	1 219	1 000	1 001
24 - Saltfjellet	1 577	1 529	1 615	1 789	2 508	2 836	2 931	3 121	3 060	3 110
25 - Balvatn	766	801	958	1 052	997	982	1 071	955	1 100	873
26 - Duokta	788	816	824	794	819	832	864	839	841	780
27 - Stajggo-Hábmer	649	709	515	475	524	710	688	675	711	889
28 - Frostisen	85	42	27	34	34	35	30	71	140	100
29 - Skjomen	176	128	66	66	76	80	85	112	133	167
NORDLAND	10 902	11 083	11 135	12 072	13 612	13 993	14 255	14 142	13 984	14 053

Tabell 3. Flokksammensetning ved slutten av driftsåret 2006/07 (ukorrigert reintall per 31. mars 2007).

REINBEITEDISTRIKT	FLOKKSAMMENSETNING			REINTALL
	Okserlein	Simlerein	Kalv	pr. 31.03.07
18 - Voengelh-Njaarke	4 %	78 %	18 %	1 980
20 - Jillen-Njaarke	17 %	62 %	20 %	2 100
19 - Byrkije	4 %	84 %	12 %	777
21 - Rossåga/Toven/Syv Søstre	12 %	72 %	16 %	1 013
23 - Hestmannen/Strandtindene	18 %	57 %	25 %	1 263
22 - Ildgruben	10 %	76 %	14 %	1 001
24 - Saltfjellet	15 %	56 %	29 %	3 110
25 - Balvatn	22 %	58 %	20 %	873
26 - Duokta	13 %	64 %	23 %	780
27 - Stajggo-Hábmer	12 %	61 %	27 %	889
28 - Frostisen	15 %	67 %	18 %	100
29 - Skjomen	10 %	58 %	32 %	167
NORDLAND	13 %	65 %	22 %	14 053

Tabell 4. Kalvetilgang i driftsåret 2006/07. Den prosentvise tilgangen er beregnet i forhold til antall simler ved driftsårets start (korrigert simletall per 1. april 2006). Med kalver etter tap menes kalver til slakt og til påsett.

REINBEITEDISTRIKT	SIMLER i vårflokk	KALVETILGANG			KALVETILGANG (%)			MERKE- PERIODE
		Født	Merket	Etter tap	Født	Merket	Etter tap	
18 - Voengelh-Njaarke	1 321	1 255	840	692	95 %	64 %	52 %	01.07-31.08
20 - Jillen-Njaarke	1 279	1 237	963	562	97 %	75 %	44 %	01.07-20.08 ¹
19 - Byrkije	829	811	701	605	98 %	85 %	73 %	20.06-30.06
21 - Rossåga/Toven/Syv Søstre	746	702	437	396	94 %	59 %	53 %	15.07-15.09 ¹
23 - Hestmannen/Strandtindene	728	699	567	350	96 %	78 %	48 %	10.07-30.07
22 - Ildgruben	730	685	509	416	94 %	70 %	57 %	01.06-15.09
24 - Saltfjellet	1 698	1 695	1 691	1 243	100 %	100 %	73 %	01.07-20.09 ¹
25 - Balvatn	554	495	417	355	89 %	75 %	64 %	01.07-01.08
26 - Duokta	539	510	313	249	95 %	58 %	46 %	01.07-30.07
27 - Stajggo-Hábmer	490	486	369	411	99 %	75 %	84 %	01.06-05.12 ¹
28 - Frostisen	67	56	20	20	84 %	30 %	30 %	01.08-30.10
29 - Skjomen	77	77	53	53	100 %	69 %	69 %	01.08-25.09
NORDLAND	9 058	8 708	6 880	5 352	96 %	76 %	59 %	01.06-05.12

¹ Ulike grupper/siidaandeler i distriktet merker til ulik tid. Den oppgitte merkeperioden angir ytterpunktene.

Tabell 5. Tap av kalver og voksne dyr i driftsåret 2006/07. Kalvetap er fordelt før og etter merking. Prosentvise tap er beregnet i forhold til antall fødte kalver våren 2006 og antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2006).

REINBEITEDISTRIKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR			SAMLET TAP	PROSENTVISE TAP		
	F. merk.	E. merk.	Totalt	Okse	Simle	Totalt		Kalv	Voksne	Totalt
18 - Voengelh-Njaarke	415	148	563	30	100	130	693	45 %	8 %	24 %
20 - Jillen-Njaarke	274	401	675	130	128	258	933	55 %	13 %	28 %
19 - Byrkije	110	96	206	16	229	245	451	25 %	24 %	25 %
21 - Rossåga/Toven/Syv Sostre	265	41	306	37	69	106	412	44 %	10 %	23 %
23 - Hestmannen/Strandtindene	132	265	397	45	79	124	521	57 %	11 %	28 %
22 - Ildgruben	176	99	275	30	39	69	344	40 %	7 %	20 %
24 - Saltfjellet	4	601	605	98	279	377	982	36 %	12 %	21 %
25 - Balvatn	78	62	140	29	88	117	257	28 %	11 %	16 %
26 - Duokta	197	75	272	54	114	168	440	53 %	20 %	32 %
27 - Stajggo-Hábmer	117	57	174	16	49	65	239	36 %	9 %	19 %
28 - Frostisen	36	2	38	0	21	21	59	68 %	15 %	30 %
29 - Skjomen	24	0	24	3	6	9	33	31 %	7 %	16 %
NORDLAND	1 828	1 847	3 675	488	1 201	1 689	5 364	42 %	12 %	24 %

Tabell 6. Fordeling av tapsårsaker i driftsåret 2006/07.

REINBEITEDISTRIKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR		
	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent
18 - Voengelh-Njaarke	98 %	2 %	0,5 %	83 %	16 %	1 %
20 - Jillen-Njaarke	97 %	1 %	2 %	71 %	17 %	12 %
19 - Byrkije	91 %	7 %	1 %	92 %	8 %	0 %
21 - Rossåga/Toven/Syv Sostre	100 %	0 %	0 %	88 %	7 %	6 %
23 - Hestmannen/Strandtindene	98 %	1 %	1 %	92 %	7 %	1 %
22 - Ildgruben	88 %	10 %	3 %	68 %	30 %	1 %
24 - Saltfjellet	88 %	4 %	8 %	78 %	19 %	4 %
25 - Balvatn	69 %	0 %	31 %	70 %	0 %	30 %
26 - Duokta	76 %	10 %	14 %	66 %	32 %	2 %
27 - Stajggo-Hábmer	83 %	1 %	16 %	69 %	6 %	25 %
28 - Frostisen	100 %	0 %	0 %	95 %	5 %	0 %
29 - Skjomen	100 %	0 %	0 %	100 %	0 %	0 %
NORDLAND	92 %	3 %	5 %	79 %	15 %	6 %

1 Fordeling av kalvetapet omfatter også oppgitt tap av kalv for merking (tidligtap).

Tabell 7. Totalt slakteuttak og slaktekvantum (inkludert privat salg og eget forbruk), prosentvis slakteuttak og produktivitet i driftsåret 2006/07. Prosentvis slakteuttak og produktivitet er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2006). Med produksjon per livrein menes slakteuttak og reintallsending omregnet til kg per rein i vårflokk.

REINBEITEDISTRIKT	TOTALT	TOTALT	SLAKTE-	SL.UTTAK	PRODUKSJON	
	SL.UTTAK	SL.KVANTUM	PROSENT	pr.livrein	pr. livrein	
	(antall dyr)	(antall kg)	(% av vårflokk)	(kg/dyr)	(kg/dyr)	(kg/dyr)
	06/07	06/07	06/07	06/07	05/06	06/07 ¹
18 - Voengelh-Njaarke	454	10 651	27 %	6,3	6,9	11,4
20 - Jillen-Njaarke	265	7 272	13 %	3,5	5,6	4,2
19 - Byrkije	604	14 379	59 %	14,1	13,4	6,0
21 - Rossåga/Toven/Syv Sostre	338	9 298	32 %	8,8	1,9	6,7
23 - Hestmannen/Strandtindene	166	8 268	14 %	7,1	4,2	7,6
22 - Ildgruben	346	9 191	35 %	9,2	12,5	8,8
24 - Saltfjellet	734	24 501	24 %	8,0	7,8	8,9
25 - Balvatn	465	14 973	42 %	13,6	11,3	8,5
26 - Duokta	148	5 076	18 %	6,0	4,8	2,8
27 - Stajggo-Håbmer	321	10 318	45 %	14,5	13,0	22,2
28 - Frostisen	39	1 565	28 %	11,2	33,4	4,0
29 - Skjomen	10	483	8 %	3,6	7,1	11,4
NORDLAND	3 890	115 975	28 %	8,3	7,8	8,3

1 Siste års produktivitetstill er forelopig da det dels er beregnet på grunnlag av ukorrigerede reintall.

Tabell 8. Fordeling av slakteuttaket etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt i driftsåret 2006/07. Prosentfordelingen er gjort på grunnlag av leveranser til registrert slakteribedrift.

REINBEITEDISTRIKT	FORDELING AV SLAKTEDYR (%)								
	Dyrekategori			Slaktemåte		Slaktetidspunkt			Totalt
	Okse- rein	Simle- rein	Kalv	Godkjent slakteri	Privat slakting	Før brunst	Etter brunst	Etter nyttår	
18 - Voengelh-Njaarke	10 %	5 %	85 %	89 %	11 %	0 %	100 %	0 %	397
20 - Jillen-Njaarke	15 %	27 %	58 %	81 %	19 %	0 %	100 %	0 %	202
19 - Byrkije	0 %	13 %	87 %	99 %	1 %	49 %	50 %	1 %	594
21 - Rossåga/Toven/Syv Sostre	14 %	18 %	68 %	86 %	14 %	22 %	78 %	0 %	299
23 - Hestmannen/Strandtindene	54 %	25 %	20 %	90 %	10 %	19 %	81 %	0 %	166
22 - Ildgruben	2 %	9 %	89 %	88 %	12 %	0 %	100 %	0 %	304
24 - Saltfjellet	21 %	27 %	52 %	89 %	11 %	0 %	100 %	0 %	642
25 - Balvatn	27 %	31 %	42 %	93 %	7 %	55 %	45 %	0 %	433
26 - Duokta	41 %	13 %	46 %	80 %	20 %	50 %	50 %	0 %	119
27 - Stajggo-Håbmer	12 %	35 %	52 %	86 %	14 %	12 %	75 %	13 %	290
28 - Frostisen	51 %	43 %	6 %	90 %	10 %	0 %	0 %	100 %	35
29 - Skjomen	-	-	-	0 %	100 %	-	-	-	0
NORDLAND	16 %	21 %	63 %	89 %	11 %	21 %	77 %	2 %	3 481

Tabell 9. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein, simlerein og kalv, driftsåret 2006/07. Slaktevektene er basert på data fra registrerte slakteribedrifter. Antall slaktevekter (n) til grunn for beregningene er gitt i parentes.

REINBEITEDISTRIKT	GJENNOMSNTTLIGE SLAKTEVEKTER (kg)									
	Okse > 2 år		Okse 1-2 år		Simle > 2 år		Simle 1-2 år		Kalv 0-1 år	
18 - Voengelh-Njaarke	38,2	(15)	31,7	(24)	33,3	(17)	- ¹	(2)	20,8	(339)
20 - Jillen-Njaarke	47,0	(12)	35,4	(18)	34,8	(44)	32,7	(11)	21,0	(117)
19 - Byrkije	- ¹	(1)	- ¹	(1)	36,4	(78)	- ¹	(0)	21,7	(514)
21 - Rossåga/Toven/Syv Søstre	60,0	(26)	30,2	(16)	33,1	(52)	- ¹	(2)	20,4	(203)
23 - Hestmannen/Strandtindene	59,7	(86)	- ¹	(4)	36,3	(40)	- ¹	(2)	22,6	(34)
22 - Ildgruben	- ¹	(7)	- ¹	(0)	34,5	(24)	- ¹	(3)	23,8	(270)
24 - Saltfjellet	53,1	(128)	- ¹	(4)	35,5	(164)	27,9	(11)	22,7	(335)
25 - Balvatn	42,7	(99)	34,1	(20)	36,5	(62)	32,9	(71)	23,4	(181)
26 - Duokta	60,0	(32)	34,5	(17)	33,4	(9)	- ¹	(6)	19,7	(55)
27 - Stajggo-Håbmer	51,4	(33)	- ¹	(3)	35,7	(93)	30,2	(93)	21,8	(152)
28 - Frostisen	46,8	(16)	- ¹	(2)	37,0	(12)	- ¹	(3)	- ¹	(2)
29 - Skjomen	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
NORDLAND	51,9	(455)	33,0	(109)	35,5	(595)	31,7	(120)	21,9	(2 202)

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 10. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein 1-2 år (varit) i de siste 9 driftsårene, basert på data fra listeforte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT	GJENNOMSNTTLIGE SLAKTEVEKTER OKSE 1-2 ÅR (kg)									
	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	
18 - Voengelh-Njaarke	35,4	32,9	- ¹	27,6	31,5	31,7	31,6	33,3	31,7	
20 - Jillen-Njaarke	37,0	- ¹	- ¹	34,0	32,8	30,0	- ¹	25,3	35,4	
19 - Byrkije	- ¹	38,6	31,2	36,1	36,2	(1)	- ¹	35,6	- ¹	
21 - Rossåga/Toven/Syv Søstre	- ¹	32,8	30,4	34,0	39,2	33,2	- ¹	33,4	30,2	
23 - Hestmannen/Strandtindene	36,8	39,3	34,3	32,2	30,7	31,4	31,3	32,3	- ¹	
22 - Ildgruben	- ¹	- ¹	- ¹	32,0	- ¹	- ¹	- ¹	34,6	- ¹	
24 - Saltfjellet	- ¹	- ¹	47,1	38,4	36,8	42,1	32,6	35,6	- ¹	
25 - Balvatn	33,2	32,7	- ¹	- ¹	- ¹	34,6	31,8	37,8	34,1	
26 - Duokta	34,4	(1)	36,4	34,4	34,6	34,5	34,4	34,0	34,5	
27 - Stajggo-Håbmer	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	36,5	- ¹	
28 - Frostisen	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	
29 - Skjomen	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	
NORDLAND	35,2	34,5	36,3	35,2	34,6	35,5	32,2	35,4	33,0	

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 11. Gjennomsnittlige slaktevekter for simlerein over 2 år (aldu/rotmu) i de siste 9 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT	GJENNOMSNTTLIGE SLAKTEVEKTER SIMLE > 2 ÅR (kg)									
	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	
18 - Voengelh-Njaarke	35,6	32,1	32,3	30,6	32,8	32,7	31,1	34,0	33,3	
20 - Jillen-Njaarke	35,6	35,0	- ¹	34,1	35,5	33,3	31,9	32,0	34,8	
19 - Byrkije	41,5	32,5	38,4	34,5	36,1	37,1	35,8	36,4	36,4	
21 - Rossåga/Toven/Syv Sostre	33,0	34,2	33,7	33,0	34,4	33,5	33,5	34,2	33,1	
23 - Hestmannen/Strandtindene	36,3	33,0	38,0	35,4	36,2	37,6	37,7	38,3	36,3	
22 - Ildgruben	34,4	36,6	35,0	35,1	34,2	36,0	33,1	34,6	34,5	
24 - Saltfjellet	35,4	- ¹	43,0	- ¹	33,4	32,6	34,4	35,8	35,5	
25 - Balvatn	33,6	37,4	- ¹	- ¹	- ¹	31,5	36,0	38,6	36,5	
26 - Duokta	36,6	- ¹	39,5	34,2	38,0	35,9	35,0	36,7	33,4	
27 - Stajggo-Hábmer	- ¹	37,6	34,8	- ¹	38,6	34,7	34,7	37,1	35,7	
28 - Frostisen	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	37,0	
29 - Skjomen	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	
NORDLAND	36,2	34,6	36,6	34,0	35,2	34,4	34,4	35,9	35,5	

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrtil å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 12. Gjennomsnittlige slaktevekter for kalv (miessi) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT	GJENNOMSNTTLIGE SLAKTEVEKTER KALV (kg)									
	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07
18 - Voengelh-Njaarke	20,0	21,1	19,8	19,2	21,9	22,9	20,2	18,8	21,2	20,8
20 - Jillen-Njaarke	19,2	23,0	22,6	- ¹	22,7	22,0	19,2	19,3	19,5	21,0
19 - Byrkije	22,8	21,1	21,6	23,3	21,3	22,9	21,1	21,4	21,0	21,7
21 - Rossåga/Toven/Syv Sostre	21,8	21,7	23,8	21,7	20,2	21,8	20,6	20,6	19,9	20,4
23 - Hestmannen/Strandtindene	20,4	17,8	19,0	20,0	- ¹	20,9	20,6	21,4	19,5	22,6
22 - Ildgruben	22,5	23,5	22,2	23,3	21,6	23,2	22,5	22,6	22,1	23,8
24 - Saltfjellet	20,6	22,0	20,9	28,0	- ¹	20,9	21,5	21,4	20,3	22,7
25 - Balvatn	19,8	19,9	23,1	- ¹	- ¹	- ¹	16,5	22,7	22,8	23,4
26 - Duokta	21,2	21,8	20,4	21,2	21,1	22,2	19,6	21,0	20,1	19,7
27 - Stajggo-Hábmer	23,9	25,2	22,9	25,5	25,8	25,2	22,4	23,8	23,9	21,8
28 - Frostisen	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
29 - Skjomen	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
NORDLAND	21,4	21,8	21,7	22,4	21,4	22,5	20,9	21,1	21,2	21,9

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrtil å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 13. Fordeling av siidaandeler etter reintall i siidaandelen, samt gjennomsnittlig reintall per siidaandel, ved slutten av driftsåret 2006/07 (siidaandeler og ukorrigert reintall per 31. mars 2007).

REINBEITEDISTRIKT	FORDELING AV SIIDAANDELER							GJ.SN. REINTALL
	etter reintall i siidaandelen							
	0-30	31-70	71-200	201-400	401-600	601-800	> 800	pr. s.andel
18 - Voengelh-Njaarke	-	-	1	3	2	-	-	330
20 - Jillen-Njaarke	-	-	1	1	2	1	-	420
19 - Byrkije	-	-	1	1	1	-	-	259
21 - Rossåga/Toven/Syv Søstre	-	-	1	1	1	-	-	338
23 - Hestmannen/Strandtindene	-	-	-	2	1	-	-	421
22 - Ildgruben	-	-	-	-	2	-	-	501
24 - Saltfjellet	-	-	-	3	4	-	-	444
25 - Balvatn	-	-	-	-	2	-	-	437
26 - Duokta	-	-	-	3	-	-	-	260
27 - Stajggo-Hábmer	-	2	3	1	-	-	-	148
28 - Frostisen	1	-	1	-	-	-	-	50
29 - Skjomen	1	-	1	-	-	-	-	84
NORDLAND	2	2	9	15	15	1	0	319
	5 %	5 %	20 %	34 %	34 %	2 %	0 %	

Tabell 14. Fordeling av siidaandeler (per 31. mars 2007) etter alder på siidaandelens innehaver (per 31. desember 2006) samt gjennomsnittsalder på innehaverne.

REINBEITEDISTRIKT	FORDELING AV SIIDAANDELER							GJ.SN. ALDER
	etter alder på innehaver							
	< 20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-70	> 70	innehaver
18 - Voengelh-Njaarke	-	-	2	2	2	-	-	47 år
20 - Jillen-Njaarke	-	1	3	1	-	-	-	37 år
19 - Byrkije	-	1	1	-	-	-	1	46 år
21 - Rossåga/Toven/Syv Søstre	-	-	-	1	2	-	-	52 år
23 - Hestmannen/Strandtindene	-	-	3	-	-	-	-	37 år
22 - Ildgruben	-	-	-	1	1	-	-	46 år
24 - Saltfjellet	-	-	1	2	4	-	-	50 år
25 - Balvatn	-	-	-	-	-	1	1	66 år
26 - Duokta	-	-	1	-	1	1	-	51 år
27 - Stajggo-Hábmer	1	1	1	2	-	1	-	38 år
28 - Frostisen	-	1	-	1	-	-	-	34 år
29 - Skjomen	-	-	-	-	2	-	-	58 år
NORDLAND	1	4	12	10	12	3	2	46 år
	2 %	9 %	27 %	23 %	27 %	7 %	5 %	

Tabell 15. *Innhold av radioaktivitet (^{137}Cs) i levende rein i driftsåret 2006/07, gitt som målte gjennomsnittsverdier for kalver og voksne dyr. Antall målte dyr er gitt i parentes.*

DISTRIKT	RADIOAKTIVITETSNIVÅ (kBq/kg)			
	Måletidspunkt	Kalver		Voksne dyr
18-Voengelh-Njaarke	06.11.06	0,6	(20)	0,6 (5)
19-Byrkije	11.09.06	1,8	(24)	1,2 (6)
	27.11.06	1,5	(22)	-
20-Jillen-Njaarke				
Østre siida	22.11.06	0,9	(6)	0,6 (5)
	10.12.06	1,3	(15)	1,4 (7)
Vestre siida	Ikke målt	-		-
21-Rossåga/Toven/Syv Søstre	10.12.06	1,1	(3)	0,7 (6)
23-Hestmannen/Strandtindene	Ikke målt	-		-
22-Ildgruben	Ikke målt	-		-

Vedlegg 6 - Næringsoversikt Nord-Trøndelag

Tabell 1. Antall siidaandeler og antall personer i siidaandelene ved slutten av driftsåret 2006/07 (per 31. mars 2007). Antall sommer- og vintersiidaer gjenspeiler en gjennomsnittssituasjon for de siste driftsårene.

REINBEITEDISTRIKT	SIIDAANDELER		PERSONER	SIIDAER	
	m/rein	u/rein	i siidaandelene	Sommer	Vinter
7 - Færen / Gasken-Laante	4	-	15	1	1
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	5	-	34	1	1
9 - Låarte	5	-	27	1	1
10 - Østre-Namdalen	12	-	47	3 ¹	3 ¹
11 - Åarjel-Njaarke	6	-	31	2	2
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	6	-	29	2	2
NORD-TRØNDELAG	38	0	183	10	10

1 ¹ Én av siidaandelene, som har en uformell samarbeftavtale med svensk sameby, er her regnet som én siida.

Tabell 2. Reintall i sluttstatus for de 10 siste driftsårene (korrigert reintall per 31. mars unntatt siste år).

REINBEITEDISTRIKT	REINTALL I SLUTTSTATUS (pr. 31. mars)									
	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07
7 - Færen / Gasken-Laante	2 018	2 454	2 100	1 595	1 053	828	746	731	701	745
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	2 661	2 508	2 790	2 667	2 088	2 398	1 937	2 006	1 837	1 885
9 - Låarte	1 651	1 947	1 826	1 836	1 947	1 705	1 710	1 908	1 740	1 819
10 - Østre-Namdalen	4 099	4 098	4 099	4 003	4 084	4 134	3 989	3 961	4 038	4 382
11 - Åarjel-Njaarke	2 200	2 096	2 123	1 846	1 801	1 874	1 941	1 819	1 644	1 694
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	1 593	1 640	1 724	1 865	2 025	1 997	2 007	1 952	1 797	1 714
NORD-TRØNDELAG	14 222	14 743	14 662	13 812	12 998	12 936	12 330	12 377	11 757	12 239

Tabell 3. Flokksammensetning ved slutten av driftsåret 2006/07 (ukorrigert reintall per 31. mars 2007).

REINBEITEDISTRIKT	FLOKKSAMMENSETNING			REINTALL
	Okserein	Simlerein	Kalv	pr. 31.03.07
7 - Færen / Gasken-Laante	4 %	79 %	17 %	745
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	4 %	77 %	19 %	1 885
9 - Låarte	5 %	81 %	15 %	1 819
10 - Østre-Namdalen	3 %	77 %	19 %	4 382
11 - Åarjel-Njaarke	10 %	63 %	28 %	1 694
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	3 %	78 %	19 %	1 714
NORD-TRØNDELAG	4 %	76 %	20 %	12 239

Tabell 4. Kalvetilgang i driftsåret 2006/07. Den prosentvise tilgangen er beregnet i forhold til antall simler ved driftsårets start (korrigert simletall per 1. april 2006). Med kalver etter tap menes kalver til slakt og til påsett.

REINBEITEDISTRIKT	SIMLER i vårflokk	KALVETILGANG			KALVETILGANG (%)			MERKE- PERIODE
		Født	Merket	Etter tap	Født	Merket	Etter tap	
7 - Færen / Gasken-Laante	561	525	285	129	94 %	51 %	23 %	01.07-31.07
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	1 451	1 454	1 233	885	100 %	85 %	61 %	01.07-31.07
9 - Låarte	1 455	1 345	1 036	762	92 %	71 %	52 %	01.07-15.07
10 - Østre-Namdal	3 214	3 283	2 738	2 393	102 %	85 %	74 %	01.07-15.08 ¹
11 - Åarjel-Njaarke	1 183	1 150	869	616	97 %	73 %	52 %	15.06-31.07 ¹
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	1 425	1 352	903	660	95 %	63 %	46 %	25.06-30.08 ¹
NORD-TRØNDELAG	9 289	9 109	7 064	5 445	98 %	76 %	59 %	01.07-30.08

1 Ulike grupper/siidaandeler i distriktet merker til ulik tid. Den oppgitte merkeperioden angir ytterpunktene.

Tabell 5. Tap av kalver og voksne dyr i driftsåret 2006/07. Kalvetap er fordelt før og etter merking. Prosentvise tap er beregnet i forhold til antall fødte kalver våren 2006 og antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2006).

REINBEITEDISTRIKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR			SAMLET TAP	PROSENTVISE TAP		
	F. merk.	E. merk.	Totalt	Okse	Simle	Totalt		Kalv	Voksne	Totalt
7 - Færen / Gasken-Laante	240	156	396	21	63	84	480	75 %	12 %	39 %
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	221	348	569	25	213	238	807	39 %	13 %	25 %
9 - Låarte	309	274	583	22	89	111	694	43 %	6 %	22 %
10 - Østre-Namdal	545	346	891	32	183	215	1 106	27 %	5 %	15 %
11 - Åarjel-Njaarke	281	379	660	46	157	203	863	57 %	12 %	31 %
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	449	243	692	24	170	194	886	51 %	11 %	28 %
NORD-TRØNDELAG	2 045	1 746	3 791	170	875	1 045	4 836	42 %	9 %	23 %

Tabell 6. Fordeling av tapsårsaker i driftsåret 2006/07.

REINBEITEDISTRIKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR		
	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent
7 - Færen / Gasken-Laante	89 %	2 %	10 %	67 %	25 %	8 %
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	95 %	0 %	5 %	90 %	1 %	8 %
9 - Låarte	93 %	0 %	6 %	98 %	1 %	1 %
10 - Østre-Namdal	96 %	1 %	4 %	90 %	3 %	7 %
11 - Åarjel-Njaarke	95 %	2 %	3 %	69 %	27 %	4 %
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	86 %	1 %	13 %	87 %	2 %	12 %
NORD-TRØNDELAG	93 %	1 %	6 %	84 %	9 %	7 %

Tabell 7. Totalt slakteuttak og slaktekvantum (inkludert privat salg og eget forbruk), prosentvis slakteuttak og produktivitet i driftsåret 2006/07. Prosentvis slakteuttak og produktivitet er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2006). Med produksjon per livrein menes slakteuttak og reintallsendring omregnet til kg per rein i vårflokk..

REINBEITEDISTRIKT	TOTALT	TOTALT	SLAKTE-	SL.UTTAK	PRODUKSJON	
	SL.UTTAK	SL.KVANTUM	PROSENT	pr.livrein	pr. livrein	
	(antall dyr)	(antall kg)	(% av vårflokk)	(kg/dyr)	(kg/dyr)	
	06/07	06/07	06/07	06/07	05/06	06/07 ¹
7 - Færen / Gasken-Laante	6	220	1 %	0,3	7,3	2,4
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	599	14 195	33 %	7,7	7,3	8,3
9 - Låarte	572	12 407	33 %	7,1	9,4	8,2
10 - Østre-Namdal	1 834	46 944	45 %	11,6	8,9	14,0
11 - Åarjel-Njaarke	283	7 650	17 %	4,7	2,2	4,3
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	549	13 570	31 %	7,6	6,7	5,9
NORD-TRØNDELAG	3 843	94 986	33 %	8,1	7,3	9,0

1 Siste års produktivitetstall er foreløpig da det dels er beregnet på grunnlag av ukorrigerede reintall.

Tabell 8. Fordeling av slakteuttaket etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt i driftsåret 2006/07. Prosentfordelingen er gjort på grunnlag av leveranser til registrert slakteribedrift.

REINBEITEDISTRIKT	FORDELING AV SLAKTEDYR (%)								
	Dyrekategori			Slaktemåte		Slaktetidspunkt			Totalt
	Okse-rein	Simle-rein	Kalv	Godkjent slakteri	Privat slakting	Før brunst	Etter brunst	Etter nyttår	
7 - Færen / Gasken-Laante	67 %	33 %	0 %	50 %	50 %	0 %	33 %	67 %	3
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	7 %	6 %	86 %	96 %	4 %	0 %	59 %	41 %	604
9 - Låarte	5 %	8 %	88 %	98 %	2 %	0 %	100 %	0 %	569
10 - Østre-Namdal	6 %	8 %	86 %	97 %	3 %	9 %	62 %	28 %	1 798
11 - Åarjel-Njaarke	17 %	17 %	66 %	77 %	23 %	2 %	98 %	0 %	227
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	14 %	26 %	60 %	97 %	3 %	0 %	0 %	100 %	549
NORD-TRØNDELAG	8 %	11 %	81 %	96 %	4 %	5 %	60 %	35 %	3 750

Tabell 9. Gjennomsnittlige slaktevekter for okse rein, simlere rein og kalv, driftsåret 2006/07. Slaktevektene er basert på data fra registrerte slakteribedrifter. Antall slaktevekter (n) til grunn for beregningene er gitt i parentes.

REINBEITEDISTRIKT	GJENNOMSNIITTLIGE SLAKTEVEKTER (kg)									
	Okse > 2 år		Okse 1-2 år		Simle > 2 år		Simle 1-2 år		Kalv 0-1 år	
7 - Færen / Gasken-Laante	- ¹	(1)	- ¹	(1)	- ¹	(1)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	43,9	(9)	30,9	(36)	30,6	(31)	- ¹	(7)	20,7	(521)
9 - Låarte	37,3	(16)	30,8	(12)	32,4	(41)	- ¹	(2)	19,5	(498)
10 - Østre-Namdal	44,1	(62)	34,1	(51)	34,1	(138)	- ¹	(2)	23,2	(1 545)
11 - Åarjel-Njaarke	- ¹	(6)	30,9	(33)	33,6	(36)	- ¹	(3)	20,1	(149)
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	38,3	(38)	28,1	(38)	31,8	(135)	24,3	(9)	18,5	(329)
NORD-TRØNDELAG	41,5	(132)	31,3	(171)	32,8	(382)	25,8	(23)	21,5	(3 042)

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrtil å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 10. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein 1-2 år i de siste 9 driftsårene, basert på data fra listeforte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT	GJENNOMSNTTLIGE SLAKTEVEKTER OKSE 1-2 ÅR (kg)									
	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	
7 - Færen / Gasken-Laante	28,6	31,3	29,8	29,6	30,5	31,7	29,9	31,4	- ¹	
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	30,0	29,5	29,7	30,3	29,4	29,7	29,1	30,4	30,9	
9 - Låarte	29,1	30,1	27,9	27,9	29,0	28,8	28,5	26,4	30,8	
10 - Østre-Namdal	36,4	34,7	34,7	32,7	34,9	33,2	32,6	33,0	34,1	
11 - Åarjel-Njaarke	29,9	30,2	29,6	30,8	30,6	32,1	28,1	29,2	30,9	
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	30,3	30,9	30,5	32,4	29,7	32,3	30,6	30,4	28,1	
NORD-TRØNDELAG	30,3	31,4	30,2	30,4	31,3	30,9	30,3	29,3	31,3	

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 11. Gjennomsnittlige slaktevekter for simlerein over 2 år i de siste 9 driftsårene, basert på data fra listeforte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT	GJENNOMSNTTLIGE SLAKTEVEKTER SIMLE > 2 ÅR (kg)									
	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	
7 - Færen / Gasken-Laante	32,3	32,1	33,6	31,9	32,7	33,2	32,3	34,6	- ¹	
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	31,5	30,6	30,8	31,7	32,5	31,5	31,0	32,5	30,6	
9 - Låarte	31,5	28,9	30,2	30,6	29,5	30,5	30,0	32,0	32,4	
10 - Østre-Namdal	34,2	33,7	34,1	32,9	35,0	32,9	32,2	35,1	34,1	
11 - Åarjel-Njaarke	32,6	30,9	31,6	31,6	31,7	32,5	30,6	32,8	33,6	
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	32,8	32,5	33,1	32,4	32,3	33,8	32,9	32,1	31,8	
NORD-TRØNDELAG	33,1	32,4	32,5	31,9	32,2	32,8	31,9	33,0	32,8	

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 12. Gjennomsnittlige slaktevekter for kalv i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeforte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT	GJENNOMSNTTLIGE SLAKTEVEKTER KALV (kg)									
	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07
7 - Færen / Gasken-Laante	17,8	21,1	21,0	19,5	21,0	20,6	20,6	20,8	20,6	- ¹
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	19,6	18,7	18,9	18,6	18,6	20,0	17,5	19,5	19,3	20,7
9 - Låarte	17,7	20,2	19,1	19,6	19,0	19,9	18,3	18,5	18,6	19,5
10 - Østre-Namdal	21,2	22,5	22,6	21,7	22,2	23,5	21,0	20,7	21,5	23,2
11 - Åarjel-Njaarke	21,3	19,9	20,4	20,6	20,0	21,1	20,3	18,1	20,6	20,1
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	19,5	19,9	20,2	20,7	19,8	20,1	19,4	19,9	20,2	18,5
NORD-TRØNDELAG	21,4	21,8	21,7	22,4	21,4	22,5	20,9	21,1	20,2	21,5

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 13. Fordeling av siidaandeler etter reintall i siidaandelen, samt gjennomsnittlig reintall per siidaandel, ved slutten av driftsåret 2006/07 (siidaandeler og ukorrigert reintall per 31. mars 2007).

REINBEITEDISTRIKT	FORDELING AV SIIDAANDELER							GJ.SN. REINTALL pr. s. andel
	etter reintall i siidaandelen							
	0- 30	31-70	71-200	201-400	401-600	601-800	> 800	
7 - Færen / Gasken-Laante	-	-	3	1	-	-	-	186
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	-	-	-	4	1	-	-	377
9 - Låarte	-	-	-	5	-	-	-	364
10 - Østre-Namdal	1	-	1	3	7	-	-	365
11 - Åarjel-Njaarke	1	-	1	3	1	-	-	282
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	-	-	1	5	-	-	-	286
NORD-TRØNDELAG	2	0	6	21	9	0	0	322
	5 %	0 %	16 %	55 %	24 %	0 %	0 %	

Tabell 14. Fordeling av siidaandeler (per 31. mars 2007) etter alder på siidaandelens innehaver (per 31. desember 2006) samt gjennomsnittsalder på innehaverne.

REINBEITEDISTRIKT	FORDELING AV SIIDAANDELER							GJ.SN. ALDER innehaver
	etter alder på innehaver							
	< 20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-70	> 70	
7 - Færen / Gasken-Laante	-	-	3	-	-	-	1	46 år
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	-	-	3	2	-	-	-	41 år
9 - Låarte	-	-	1	-	4	-	-	51 år
10 - Østre-Namdal	-	1	-	5	4	2	-	51 år
11 - Åarjel-Njaarke	-	-	2	1	2	1	-	49 år
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	-	-	1	2	3	-	-	49 år
NORD-TRØNDELAG	0	1	10	10	13	3	1	47 år
	0 %	3 %	26 %	26 %	34 %	8 %	3 %	

Tabell 15. Innhold av radioaktivitet (^{137}Cs) i levende rein i driftsåret 2006/07, gitt som målte gjennomsnittsverdier for kalver og voksne dyr. Antall målte dyr er gitt i parentes.

DISTRIKT	RADIOAKTIVITETSNIVÅ (kBq/kg)		
	Måletidspunkt	Kalver	Voksne dyr
7-Færen / Gasken-Laante	Ikke målt	-	-
8-Skjækerfjell / Skæhkere	29.10.06	1,2 (30)	0,9 (10)
	21.01.07	2,2 (139)	2,3 (28)
	25.01.07	1,2 (58)	1,0 (11)
	05.02.07	1,7 (25)	1,9 (8)
9-Låarte	20.-21.11.06	1,8 (515)	2,0 (89)
10-Østre-Namdal	Jåma/Dærga-gruppen		
	13.10.06	1,4 (29)	1,2 (1)
	12.12.06	1,2 (16)	1,5 (3)
	Steinfjell-gruppen		
23.10.06	1,4 (20)	1,2 (8)	
23.01.06	1,9 (15)	2,0 (14)	
11-Åarjel-Njaarke	Jåma/Anti-gruppen		
	02.11.06	0,6 (7)	0,5 (8)
	Toven-gruppen		
22.11.06	0,9 (5)	1,0 (5)	
6-Fosen / Fovsen-Njaarke	Ikke målt	-	-

Vedlegg 7 - Næringsoversikt Sør-Trøndelag/ Hedmark

Tabell 1. Antall siidaandeler og antall personer i siidaandelene ved slutten av driftsåret 2006/07 (per 31. mars 2007). Antall sommer- og vintersiidaer gjenspeiler en gjennomsnittssituasjon for de siste driftsårene siste driftsårene.

REINBEITEDISTRIKT	SIIDAANDELER		PERSONER i siidaandelene	SIIDAER	
	m/rein	u/rein		Sommer	Vinter
3 - Elgå	6	-	34	1	1
2 - Riast/Hylling	10	-	54	1	1
1 - Essand	9	-	43	1	1
Trollheimen	5	-	23	1	1
SØR-TRØND./HEDM.	30	0	154	4	4

Tabell 2. Reintall i sluttstatus for de 10 siste driftsårene (korrigert reintall per 31. mars unntatt siste år).

REINBEITEDISTRIKT	REINTALL I SLUTTSTATUS (pr. 31. mars)									
	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07
3 - Elgå	3 038	2 949	3 185	2 987	2 881	2 952	2 820	2 815	2 740	2 548
2 - Riast/Hylling	4 329	4 496	4 590	4 648	4 740	4 757	4 727	4 729	4 655	4 719
1 - Essand	4 590	4 990	4 021	3 906	3 974	4 130	4 168	4 489	4 951	4 538
Trollheimen	1 662	1 759	1 662	1 644	1 632	1 593	1 592	1 583	1 613	1 571
SØR-TRØND./HEDM.	13 619	14 194	13 458	13 185	13 227	13 432	13 307	13 616	13 959	13 376

Tabell 3. Flokksammensetning ved slutten av driftsåret 2006/07 (ukorrigert reintall per 31. mars 2007).

REINBEITEDISTRIKT	FLOKKSAMMENSETNING			REINTALL pr. 31.03.07
	Okserrein	Simlerein	Kalv	
3 - Elgå	4 %	80 %	17 %	2 548
2 - Riast/Hylling	1 %	78 %	21 %	4 719
1 - Essand	11 %	72 %	17 %	4 538
Trollheimen	5 %	84 %	11 %	1 571
SØR-TRØND./HEDM.	5 %	77 %	18 %	13 376

Tabell 4. Kalvetilgang i driftsåret 2006/07. Den prosentvise tilgangen er beregnet i forhold til antall simler ved driftsårets start (korrigert simletall per 1. april 2006). Med kalver etter tap menes kalver til slakt og til påsett.

REINBEITEDISTRIKT	SIMLER i vårflokk	KALVETILGANG			KALVETILGANG (%)			MERKE- PERIODE
		Født	Merket	Etter tap	Født	Merket	Etter tap	
3 - Elgå	2 229	2 063	1 776	1 655	93 %	80 %	74 %	20.06-15.07 ¹
2 - Riast/Hylling	3 614	3 407	2 967	2 783	94 %	82 %	77 %	09.07-16.07
1 - Essand	3 341	3 066	2 931	2 656	92 %	88 %	79 %	01.07-20.07
Trollheimen	1 321	1 249	1 042	1 006	95 %	79 %	76 %	14.06-15.07 ¹
SØR-TRØND./HEDM.	10 505	9 785	8 716	8 100	93 %	83 %	77 %	14.06-20.07

¹ Ulike grupper/siidaandeler i distriktet merker til ulik tid. Den oppgitte merkeperioden angir ytterpunktene.

Tabell 5. Tap av kalver og voksne dyr i driftsåret 2006/07. Kalvetap er fordelt før og etter merking. Prosentvise tap er beregnet i forhold til antall fødte kalver våren 2006 og antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2006).

REINBEITEDISTRIKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR			SAMLET TAP	PROSENTVISE TAP		
	F. merk.	E. merk.	Totalt	Okse	Simle	Totalt		Kalv	Voksne	Totalt
3 - Elgå	287	121	408	32	208	240	648	20 %	9 %	13 %
2 - Riast/Hylling	440	208	648	42	173	215	863	19 %	5 %	11 %
1 - Essand	135	343	478	93	244	337	815	16 %	7 %	10 %
Trollheimen	207	36	243	5	68	73	316	19 %	5 %	11 %
SØR-TRØND./HEDM.	1 069	708	1 777	172	693	865	2 642	18 %	6 %	11 %

Tabell 6. Fordeling av tapsårsaker i driftsåret 2006/07.

REINBEITEDISTRIKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR		
	Fredet	Annen	Annen	Fredet	Annen	Annen
	rovvilt	kjent	ukjent	rovvilt	kjent	ukjent
3 - Elgå	65 %	1 %	33 %	51 %	3 %	46 %
2 - Riast/Hylling	81 %	1 %	18 %	76 %	1 %	22 %
1 - Essand	85 %	8 %	6 %	77 %	12 %	12 %
Trollheimen	89 %	4 %	7 %	86 %	8 %	5 %
SØR-TRØND./HEDM.	80 %	3 %	17 %	70 %	6 %	23 %

Tabell 7. Totalt slakteuttak og slaktekvantum (inkludert privat salg og eget forbruk), prosentvis slakteuttak og produktivitet i driftsåret 2006/07. Prosentvis slakteuttak og produktivitet er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2006). Med produksjon per livrein menes slakteuttak og reintallsending omregnet til kg per rein i vårflokk.

REINBEITEDISTRIKT	TOTALT	TOTALT	SLAKTE-	SL.UTTAK	PRODUKSJON	
	SL.UTTAK	SL.KVANTUM	PROSENT	pr.livrein	pr. livrein	
	(antall dyr)	(antall kg)	(% av vårflokk)	(kg/dyr)	(kg/dyr)	
	06/07	06/07	06/07	06/07	05/06	06/07 ¹
3 - Elgå	1 604	38 024	59 %	13,9	13,1	11,5
2 - Riast/Hylling ²	2 504	63 814	54 %	13,7	13,7	14,2
1 - Essand ²	2 732	68 361	55 %	13,8	14,0	11,7
Trollheimen	975	24 901	60 %	15,4	16,4	14,7
SØR-TRØND./HEDM.	7 815	195 100	56 %	14,0	14,0	12,9

1 Siste års produktivitetstall er foreløpig da det dels er beregnet på grunnlag av ukorrigerede reintall.

2 Rein slaktet på D4-Femund er fordelt likt mellom D2-Riast/Hylling og D1-Essand.

Tabell 8. Fordeling av slakteuttaket etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt i driftsåret 2006/07. Prosentfordelingen er gjort på grunnlag av leveranser til registrert slakteribedrift.

REINBEITEDISTRIKT	FORDELING AV SLAKTEDYR (%)								
	Dyrekategori			Slaktemåte		Slaktetidspunkt			Totalt Antall slaktedy
	Okse- rein	Simle- rein	Kalv	Godkjent slakteri	Privat slakting	Før brunst	Etter brunst	Etter nyttår	
3 - Elgå	6 %	14 %	80 %	95 %	5 %	0 %	52 %	48 %	1 498
2 - Riast/Hylling ¹	18 %	8 %	74 %	96 %	4 %	0 %	72 %	27 %	2 411
1 - Essand ¹	15 %	14 %	71 %	96 %	4 %	7 %	71 %	22 %	2 567
Trollheimen	6 %	5 %	89 %	95 %	5 %	0 %	65 %	35 %	924
SØR-TRØND./HEDM.	13 %	11 %	76 %	96 %	4 %	3 %	67 %	31 %	7 400

1 Rein slaktet på D4-Femund er fordelt likt mellom D2-Riast/Hylling og D1-Essand.

Tabell 9. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein, simlerein og kalv, driftsåret 2006/07. Slaktevektene er basert på data fra registrerte slakteribedrifter. Antall slaktevekter (n) til grunn for beregningene er gitt i parentes.

REINBEITEDISTRIKT	GJENNOMSNTTLIGE SLAKTEVEKTER (kg)				
	Okse > 2 år	Okse 1-2 år	Simle > 2 år	Simle 1-2 år	Kalv 0-1 år
3 - Elgå	48,42 (30)	30,7 (65)	34,0 (173)	28,6 (32)	20,9 (1 198)
2 - Riast/Hylling ²	49,43 (19)	33,9 (424)	35,7 (171)	26,9 (15)	21,7 (1 782)
1 - Essand ²	55,83 (163)	32,9 (217)	32,4 (281)	26,7 (82)	20,6 (1 824)
Trollheimen	- ¹ (7)	35,2 (44)	34,4 (49)	- ¹ (1)	23,8 (823)
SØR-TRØND./HEDM.	54,11 (219)	33,4 (750)	33,8 (674)	27,2 (130)	21,5 (5 627)

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedy til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

2 Rein slaktet på D4-Femund er fordelt likt mellom D2-Riast/Hylling og D1-Essand.

Tabell 10. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein 1-2 år i de siste 9 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT	GJENNOMSNTTLIGE SLAKTEVEKTER OKSE 1-2 ÅR (kg)									
	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	
3 - Elgå	32,1	33,8	32,5	32,5	30,8	32,0	30,3	32,9	30,7	
2 - Riast/Hylling ¹	31,3	32,7	35,0	34,3	34,2	32,6	32,2	33,8	33,9	
1 - Essand ¹	28,0	27,9	30,2	31,1	31,3	30,1	29,4	32,2	32,9	
Trollheimen	33,0	36,1	36,3	37,3	37,4	37,5	36,1	37,2	35,2	
SØR-TRØND./HEDM.	31,1	31,4	33,6	31,1	33,6	32,5	32,0	33,5	33,4	

1 Rein slaktet på D4-Femund er fordelt likt mellom D2-Riast/Hylling og D1-Essand.

Tabell 11. Gjennomsnittlige slaktevekter for simlerein over 2 år i de siste 9 driftsårene, basert på data fra listeforte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT	GJENNOMSNTTLIGE SLAKTEVEKTER SIMLE > 2 ÅR (kg)									
	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	
3 - Elgå	33,5	32,2	33,8	34,3	32,2	33,7	31,5	33,8	34,0	
2 - Riast/Hylling ¹	34,9	33,6	34,8	33,4	34,7	33,9	33,5	35,8	35,7	
1 - Essand ¹	30,2	31,5	32,1	29,6	31,7	30,9	29,7	32,6	32,4	
Trollheimen	31,2	35,1	36,0	34,8	34,6	35,4	32,0	35,0	34,4	
SØR-TRØND./HEDM.	32,6	32,5	33,6	29,6	33,3	33,1	31,8	34,4	33,8	

1 Rein slaktet på D4-Femund er fordelt likt mellom D2-Riast/Hylling og D1-Essand.

Tabell 12. Gjennomsnittlige slaktevekter for kalv i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeforte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT	GJENNOMSNTTLIGE SLAKTEVEKTER KALV (kg)										
	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	
3 - Elgå	19,9	22,4	20,7	22,2	21,5	21,1	20,7	21,3	20,9	20,9	
2 - Riast/Hylling ¹	18,9	21,4	22,0	23,1	22,1	22,4	21,1	21,7	21,6	21,7	
1 - Essand ¹	17,5	19,1	19,1	19,9	19,0	20,7	18,8	20,1	20,8	20,6	
Trollheimen	19,6	21,2	22,8	23,7	23,2	24,2	23,7	23,2	23,7	23,8	
SØR-TRØND./HEDM.	20,1	20,8	20,9	20,3	20,3	21,4	19,6	20,0	21,5	21,5	

1 Rein slaktet på D4-Femund er fordelt likt mellom D2-Riast/Hylling og D1-Essand.

Tabell 13. Fordeling av siidaandeler etter reintall i siidaandelen, samt gjennomsnittlig reintall per siidaandel, ved slutten av driftsåret 2006/07 (siidaandeler og ukorrigert reintall per 31. mars 2007).

REINBEITEDISTRIKT	FORDELING AV SIIDAANDELER							GJ.SN.
	etter reintall i siidaandelen							
	0-30	31-70	71-200	201-400	401-600	601-800	> 800	pr. s. andel
3 - Elgå	-	-	-	4	2	-	-	425
2 - Riast/Hylling	-	-	-	-	10	-	-	472
1 - Essand	-	-	-	-	9	-	-	504
Trollheimen	-	-	-	5	-	-	-	314
SØR-TRØND./HEDM.	0	0	0	9	21	0	0	446
	0 %	0 %	0 %	30 %	70 %	0 %	0 %	

Tabell 14. Fordeling av siidaandeler (per 31. mars 2007) etter alder på siidaandelens innehaver (per 31. desember 2006) samt gjennomsnittsalder på innehaverne.

REINBEITEDISTRIKT	FORDELING AV SIIDAANDELER							GJ.SN.
	etter alder på innehaver							
	< 20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-70	> 70	innehaver
3 - Elgå	-	-	1	4	1	-	-	46 år
2 - Riast/Hylling	-	-	3	3	4	-	-	48 år
1 - Essand	-	2	1	6	-	-	-	40 år
Trollheimen	-	-	1	1	1	2	-	53 år
SØR-TRØND./HEDM.	0	2	6	14	6	2	0	46 år
	0 %	7 %	20 %	47 %	20 %	7 %	0 %	

Tabell 15. *Innhold av radioaktivitet (^{137}Cs) i levende rein i driftsåret 2006/07, gitt som målte gjennomsnittsverdier for kalver og voksne dyr. Antall målte dyr er gitt i parentes.*

DISTRIKT	RADIOAKTIVITETSNIVÅ (kBq/kg)			
	Måletidspunkt	Kalver		Voksne dyr
3-Elgå	27.10.06	0,6	(20) ¹	0,6 (10) ¹
2-Riast/Hylling	Ikke målt	-		-
1-Essand	Ikke målt	-		-
Trollheimen	Ikke målt	-		-

1 Målt i kjøttprover.

Vedlegg 8 - Næringsoversikt Tamreinlagene i Sør-Norge

Tabell 2. Reintall i sluttstatus for de 10 siste driftsårene (korrigert reintall per 31. mars unntatt siste år).

TAMREINLAG	REINTALL I SLUTTSTATUS (pr. 31. mars)									
	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07
Lom tamreinlag	2 248	2 275	2 250	2 343	2 344	2 410	2 328	2 320	2 312	2 421
Vågå tamreinlag	2 288	2 287	2 297	2 290	2 169	2 327	2 311	2 287	2 296	2 299
Fram reinslag	2 708	2 726	2 824	3 017	2 948	3 003	2 962	2 910	2 959	2 972
Filefjell reinlag	2 883	2 826	2 961	3 283	2 840	2 866	3 006	2 964	2 864	2 899
Rendal renselskap ¹	-	915	1 149	1 246	1 355	1 583	1 583	1 674	1 750	1 970
TAMREINLAGENE	10 127	11 029	11 481	12 179	11 656	12 189	12 190	12 155	12 181	12 561

1 Rendal renselskap ble overført fra villreinforvaltning til tamreinforvaltning i 1998/99.

Tabell 3. Flokksammensetning ved slutten av driftsåret 2006/07 (ukorrigert reintall per 31. mars 2007).

TAMREINLAG	FLOKKSAMMENSETNING			REINTALL pr. 31.03.07
	Okserein	Simlerein	Kalv	
Lom tamreinlag	0 %	76 %	23 %	2 421
Vågå tamreinlag	1 %	79 %	21 %	2 299
Fram reinslag	1 %	76 %	23 %	2 972
Filefjell reinlag	1 %	79 %	20 %	2 899
Rendal renselskap	19 %	57 %	24 %	1 970
TAMREINLAGENE	4 %	74 %	22 %	12 561

Tabell 4. Kalvetilgang i driftsåret 2006/07. Den prosentvise tilgangen er beregnet i forhold til antall simler ved driftsårets start (korrigert simletall per 1. april 2006). Med kalver etter tap menes kalver til slakt og til påsett.

TAMREINLAG	SIMLER i vârflokk	KALVETILGANG			KALVETILGANG (%)			MERKE- PERIODE
		Født	Merket	Etter tap	Født	Merket	Etter tap	
Lom tamreinlag	1 776	1 625	1 625	1 608	91 %	91 %	91 %	01.09-30.09
Vågå tamreinlag	1 763	1 621	1 621	1 499	92 %	92 %	85 %	01.12-31.12
Fram reinslag	2 265	2 152	2 053	2 053	95 %	91 %	91 %	01.09-30.09
Filefjell reinlag	2 240	2 060	1 880	1 872	92 %	84 %	84 %	01.12-31.12
Rendal renselskap ¹	1 057	856	615	552	81 %	58 %	52 %	-
TAMREINLAGENE ²	9 101	8 314	7 794	7 584	91 %	86 %	83 %	01.09-31.12

1 Rendal renselskap merker ikke kalvene. I sumtallet for merkede kalver for tamreinlagene er det for Rendal renselskap stipulert et antall kalver for jaktseasonen (som er parallell til merkede kalver).

Tabell 5. Tap av kalver og voksne dyr i driftsåret 2006/07. Kalvetap er fordelt før og etter merking. Prosentvise tap er beregnet i forhold til antall fødte kalver våren 2006 og antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2006).

TAMREINLAG	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR			SAMLET TAP	PROSENTVISE TAP		
	F. merk.	E. merk.	Totalt	Okse	Simle	Totalt		Kalv	Voksne	Totalt
Lom tamreinlag	0	17	17	0	0	0	17	1 %	0 %	0 %
Vågå tamreinlag	0	0	0	1	39	40	40	0 %	2 %	1 %
Fram reinslag	99	0	99	28	44	72	171	5 %	2 %	3 %
Filefjell reinlag	180	8	188	9	29	38	226	9 %	1 %	5 %
Rendal renselskap ¹	241	63	304	10	24	34	338	36 %	2 %	13 %
TAMREINLAGENE	520	88	608	48	136	184	792	7 %	2 %	4 %

1 Rendal renselskap merker ikke kalvene sine. Seintapet av kalv (tilsvarende tap etter merking) er derfor stipulert.

Tabell 6. Fordeling av tapsårsaker i driftsåret 2006/07.

TAMREINLAG	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR		
	Fredet	Annen	Annen	Fredet	Annen	Annen
	rovvilt	kjent	ukjent	rovvilt	kjent	ukjent
Lom tamreinlag	0 %	0 %	100 %	-	-	-
Vågå tamreinlag	-	-	-	0 %	20 %	80 %
Fram reinslag	75 %	0 %	25 %	64 %	29 %	7 %
Filefjell reinlag	96 %	2 %	2 %	84 %	8 %	8 %
Rendal renselskap	82 %	0 %	18 %	100 %	0 %	0 %
TAMREINLAGENE	83 %	1 %	16 %	61 %	17 %	22 %

Tabell 7. Totalt slakteuttak og slaktekvantum (inkludert privat salg og eget forbruk), prosentvis slakteuttak og produktivitet i driftsåret 2006/07. Prosentvis slakteuttak og produktivitet er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2006). Med produksjon per livrein menes slakteuttak og reintallsendring omregnet til kg per rein i vårflokk..

TAMREINLAG	TOTALT	TOTALT	SLAKTE-	SL.UTTAK	PRODUKSJON	
	SL.UTTAK	SL.KVANTUM	PROSENT	pr.livrein	pr. livrein	
	(antall dyr)	(antall kg)	(% av vårflokk)	(kg/dyr)	(kg/dyr)	
	06/07	06/07	06/07	06/07	05/06	06/07 ¹
Lom tamreinlag	1 499	44 822	65 %	19,4	19,7	20,9
Vågå tamreinlag	1 456	42 274	63 %	18,4	19,0	18,7
Fram reinslag	1 968	49 718	67 %	16,8	17,9	17,0
Filefjell reinlag	1 790	46 972	63 %	16,4	15,9	16,9
Rendal renselskap ²	298	10 330	17 %	5,9	7,4	9,3
TAMREINLAGENE	7 011	194 116	58 %	15,9	16,5	16,9

1 Siste års produktivitetstall er foreløpig da det dels er beregnet på grunnlag av ukorrigerede reintall.

2 Jaktuttak.

Tabell 8. Fordeling av slakteuttaket etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt i driftsåret 2006/07. Prosentfordelingen er gjort på grunnlag av leveranser til registrert slakteribedrift.

TAMREINLAG	FORDELING AV SLAKTEDYR (%)								
	Dyrekategori			Slaktemåte		Slaktetidspunkt			Totalt Antall slaktedyr
	Okse- rein	Simle- rein	Kalv	Godkjent slakteri	Privat slakting	Før brunst	Etter brunst	Etter nyttår	
Lom tamreinlag	20 %	10 %	70 %	99 %	1 %	69 %	31 %	0 %	1 487
Vågå tamreinlag	19 %	10 %	71 %	100 %	0 %	0 %	100 %	0 %	1 412
Fram reinslag	17 %	13 %	70 %	100 %	0 %	73 %	27 %	0 %	1 959
Filefjell reinlag	16 %	11 %	72 %	100 %	0 %	0 %	100 %	0 %	1 790
Rendal renselskap ¹	49 %	27 %	25 %	0 %	100 %	100 %	0 %	0 %	298
TAMREINLAGENE	19 %	12 %	69 %	95 %	5 %	40 %	60 %	0 %	6 946

1 Jaktuttak er regnet som privat slakt, men er medregnet under fordeling på slaktetidspunkt.

Tabell 9. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein, simlerein og kalv, driftsåret 2006/07. Slaktevektene er basert på data fra registrerte slakteribedrifter. Antall slaktevekter (n) til grunn for beregningene er gitt i parentes.

TAMREINLAG	GJENNOMSNIITTLIGE SLAKTEVEKTER (kg)									
	Okse > 2 år		Okse 1-2 år		Simle > 2 år		Simle 1-2 år		Kalv 0-1 år	
Lom tamreinlag	- ¹	(5)	43,6	(299)	41,0	(137)	38,3	(11)	24,3	(1 035)
Vågå tamreinlag	- ¹	(0)	41,5	(268)	38,1	(146)	- ¹	(0)	25,5	(998)
Fram reinslag	- ¹	(5)	35,2	(332)	36,1	(254)	- ¹	(0)	20,9	(1 368)
Filefjell reinlag	40,9	(46)	36,1	(245)	35,4	(188)	32,6	(17)	22,5	(1 294)
Rendal renselskap	- ²	(0)	- ²	(0)	- ²	(0)	- ²	(0)	- ²	(0)
TAMREINLAGENE	42,9	(56)	39,1	(1 144)	37,2	(725)	34,8	(28)	23,0	(4 695)

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

2 Mangler data om slaktevekter (jaktuttak).

Tabell 10. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein 1-2 år i de siste 9 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

TAMREINLAG	GJENNOMSNIITTLIGE SLAKTEVEKTER OKSE 1-2 ÅR (kg)									
	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	
Lom tamreinlag	42,3	43,2	42,9	40,9	45,5	43,4	40,2	34,7	43,6	
Vågå tamreinlag	36,9	40,3	39,2	37,5	37,4	39,3	39,3	41,2	41,5	
Fram reinslag	37,2	36,4	37,8	36,0	35,5	35,5	34,2	35,2	35,2	
Filefjell reinlag	36,8	36,1	37,5	37,2	25,8	38,1	36,9	37,9	36,1	
Rendal renselskap	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	
TAMREINLAGENE	38,0	39,3	39,5	37,9	37,5	39,0	37,5	37,2	39,1	

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 11. Gjennomsnittlige slaktevekter for simlerein over 2 år i de siste 9 driftsårene, basert på data fra listeforte/registrerte slakteribedrifter.

TAMREINLAG	GJENNOMSNIITTLIGE SLAKTEVEKTER SIMLE > 2 ÅR (kg)									
	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	
Lom tamreinlag	38,2	38,4	40,7	34,2	40,3	38,6	36,3	37,7	41,0	
Vågå tamreinlag	37,3	35,5	37,6	30,1	37,1	37,4	35,7	39,4	38,1	
Fram reinslag	34,0	35,5	36,9	36,6	36,1	35,9	35,1	37,8	36,1	
Filefjell reinlag	35,1	34,7	36,0	35,7	26,1	36,3	36,8	38,3	35,4	
Rendal renselskap	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	30,5	31,8	- ¹	- ¹	
TAMREINLAGENE	35,8	36,3	37,7	34,5	33,6	36,6	35,8	38,3	37,2	

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 12. Gjennomsnittlige slaktevekter for kalv i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeforte/registrerte slakteribedrifter.

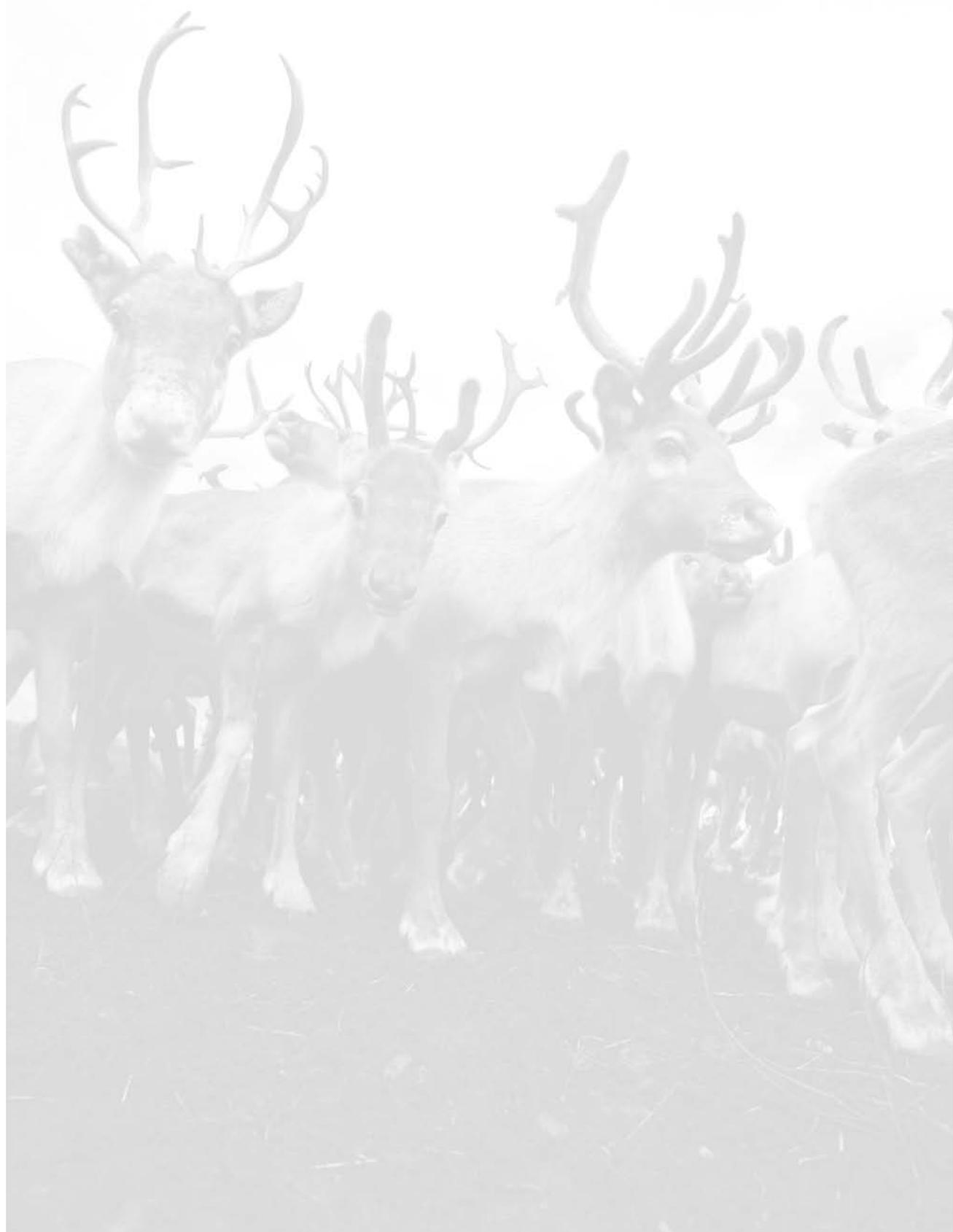
TAMREINLAG	GJENNOMSNIITTLIGE SLAKTEVEKTER KALV (kg)										
	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	
Lom tamreinlag	22,4	23,8	23,6	24,4	25,7	25,0	24,0	25,0	25,5	24,3	
Vågå tamreinlag	22,0	23,4	20,6	24,8	22,4	25,3	24,2	22,0	24,1	25,5	
Fram reinslag	19,3	20,2	21,0	22,2	20,2	22,3	21,1	20,1	20,8	20,9	
Filefjell reinlag	19,9	20,6	21,2	22,3	21,4	27,6	23,0	23,2	24,5	22,5	
Rendal renselskap	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	18,5	16,9	18,7	- ¹	- ¹	
TAMREINLAGENE	20,8	21,8	21,7	23,4	22,3	24,9	23,0	22,5	23,5	23,0	

1 Mangler vektdata for jaktuttaket i Rendal renselskap.

Tabell 15. Innhold av radioaktivitet (¹³⁷Cs) i levende rein i driftsåret 2006/07, gitt som målte gjennomsnittsverdier for kalver og voksne dyr. Antall målte dyr er gitt i parentes.

TAMREINLAG	RADIOAKTIVITETSNIVÅ (kBq/kg)		
	Måletidspunkt	Kalver	Voksne dyr
Lom tamreinlag	12.-13.09.06	2,3 (1 001)	2,1 (172)
	03.12.06	0,6 (12)	0,5 (15)
Vågå tamreinlag	28.08.06	4,3 (4) ¹	-
	09.10.06	3,9 (5) ¹	2,4 (1) ¹
	22.11.06	2,6 (5) ¹	-
	03.-05.12.06	2,3 (1 111)	2,4 (223)
Fram reinlag	07.09.06	0,6 (30)	0,6 (7)
	07.12.06	1,1 (17)	0,7 (10)
Filefjell reinlag	12.12.06	1,0 (20)	1,1 (8)

1 Målt i kjøttprover.

Vedlegg 9 – Rammebetingelser for reindriften

Beitetider, øvre reintall og distriktsgrenser per 31. desember 2007

Reindriftsloven¹ stiller krav om de rammebetingelser som reindriften skal utøves innenfor. Dette omfatter inndeling i regionale reinbeiteområder (§ 5), reinbeitedistrikter (§§ 6 og 42) og siidaer (§ 51), samt fastsetting av bruksregler for forvaltningen og bruken av distriktets ressurser (§§ 57-61). Bruksreglene omfatter blant annet beitebruk, reintall og beitetider. Lovens § 8 gir videre bestemmelser for reindrift utenfor det samiske reinbeiteområdet.

Dette vedlegget gir en oversikt over disse rammebetingelsene i form av kart og tabelloversikter. Områdevis kart viser distriktsgrenser og konvensjonsområder (Troms og Nordland), samt forvaltningsgrenser for tamreinlagene. Videre er det gitt en omfattende tabelloversikt for hvert reinbeiteområde, som viser gjeldende beitetider og øvre reintall for hvert distrikt med referanser til vedtak. Oversiktene viser også referanser til vedtak om distriktsgrenser, samt bruttoarealer for distriktene og en del konvensjonsområder.

Reindriftsforvaltningen tar forbehold om at oversikten kan være noe ufullstendig hva gjelder referanser, og da i første rekke vedtak som omfatter mindre grensejusteringer mellom distriktene som er gjort etter hovedrevisjonene.

Under følger en tabell som viser øvre reintall og bruttoarealtall for de ulike områdene som helhet.

NORSK OMRÅDENAVN	SAMISK OMRÅDENAVN	ØVRE REINTALL	BRUTTO-AREALER ¹
Øst-Finnmark	Nuorta-Finnmárkku	73 400	30 757 km ²
Vest-Finnmark ²	Oarje-Finnmárkku	64 300	25 929 km ²
Troms ²	Tromssa	13 500	18 718 km ²
Nordland	Nordlánda, Nordlaanden	15 400	32 613 km ²
Nord-Trøndelag ³	Noerhte-Trøndelagen	-	22 300 km ²
Sør-Trøndelag/Hedmark ⁴	Åarjel-Trøndelagen/Hedemarken	13 600	8 598 km ²
Tamreinlagene i Sør-Norge ^{5,6}		-	7 981 km ²
Hele reindriftsområdet		-	146 896 km²

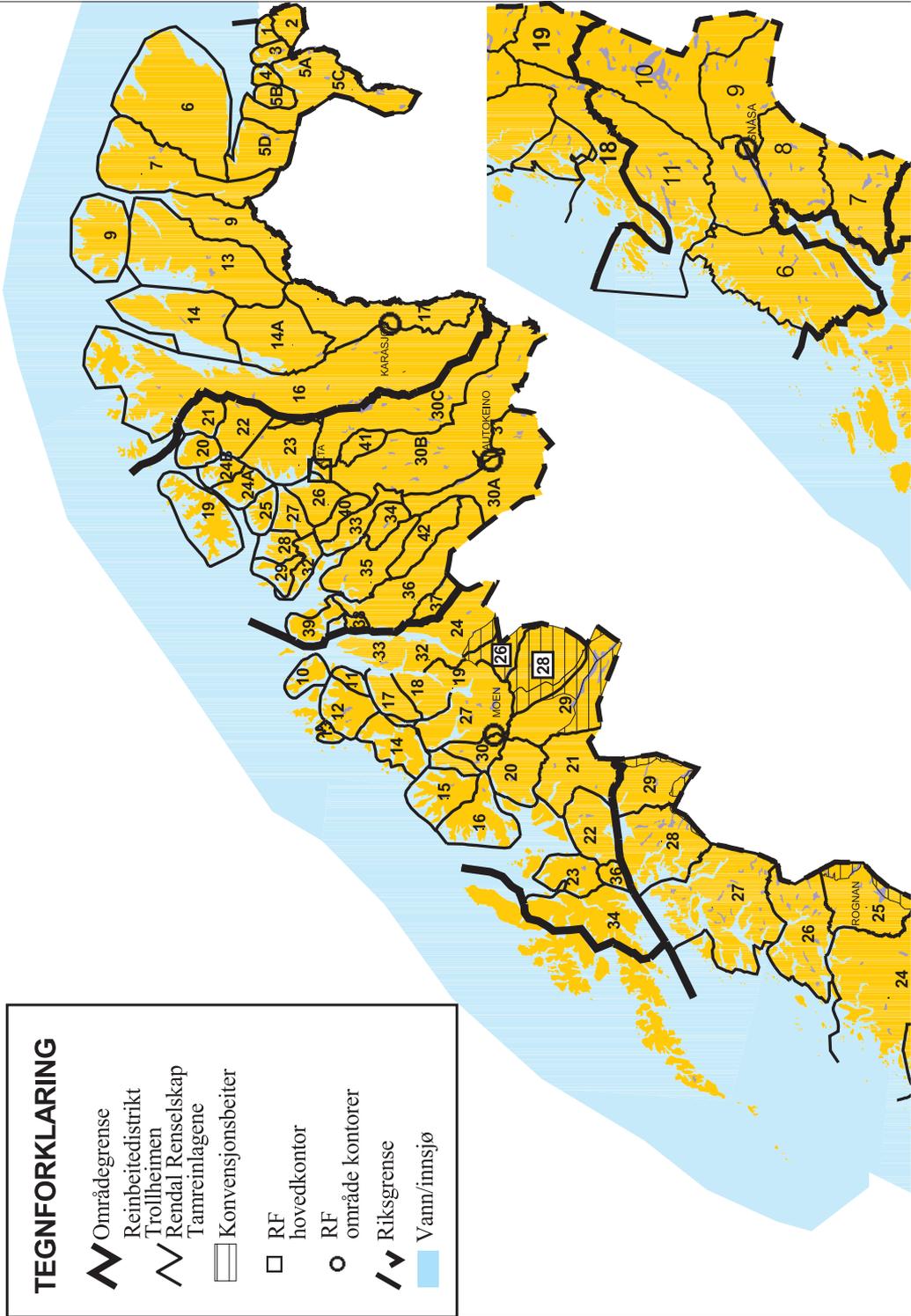
- 1 Bruttoarealene er beregnet ved hjelp av Reindriftsforvaltningens digitale arealbrukskart, med unntak av tamreinlagene, hvor arealene er anslått. I bruttoareal inngår alt landareal og de fleste vann. Bruttoarealet omfatter derfor vesentlige områder som ikke nyttes til reinbeite, som innsjøer, isbreer, byer, tettsteder, veier, kulturskoger etc..
- 2 Distriktene 11-Ráidná, 19/32-Ivgoláhku og 33-Ittunjárga (til sammen 4.300 rein, 1.635 km²) har sommerbeite i Troms reinbeiteområde og vinterbeite i Vest-Finnmark reinbeiteområde. Disse er oppført under Vest-Finnmark.
- 3 For distrikt 11-Åarjel-Njaarke og delområdet Hartkjølen i distrikt 10-Østre-Namdal (Hartkjølen) er øvre reintall ikke fastsatt. For de øvrige distriktene er øvre reintall fastsatt til 12.300 rein.
- 4 Areal tall og øvre reintall for Trollheimen er medregnet under Sør-Trøndelag/Hedmark reinbeiteområde.
- 5 Øvre reintall for tamreinlagene er ikke fastsatt, med unntak av for Rendal renselsskap.
- 6 Areal tall for Rendal renselsskap (1.859 km²) er med i totaltallet for tamreinlagene.

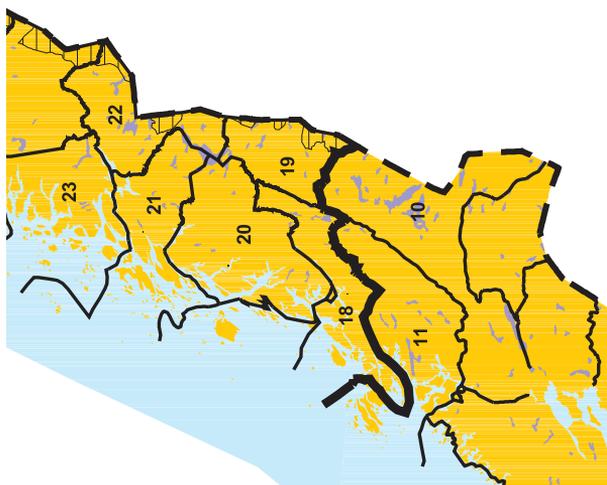
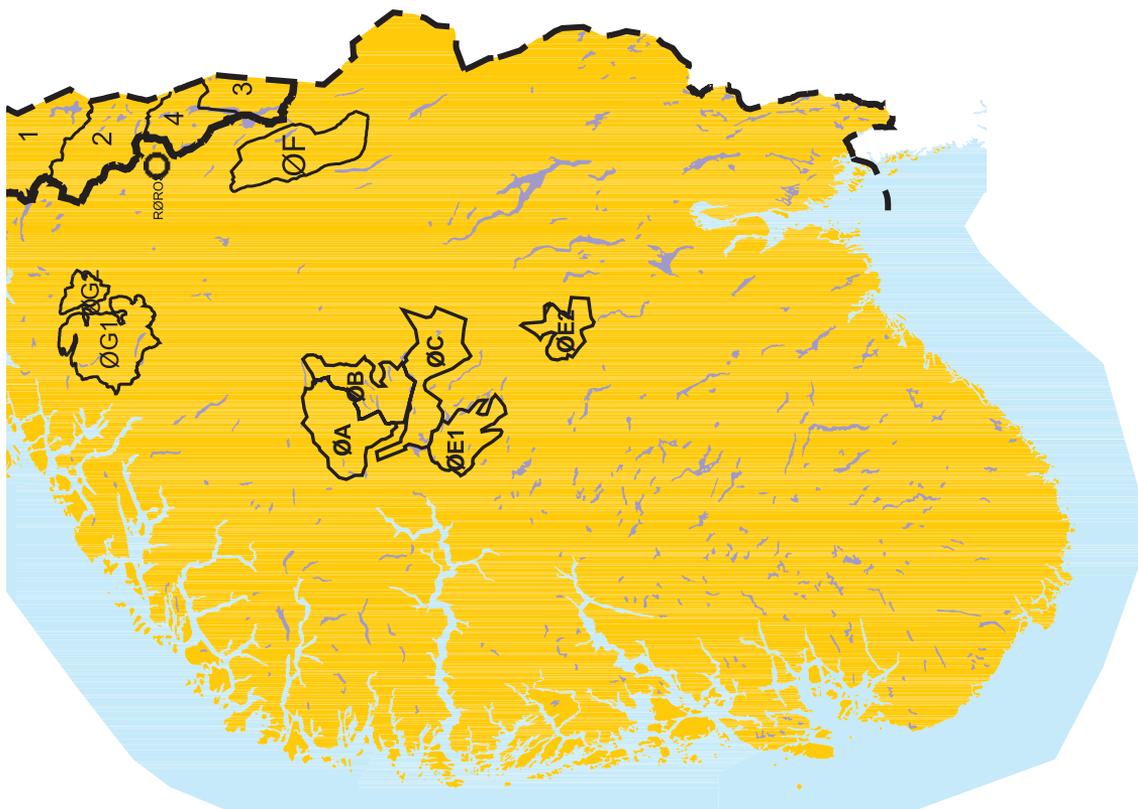
¹ Lov om reindrift av 15.06.2007.

Reindriffts-Norge

TEGNFORKLARING

- Områdegrensne
- Reinbeitedistrikt
- Trollheimen
- Rendal Renselskap
- Tamreinlagene
- Konvensjonsbeiter
- RF hovedkontor
- RF område kontorer
- Riksgrensne
- Vann/finnsjø

Boazodoallohaldahus
Reindriftsforvaltningen
Båatsoe-burrirej reereme

©

Prosjekt: Ressursregnskapet
Referanse: A. Aa. Ims og Per - E. Bjørnstad
Produsert med tillatelse fra Statens Kartverk

Øst-Finmark reinbeiteområde

FM = Fylkesmannen, RS = Reindriftsstyret, LD/LMD = Landbruks- og matdepartementet

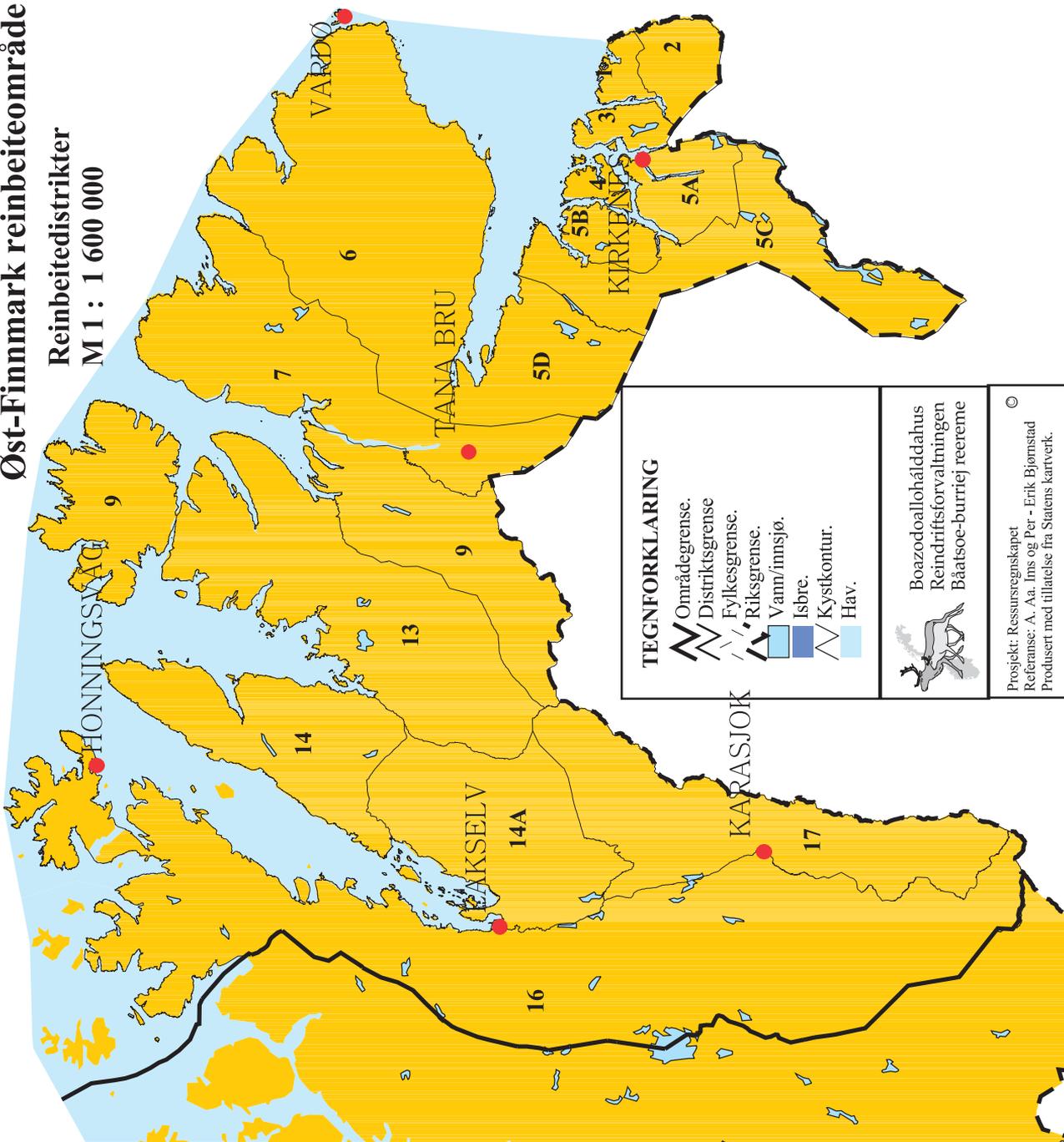
KODE	NORSK DISTRIKTSNAVN	SAMISK DISTRIKTSNAVN	FASTSATTE BEITETIDER	ØVRE REINTALL	DISTRIKTSRENSER
ZA	1/2/3 – Østre Sor-Varanger	1/2/3 – Nuorta Máttá-Várjjet		900 RS 41/83, 25.10.1983	795 km²
	1 – Pasvikneset	1 – Mátesnjárga	20.04 - 01.11	FM 10.11.1934	156 km ² FM 10.11.1934
	2 – Kampev	2 – Stidejohka	15.09 - 05.05	FM 10.11.1934	414 km ² FM 10.11.1934
	3 – Holmengråneset	3 – Vminnjárga	20.04 - 30.09	FM 10.11.1934	226 km ² FM 10.11.1934
ZB	5A – Pasvik	5A – Bááhčaveajji	01.01 - 31.12	2 500 RS 41/83, 25.10.1983	554 km² FM 17.03.1937
	5C – Sor-Varanger vinterbeite	5C – Máttávárjjet dálveorohat	15.09 - 01.05 ¹	FM 17.03.1937	1 809 km² FM 17.03.1937
ZC	4/5B – Vestre Sor-Varanger	4/5B – Oarjjet Máttá-Várjjet		2 000 RS 41/83, 25.10.1983	423 km²
	4 – Skogeroya	4 – Sállan	20.04 - 01.11	FM 10.11.1934	132 km ² FM 10.11.1934
	5B – Spurvenes	5B – Cizásnjárga	01.01 - 31.12	FM 17.03.1937	291 km ² FM 17.03.1937
ZD	6 – Varangerhalvøya	6 – Várjjetjárga	15.04 - 15.11	(11 000) ⁸	3 891 km² FM 10.11.1934, 20.08.1976
	5D – Nessaby vinterbeite	5D – Unjárga dálveorohat	01.00 - 01.05	FM 17.03.1937	1 112 km² FM 17.03.1937
ZE	7	7 – Rákkonjárga	15.04 - 15.11 ^{2a} , 01.10 - 01.05 ^{2b}	RS 5704, 02.12.2004	2 538 km² RS 5704, 02.12.2004
ZF	9 – Nordkinnhalvøya / Vestertana	9 – Olggut Čorgaš / Oarje-Deatnu	01.04 - 01.11 ^{3a} , 01.10 - 01.05 ^{3b}	RS 5704, 02.12.2004	5 000 RS 41/83, 25.10.1983
ZG	13 – Ifjordfjellet	13 – Siskit Čorgaš ja Lagesduottar	15.04 - 15.10 ^{4a} , 01.04 - 01.11 ^{4b}	RS 5704, 02.12.2004	2 841 km² RS 5704, 02.12.2004
			vår for 01.05, høst for 30.11 ^{4c}	RS 5704, 02.12.2004	3 192 km² RS 5704, 02.12.2004
ZH	14	14 – Spiertanjárga	01.04 - 15.11	FM 11.05.1967	1 649 km² FM 04.06.1963
ZJ	14A	14A – Spiertagaša	01.04 - 15.11	FM 11.05.1967	2 003 km² FM 04.06.1963
ZS	16 – Karasjok vestre distrikt	16 – Kárášjoga oarjabealli		27 500 RS 3/05, 07.02.2005	7 516 km² RS 3/05, 07.02.2005
	Magerøya med Stikkelsvågnset	Máhkarávju ja Stikkonjárga	15.04 - 15.10	FM 10.11.1934	498 km ² RS 3/05, 07.02.2005
		Skohtanjárga	01.04 - 15.11	RS 3/02, 30.01.2002	548 km ² RS 3/05, 07.02.2005
		Márenjárga	01.04 - 15.11	RS 3/02, 30.01.2002	227 km ² RS 3/05, 07.02.2005
		Boaslotnjárga	01.04 - 15.11	RS 7/81, 02-03.02.1981	285 km ² RS 3/05, 07.02.2005
		Jáhkenjárga	01.04 - 15.11	RS 7/81, 02-03.02.1981	220 km ² RS 3/05, 07.02.2005
		Ravdol	01.04 - 15.11	RS 7/81, 02-03.02.1981	234 km ² RS 3/05, 07.02.2005
		Skáideduottar	01.04 - 15.11	RS 3/02, 30.01.2002	579 km ² RS 3/05, 07.02.2005
		Láhtin	01.04 - 15.11	RS 7/81, 02-03.02.1981	344 km ² RS 3/05, 07.02.2005
		Njeaddán	01.04 - 15.11	RS 7/81, 02-03.02.1981	409 km ² RS 3/05, 07.02.2005
		Vuorji	01.04 - 15.11	RS 7/81, 02-03.02.1981	421 km ² RS 3/05, 07.02.2005
	Karasjok vestre vår-/høst-/vinterbeite	Kárášjoga oarjabealli giđda-/čákkár-/dálveguottun	01.09 - 01.06 ^{5a}	RS 5704, 02.12.2004	
			01.11 - 01.05 ^{5b}	RS 5704, 02.12.2004	3 752 km ² RS 3/05, 07.02.2005
17 – Karasjok østre		17 – Kárášjoga nuortabealli	01.09 - 01.06 ^{6a,6}	RS 5704, 02.12.2004	2 433 km² RS 5704, 02.12.2004
	vår/høst/vinterbeite		01.11 - 01.05 ^{6b}	RS 5704, 02.12.2004	
				74 200	30 757 km²

- 1 Beiterett for distriktene 5A og 4/5B.
- 2 a. Rákkonjárga (ca. 2.050 km²). b. Searbbaidohka og Máskavárri (ca. 490 km²).
- 3 a. Čorgaš (1.130 km²). b. Oarje-Deatnu (1.711 km²).
- 4 a. Nord for riksvei 98 (ca. 1.400 km²). b. Sor for riksvei 98 (ca. 1.800 km²).
c. Beiterett under gjennomflytting for distrikt 9-Čorgas.
- 5 a. Nord for og b. sor for Lesjohka/Kárášjohka (hiv. ca. 2.000 km² og 1.700 km²).
- 6 a. Nord for og b. sor for Kárášjohka (hiv. ca. 1.450 km² og 950 km²).
- 7 I et område nordest i distrikt 17 (ca. 450 km²) (del av tidligere distrikt 12) har distrikt 13 eksklusiv vinterbeiterett
- 8 Verledende reintall (ikke fastsatt) (se RS 78/05 - 01.12.2005 og RS 63/06, 18 - 19.12.2006).

Øst-Finnmark reinbeiteområde

Reinbeitedistrikter

M 1 : 1 600 000

TEGNFORKLARING

- Områdegrense.
- Distriktsgrense
- Fylkesgrense.
- Riksgrense.
- Vann/innsjø.
- Isbre.
- Kystkontur.
- Hav.

Boazodoallohálldahus
Reindriftsforvaltningen
Báatsoe-burriej reereme

©
Prosjekt: Ressursregnskapet
Referanse: A. Aa. Ims og Per - Erik Bjørnstad
Produsert med tillatelse fra Statens kartverk.

Vest-Finnmark reinbeiteområde

FM = Fylkesmannen, RS = Reindriftsstyret, LD/LMD = Landbruks- og matdepartementet

KODE	NORSK DISTRIKTSNAVN	SAMISK DISTRIKTSNAVN	FASTSATTE BEITETIDER	ØVRE REINTALL	DISTRIKTSGRENSER
YA	19 – Sotroy	19 – Sállan	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 3 000 RS 2/02, 30.01.2002	818 km ² FM 10.11.1934
YB	20 – Kvaloy	20 – Falá	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 1 300 RS 2/02, 30.01.2002	336 km ² FM 10.11.1934
YC	21	21 – Gearretjårga	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 2 100 RS 2/02, 30.01.2002	482 km ² FM 10.11.1934
YD	22	22 – Fretfar	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 4 900 RS 2/02, 30.01.2002	990 km ² FM 10.11.1934, FM 01.10.1976
YE	23	23 – Scainnus/Návvgastat Valgeinjårga Gitenjårga/Garnaišša Jalgon Ealenjårga	01.03 - 31.12 01.03 - 31.12 01.03 - 31.12 01.03 - 31.12 01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 7 500 RS 2/02, 30.01.2002 RS 17/03, 13.06.2003 1 300 RS 2/02, 30.01.2002 RS 17/03, 13.06.2003 2 800 RS 2/02, 30.01.2002 RS 17/03, 13.06.2003 2 800 RS 2/02, 30.01.2002 RS 17/03, 13.06.2003 600 RS 2/02, 30.01.2002	1 178 km ² FM 10.11.1934, FM 01.10.1976 191 km ² RS 68/05, 26.09.2005 377 km ² RS 68/05, 26.09.2005 333 km ² RS 68/05, 26.09.2005 131 km ² RS 68/05, 26.09.2005
YF	24A – Seiland Vest	24A – Oarje-Sievju	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 1 500 RS 2/02, 30.01.2002	359 km ² RS 18/81, 01.42.06.1981
YG	24B – Seiland Øst	24B – Nuortta-Sievju	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 1 200 RS 2/02, 30.01.2002	225 km ² RS 18/81, 01.42.06.1981
YH	25 – Stjernøy	25 – Stjerdná	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 1 000 RS 2/02, 30.01.2002	246 km ² FM 10.11.1934
YI	41	41 – Beaskádas	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 1 900 RS 2/02, 30.01.2002	400 km ² RS 32/91, 04.12.1991
YJ	26	26 – Lakkonjårga	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 3 600 RS 2/02, 30.01.2002	584 km ² FM 10.11.1934, LD 28.07.1978
YK	27	27 – Joahkonjårga	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 2 900 RS 2/02, 30.01.2002	396 km ² FM 10.11.1934
YL	28 – Bergsfjord	28 – Cuokavuotna	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 900 RS 2/02, 30.01.2002	273 km ² FM 10.11.1934
YM	29 – Frakfjord med Silda	29 – Seakkesnjårga ja Silda	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 1 100 RS 2/02, 30.01.2002	189 km ² FM 10.11.1934
YN	32	32 – Silvvetnjårga	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 1 700 RS 2/02, 30.01.2002	384 km ² LD 01.07.1963
YP	33	33 – Spalca	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 3 900 RS 2/02, 30.01.2002	609 km ² LD 01.07.1963, 28.07.1978
YR	34	34 – Ábhorrássa	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 4 100 RS 2/02, 30.01.2002	483 km ² LD 01.07.1963
YS	35	35A – Fávrrisorða	01.03 - 31.12 ^{1a}	RS 9/85, 21.06.1985 4 700 RS 2/02, 30.01.2002	1 253 km ² RS 9/85, 21.06.1985
YT	36	36 – Cokkolat ja Biertavárri	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 5 700 RS 2/02, 30.01.2002	2 079 km ² LD 01.07.1963
YU	37	37 – Skárvággi	01.03 - 31.12 ²	RS 60/06, 19.12.2006 1 400 ² RS 2/02, 30.01.2002	445 km ² RS 60/06, 19.12.2006
YV	38 – Uleøy	38 – Ullisuolet	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 400 RS 2/02, 30.01.2002	79 km ² LD 01.07.1963
YW	39 – Arnoy/Kágen	39 – Árdni/Gávvir	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 1 700 RS 2/02, 30.01.2002	364 km ² LD 01.07.1963
YX	40	40 – Orda	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 2 900 RS 2/02, 30.01.2002	416 km ² LD 28.07.1978
YY	42	35B – Beahcegealli	01.03 - 31.12 ^{1b}	RS 17/03, 13.06.2003 1 900 RS 2/02, 30.01.2002	922 km ² RS 9/85, 21.06.1985
	30A – “Vestre sone”	30A – Oarjjahealli	01.03 - 15.05 ^{3a} og 01.10 - 31.12 ^{3a} 01.11 - 05.05 ^{3b}	RS 17/03, 13.06.2003 RS 17/03, 13.06.2003	2 644 km ² RS 17/04, 29.06.2004
	30B – ”Midtre sone”	30B – Guovdajohhtolat	01.03 - 25.06 ^{3a} og 15.09 - 31.12 ^{3a} 01.11 - 05.05 ^{3b}	RS 17/03, 13.06.2003 RS 17/03, 13.06.2003	5 066 km ² RS 17/04, 29.06.2004
	30C – “Østre sone”	30C – Nuorttahealli	01.03 - 15.05 ^{3a} og 15.09 - 31.12 ^{3a} 01.11 - 05.05 ^{3b}	RS 17/03, 13.06.2003 RS 17/03, 13.06.2003	3 077 km ² RS 17/04, 29.06.2004
				61 300	24 294 km ²
DISTRIKTER SOM HAR SOMMERBEITE I TROMS REINBEITEOMRÅDE OG VINTERBEITE I VEST-FINNMARK REINBEITEOMRÅDE					
XM	11T – Reineøy	11 – Ráidná	15.04 - 15.11	RS 60/99, 07.10.1999	148 km ² LD 01.07.1963
XR	33T – Rendalen	33 – Iftunjårga	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003	614 km ² LD 26.11.1973
XT	19/32T – Lakselvdalen/Lyngsdalen	19/32 – Iygoiáhkku	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003	873 km ² LD 01.07.1963 og LD 26.11.1973
				3 000	1 635 km ²

1 D-35 og D-42 har et overlappende beiteområde med adskilte beitetider: a. 15.06 – 20.08 (beiterett for 35, RS 9/85, 21.06.1985). b. 21.08 – 31.12 (beiterett for 42, RS 36/05, 26.09.2005).

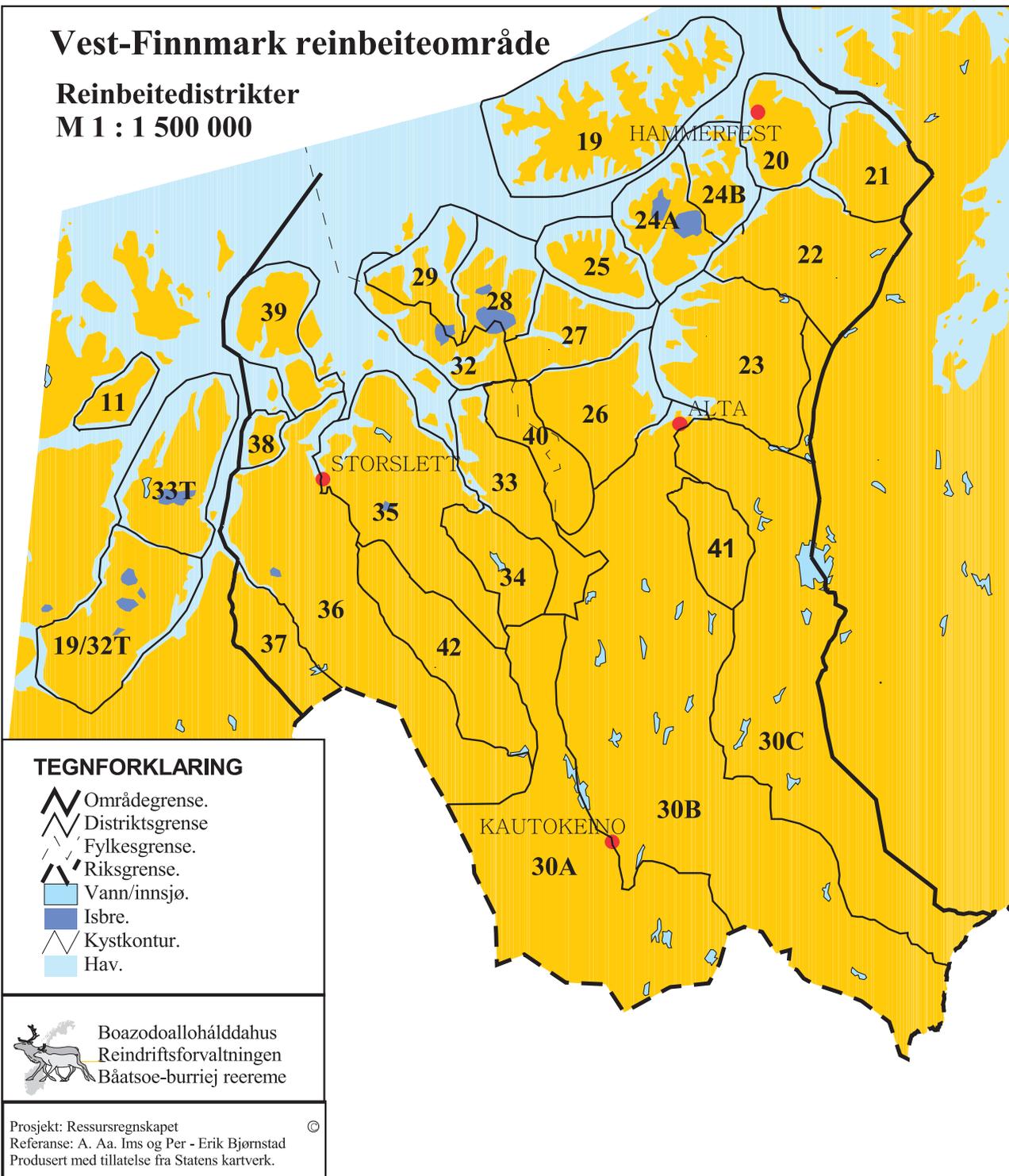
2 Beiterett for Bassevuoddi (Troms reinbeiteområde) i perioden 16.10 - 15.04 med inntil 2.000 rein (RS 60/06, 19.12.2006).

3 a. Gjelder for vår/hosbeiteområdet. D-23 og D-40 har beitetid 05.09 - 31.12. b. Gjelder for vinterbeiteområdet.

Vest-Finnmark reinbeiteområde

Reinbeitedistrikter

M 1 : 1 500 000

Troms reinbeiteområde

Distriktene 1117-Reinøy, 1932T-Ivgulåhku og 331T-Itnunjárja er oppført under Vest-Finnmark, hvor de har sine vinterbeiter.

FM = Fylkesmannen, RS = Reindriftsstyret, LD/LMD = Landbruks- og matdepartementet, RbK = Reinbeitekonvensjonen

KODE	NORSK	DISTRIKTSNAVN	SAMISK	DISTRIKTSNAVN	FASTSATTE BEITETIDER	ØVRE REINTALL ⁶	DISTRIKTSRENSER
XA	34 – Kanstadvjord/Vestre Hinnøy	34 – Innasuolu			01.01 - 31.12 RS 76/89, 07.12.1989	1 300 RS 23/04, 28.-29.06.2004	1 553 km ² RS 76/89, 07.12.1989
XD	36 – Tjeldøy	36 – Diehdasuoilu			01.01 - 31.12 LD 25.11.1977	200 LD 25.11.1977	186 km ² LD 25.11.1977
XE	23 – Kongsvikdalen	23			01.01 - 31.12 LD 01.07.1963	600 LD 01.07.1963	672 km ² LD 01.07.1963
XG	22 – Grovfjord	22 – Roabat			01.01 - 31.12 LD 01.07.1963	750 RS 48/92, 02.12.1992	1 006 km ² LD 01.07.1963
XH	16 – Sor-Senja	16 – Oarjijt Sázza			01.01 - 31.12 LD 01.07.1963	600 LD 01.07.1963	794 km ² LD 01.07.1963
XI	30 – Fagerfjell	30			01.11 - 30.04 ^{1a} RS 14/00, 14.04.2000	400 RS 14/00, 14.04.2000	461 km ² RS 24/92, 02.12.1992
XJ	15 – Nord-Senja	15 – Nuorta Sázza			01.01 - 31.12 LD 01.07.1963	600 LD 01.07.1963	758 km ² LD 01.07.1963
XK	14 – Kvaløy	14 – Sállir			01.01 - 31.12 LD 01.07.1963	600 LD 01.07.1963	735 km ² LD 01.07.1963
XL	12 – Ringvassøy	12 – Ránes			01.01 - 31.12 LD 01.07.1963	600 LD 01.07.1963	660 km ² LD 01.07.1963
XN	13 – Rebbenesøy	13 – Ruobhá			01.01 - 31.12 LD 01.07.1963	200 LD 01.07.1963	82 km ² LD 01.07.1963
XP	10 – Vannøy	10 – Várduhá			01.01 - 31.12 LD 01.07.1963	300 LD 01.07.1963	227 km ² LD 01.07.1963
XS	29 – Altevåtn	20 – Uldanjárja			15.10 - 15.04 ^{1a} LD 01.07.1963	5 000 LD 01.07.1963	2 206 km ² LD 01.07.1963
		Konvensjonsområdene Salvasskanet ¹ , Sarevuopmi ³ og del av Anjavassdalen ^{3,4}			01.05 - 14.09 ³ RbK 09.02.1972		RbK 09.02.1972 ⁴
XU	17/18 – Tromsdalen/Andersdalen-Stormheimen	17/18 – Stuoranjárja				3 500 LD 01.07.1963	1 095 km ²
		17 – Tromsdalen			15.04 - 15.10 LD 01.07.1963		505 km ² LD 01.07.1963
		18 – Andersdalen – Stormheimen			15.04 - 15.10 LD 01.07.1963		590 km ² LD 01.07.1963
XV	26	26 – Rosta			15.10 - 15.04 ^{1b} LD 01.07.1963	1 000 LD 01.07.1963	609 km ² LD 01.07.1963
		Del av konvensjonsområdet Tamok-Rosta ³			01.05 - 14.09 ³ RbK 09.02.1972		RbK 09.02.1972
XW	24 – Helligskogen ^{2a}	24 – Bassevuovdi ^{2b}			01.01 - 31.12 ⁵ RS 34/96, 24.-25.09.1996	2 000 RS 34/96, 24.-25.09.1996	1 418 km ² RS 60/06, 19.12.2006
		Del av konvensjonsområdet Tamok-Rosta ³			16.10 - 15.04 RS 60/06, 19.12.2006		
		Del av konvensjonsområdet Tamok-Rosta ³			01.05 - 14.09 ³ RbK 09.02.1972		RbK 09.02.1972
XX	27 – Mauken	27 – Mceavki			15.10 - 15.05 RS 5/82, 05.02.1982	2 000 RS 5/82, 05.02.1982	1 699 km ² LD 01.07.1963
XY	28 – Dividalen	28 – Deavdális			15.10 - 15.04 ^{1b} LD 01.07.1963	5 000 LD 01.07.1963	1 853 km ² LD 01.07.1963
		Konvensjonsområdene Devdsjefjellet ³ , Havgavuopmi ³ og del av Anjavassdalen ^{3,4}			01.05 - 14.09 ³ RbK 09.02.1972		RbK 09.02.1972
XZ	20 – Hjørtinden ^{2b}	20 – Stállonjárja ^{2b}			01.01 - 31.12 LD 01.07.1963	800 LD 01.07.1963	1 004 km ² LD 01.07.1963
XO	21	21 – Gielas ^{2b}			01.01 - 31.12 RS 9/93, 01.04.1993	1 750 RS 9/93, 01.04.1993	1 700 km ² RS 9/93, 01.04.1993 og RS 31/00, 05.09.2000
					13 800		18 718 km ²

1 a. Beiterett for distrikt 20-Hjørtinden (perioden 2002) (OS 42/02, 23.08.2002). b. Beiterett for distrikt 24-Helligskogen og flytterett for distrikt 19/32T-Ivgulåhku (LD 11.12.1978). c. Beiterett for distrikt 15-Nord-Senja (Områdestyresakene 5/83, 31/84 og 28/86).

2 Distriktet hadde etter reinbeitekonvensjonen av 09.02.1972 også beiterett i følgende konvensjonsområder i Nordhøften i Sverige: a. Mauno (01.10 - 30.04, 1.100 rein) b. Jalkis Vuoskäive (01.01 - 31.03, 1.500 rein) c. Patsajäkel (01.12 - 30.04) og Njuorajauru (01.10 - 30.04 (1.500 rein til sammen). Bare området Njuorajauru kunne nyttes av svensk rein utenom beitetid. Etter at konvensjonen opphørte å gjelde 01.05.2005, er norsk reindrifts rett til å bruke disse områdene uavklart.

3 Svenske samebyer hadde etter reinbeitekonvensjonen av 09.02.1972 beiterett i konvensjonsområder i Troms reinbeiteområde. Etter at konvensjonen opphørte 01.05.2005 er beiterettighetene for svenske samebyer i disse områdene videreført i egen lov av 17.06.2005 og LMDs forskrift av 21.06.2005. Utenom beitetid kan norsk reindrift beite.

4 For konvensjonsområdet Anjavassdalen ble grensen endret og øvre reintall økt til 9.000 rein da konvensjonen ble justert i 1984 (konvensjon av sept. 1984).

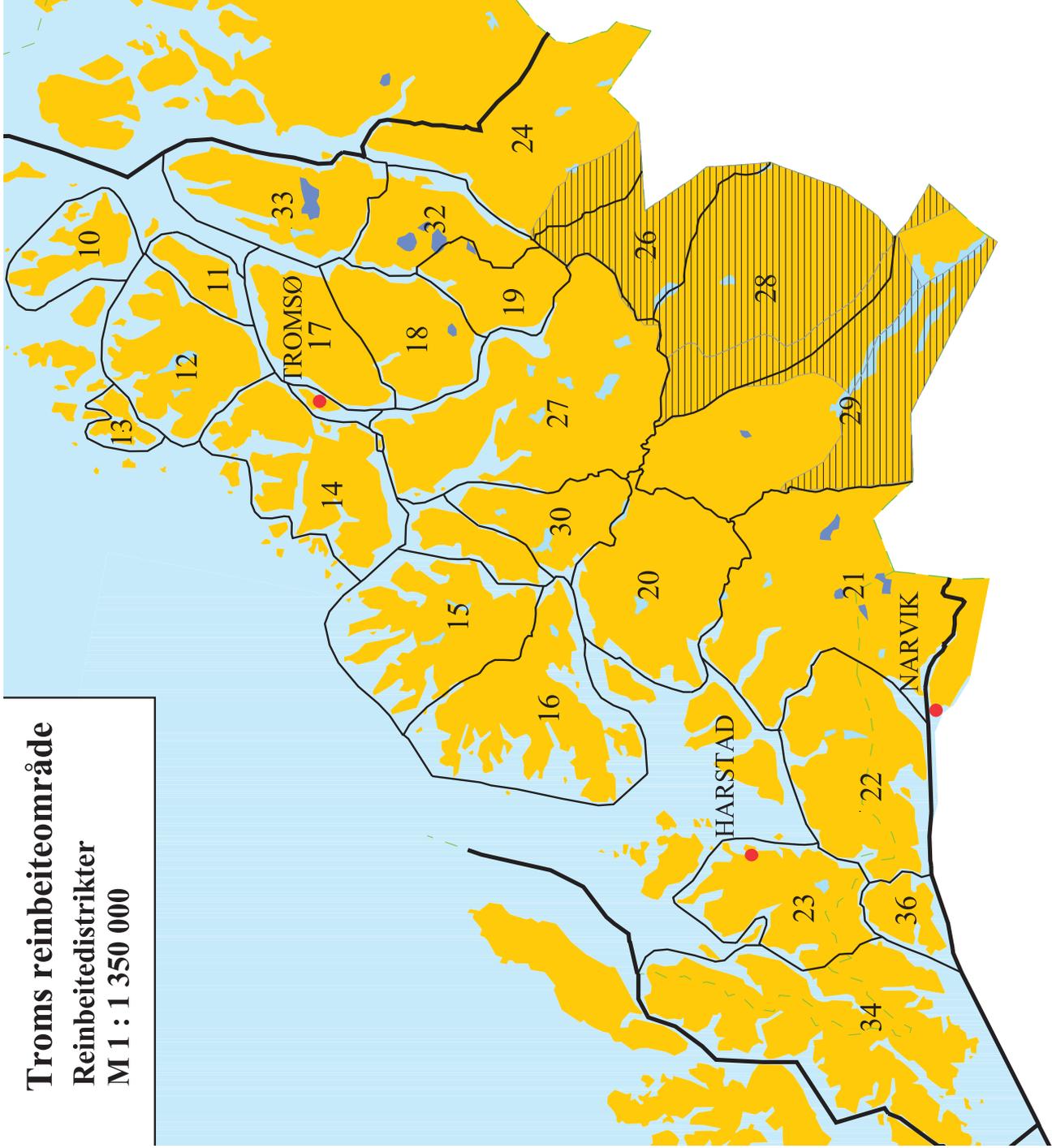
5 Beitetid for hele distriktet utinntatt to delområder.

6 Ikke uthevede tall angir øvre reintall for rene høst-/vinterbeitedistrikter. Disse inngår ikke i suntallet.

Troms reinbeiteområde

Reinbeitedistrikter

M 1 : 1 350 000

TEGNFORKLARING .

- Reinbeiteområde, grense.
- Reinbeitedistrikt, grense.
- By/storre sted.
- Fylkesgrense.
- Riksgrense.
- Vann/innnsjø.
- Svensk konvensjonsbete
- Isbr.
- Land.
- Hav.

Boazodallohaldahus
Kendriftsforvaltningen
Báátsoc-burrietj reereme ©

Prosjekt: Ressursregnskapet
Ref: A. Aa, Ims og Per - E. Bjørnstad.
Tilleggelse: LB61008--R27212 Statens Kartverk.

Nordland reinbeiteområde

FM = Fylkesmannen, RS = Reindriftsstyret, LD/LMD = Landbruks- og matdepartementet, RbK = Reinbeitekonvensjonen

KODE	NORSK DISTRUKTNAVN	SAMISK DISTRUKTNAVN	FASTSATTE BEITETIDER	OVRE REINTALL	DISTRUKTSGRENSER
WA	18 – Kappfjell/Binda/Kolbotn ¹ Delområdet Rovvikfjellet ²	18 – Voengelh-Njaarke ¹	01.01 - 31.12 Vinterbeite til 15.04 RS 40/89, 27.04.1989 1 uke + 3 uker ²	2 400 RS 18/92, 24.03.1992 RS 40/89, 27.04.1989	2 420 km ² RS 40/89, 27.04.1989 og LD 30.05.1991
WB	20 – Jillen-Njaarke Bertesoner 1, 2, 3 og 5 Beitesone 4	20	Ikke fastsatt 15.12 - 15.04 01.11 - 30.04	2 000 RS 13/03, 04.03.2003 RS 13/03, 04.03.2003	4 162 km ² RS 27/99, 27.04.1999
WD	19 – Børgfjell ^{3a} Konvensjonsområdene B3a ⁴ , B5b ⁴ og B6 ⁴	19 – Byrkije ^{3a}	Ikke fastsatt 01.07 - 31.08 ⁴	900 RS 64/83, 16.12.1983	2 191 km ² RS 27/99, 27.04.1999 (47 + 29 + 245) km ² RbK 09.02.1972
WF	21 – Røssiga/Toven/Syv Sostre	21	Ikke fastsatt	1 200 RS 64/83, 16.12.1983	2 310 km ² RS 27/99, 27.04.1999
WK	23 – Hestmannen/Strandfindene	23	Ikke fastsatt	900 RS 36/84, 15.10.1984	2 578 km ² RS 27/99, 27.04.1999
WL	22 – Ildgrubet ^{3b} Konvensjonsområdene B4 ⁴ og del av B3b ^{4,5}	22	Ikke fastsatt 01.07 - 31.08 ⁴	900 RS 64/83, 16.12.1983	2 706 km ² RS 27/99, 27.04.1999 (142 + 590) km ² RbK 09.02.1972
WN	24 – Dunderland/Harodal/Glommen ^{3c} Del av konvensjonsområdet B3b ^{4,5}	24	Ikke fastsatt 01.07 - 31.08 ⁴	2 400 RS 64/83, 16.12.1983	5 835 km ² RS 27/99, 27.04.1999 590 km ² RbK 09.02.1972
WP	25 – Balvatn ^{3d} Konvensjonsområdene B2 ⁴ og B3a ⁴	25	Ikke fastsatt 01.07 - 31.08 ⁴	700 RS 59/88, 09.05.1988	1 932 km ² RS 27/99, 27.04.1999 (199 + 227) km ² RbK 09.02.1972
WR	26 – Duokta	26 - Duokta	Ikke fastsatt	900 RS 64/83, 16.12.1983	2 062 km ² RS 27/99, 27.04.1999
WS	27 – Stajggo-Hábmer Y're Hamarøy Steigen	27	Ikke fastsatt 01.11 - 15.04 01.11 - 15.04	1 800 RS 10/03, 04.03.2003 RS 10/03, 04.03.2003	3 308 km ² RS 27/99, 27.04.1999 og 35/01, 20.09.2001
WX	28 – Frostisen Konvensjonsområdet B1b ⁴	28	Ikke fastsatt 01.07 - 31.08 ⁴	700 RS 64/83, 16.12.1983	1 724 km ² RS 27/99, 27.04.1999 og 35/01, 20.09.2001 68 km ² RbK 09.02.1972
WZ	29 – Skjomen Konvensjonsområdene B1a ⁴	29	Ikke fastsatt 01.07 - 31.08 ⁴	600 RS 64/83, 16.12.1983	1 385 km ² RS 27/99, 27.04.1999 og 31/00, 05.09.2000 (115+159) km ² RbK 09.02.1972
				15 400	32 613 km ²

1 Distriktet har også beiterett i delområdet Fraunan i distrikt 11-Aarjel-Njaarke (Nord-Trøndelag reinbeiteområde, beitetid 21.11-31.12) (RS 40/89, 27.04.1989).

2 Beiterett i 1 uke i april og 3 uker i november/desember for distrikt 11-Aarjel-Njaarke (Nord-Trøndelag reinbeiteområde) (RS 40/89, 27.04.1989).

3 Distriktet hadde etter reinbeitekonvensjonen av 09.02.1972 også beiterett i følgende konvensjonsområder i Nordbotten og Våsterbotten i Sverige: a. Meselefors og Hälla (01.10-30.04), som i ettertid har blitt regulert til andre formål og erstattet av området Lögdeå (ikke formelt konvensjonsområde). b. Grano og Ranselå (begge 01.10 - 30.04 og 1.000 rein hver), og området beskrevet i konvensjonens § 9 når det beiter rein i tilstøtende områder på norsk side. c. Storsund (01.10-30.04, 2.500 rein inkl. Ålvsbyn). d. Ålvsbyn (01.10-30.04 og 01.01-30.04, 2.500 rein inkl.

Storsund). Ingen av disse områdene kan brukes av svensk rein, med unntak av Ålvsbyn som kan benyttes for rask vår- og høstgjenomflytting. Etter at konvensjonen opphørte å gjelde 01.05.2005, er norsk reindrifts rett til å bruke disse områdene uavklart.

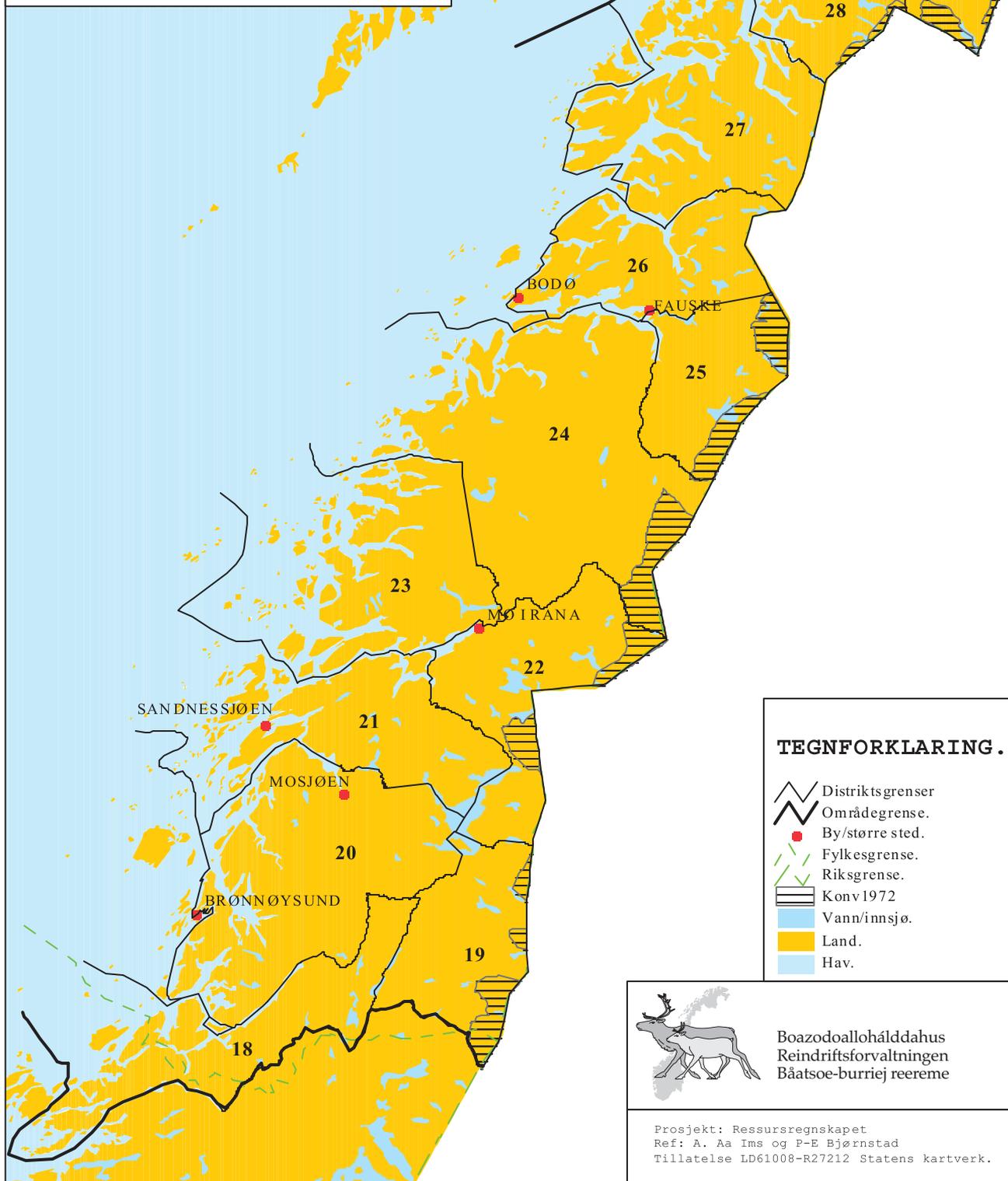
4 Svenske samebyer hadde etter reinbeitekonvensjonen av 09.02.1972 beiterett i konvensjonsområder i Nordland reinbeiteområde. Etter at konvensjonen opphørte 01.05.2005 er beiterettighetene for svenske samebyer i disse områdene videreført i egen lov av 17.06.2005 og LMDs forskrift av 21.06.2005. Utennom beitetid kan norsk rein beite.

5 Arealallet omfatter hele konvensjonsområdet, og ikke bare den delen som ligger innenfor distriktet.

Nordland reinbeiteområde

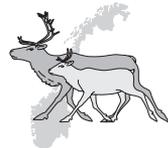
Reinbeitedistrikter

M 1 : 1 900 000

TEGNFORKLARING.

- Distriktsgrenser
- Områdegrense.
- By/større sted.
- Fylkesgrense.
- Riksgrense.
- Konv1972
- Vann/innsjø.
- Land.
- Hav.

Boazodoallohålddahus
Reindrifftsforvaltningen
Báatsoe-burrijej reereme

Prosjekt: Ressursregnskapet
Ref: A. Aa Ims og P-E Bjørnstad
Tillatelse LD61008-R27212 Statens kartverk.

Nord-Trøndelag reinbeiteområde

RS = Reindriftsstyret, FM = Fylkesmannen, RbK = Reinbeitekonvensjonen, Kgl.res. = Kongelig resolusjon

KODE	NORSK DIST.NAVN	SAMISK DIST.NAVN	FASTSATTE BEITETIDER	ØVRE REINTALL	DISTRIKTSGRENSER
VA	7 – Feren	7 – Gaasken-Laante	Ikke fastsatt	1 600 RS 24/98, 02.07.1998	2 429 km ² Kgl.res. 10.07.1894
VF	8 – Slijekefjell	8 – Sleahkere	Ikke fastsatt	2 000 RS 23/98, 02.07.1998	2 380 km ² Kgl.res. 10.07.1894
VG	9 – Luru ¹	9 – Låarte ¹	Ikke fastsatt	2 400 RS 54/00, 13.12.2000	2 729 km ² RS 86/87, 28.08.1987
VJ	10 – Østre-Namdal ^{1,2}	10 – Luvlile-Njåvmesje ^{1,2}	Ikke fastsatt	4 200 RS 44/00, 13.12.2000 ⁵	6 607 km ² RS 40/89, 27.04.1989 og LD 30.05.1991
	Delområdet Hartkjølen				
VM	11 – Vestre-Namdal ³	11 – Åarjel-Njaarke ³	Ikke fastsatt	Ikke fastsatt	3 816 km ² RS 40/89, 27.04.1989 og LD 30.05.1991
VR	6 – Fosen ⁴	6 – Fovsen-Njaarke ⁴	Ikke fastsatt	2 100 RS 52/04, 19.10.2004	4 339 km ² Kgl.res. 10.07.1894
	Nord-Fosen				
	Sør-Fosen				
	22 300 km²				

1 Gjennomflyttingsrett for distrikt 10-Østre-Namdal i deler av distrikt 9-Låarte (RS 86/87, 09.12.1987).

2 Distriktet hadde etter reinbeitekonvensjonen av 09.02.1972 også beiterett i Jämtland i Sverige i følgende konvensjonsområder: Leipkvattnet og Blåsjøkilen (begge 01.04 - 14.11). Etter at konvensjonen opphørte å gjelde 01.05.2005, er norsk reindrifts rett til å bruke disse områdene uavkortet.

3 Distriktet har også beiterett i delområdet Rotvikfjellet i distrikt 18-Voengell-Njaarke (Nordland reinbeiteområde) (1 uke i april og 3 uker i november/desember) (RS 40/89, 27.04.1989).

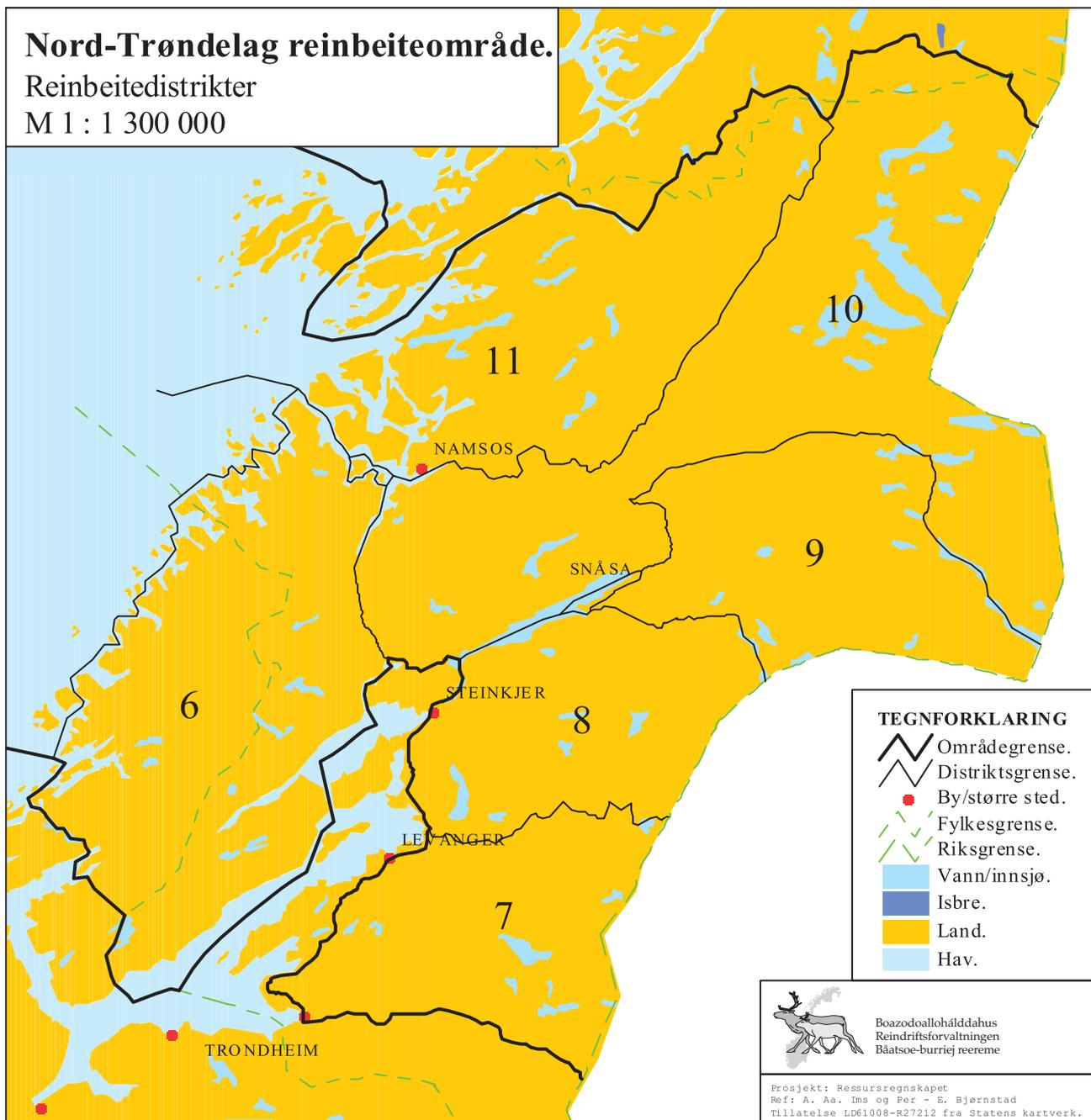
4 Distriktet er delt i to beiteområder (FM 26.10.1964).

5 Fastsatt øvre reintall gjelder distriktet utenom delområdet Hartkjølen.

Nord-Trøndelag reinbeiteområde.

Reinbeitedistrikter

M 1 : 1 300 000

Sør-Trøndelag/Hedmark reinbeiteområde

RS = Reindriftsstyret, Kgl.res. = Kongelig resolusjon,
LD/LMD = Landbruks- og matdepartementet

KODE	NORSK DIST.NAVN	SAMISK DIST.NAVN	FASTSATTE BEITETIDER	ØVRE REINTALL ³	DISTRIKTSGRENSER
UW	3 – Elgå	3 – Svalke		3 000	RS 28/95, 06.09.1995 1 007 km ² LD 12.05.1964
	Østiden av Femunden Bjørnberget (vestsiden)		01.01 - 31.12 01.10 - 30.04		RS 28/95, 06.09.1995 RS 2/96, 06.03.1996
UX	2 – Riast/Hylling	2 – Gäebrie	Ikke fastsatt	4 500	RS 19/84, 11.04.1984 1 929 km ² Kgl.res. 10.07.1894
UZ	1 – Essand	1 – Saanti	Ikke fastsatt	4 500	RS 19/84, 11.04.1984 2 324 km ² Kgl.res. 10.07.1894
UY	4 – Femund ¹	4	01.09 - 30.04 15.11 - 30.04	9 000	RS 19/84, 11.04.1984 1 103 km ² Kgl.res. 10.07.1894
	Øst for Feragsvassdraget Vest for Feragsvassdraget		LD 21.09.1976 LD 21.09.1976		
OG	Trollheimen ²		I henhold til driftsplan av 01.02.1985 I henhold til driftsplan av 01.02.1985	1 600	LD 05.06.2002 2 235 km ² Ekspropriasjonsvedtak (kgl. res. av 26.06.1987) og leieavtaler
	ØG1 Trollheimen ØG2 Iglfjell/Grefstadjellområdet			13 600	8 598 km ²

- 1 Felles vinterbeitedistrikt for distriktene 1-Essand og 2-Riast/Hylling.
- 2 Reindrift utøves med hjemmel i Lov om reindrift i kommunene Meldal, Midtre Gauldal, Oppdal, Rennebu, Rindal, Sunndal og Sunndal av 21. desember 1984.

- 3 Ikke uthevet tall angir øvre reintall for vinterbeitedistrikt.
Dette reintallet inngår ikke i sumtallet.

Tamreinlagene i Sør-Norge

RS = Reindriftsstyret

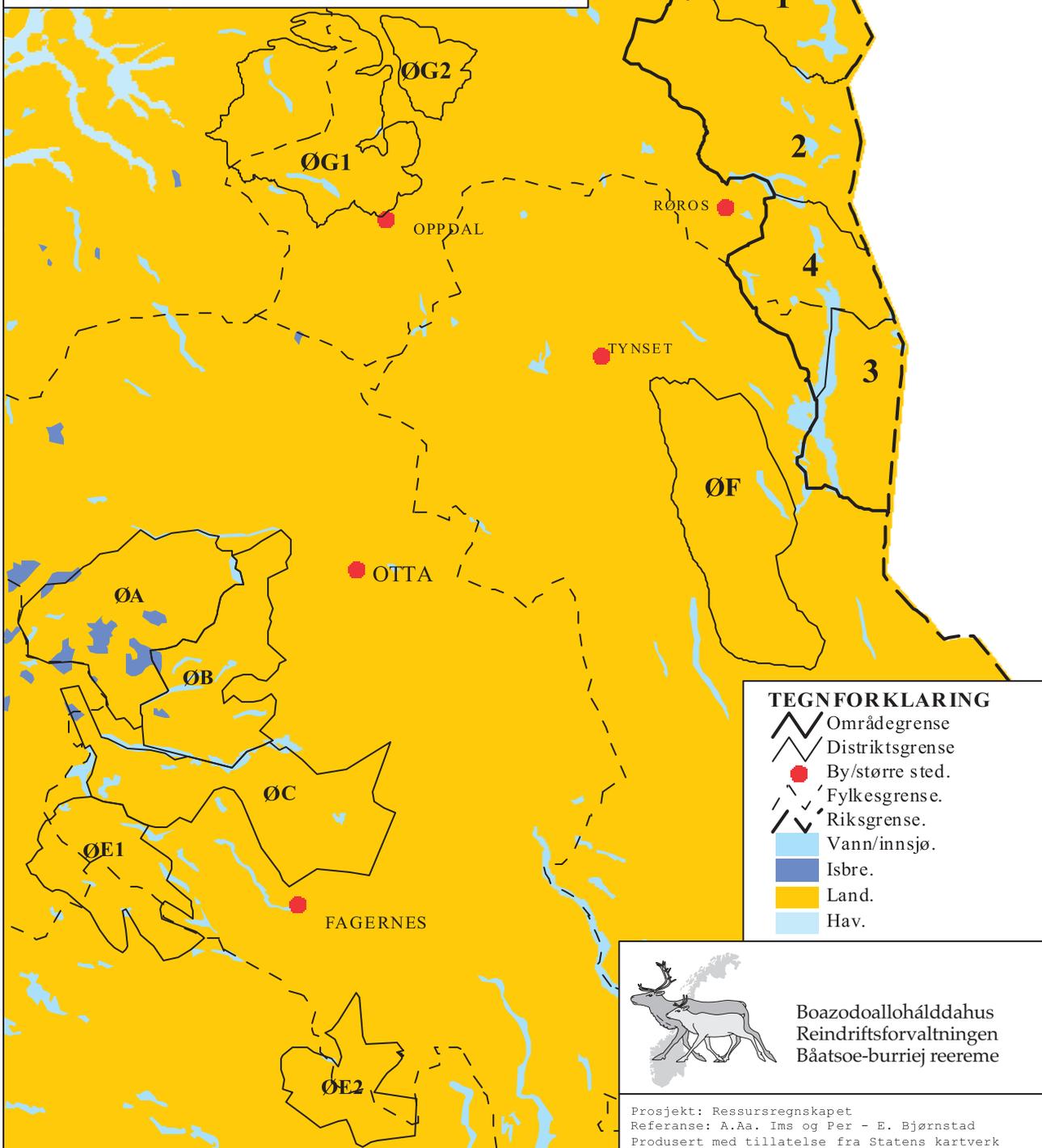
KODE	NORSK DIST.NAVN	FASTSATTE BEITETIDER	ØVRE REINTALL	BRUTTOAREALER ²
OA	Lom tamreinlag	Ikke fastsatt	Ikke fastsatt	1 265 km ² Omfatter statsallmenning (1 145 km ²) og privat grunn (120 km ²).
OB	Vågå tamreinlag	Ikke fastsatt	Ikke fastsatt	1 357 km ² Omfatter i hovedsak statsallmenning.
OC	Fram reinslag ¹	Ikke fastsatt	Ikke fastsatt	1 500 km ² Omfatter statsallmenning (ca. 745 km ²), privat grunn og sameier (ca. 755 km ²).
OE	Filefjell reinslag ¹	Ikke fastsatt	Ikke fastsatt	2 000 km ² Omfatter i hovedsak sameier.
	OE1 - Sommerbeite OE2 - Vinterbeite			
OF	Rendal renselskap ¹	Ikke fastsatt	2 000	RS 51/05, 26.09.2005 1 859 km ² 7 981 km ²

- 1 Konesjonsreindrift i henhold til Lov om reindrift av 09.06.1978 § 5, gitt av Landbruksdepartementet 04.11.1981.
- 2 Anslåtte bruttoarealer.

Sør-Trøndelag / Hedmark reinbeiteområde, Trollheimen og tamreinlagene

Reinbeitedistrikter

M 1 : 1 500 000

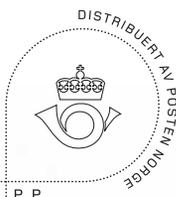

B - ØKONOMI

NORGE

P.P.

Adresse ved retur:
Reindrifftsforvaltningen
Postboks 1104
9504 Alta

www.reindrifft.no

REINFLOKK UNDER RASTIGÁISA. OKTOBER 2007.
FORSIDE: REINSAMLING I OLDERFJORD I KVÆNANGEN. SEPTEMBER 2007.
FOTO: LARS H. KREMPIG. TRYKK: FAGTRYKK IDÉ AS